

Giới thiệu Hạ Cơ

Thể loại: xuyên nhanh, hệ thống, công lược, H...

Editor: Cà pháo

Yêu cơ hoạ quốc chắc chắn phải mỉa mai kinh người, và tất nhiên không thiếu việc làm hại trung lương, ương cấp bá tánh. Hạ Cơ chính là một người như vậy. Nàng chính là một vết nhơ trong lịch sử, được ghi chép là một yêu nữ "đã giết ba đời chồng và con mình, hai vị quan viên, một vị vua và tàn hại cả một đất nước."

Linh hồn phiêu đảng khắp nhân gian thì gặp được hệ thống chuyên câu dẫn nam nhân, cùng nhau phối hợp nhịp nhàng, từ nay trên trời dưới đất, từ viễn cổ đến hiện đại, đều lưu lại chuyện tình hương diễm của nàng...

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Thế giới 1: Khách trọ ương ngạnh giàu có

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

□

.....

Không hề cảm nhận được sự tồn tại của hệ thống

Hạ Cơ quên mất đã phiêu đảng trong không gian được bao nhiêu năm. Nàng từ trong miệng của người khác nghe qua đủ loại chuyện xưa về chính mình, yêu dâm thành tánh, một vợ nhiều chồng.

Hạ Cơ đã quên mất chuyện tình yêu của nàng từ trong miệng mọi người có chân thật hay không? Chỉ là năm này sang năm nọ, ngày qua ngày nhìn người người đoàn tụ, người người biệt ly, hay đồng dạng những chuyện tình yêu lặp đi lặp lại làm cho nàng sinh ra điểm chán ghét. Cho dù chuyện diễn ra thế nào cũng khó mà gọi lên buồn vui của nàng.

Rốt cuộc cũng có một ngày, hệ thống tìm tới nàng. Giao cho nàng các nhiệm vụ theo yêu cầu của hệ thống. Bởi vì thế giới này Hạ Cơ làm quá nhiều điều ác, làm cho Hạ Cơ của các thế giới khác đều không thể có được hạnh phúc của chính mình. Vậy nên nhiệm vụ của Hạ Cơ chính là sửa chữa lại sai lầm của mình, xuyên vào Hạ Cơ trong từng thế giới, phát huy năng lực của nàng, cho các Hạ Cơ khác có được tình yêu và hạnh phúc.

Đương nhiên, vì đạt được mục đích, hệ thống cũng sẽ cung cấp cho kí chủ những trợ giúp tương ứng.

Nhiệm vụ lần này Hạ Cơ là xuyên vào nguyên chủ tên là Tiểu Hạ. "*Đồng nhân bất đồng mệnh**" câu nói này nói về cô nàng Tiểu Hạ bất hạnh cũng không có gì quá đáng. Vị Hạ Cơ hiện đại này lại không giống với Hạ Cơ ở cổ đại *trường tu thiên vũ**, cũng không bằng nàng có thể lợi dụng ưu thế của bản thân thoải mái đem nam nhân đưa bốn trong lòng bàn tay. Thật vất vả mới thích một chàng trai, nhưng bởi vì quá thận thùng không dám chủ động mà bỏ lỡ mất dịp tốt. Lần này nhiệm vụ của Hạ Cơ chính là phải thay đổi cốt truyện, khiến cho chàng trai ấy yêu mình.

(**Đồng nhân bất đồng mệnh*: hình như là cùng chung 1 người nhưng số phận lại khác nhau.

(**Trường tu thiên vũ*: mạnh vì gạo, bạo vì tiền tức là phải có điều kiện thuận lợi thì hoạt động mới có hiệu quả.)

Thì ra người con trai này tên là Tần Sở, là khách thuê trọ của Tiểu Hạ. Nhà của Tiểu Hạ là do cha mẹ vì không muốn cô ở thành phố lớn sống quá khó khăn nên đã phần đầu mua cho cô. Mặc dù có cha mẹ hết sức giúp đỡ, nhưng công việc Tiểu Hạ vẫn như cũ không mấy thuận lợi. Mỗi tháng lãnh được mấy ngàn cũng chỉ miễn cưỡng lo được cho sinh hoạt của chính mình, chứ đừng nói đến hiếu kính cha mẹ. Không có cách nào, cô đành phải đem phòng ở cho thuê.

Tần Sở chính là người thuê phòng ở nhà cô. Tiểu Hạ vừa mới tốt nghiệp đại học chưa lâu, còn chưa trải sự đời. Nhìn đáng về đoàn chính của Tần sở, nói chuyện lễ độ, không suy nghĩ nhiều liền cho hắn vào ở.

Nào biết Tần Sở chính là phú nhị đại đang náo loạn với người nhà mà dọn ra ở riêng, không có cách nào mới lựa chọn thuê phòng Tiểu Hạ.

Cùng với Tần Sở chung nhà lâu ngày, cô liền bị dáng vẻ anh tuấn của anh làm cho xuân tâm nhộn nhạo. Tiểu Hạ cùng Hạ Cơ vốn là tương đồng, đáng người của cô nàng tự nhiên cũng không kém.

Tần Sở liên tiếp thể hiện hảo cảm với Tiểu Hạ nhưng bởi vì cô quá mức rụt rè lại không biết cách đáp lại nên hẳn cũng từ bỏ. Vừa lúc Tần Sở gặp lại mối tình đầu của mình về nước. Tuy hẳn không quá thích bạn gái cũ này của mình, nhưng lại không chịu nổi cảnh cô ta đau khổ theo đuổi, cuối cùng dọn khỏi nhà của Tiểu Hạ. Để lại cho Tiểu Hạ mối tình yêu thầm không có kết quả.

Tuy nói Tiểu Hạ cũng được coi như là mình của một thế giới khác, nhưng không biết cố gắng cũng không phải là phong cách của nàng. Lần này nàng thay thế Tiểu Hạ, giúp cô đạt được tình yêu của mình.

Hạ Cơ vừa mở mắt, chung quanh là một mảnh tối đen. Hạ Cơ suyết chút nữa cho rằng mình lại trở về hình dạng quỷ hồn suốt ngày đi phiêu đảng ở khắp nhân gian.

Một lúc sau đôi mắt dần thích ứng được với bóng tối. Hạ Cơ có thể thấy được tia sáng ngoài cửa sổ. Hạ Cơ tỉnh lại chuyện thứ nhất cần làm chính là đi vào toilet, nhìn xem thân thể của mình. Làm quý đã lâu, Hạ Cơ nhìn vào trong gương thấy được vẻ đẹp đầy đặn cùng với tuổi trẻ đầy sức sống liền giờ khoe miệng lên. Hạ Cơ rốt cuộc cũng đã trở lại.

Cô gái trong gương cùng nàng lúc trẻ giống nhau. Gương mặt trái xoan cổ điển cùng với mắt hạnh hẹp dài quyến rũ câu dẫn, một bên khoe mắt còn có một nốt ruồi nhỏ, tô điểm cho gương mặt thêm câu hồn. Môi không son mà đỏ, mi không vẽ cũng thanh tú. Cổ thon dài, bộ ngực no đầy cao ngất, hai chân thẳng tắp thon dài, bộ dạng cực kì quyến rũ.

Thì ra mỗi một đời dung mạo đáng người của nàng đều được trời cao ưu ái, quyến rũ câu nhân như vậy.

Hạ Cơ một bên thưởng thức dáng vẻ của chính mình, một bên tiếp thu tin tức mà hệ thống cung cấp. Hôm nay là ngày đầu tiên Tần Sở chuyển đến. Lại từ chỗ bạn tốt biết được bạn gái cũ kết giao với một "Kẻ có tiền", một bên cảm thấy tan nát cõi lòng, một bên lại thấy vì chính mình trả giá cho đoạn tình cảm này mà không đáng, rồi tới quán bar tự chuốc say.

"Răng rắc."

Hạ Cơ nghe được tiếng mở cửa. Lúc này trời vừa rạng sáng, Tần Sở hẳn là vừa mới từ quán bar trở về. Là cao thủ tình trường, Hạ Cơ tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội cùng nam chủ thân cận.

Hạ Cơ chạy nhanh đến chỗ tủ quần áo trong phòng, mong muốn tìm một bộ đồ ngủ gợi cảm. Không nghĩ tới Tiểu Hạ đúng là một cô gái bảo thủ, áo ngủ tất cả đều đem cơ thể đầy đặn che đầy hết, đúng là phí phạm đáng người. Hạ Cơ cuối cùng quyết định mặc quần lót ren, ở trên người mặc áo sơ mi trắng tới đùi rồi đi ra ngoài.

Tần Sở không hề chàng trai có thể khiến nguyên chủ động lòng, lúc này anh ta đã uống say, ngồi trên ghế sofa chân dài vắt trên bàn. Cà vạt nói lỏng treo ở trên cổ, nhìn hỗn độn nhưng cũng thật gợi cảm. Nút áo sơ mi mặt trên đã bung ra, hầu kết chuyển động. Hạ Cơ đã lâu chưa chạm vào đàn ông nào còn nhân nại được.

"Tới, uống nước." Hạ Cơ đỡ đầu nam nhân đang nằm liệt trên sofa lên.

Nam nhân hơi hơi nhướng mắt, mày kiếm mi dài, trong nháy mắt phảng phất như muốn đem hồn phách của Hạ Cơ bay mất. Quả nhiên đúng là đồ gây họa.

Bờ vai cô gái gầy yếu mềm mại, trên người còn có nhàn nhạt mùi hương hoa đào, làm cho người khác vui vẻ, tinh thần thoải mái. Khiến cho nam nhân hận không thể vĩnh viễn nằm ở trên người cô.

Tần Sở tuy rằng uống say, đi đường không tốt nhưng thần trí còn xem như minh mẫn. Tần Sở giả vờ vô lực ngồi dậy, muốn dựa trên vai cô gái nhiều thêm chút lát, nhưng đôi mắt lại vô ý nhìn tới cảnh đẹp mê người.

Hai điểm hồng mai trước ngực không chịu cô đơn mà đứng thẳng lên, đem áo sơ mi trắng hiện rõ ra hai đỉnh núi đầy đặn. Tần Sở xem đến khát khô cả miệng, trong lúc nhất thời vừa uống một ngụm nước lớn, lơ đãng liền bị sặc nước, phun thẳng lên ngực Hạ Cơ.

Nhìn cô gái trước mắt vội vàng lấy khăn giấy trên bàn lau chỗ bị ướt, hai điểm hồng mai trước ngực càng lau càng dựng đứng. Tần Sở không nhịn được nuốt nước miếng.

Hạ Cơ là người như thế nào, sao nhìn không ra ánh mắt Tần Sở nhìn mình? Nhìn ánh mắt Tần Sở như sói như hổ là biết con cá đã mắc câu, lại giả vờ nhìn Tần Sở bằng ánh mắt hết sức mê mang, giống như không biết nên làm thế nào cho phải?

Nhưng mà nhìn cô hoảng hốt tay chân loạn xạ ở trong mắt Tần Sở lại giống như con thỏ nhỏ đáng thương vô tội, rượu vốn dễ dàng làm cho người ta trở nên thú tính. Tần Sở lại chính là một chàng trai đang trong thời điểm cơ thể trẻ tuổi như long như hổ, mỹ nhân ở ngay phía trước, quần áo lại ướt đầm, hiện rõ cảnh xuân, làm sao hẳn nhân nại cho được?

Hắn tiến đến, cô lui lại.

"Tới đây, để tôi lau cho cô." Giọng Tần Sở trầm thấp, một tay đem Hạ Cơ kéo vào trong lòng ngực.

Hương thơm đặc trưng của chàng trai cùng với cơ thể hơi hơi mùi rượu, khiến Hạ Cơ không uống cũng muốn say. Ngoan ngoãn nằm ở trong ngực của nam nhân.

Nhìn cô gái thuận theo đối với Tần Sở không khác gì một loại tín hiệu cam chịu, rút khăn giấy, tại chỗ hồng mai bị ướt trước ngực lau lên.

Thân thể này của Hạ Cơ vẫn chưa trải sự đời, Tần Sở lại cố ý khiêu khích, chạm nhẹ một chút, lau một chút, liền đem hồng mai trước ngực lau đến dựng cứng như hòn đá nhỏ. Khiến Hạ Cơ không kiềm chế được, từ trong miệng rên nhẹ một tiếng, như âm thanh chuyên dùng để dụ dỗ người.

Tần Sở càng nghe càng phát hỏa, lực đạo dần dần không nghe theo khống chế. Càng chà sát nhanh, đem bụng dưới Hạ Cơ tiết ra dòng dịch thể, Hạ Cơ biết thời điểm tới rồi.

"Đủ rồi, đủ rồi, dừng lại đi." Âm thanh cô gái trẻ như kẹo đường ngọt lịm, như đang cùng người yêu làm nũng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 2

"Còn chưa có lau khô mà?" một cánh tay rắn chắc của Tần Sở ôm eo nhỏ của Hạ Cơ lại, không cho nàng nhúc nhích. Một cái tay khác không khách khí đem nút áo sơ mi cởi bỏ, hai điểm hồng tiêu bạch thỏ ở giữa nhảy ra.

"Bên trong hình như còn ướt, để tôi giúp cô lau khô." số khăn giấy lấy thêm trực tiếp bị ném sang một bên. Bản thân Tần Sở lại thường xuyên rèn luyện, so sánh với những thiếu gia mặt trắng thì da có phần sạm màu hơn, đây về nam tính.

Màu đồng của bàn tay đặt lên hai bầu vú trắng nõn nhũ thịt, màu sắc đối lập làm cơ thể Tần Sở nóng bừng lên, hầu kết chuyển động qua lại.

Thân thể Hạ Cơ tuy rằng vẫn còn non nớt, nhưng tinh thần cũng nhận nhạo đối kháng khó kiềm chế được. Huống hồ cơ thể này đã được hệ thống cải tạo lại nên hết sức mãnh mẽ, Hạ Cơ biết trong cơ thể đang chảy ra lượng dịch thủy đã đem quần lót ướt một mảng, phía dưới ướt át lạnh lẽo, còn tản mát ra một cỗ thanh hương hoa đào nhàn nhạt đem hai người vây quanh, làm người bên trong cảm nhận được hương vị tình dục lan tỏa tràn ngập khắp trong nhà.

Tần Sở vốn là một chàng trai sung sức bình thường, lại được Hạ Cơ như có như không câu dẫn, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ được điều gì khác, chỉ nghĩ đem nữ nhân quyền rũ mê người trong lòng ngực này hung hăng đè ở dưới thân, khiến nàng cầu xin hắn.

Hai bầu vú trước ngực được nam nhân sờ nắn trở nên hồng hào. Toàn bộ thân thể của cô gái đều nhàn nhàn phồng lên, làm người phía trên rạo rức gấp bội, hận không thể ngay lập tức đè cô ngay dưới thân.

Lúc này Tần Sở đâu còn quan tâm sẽ gây ra hậu quả như thế nào khi động vào một cô gái có lai lịch không rõ ràng, miệng ngay lập tức cắn điểm đỏ đã dựng cứng trên cơ thể của nữ nhân, dùng sức liếm mát nhũ hoa, giống như một đứa trẻ còn chưa cai sữa cố gắng hút hết vào bụng của mình.

Hạ Cơ đối với chuyện này đã lâu không làm cũng có điểm chịu không được, từng tiếng thờ dốc nhẹ chậm chạp vờn quanh ở bên tai Tần Sở. Tình cảnh này càng khiến Tần Sở vốn đang hưng hực thiêu đốt trong tình dục cũng bị lửa đốt đến càng thêm bốc hỏa.

Hai nhũ hoa đỏ hồng trước ngực cũng đều không buông tha, một bên ngậm lấy rồi liếm mát, bên kia thì được chàng trai nắm nhéo xoa xoa. Tiếng rên nữ nhân nũng nịu mềm mại, tiếng nước miếng liếm mát phát ra âm thanh "chụt chụt" thật khiến người nghe đều phải đỏ mặt.

Rốt cuộc cũng thưởng thức xong hai bầu vú trước ngực, mỗi mông lại hướng lên trên trực tiếp ngậm lấy cánh môi hồng đang phát ra tiếng rên yêu kiều, bàn tay lại trực tiếp đi xuống thăm dò nơi tư mật của cô gái.

Hai đôi môi giao nhau ra sức cắn mút, Tần Sở cảm giác trên người phảng phất có một dòng điện lưu chảy qua. Ngắn ngủi một chút, đại lưỡi trực tiếp cuốn lấy cái lưỡi phấn nộn của cô gái, ôn nhu liếm láp. Hạ Cơ được hầu hạ chỉ biết phát ra những âm thanh mê người làm câu nhân đoạt phách.

Bàn tay sờ đến hai cánh môi phía dưới là một mảng ướt át, cảm giác thật mềm mại non mịn.

"Đã ẩm ướt." Khóe miệng giương lên nói một câu, có sự bướng bỉnh của trẻ con, lại có sự khiêu khích của đàn ông ranh rời sự đời. Tuy Hạ Cơ là một tay tình trường đã già sự đời, nhưng cũng không nên được mà đỏ mặt.

Hạ Cơ lúc này cổ vũ coi như đã hòa nhau một ván. Đôi tay vòng qua cổ Tần Sở, nhẹ nhàng đưa đầu lưỡi của Tần Sở sang cánh môi của mình, say sưa liếm hút. Bàn tay nhỏ cũng từ từ tiến xuống sờ soạn bên trong quần áo của nam nhân, ngón tay mảnh khảnh vòng quanh đầu v* nâu đỏ, nhẹ nhàng búng một cái, lại ác ý đi xuống phía dưới tìm kiếm, ở cơ bụng cứng rắn của nam nhân một hồi vuốt ve, cổ tình không muốn chạm đến bộ phận đang sưng tấy, nóng như lửa đốt ở phía dưới.

Bộ vị quan trọng nhất của nam nhân giống như khẩu súng chịu không nổi dựng thẳng tắp lên cái bụng mềm mại của cô gái.

Tần Sở nhìn không được cạo xát, ngón tay trực tiếp xâm nhập vào bộ vị tư mật non mềm của Hạ Cơ. Ngón tay Tần Sở không mềm mại như con gái, bàn tay còn có vài vết chai dày. Rút ra đâm vào ở bộ phận nhạy cảm của thiếu nữ, khiến cho không gian im ắng lại vang lên tiếng nước chảy róc rách.

Thần trí Hạ Cơ lúc này đều chìm vào ngón tay đang di chuyển phía dưới của nam nhân. Cái eo nhỏ mềm mại thậm chí còn phập phồng di chuyển lên xuống theo động tác ở phía dưới. Lại khiến Tần Sở xem đến rạo rức, mắt nóng lên, lại chen vào bên trong u mật hai ngón tay.

Bên trong ướt át trơn trượt bao lấy ngón tay Tần Sở quả thực muốn đem hẳn chinh đến nỗi điên, đặc biệt là khi hai ngón tay của hắn chọc đến tầng mỏng phía bên trong. Tần Sở đã không còn khống chế được chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 3

Tần Sở giữ chặt eo của Hạ Cơ, thắt lưng động mạnh một cái, liền đem nam căn của mình tiến sâu vào nơi bí mật mê người của cô gái. Hoa huy*t càng chặt hẹp so với trong tưởng tượng của hắn. Cơ thể đột nhiên bị dị vật nóng thiếp xông vào, Hạ Cơ thân mình nóng bỏng xụi lơ nằm ở dưới người Tần Sở.

"Đau, Tần Sở, nhẹ chút." Tần Sở chỉ để ý giải tỏa dục vọng đang trướng đau của mình, nào còn nghe được cô nói cái gì, dùng sức đâm sâu vào trong hoa huy*t của cô. Bên trong nam căn bị vách tường mị thịt vây chặt lại, làm hắn muốn dừng cũng không dừng được.

"Tần sở, nhẹ một chút." Hạ Cơ lúc này đã đau không thở nổi, đầm tay đánh lung tung lên ngực cứng rắn của Tần Sở, lần đầu tiên của nữ nhân đứng là không có cái gì hay cả.

Tần Sở lúc này đã vọt vào sâu trong hoa tâm, cuối cùng cũng phục hồi tinh thần lại. Bên trong phảng phất có cái gì ấm nóng chặt hẹp ra sức liếm mát nam căn của hắn, làm hắn nhìn không được phát ra một tiếng rên nhẹ.

Lúc này Tần Sở sợ chính mình không kiềm chế được, liền dừng lại, mới tỉnh lại nghĩ đến cảm xúc của nữ nhân dưới thân.

Cúi xuống liền cùng môi lưỡi Hạ Cơ quấn quýt giao triền, hai ngón tay đi xuống nắm lấy điểm hồng mai phản nộn của nữ nhân mà xoa nắn lôi kéo, ngón tay lại lần nữa buông ra. Trước ngực mềm mại phồng đẫy ra từng đợt cuộn sóng mê người.

Hạ Cơ chưa từ trong dục vọng thoát ra đã bị Tần Sở động tác cấp kéo. Bên trong hoa huy*t tiết ra càng nhiều mật dịch ẩm ướt. Lúc này Tần Sở mới bắt đầu đem đưa thắt lưng chuyển động. Dưới thân cự vật cũng ở hoa huy*t ra ra vào vào, phát ra những tiếng vang ngượng ngùng.

Khoái cảm dần dần lấp đầy đau đớn, Hạ Cơ bắt đầu cảm nhận được sự sung sướng, eo thon phối hợp nam nhân đem đưa lên xuống. Hành động này ở trong mắt Tần Sở chính là trời sinh phóng đảng, lúc này mới bao lâu, đã học được cách dưới thân hắn cầu hoan. Động tác cũng không dừng lại, trực tiếp đem đùi thon dài của Hạ Cơ kéo ra, hung mãnh mà ra vào. Mỗi lần đều cắm thẳng vào sâu trong hoa tâm.

Hạ Cơ làm sao mà chịu nổi, đành tùy ý để nam nhân không biết thế nào là đủ nắm chặt cái eo mảnh mai của cô, cứ thế vận động ở hai điểm mẫn cảm trên dưới của cô. Động tác của nam nhân càng lúc càng hung mãnh, Hạ Cơ khóe mắt hiện lên tình dục mị hồng, nước miếng cũng từ trong khóe miệng mà chảy ra.

Thời gian không biết đã trôi qua bao lâu, chỉ thấy trên sô pha nam nhân làn da màu đồng chảy ra mồ hôi, đem cơ thể trần trụi như chú dê con, da trắng như ngọc để ở dưới thân, tiểu dê con trong miệng phát ra tiếng kêu mềm mại yêu kiều, không ngừng cầu xin nam nhân tha thứ lại như đang cô vũ khích lệ. Nam nhân vận động thọc vào rút ra một chút lại một chút, giống như không biết mệt là gì. Ở nơi hai người đang giao hợp đã sớm là một bãi dịch thể trắng đục.

Ngày hôm sau khi Tần Sở tỉnh lại, phát hiện trong phòng đều là hình poster minh tinh cùng với các loại manga anime. Hiển nhiên nơi này không phải là phòng của hắn. Một đêm phong lưu, Tần Sở trải qua thật đúng là ít đến đáng thương, hưởng hờ ký ức của tối hôm qua không phải là quá rõ ràng, bất quá hắn nhớ rõ quá trình diễn ra thật sung sướng. Hơn nữa cánh tay hắn giống như bị cái gì đó đè lên, có điểm nặng.

Tần Sở cúi đầu vừa thấy, cánh tay của mình chính là bị một cô gái đè lên, Tần Sở thật cẩn thận mà đem cánh tay của mình nhẹ nhàng rút ra, nghiêng thân mình một cái, cô gái bên cạnh liền xoay người quay mặt hướng về phía hắn, cả hai người bây giờ đều là trần trụi.

Lúc này Tần Sở mới rõ ràng thấy được hạnh phúc của mình tối hôm qua có bao nhiêu cảm thụ. Nằm trên giường, môi cô gái đã bị cắn nát đến hơi sưng, trên cô, trước ngực đều là những vết hôn cắn chỉ chừa lại những vết đỏ, Tần Sở không thể tin được chính mình lại có thể cuồng nhiệt như vậy. Đối mặt với cơ thể trần trụi mê hồn của Hạ Cơ, Tần Sở lại phát hiện phía dưới của hắn lại cứng lên.

Kỳ thật ở thời điểm Tần Sở tỉnh lại Hạ Cơ đã bị hệ thống đánh thức, hiện tại giả bộ ngủ cũng là vì muốn kích thích dục vọng của nam nhân cùng với cảm giác tội lỗi vì hành vi tối qua của mình.

Nhìn thấy mỹ nhân đang ngủ hơi hơi mở đôi mắt, trong ánh mắt đầy mê mang giống như hải tử vừa mới sinh, không biết chuyện gì xảy ra cả. Tần Sở nhìn không được hôn lên mi mắt Hạ Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 4

Tần Sở nhìn không được đem tiểu mỹ nhân trong lòng ngực ôm chặt hơn chút nữa. Hạ Cơ đương nhiên biết lúc này không thể nóng vội, đây không phải là cuộc giao dịch mua bán. Phải nhớ không thể khiến nam nhân cho rằng một khi đã ngủ với cô, thì cô đã thuộc về hắn.

Hạ Cơ không đợi nam nhân tiếp tục nổi lên dục vọng liền từ trong lòng hắn lui ra, sau đó lấy khăn trải giường bao bọc cơ thể mình lại đứng bên cạnh. Tần Sở nhìn nàng duyên dáng yêu kiều đứng ở mép giường, trong tay không còn hơi ấm của mỹ nhân, trong lòng nổi lên một trận tiếc nuối.

"Chuyện đã xảy ra vào tối hôm qua anh liền quên đi, tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi." Hạ Cơ am hiểu nhất là diễn trò, sắc mặt lạnh nhạt hướng Tần Sở nói.

Tần Sở nhìn bộ mặt cô dường như không có việc gì nói những lời này, trong đầu lập tức nhớ lại tối hôm qua cô ở dưới thân hắn quyến rũ rên rỉ những âm thanh phóng dăng, trong lúc nhất thời tức muốn nổ phổi, hận không thể đem nàng áp dưới thân hắn lại một lần tới một lần nữa.

Nhưng mà rốt cuộc Tần Sở sống trong nhung lụa đã lâu, nhớ lại lúc trước cho dù bạn gái cũ rồi đi cũng không chịu cúi đầu giữ lại, lần này chỉ là đối tượng tình một đêm, làm sao có thể khiến hắn bỏ qua tự tôn mà muốn cô.

Thời điểm Tần Sở đang ở chỗ này rồi rầm thì Hạ Cơ đã sớm mặc xong quần áo chuẩn bị đi ra ngoài. Nhìn tủ quần áo, Hạ Cơ nhìn không được nhũn mày. Kỳ thật đáng người của nguyên chủ cực kỳ quyến rũ, nhưng tất cả đều bị che đậy trong đồng quần áo bảo thủ này. Lần này Hạ Cơ quyết định phải đem tủ quần áo của cô cải tạo lại.

Công việc của Tần Sở cũng không có bận rộn gì, chủ yếu là làm đầu tư. Ngày thường đi ra ngoài chủ yếu là cùng bạn bè tụ tập, nói chuyện giá cả thị trường thương nghiệp. Bất quá hôm nay Tần Sở nghĩ trong nhà đã có mỹ nhân như hoa như ngọc, cũng không vui vẻ ở bên ngoài nhiều, giữa trưa cơm nước xong liền trở về. Đúng lúc gặp Hạ Cơ vừa mới về nhà cùng với một vị thân sĩ đứng bên cạnh cô.

Ba người đứng ở cửa, không khí có chút lúng túng xấu hổ.

"Cho hỏi anh là?" Rốt cuộc vị nam sĩ to lớn bên cạnh Hạ Cơ mở miệng.

"Là khách trọ vừa mới dọn vào ở." Tiểu Hạ liền chen vào giải thích nói.

"Tiền lương thu nhập không đủ chi, đành phải đem phòng ở thuê ra ngoài."

Khách trọ? Tần Sở nghe xong liền nổi giận, có phải bất kỳ khách trọ nào cô cũng đều có thể nằm ở dưới thân mà rên rỉ?

"Đây là học trường của tôi - Lưu Sướng, lúc đi dạo phố thì tình cờ gặp mặt." Lưu Sướng với Hạ Cơ là cùng một ngành, khi còn học đại học cũng thường xuyên lui tới, sau lúc học trường tốt nghiệp thì mới chặt đứt liên lạc. Hiện nhiên, Lưu Sướng đối với Tần Sở cũng có hảo cảm.

"Chào anh." Học trưởng vươn bàn tay ra, Tần Sở dù có nửa điểm bất mãn nhưng phép lịch sự vẫn phải có, liền dùng sức nắm lấy tay của anh ta. Cho đến khi tay của học trưởng đỏ lên.

Hạ Cơ đối với hai người đang tuyên chiến với nhau làm như không thấy. Mở cửa liền đi vào.

"Học trường, anh có muốn vào nhà uống chén trà không?" Hạ Cơ khách khí hỏi.

"Xin lỗi, anh lát nữa còn có việc, lần sau sẽ lại đến, nếu em có việc gì thì cứ liên hệ với anh." Lưu Sướng là thực sự có việc, nếu không sẽ không bỏ qua cơ hội cùng Hạ Cơ thân cận.

Coi như người thức thối, Tần Sở trực tiếp vào cửa.

"Vậy được rồi, hôm nay cảm ơn học trường, lần sau có cơ hội lại đến cùng nhau ăn cơm." Hạ Cơ lễ phép tiễn học trường Lưu Sướng ra cửa rồi mới vào nhà.

Tần Sở mở tủ lạnh lấy chai nước ra uống một ngụm, trong đầu có hàng ngàn con tặc. "Anh ta muốn theo đuổi cô?"

"Tôi cũng không rõ ràng lắm." Hạ Cơ vội vàng muốn thử xem quần áo mới mua về.

"Anh ta không theo đuổi cô, vậy còn mời cô ăn cơm, cùng cô đi dạo phố, đưa cô về nhà?" Tần Sở không biết sao lại sinh oán khí.

"Việc này chỉ là xã giao bình thường mà thôi." Hạ Cơ không kiên nhẫn giải thích. Cầm lấy quần áo liền chuẩn bị đi về phòng ngủ.

"Vội lại, học trường có muốn theo đuổi tôi hay không với anh thì có quan hệ gì?"

Tần Sở lập tức bị Hạ Cơ làm cho ngẹn họng, hẳn thì có quan hệ gì?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 5

Không còn cách nào khác Tần Sở chỉ có thể tự mình hờn dỗi. Hạ Cơ nhìn Tần Sở bức bối mà tâm trạng vui lên không ít, những người như Tần Sở, luôn tự cho mình là đúng, tháo độ đối với người khác lúc nào cũng là từ trên cao nhìn xuống. Bởi vì xung quanh luôn có phụ nữ muốn lấy lòng hẳn nên đã thành thói quen, lần này Hạ Cơ đương nhiên phải thay đổi tính tình của hẳn thật tốt.

Quả nhiên Hạ Cơ nghĩ không sai, Tần Sở vẫn luôn có ý tốt hoặc ý xấu đối với Hạ Cơ. Chính là ở cùng nhau đã lâu rồi, chủ nhà cùng khách trọ vẫn giữ khoảng cách như vậy, ai cũng không trêu chọc ai, ai cũng không quan tâm ai.

Thì ra ở cùng một ngôi nhà cũng có thể xa lạ đến loại trình độ này. Ngẫu nhiên buổi tối xuân tâm nhộn nhạo, người mình thích ở ngay phòng bên cạnh, mà chính mình chỉ có thể dựa vào đôi tay để giải quyết. Còn cái người học trường kia, Tần Sở đã vài lần thấy anh ta đưa Hạ Cơ về nhà. Thêm hôm nay, các anh em Tần Sở nói cho anh biết, Hạ Cơ cư nhiên lại đến công ty của tên Lưu Sướng đó làm.

Hạ Cơ vừa mới về nhà đã ngửi thấy mùi thơm của đồ ăn. Khiến cho cái bụng rỗng rỗng của cô kêu lên.

"En đã về, sao không lại cùng ăn cơm đi, vừa vặn anh mới gọi cơm bên ngoài." Tần Sở cầm lấy túi trong tay Hạ Cơ để gọn sang bên.

Hạ Cơ nghĩ lạnh nhạt anh ta nhiều ngày như vậy cũng nên dừng lại được rồi, cũng không nên làm khó xử cái bụng của chính mình. Liền ngồi xuống bàn ăn.

"Em cảm thấy anh thế nào?" Tần Sở trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Cái gì thế nào?" Hạ Cơ giả bộ hồ đồ.

"Làm bạn trai em thì thế nào?" Tần Sở mặt ngoài bình tĩnh, trong lòng thì hồi hộp đến đỏ cả mồm hỏi.

Hạ Cơ trầm tư trong chốc lát, "Anh cho rằng chỉ dựa vào bữa cơm liền....."

"Không phải, anh không có ý tứ này." Tần Sở ở trước mặt người khác có thể tự tin nói chuyện nhưng với cô gái trước mặt thì lại không biết làm sao cả. Anh nghĩ nghĩ lại một chút, sắp xếp lại lời nói của chính mình.

"Anh là nói hai chúng ta làm bạn trai bạn gái, không phải chỉ là quan hệ bình thường, anh thích em, không thích nhìn em cùng người khác thân cận." Đặc biệt là không thể nhìn em bị người nam nhân khác đề ở dưới thân, đương nhiên những lời hẳn chỉ có thể nói ở trong lòng.

"Có lẽ em sẽ cảm thấy đột ngột, nhưng mà suy nghĩ lại, con người của anh, có tính tình tốt, không có bất luận cái đam mê xấu gì, trọng điểm là anh thích em, nguyện ý mọi chuyện sẽ lấy em làm trung tâm. Hơn nữa anh còn có thể lao động miễn phí, lại nói, ít nhất thân thể của chúng ta rất hợp nhau."

Hạ Cơ trầm mặc, đương nhiên cô sẽ không dễ dàng đáp ứng anh ta như vậy. Đặc biệt là ở thời điểm nam nhân vì cô mà trần trọc. Nhưng lại cũng không thể dễ dàng đem anh ta đẩy ra. Vặn nhất Tần Sở nghĩ lung tung trong lòng liền chạy tới chỗ bạn gái cũ thì cô phải làm cái gì bây giờ?

"Như vậy đi, chúng ta trước thử một tháng. Nếu cảm thấy thích hợp, thì chúng ta liền ở bên nhau."

Tuy rằng đây không phải là câu trả lời mà Tần Sở mong muốn, nhưng còn nhiều cơ hội mà, chỉ cần cố gắng thì cô sẽ nghĩ lại. Như vậy nghiệm kỳ bạn trai thử của Tần Sở cứ như vậy mà mở ra.

Không thể không nói, Tần Sở vẫn là rất tích cực. Sáng sớm Hạ Cơ mới vừa rời giường liền thấy trước bàn đã dọn xong bữa sáng, đầy đủ các món dinh dưỡng, sữa bò, bánh mì, bánh quẩy, sữa đậu nành. Kiểu Trung Quốc kiểu Tây đều có. Tần Sở mới sẽ không thừa nhận, anh là lúc trước thấy vị học trường kia ở dưới lầu xách theo bữa sáng mang cho Hạ Cơ mà cảm thấy ghen tị. Nữ nhân của anh, chỉ có thể ăn bữa sáng mà anh chuẩn bị.

"Không biết em thích ăn gì, cho nên liền mua nhiều một chút."

Hạ Cơ lãnh đạm gật gật đầu. "Cám ơn."

Hạ Cơ ăn xong bữa sáng liền chuẩn bị đi ra ngoài đi làm, vừa đến cửa, eo đã bị người kia ôm lại.

"Hạ Hạ, em có phải đã quên cái gì hay không." Tần Sở ở cổ Hạ Cơ hít hít mùi hương của cô.

Hạ Cơ nhìn hấn ở trên người mình làm nũng, cười mà không nói. Liền bị Tần Sở cười ngậm lấy cánh môi.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 6

Tần Sở ngậm lấy liền không buông tay, liếm xong đầu lưỡi lại dùng sức đem cánh môi hồng mướt đến sưng đỏ lên. Để học trường kia nhìn thấy, xem hấn về sau còn có việc gì suốt ngày đưa bữa sáng cho bạn gái anh hay không.

Bên kia bạn gái cũ Ly Na cũng không an phận. Vốn dĩ cô ta cho rằng Tần Sở chính là nam sinh có gia cảnh giống mình, cho nên lúc trước xuất ngoại du học cũng là mong muốn có thể quen biết người có tầng lớp cao hơn, bây giờ lại về nước. Tuy nói Tần Sở tương mạo đáng người đều là ngàn dặm mới tìm được một, nhưng mà lại không có tiền thì có lợi ích gì. Bạn trai hiện tại của cô ta tốt xấu gì cũng là phó tổng của một công ty nhỏ.

Lúc trước Tần Sở buồn bực, tinh thần sa sút, tâm tình không tốt các anh em hấn đều nhìn thấy, không đành lòng liền đem chuyện ba của Tần Sở là chủ tịch của một xí nghiệp quốc tế nổi tiếng nói cho Ly Na biết, hy vọng có thể khiến cô ta quay về bên Tần Sở. Ly Na biết được chuyện này, lại nghĩ đến Tần Sở có thể vẫn còn tình cảm đối với cô ta, trong lúc nhất thời cũng bị dao động, chuẩn bị quay về tìm Tần Sở. Nào biết bên này Tần Sở đang cùng với Hạ Cơ tình cảm nồng cháy.

Ly Na từ chỗ bạn bè mà tìm hiểu được chỗ ở của Tần Sở, không khỏi nhũn mảy. Loại tiểu chung cư này đối với Tần Sở mà nói xác thật không phù hợp với giá trị con người anh.

"Thích thích thích." Truyền đến vài tiếng đập cửa. Tần Sở nhin không được nhũn mảy, thật vất vả mới ôm được giai nhân trong ngực, bộ ngực sữa đầy đà lộ ra, thật là mất hứng.

Hai người vừa mới tắm rửa xong, nhìn Hạ Cơ da thịt hơi phỉm đỏ, mặc cái áo ngủ tơ tằm màu trắng vì dính nước mà hơi ản hơi hiện, Tần Sở không nghĩ đến chuyện khác thì mới là không bình thường. Anh chủ động muốn giúp Hạ Cơ lau tóc, vỗ về những sợi tóc đen bóng mềm mại, nhin không được liền đem người đẹp ôm vào trong ngực.

Trai đơn gái chiếc, cúi khô lửa bốc. Huống hồ Tần Sở đối với thân thể tuyệt mỹ của Hạ Cơ vốn là không kìm nén được. Từ trên đi xuống, một chỗ hai chỗ đều hôn đến mới an tâm. Từ cái cổ thon dài đến xương quai xanh tinh xảo, đều là dấu hôn của anh.

Áo ngủ của Hạ Cơ đã bị cởi bỏ, hai cái đại bánh bao trắng nõn nhô ra, lộ ở trước mặt nam nhân. Nam nhân không nói hai lời liền mạnh mẽ ngậm trụ ở đầu vú* bên trái mà liếm mướt, một bên khác cũng không chịu buông tha, bàn tay ở bộ ngực nhũ thịt còn lại mà qua lại xoa nắn. Hạ Cơ lấy tay luôn vào tóc chỉ muốn đem nam nhân càng sát với vú mình như thể muốn bắt lấy cái gì rồi lại không thể bắt lấy.

Bàn tay khác lại dọc theo bờ lưng duyên dáng đi xuống tìm kiếm, cho đến khi bao lấy cái mông vênh đầy đặn, co dãn. Bàn tay không chút khách khí bắt đầu vuốt ve nắn bóp cặp mông. Trong cơ thể Hạ Cơ liền trào ra một cỗ dịch nhầy, còn mang theo mùi thơm hoa đào lạ lùng, trong miệng phát ra từng tiếng rên rỉ yêu kiều.

Tần Sở giống như một chú chó, đi theo tới nơi phát ra mùi hương. Ren quần lót đã treo ở trên mắt cá chân. Tần Sở giống như cực thích cái mùi hương của thiếu nữ này, mũi ở bên ngoài cọ tới cọ lui, cọ đến khi ở trên mũi đều là chất lỏng lỏng lạnh.

Hơi thở nóng thổi phả ở nơi riêng tư của Hạ Cơ, bên trong dịch thể cũng không chịu khống chế càng chảy ra nhiều. Tiếng thở dốc của Hạ Cơ càng thêm trầm trọng, toàn bộ trong phòng cũng càng nồng mùi hương của tình dục.

Tần Sở rút cuộc nhin không nổi, thò đầu lưỡi ra ở trong hoa huy*t liếm láp, Hạ Cơ càng thêm kích thích, bụng nhỏ thất lại gắt gao. "Tần sở, không cần." Âm thanh của Hạ Cơ có phần khùng hoảng.

"Ngoan, anh sẽ làm cho em thoải mái." Đầu lưỡi tiếp tục dò xét đi vào, bị mị thịt trước sau như một mà quấn tới. Đầu lưỡi cố sức ở khắp nơi ra vào vào, cẩn thận mà đào qua mỗi một chỗ ở hoa vách tường.

Âm thanh quyến rũ của Hạ Cơ hòa vào động tác mạnh mẽ của Tần Sở, cuối cùng vẫn nhin không được phun ra một cỗ hương dịch.

Mỹ nhân dưới thân vừa mới cao trào, thân thể còn ở hơi hơi rung động, khoe mắt đã thấm ra nước mắt. Phấn môi khẽ nhếch, hơi thở hơi dồn dập, thấy vậy Tần Sở nào còn nhẫn nại được.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 7

Tần Sở vừa mới chuẩn bị đưa nam căn đang dựng đứng vào trong u huyết, thì lại nghe tiếng chuông cửa làm phiền. Tần Sở làm bộ như không nghe thấy, bộ dáng chuẩn bị thẳng lưng đi vào.

"Hình như có người gõ cửa." Hạ Cơ toàn thân phẩm hồng, thanh âm suy yếu nói.

"Có sao? Sao anh không nghe thấy." Tần Sở định giả ngu, chuông cửa lại tựa hợp với tình hình vang lên. Thật là! Tần Sở quả thực muốn mắng cái tên tới phá hỏng đại sự của mình. Anh chỉ có thể đem cơ thể trần trụi của Hạ Cơ ôm vào phòng ngủ.

"Không cho mặc quần áo, chờ một chút anh sẽ trở lại ngay." Nói xong còn không quên ở trước ngực của Hạ Cơ cắn một cái.

Lý Na đứng ở ngoài cửa, lại nóng lòng muốn nhìn thấy chàng bạch mã vương tử của mình.

"Cạch" tiếng cửa mở ra. Nếu là ngày thường, nhìn mỗi tình đầu đã lâu không gặp, mọi người khó tránh khỏi nổi lên một tia hoài niệm với người cũ. Bất đắc dĩ lúc này Tần Sở dục hỏa còn chưa hạ xuống, thật sự khó mà bày ra thái độ hảo cảm gì.

Mà lúc này ở trong mắt Lý Na, Tần Sở vẫn như cũ anh tuấn tiêu sái, trên mặt mọc ra chòm râu làm cho anh tăng một phần nam nhân thành thực cùng già dặn. Nhưng mà cô ta tuyệt đối không thể tưởng tượng được mấy phút trước anh dùng chính bộ râu của mình mà cạo tới cạo lui ở trên ngực và ở phía dưới của nữ nhân khác.

Lý Na chăm chú nhìn thân hình cao lớn của Tần Sở, trong ánh mắt dường như chứa tất cả thâm tình. Cô ta như vậy Tần Sở sao có thể không nhìn ra được.

"Tìm tôi có chuyện gì?" Tần Sở vội vàng muốn trở về ngủ cùng với nữ nhân của mình, mới lười cùng cô ta ở đây vô nghĩa.

Cổ tình Lý Na lại tự cho rằng Tần Sở đối với mình vẫn còn tình cảm sâu đậm, bởi vì không biết biểu đạt mới khiến hai người đường ai nấy đi. Lại biết Tần Sở tính tình vốn kiêu ngạo, lần này cô ta nguyện ý cúi đầu trước.

"Thế nào thì hai chúng ta cũng là người quen cũ, anh không mời em đi vào nhà ngồi sao?" Lý Na ngón tay hướng bên trong chỉ chỉ, kỳ thật ngoại hình của Lý Na không tồi, cô ta trong mắt nam nhân khác có thể là nghịch ngợm đáng yêu. Nhưng còn đối với Tần Sở, chính là không biết phép tắc đúng mực.

"Không tiện."

Tần Sở gọn gàng dứt khoát muốn đuổi cô ta về. "Đừng cùng tôi nói cái gì chuyện ngày xưa, tôi ở thời điểm chia tay không phải đã nói rồi sao? Về sau coi như không quen biết, cô hơn nửa đêm tìm tôi rốt cuộc là có chuyện gì?"

Lý Na nào chịu nghe, ý vào chính mình so với hắn lùn hơn nhiều, trực tiếp khom lưng từ dưới cánh tay đang chống cửa của Tần Sở đi vào.

Tần Sở cảm thấy tức đến khó thở, đầu óc của cô ta có phải bị bệnh hay không?

"Tôi kêu cô đi ra ngoài, cô có nghe thấy không?" Tần Sở trực tiếp quát lên.

Hạ Cơ ở trong phòng tự nhiên được hệ thống thông báo, bạn gái cũ của Tần Sở tìm đến, cô tự nhiên sẽ không thể ngồi chờ chết. Tìm cái áo ngủ sạch sẽ tròng lên rồi liền ra ngoài.

Hạ Cơ đi ra ngoài thì nhìn thấy Tần Sở mặt nhăn nhó đang tóm một cô gái đuổi ra bên ngoài.

"Tần sở, anh đang làm gì vậy?" Tần Sở nghe thấy âm thanh liền cứng lại, chuyện này thật không dễ giải quyết.

"Cô chính là?" Hai cô gái đều đang đánh giá kỹ đối phương.

"Tôi là bạn gái của anh ấy." Lý Na lập tức buột miệng thốt ra.

"Bạn gái cũ." Tần Sở hoảng loạn giải thích, sợ sẽ khiến cho Hạ Cơ hiểu lầm cái gì.

"Vậy sao, còn tôi là chủ nhà của Tần Sở." Nghe thấy câu của Hạ Cơ, Tần Sở liền biết là Hạ Cơ đang không vui.

Nói thật, Lý Na không nghĩ tới chủ nhà của Tần Sở lại đẹp như vậy, giọng nói mềm mại, đáng người cho dù bị giấu ở phía sau cái áo ngủ cũng có thể thấy rõ đường cong quyến rũ. Cho dù từ nãy tới giờ cô ta bị Tần Sở lôi kéo ra ngoài cũng xem nhẹ hương vị tình dục trong nhà, cũng không chú ý tới trên người Hạ Cơ đầy dấu hôn đỏ. Nhưng giữa nữ nhân với nhau đều rất nhạy cảm, hiển nhiên cô ta phát hiện Hạ Cơ tiềm tàng nguy hiểm.

"Tần Sở từ trước đến nay tính tình đều không tốt, con người lại lạnh nhạt như băng, cô làm chủ nhà khẳng định sẽ cảm thấy khó xử." Lý Na bắt đầu phát chiêu.

"Sẽ không đâu, Tần Sở rất nhiệt tình, cũng dễ ở chung nữa." Hạ Cơ liếc Tần Sở một cái.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 8

"Thật vậy sao?" Ly Na về mặt kinh ngạc.

"Cũng phải thôi, anh ấy đối với người ngoài tương đối tốt, còn đối với tôi," Ly Na về mặt ủy khuất, "Cô chắc cũng thấy được." Rồi lại lộ vẻ ngượng ngùng ngọt ngào như đối với người yêu. Nhìn về thẹn thùng của Ly Na, Tần Sở trong lòng cũng rất oán hận. Cô ta rốt cuộc đang muốn làm cái gì chứ?

"Đối với cô thô lỗ lôi kéo như vậy?" Hạ Cơ cười cười, nụ cười này ở trong mắt Tần Sở quả thực có thể khiến cho mọi người đều bị mê hoặc. "Đây là phương thức biểu đạt tình cảm của các người? Thật đúng là đặc biệt."

"Anh ấy chính là người như vậy." Ly Na một biểu tình bất đắc dĩ.

Hạ Cơ không có ý tốt mà cong khóe miệng. "Nếu vậy phương thức biểu đạt tình cảm của chúng tôi chính là như thế này." Cánh tay của Hạ Cơ trực tiếp vòng qua cổ của Tần Sở, đôi môi đỏ hôn lên. Tần Sở từ trước đến nay đều không chống lại được dụ hoặc của Hạ Cơ, phối hợp ôm lấy eo thon của cô, cũng đáp lại nụ hôn.

Hai người ôm nhau, môi lưỡi giao hòa, phát ra tiếng nước ái muội. Ly Na mặt hết xanh rồi lại đỏ, khuôn mặt trắng bệch như người bệnh. Ánh mắt gắt gao nhìn vào hai người kia. Hôm nay cô ta tới đây nói lại tình xưa quả thực là làm trò cười cho người khác.

Nếu tâm tư của Ly Na đơn giản, thì đời trước cũng sẽ không đem Tần Sở đuổi tới tay một lần nữa, nữ nhân này không đơn giản, như vậy cũng có thể nhẫn nại, xem hai người hôn dài gần đến ba phút. Rồi lưu lại một câu "Xin lỗi, đã quấy rầy." Mới sẽ diện rời đi.

Hạ Cơ cũng không phải ngu ngốc, hiển nhiên biết Ly Na này sẽ không dễ dàng từ bỏ người đàn ông hoàn hảo như Tần Sở. Chẳng qua hiện tại cô bị động tác của Tần Sở làm cho tinh thần không được tập trung, không suy nghĩ được cách đối phó với cô ta, vậy trước tiên cứ phóng túng đi.

Cái áo ngủ vừa mới mặc lại một lần nữa lặng yên vô thức mà rơi xuống, lần này Tần Sở không muốn kìm nén nữa. Trực tiếp nâng mông Hạ Cơ lên, làm chân dài của cô khoan eo săn chắc của anh lại, cánh tay ôm chặt lấy cổ anh, vừa ôm Hạ Cơ vừa hôn môi rồi hướng về phòng ngủ.

Bên trong của cô vẫn còn ướt át, ngón tay anh cắm vào, ấm áp ẩm ướt bao lấy ngón tay anh, làm nước chảy ra thêm. Hai ngón tay dọc theo giữa hoa huyệt chỗ nếp uốn rút ra rút vô rồi lại vuốt ve. Trên ngực cũng không buông tha, nhụy hoa trước ngực đã sớm bởi vì động tình mà dựng thẳng lên. Cùng da thịt nóng bỏng của Tần Sở dính chặt vào nhau, Hạ Cơ nhìn không được lại phát ra một tiếng thở dốc.

Rốt cuộc cự vật của Tần Sở ở bên ngoài hộ khẩu của cô chuẩn bị phát động, cự vật cắm thẳng vào sâu bên trong. Bàn chân vòng sau lưng Tần Sở phẩy màu phấn hồng của tình dục, ngón chân cũng uốn lượn lên. Hạ Cơ cúi đầu một cái, cắn xuống bờ vai rộng lớn của Tần Sở.

Tần Sở ở trên giường tác phong trước sau vẫn như một, mỗi một chút đều liều mạng hướng vào trong, lên đến đỉnh. Bên trong mị thị ở bốn phía chuyển động, ủa lên ghèn đón cự vật từ bên ngoài vào đến.

Bộ ngực mềm mại bởi vì động tác hung ác của nam nhân mà đầy đà chuyển động lên xuống. Nam nhân xem đến trên người cô gái mà một trận đỏ mặt, cúi đầu ngậm lấy đỉnh của nhụy hoa.

Hạ Cơ lúc này bị va chạm khốc liệt, thần chí sớm đã không rõ, chỉ biết phối hợp với động tác của nam nhân mà phát ra tiếng thở dốc mê người. Khóe mắt nhiễm một tia đỏ ửng, trong ánh mắt tràn đầy tình dục. Mỗi lần nam nhân đâm sâu vào trong, cô chỉ cần hơi hơi lùi bước, liền sẽ bị bóp eo sau đó sẽ bị Tần Sở đâm vào càng sâu.

Tần Sở giống như làm không biết mệt, từ chính diện, đằng sau, mặt bên, mọi động tác đều thử một lần. Cuối cùng Hạ Cơ thật sự mệt đến không mở mắt ra được, cũng không biết rốt cuộc nam nhân phải làm tới bao lâu mới xong.

Cũng may Hạ Cơ trời sinh thân thể tốt, sau lại có hệ thống trợ giúp, hơn nữa sau khi làm xong được Tần Sở bôi thuốc, ngày hôm sau trên người tuy rằng có dấu vết khắp người, nhưng cũng không đến mức đau đớn gì.

Tần Sở tuy rằng là con của chủ tịch công ty lớn, nhưng mà vẫn có tài sản riêng của chính mình, gần đây cũng thử gây dựng sự nghiệp.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 9

Tần Sở mời Hạ Cơ đến tân công ty của anh để tham quan. Vốn dĩ Hạ Cơ lười đến, định bụng từ chối, thì được hệ thống thông báo cho biết Lý Na muốn đến công ty của Tần Sở làm thư kí, mà kiếp trước cũng giống như vậy, bởi vì có Lý Na ở bên cạnh lâu dài, đối với Tần Sở quan tâm chăm sóc nên hai người mới nối lại tình xưa. Nghĩ vậy Hạ Cơ ở nhà ngồi không yên.

Thay một bộ váy liền áo màu trắng in hoa, Hạ Cơ ngồi trên ghế điều khiển. Tần Sở cũng là một bộ trang phục chính trực, áo sơ mi màu trắng với quần tây xúng, thắt thêm một cái cà vạt màu xanh biển, trông có bộ dáng thanh niên anh tuấn tài giỏi.

Tần Sở ngồi ở ghế lái phụ nghỉ ngơi mắt thường thức bạn gái: "Thế nào, mắt nhìn của bạn trai em không tồi chứ?" Tần Sở môi mông bút lên.

"Đúng thật, trông rất mặt người dạ thú." Hạ Cơ gật gật đầu.

"Kia cũng chỉ đối với em cảm thú." nói xong quay qua hôn lên môi hồng của Hạ Cơ một cái.

Thời điểm hai người cùng nhau xuất hiện ở cửa công ty khiến cho không ít oanh động. Bạch mã vương tử trong lòng các nhân viên nữ là hoa đã có chủ, thật vất vả mới có giám đốc vừa có tiền lại vừa đẹp trai, còn chưa kịp tiếp cận, đã là bạn trai của người khác. Các nhân viên nam cũng không nhận được thời dài, quả nhiên là kẻ có tiền, bạn gái cũng là mỹ nữ đa trắng chân dài, mỗi một cử động cũng đều vạn phần mỹ người, mà nhìn lại mình vẫn còn phải độc thân nhiều năm?

Công ty này là do Tần Sở cùng hai người bạn cùng nhau gây dựng, công ty quy mô cũng không lớn, hiện tại vừa mới thành lập không lâu, chức vị còn có nhiều chỗ trống. Tần Sở nhìn cô gái đáng người quyến rũ bên cạnh, nếu mà đem cô gái này suốt ngày ở bên ngoài sẽ khiến anh nơm nớp đề phòng, sợ cô bị người khác câu đi mất, nếu có thể để cô đến công ty mình đi làm thì tốt rồi.

"Em thấy nơi này thế nào?" Tần Sở nhướn mày hỏi.

"Hoàn cảnh không tồi." Hạ Cơ khách quan đánh giá.

"Em có nghĩ đến sẽ tới nơi này làm không? Có sẵn chức vụ bà chủ cho em làm đấy?"

"Ý anh là gì? Công việc hiện tại của em vẫn còn khá tốt." Cô mới không bị mắc lừa.

Tốt? Mỗi ngày em cùng với tên học trưởng kia ở bên nhau làm việc? Tần Sở chỉ cần nghĩ đến lại ăn dấm.

"Mặc kệ, anh muốn mỗi ngày cùng em ở bên nhau." Tần Sở ôm eo Hạ Cơ, đầu cọ tới cọ lui trên vai cô làm nũng. "Chẳng lẽ em không muốn cùng anh ở bên nhau cả ngày sao?"

"Chúng ta không phải mỗi ngày đều ở cùng nhau sao?"

"Chuyện đó không giống nhau, chỉ cần vừa mới tách ra anh liền bắt đầu nhớ em, em nhẫn tâm để anh mỗi ngày chịu đựng nỗi khổ tương tư sao?" Dù sao có nói nhiều mấy lời âu yếm cũng không mất tiền.

Hai người đang trong tình yêu cuồng nhiệt, Tần Sở thì thâm một chút, nói chút chuyện không có ý nghĩa của các đôi yêu nhau, dục niệm cũng bốc cháy lên. Tần Sở không biết khi nào đã kéo khóa váy Hạ Cơ, tay ở hai đồi núi cao ngất mà bóp nhẹ, xoa nắn. Hạ Cơ cắn môi không cho mình phát ra âm thanh động tĩnh.

Cổ tình Tần Sở lại không muốn cô được như ý, dùng ngón tay có vết chai mỏng đi vuốt ve đầu đò trước ngực, trong chốc lát hai viên đầu đò đều bị trêu đùa đến đứng thẳng lên.

"Em động tình." Tần Sở ở bên tai cô phun hơi thở ấm nóng, làm cho Hạ Cơ trong lòng ngứa.

"Tần Sở, đây là bên ngoài, đừng làm loạn." Hạ Cơ thấy Tần Sở chẳng phân biệt trường hợp mà làm bậy trong lòng có chút chút hoảng hốt, nếu như bị người khác nhìn thấy được thì làm sao bây giờ.

"Yên tâm, không ai dám tiến vào đâu." Áo ngực không biết khi nào đã sớm bị ném ở trên bàn làm việc, Tần Sở khẽ nhếch môi cách lớp quần áo ngậm lấy tiểu đầu đò đứng thẳng trước ngực.

"Không được." Hạ Cơ che bộ ngực cao ngất của mình. "Anh sẽ làm ướt quần áo của em mất."

Tần Sở nghe vậy trực tiếp đem áo váy chướng mắt cởi ra ném xuống dưới, đầu đò mê người rớt cuộc cũng không còn bị vật ngăn cách. Bên kia tuy không bị ngậm lấy nhưng cũng được bàn tay anh nắn bóp làm biến hóa đủ hình dạng, tiếng thở dốc của nữ nhân dồn dập quanh quần toàn bộ căn phòng.

"Thật mềm." Tần Sở bóp bầu vú còn không quên đánh giá. "Đáng tiếc em không ăn được." Tần Sở chôn ở bộ ngực cao ngất, vẻ mặt cười xấu xa mà

nhìn Hạ Cơ.

Hạ Cơ nhìn không được mặt đỏ lên, nhìn càng thêm kiều diễm.

Tần Sở như muốn ăn hết bầu vú vào miệng, mút vào từng ngum từng ngum ở nhũ thịt đầy đà.

"Cộc cộc cộc." Tiếng cửa gỗ vang lên. Mỗi lần làm được một nửa thì liền sẽ bị phá đám, chẳng lẽ đây là số phận?

"Giám đốc, ngài có ở trong đó không?" Người ngoài cửa vẫn không ngừng gõ. Tần Sở vẫn ôm cơ thể trắng nõn của Hạ Cơ, luyến tiếc buông ra. Hạ Cơ thấy thể dục sức đem Tần Sở đang nằm ở trên người đẩy ra, nhặt quần áo trên đất lên rồi vào phòng nghỉ bên cạnh.

Nhìn mỹ nhân đã biến mất trong tầm mắt, Tần Sở nhìn không được thở dài. "Vào đi."

"Giám đốc, lát nữa là tới thời gian phỏng vấn thư kí, ngài muốn tự mình đi phỏng vấn sao?" Nhìn sắc mặt của giám đốc không tốt, nói chuyện với vị này đến cả nhân viên cũng không dám thờ đốc, trong lòng tự mặc niệm cho chính mình.

Nội tâm Tần Sở vẫn còn đang bị tình dục chi phối, nhưng là người tự gây dựng sự nghiệp, cũng không thể quá mức tùy hứng.

"Cậu chuẩn bị một chút, mười phút sau tôi sẽ đến phòng họp."

"Tôi đã biết, giám đốc." nhân viên kia nói xong liền lui ra ngoài đóng cửa lại.

Bên này Hạ Cơ cũng mặc xong đồ đi ra.

"Một lát nữa anh muốn đi phỏng vấn, nếu không hiện tại em ở nơi này ngồi một chút?" Trước mặt tiểu tình nhân nhìn được nhưng lại không ăn được, Tần Sở tiếc hận một trận

"Anh muốn đi phỏng vấn?" Hạ Cơ hỏi.

"Đúng vậy, anh muốn tuyển chọn thêm thư kí." Tần Sở trả lời.

"Thư kí? Tình nhân?"

"Có em anh còn coi trọng người khác sao, nếu em không tin anh, vậy em cùng với anh đi phỏng vấn đi." Tần Sở không nghĩ tới Hạ Cơ lại không tin tưởng anh, "Nhưng mà nếu như em muốn đi phỏng vấn, vậy xem như em đã là nhân viên trong công ty." Tần Sở cười giảo hoạt.

"Cũng được, vậy phòng họp ở đâu?" Hạ Cơ đi nhanh về phía trước.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Tần Sở nhất thời còn không có tiếp thu được. "Em nói thật?" Một phen tiến lên ôm cô.

"Tất nhiên." Hạ Cơ liếc anh một cách xem thường.

"Quá tuyệt vời!" Tần Sở nhìn không được ở trên mặt Hạ Cơ "chụt" một cái. Nam chủ anh có thể có tiền đồ hay không?

Tần Sở vui rạo rực lôi kéo Hạ Cơ tay trong tay, không chút nào cố kỵ nhân viên ở trước mặt mà ân ái.

Nhân viên: Kia thật là ông chủ lạnh lùng cuồng công việc của chúng ta sao? Soái ca đẹp trai nở nụ cười tươi kia là ai?

Tới phòng họp, người phỏng vấn chỉ có một mình Tần Sở, hiện tại lại có thêm bạn gái bảo bối của giám đốc. Ở ngoài cửa, bọn họ lại lần nữa gặp người quen cũ Ly Na.

Ly Na nhìn Tần Sở ở công ty không kiêng nể gì mà tay trong tay với Hạ Cơ thì kinh ngạc. Thời điểm bọn họ còn quen nhau, anh chưa bao giờ chủ động thân mật, thế cho nên cô đối với gia cảnh của anh biết rất ít. Mà ở trước mặt Hạ Cơ, anh cứ như vậy mà đối đãi với cô ta thẳng thắn thành khẩn sao?

Phỏng vấn một đám tiến vào lại một đám rời đi, Hạ Cơ ở bên cạnh nhàm chán muốn chết, Tần Sở lại đang chuyên tâm phỏng vấn.

Đến khi Ly Na vào, Hạ Cơ mới ngồi thẳng dậy.

"Xin lỗi, tôi không thể nhận cô." Tần Sở nói chuyện gọn gàng dứt khoát.

"Vì sao?" Ly Na đợi lâu như vậy, vừa vào đã bị Tần Sở một câu đem đuổi, làm sao cô ta có thể cam tâm? "Em có điểm nào không phù hợp với yêu cầu, sơ lược lý lịch của em anh còn chưa xem?"

"Thư kí của tôi, là người phải giải quyết công việc cùng lịch trình riêng của tôi. Nhưng cô, rõ ràng là người tới gia tăng phiền toái cho tôi, cô cảm thấy tôi sẽ nhận cô sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 10: (Xong)

"Năng lực của em rõ ràng có thể đảm nhiệm tốt công việc này." Ly Na giải thích nói, "Anh xác định muốn đem việc tư của mình lẫn lộn với việc công ty sao? Giống như anh mang bạn gái tới phòng vấn như vậy thì thích hợp sao?"

Tần Sở nghe vậy cười, "Xin lỗi, đối với tôi, bạn gái đương nhiên là xếp trước công việc, nếu như người được chọn làm thư kí khiến cô ấy bất an, tôi đây có cái lý do gì để chọn cô?"

"Em có thể làm cô ta bất an, như vậy chứng minh trong lòng anh còn có em." Ly Na hấp hổi giấy giũa nói.

"Tiểu thư Ly Na, cô thật sự suy nghĩ nhiều quá rồi. Phòng vấn kết thúc, đi ra ngoài đi." Tần Sở nhanh chóng kết thúc trận đối thoại không có ý nghĩa này.

Ly Na cầm giũa đi ra phòng họp.

Hạ Cơ rất vừa lòng việc Tần Sở làm, không cần tới cô mất công ra tay liền đuổi được tình địch rồi đi.

Tần Sở vì muốn Hạ Cơ an tâm, cũng vì không muốn có cơ hội phạm sai lầm. Nên tuyển dụng một nam sinh mới vừa tốt nghiệp đại học làm thư kí của anh.

Dựa vào tình huống trước mắt, Ly Na rất khó có thể lại trở thành trở ngại của hai người. Nếu trở ngại này khiến cho Hạ Cơ từ chức, Tần Sở rất là không vừa lòng. Đối với phụ nữ mà nói, phải có một phần độc lập và công việc nhất định, chỉ cần có kinh tế mới có thể duy trì tư tưởng độc lập được, như vậy tình cảm của hai người mới có thể lâu dài. Nếu không thì một người cứ quẩn lấy dây dưa với một người thì chỉ làm cho hai người đều cảm thấy phiền phức.

Hiện tại Tần Sở trừ bỏ thời gian làm việc thì đều dính ở trên người Hạ Cơ. Nhìn Hạ Cơ ở bên kia ngồi nghỉ, ánh mắt cũng chẳng thêm liếc cho anh, Tần Sở thấy không vui.

"Hạ Hạ, em ngồi như vậy có mệt hay không? Có muốn anh mát xoa cho em không." Tần Sở lại bắt đầu xum xoe.

"Lại đây đi." Nữ vương lên tiếng.

Bàn tay ấm áp xoa bả vai nhỏ hẹp, một chút một chút dùng sức ấn, đem những mệt nhọc cả ngày của Hạ Cơ đều đuổi đi. Hạ Cơ còn đang vội vàng đặt mua quần áo đẹp trên mạng, thì một bàn tay lạng yên không một tiếng động từ trên cổ áo đi vào.

Thời điểm hai người ở nhà Hạ Cơ đều không mặc nội y, làm cho Tần Sở thừa cơ được rất nhiều cơ hội. Lần này cũng không ngoại lệ, một bên vú no đủ trực tiếp bị Tần Sở nắm lấy, lôi kéo ra bên ngoài, biến ra đủ loại hình dáng. Hai ngón tay lại bóp đỉnh, móng tay của ngón trỏ trực tiếp moi đầu lỗ vú nhỏ. Đầu vú bị tra tấn, lập tức nghe lời mà cứng lên, thẳng tắp mời người trước mặt nếm thử.

Thân mình Hạ Cơ run rẩy, "Tần sở, đừng náo loạn." Cô còn đang muốn mua thêm quần áo mới.

"Chẳng lẽ lão Nhị của anh em cũng mặc kệ?" Tần Sở thương thức hai đầu vú mềm mại, dùng nửa đỉnh côn th*t cọ ở đùi Hạ Cơ. Hạ Cơ bị kích thích đến cả người nhún ra, chỉ có thể hừ hừ hai tiếng.

Tần Sở trực tiếp đem Hạ Cơ ôm vào trong ngực, quần lót tùy tay túm lấy không biết đã bị ném tới chỗ nào. côn th*t nóng bỏng trực tiếp dán lên hoa huyệt đang ướt át của Hạ Cơ.

"Đừng, không cần." Hạ Cơ như có như không đẩy lồng ngực của Tần Sở. Nữ nhân ra vẻ cự tuyệt càng khiến trong lòng Tần Sở nổi lên ngọn lửa thiêu đốt hùng hực. Hai ngón tay tùy ý cắm vào hạ thân của cô, liền chảy ra tảng lớn hoa dịch.

"Thật là ướt." Tần Sở rút hai ngón tay ướt át giờ ở trước mặt Hạ Cơ. Hai ngón tay mở ra, khoảng cách giữa hai ngón còn có mấy sợi chỉ bạc dính dính.

"Anh thật xấu." Trên mặt Hạ Cơ ửng đỏ một mảnh, không biết là bị tình dục chi phối hay là do nam nhân đùa giỡn.

"Vẫn còn có thể xấu hơn nữa." Tần Sở nâng eo, chỗ tư mật của hai người ma sát, thân thể giống như bị điện giật qua.

Thử vài lần, Tần Sở liền thẳng lưng một cái, đem toàn bộ côn th*t của mình thúc vào. Cũng may Hạ Cơ có thiên phú dị bẩm, nếu là những nữ nhân khác chắc sẽ không tránh được một phen đau đớn.

Tần Sở đối với nơi này không cảm thấy mới lạ, nhưng mà mỗi lần đi vào đều có thể kích thích ham muốn chinh phục mãnh liệt của anh. Mị thịt gắt gao quẩn lấy mệnh căn tử của anh. Đỉnh đầu giống như có hàng vạn sự sống vây quanh, nguyên cây gây bị liếm mát dè ép. Vốn cái tư thế này sẽ khiến côn th*t vào tương đối sâu, côn th*t mỗi lần thúc vào đều sẽ bị mị thịt chiếu cố đến, khiến cho anh cảm thấy cuộc sống này thật vui vẻ.

Hạ Cơ đối với việc này từ trước đến nay đều rất tích cực, không đợi động tác của Tần Sở, cô liền tự giác lắc hông nhỏ, nâng lên, súc bụng, đôi tay chống ở trên vai rộng của Tần Sở, chủ động nâng lên nâng xuống.

Tần Sở rất thích Hạ Cơ sảng khoái ở cái dạng này, cô càng chủ động dâm dăng, hứng thú của anh càng tăng vọt. Nhìn Hạ Cơ ra sức như vậy, anh cũng bắt đầu an ủi hai bầu vú đang nảy vui sướng trước ngực của Hạ Cơ.

Đem bàn tay bóp hai bầu vú trắng nõn, khiến nó có dấu vết đỏ, sau đó chui đầu vào bên trong liếm láp liếm mát. Cắn đầu v* đã sớm đứng thẳng, giống như đứa trẻ đang bú sữa mẹ, khpong ngừng mát điềm hồng mai.

Chuyển động một lúc, thân mình Hạ Cơ liền toát ra tầng mồ hôi mỏng. Khối thân thể này ngày thường thiếu rèn luyện, động một chút, tuy rằng tự mình có thể tự vận động đến thoải mái, nhưng mà thể lực lại chống đỡ không nổi, động được vài cái liền mệt mỏi. Chỉ có thể vô lực dựa vào trên người Tần Sở.

Tần Sở một phen véo eo liễu của Hạ Cơ, lại thực hiện động tác thúc đẩy lên xuống. Mỗi một lần thúc đều cắm thẳng vào sâu bên trong. Hạ Cơ chỉ có thể phát ra tiếng than nhẹ vô lực, như kháng nghị, lại càng giống như hưởng thụ. Hai bầu vú trước ngực không có người chăm sóc, nương theo tiết tấu của Tần Sở mà phập phập phồng phồng lên xuống, vẽ ra từng dấu vết mê người.

Hạ Cơ vô lực ôm lấy cổ Tần Sở, hai người đầu chống đầu, mũi chạm mũi, hai mắt đối diện, giống như có đầy thiên ngôn vạn ngữ. Tần Sở không chống lại được, hôn lên môi đỏ mê người của cô. Động tác dưới thân càng ngày càng nhanh.

"Anh yêu em." Hạ Cơ nghe như vậy trong lòng liền mềm nhũn, đã lâu cô chưa nghe thấy người khác nói lời tình cảm. Hạ Cơ ngoan ngoãn vui mặt vào cổ của Tần Sở. Tuy rằng vẫn còn đang hoạt động kịch liệt, nhưng giữa hai người đang có một loại yên tĩnh mà tình cảm chậm rãi chảy xuôi.

Đột nhiên thân thể của Hạ Cơ mất đi tri giác. Qua vài giây sau cô mới phát hiện mình đang lơ lửng ở giữa không trung. Trong phòng hai người đang vận động thọc vào rút ra, còn mang theo tiếng nước ái muội. Mà "cô" thì đang nằm ở dưới cơ thể nam nhân trắng kiện, phía dưới thì bị đâm thọt liên tục.

"Nhiệm vụ của cô ở thế giới này đã hoàn thành." Là âm thanh của hệ thống.

Hạ Cơ cùng "chính mình" khác liếc mắt nhìn nhau một cái, trong mắt cô ấy còn chứa nước mắt cảm kích.

Chỉ cần cô ấy tốt là được rồi.

"Tạm biệt." Hạ Cơ mở miệng.

Hạ Cơ lại lần nữa trở về không gian hệ thống, mở ra nhiệm vụ tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 1: Thế giới 2: Khí phách quân phiệt thời dân quốc

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

□

.....

Lần này Hạ Cơ xuyên đến thế giới dân quốc. Nguyên chủ tên là Hạ Tễ, là một nữ tử thanh lâu. Mà đối tượng nhiệm vụ - Bác Nam là thanh niên quân phiệt vang danh trong nước. Hai người gặp mặt lần đầu do một phú thương an bài ở tiệc rượu, Hạ Tễ được an bài ở trên giường phục vụ Bác Nam. Cô được phú thương chọn lựa kỹ càng, nhưng lại không tiếp được Bác Nam.

Thật ra đêm đó Bác Nam cũng có chút hứng thú, nhưng mà tên phú thương tặng người tuyệt đối không có mục đích đơn giản, nhất định sẽ có yêu cầu với hắn. Được sĩ quan phụ tá bên cạnh nhắc nhở, Bác Nam liền rời đi. Một mỹ nhân như Hạ Tễ, ở cái thời loạn thế như thế này nếu không bảo hộ được chính mình thì sẽ phải qua tay của những người đàn ông khác. Cuối cùng nghe nói Bác Nam cưới con gái của một vị quân phiệt khác, liền thù lại với nhau càng thêm lớn mạnh. Hạ Tễ bất hạnh, vào một lần chiến sự bị lựu đạn ném mà chết, một cô gái hồng nhan bạc mệnh.

Mong ước của Hạ Tễ chỉ có một, chính là có thể ở thời điểm gặp Bác Nam không bị vứt bỏ, đưa được cô ra từ tay phú thương kia, hơn nữa có thể gả cho Bác Nam.

Nói cho cùng, chuyện xưa của Hạ Tễ đơn giản chính là coi trọng một người đàn ông, hơn nữa lại không cầu dẫn anh ta được mà thôi. Vừa vặn đây là sở trường của Hạ Cơ. Chỉ cần cô muốn nam nhân nào thì người đó không thể thoát khỏi lòng bàn tay của cô được.

Tuy rằng hai đôi của mình đều trông như một khuôn mẫu khác ra, nhưng mà vẫn có một chút bất đồng. Như Tiểu Hạ thì hoạt bát, mặt mày tương đối mượt mà. Còn Hạ Tề này, do sống ở nơi phong trần, nên vẫn có thể cảm nhận được hương vị phong lưu.

Phú thương vì muốn lung lay được Bác Nam mà bỏ ra vốn gốc, không chỉ dâng lên mỹ nữ tuyệt sắc Hạ Tề này, về phương diện tiền tài cũng không bạc đãi hẳn. Vốn dĩ phú thương muốn an bài Hạ Tề ở trong phòng chờ, chờ đến khi đem Bác Nam chuốc đến say rượu choáng váng, thì sẽ phát hiện cô ở trong phòng. Nam nhân mà, lúc này sao có thể nhẫn nại được?

Nhưng Bác Nam hẳn đâu phải là người bình thường, xem biểu hiện của hắn kiếp trước sẽ biết. Hạ Cơ đương nhiên không thể ở chỗ này ngồi chờ chết. Ở trong phòng một hồi tìm kiếm, cũng kiếm được một bộ sườn xám, không nói hai lời liền mặc vào đi ra ngoài.

Tuy rằng ở đây có nhiều tầng lầu. Nhưng thông qua hệ thống, Hạ Cơ liền biết được việc Bác Nam ở tầng lầu nào, hơn nữa còn đang lẻ loi một mình.

Hạ Cơ đi nhanh đến tầng lầu nơi hệ thống nói. Rốt cuộc cũng thấy được một người đàn ông mặc quần trang, đại khái là bởi vì uống nhiều rượu, thân thể không được khoẻ. Lúc này đang dựa vào tường nghỉ ngơi, dáng người cao dài.

Đi đến gần mới phát hiện, người đàn ông này có vẻ mặt chính trực, lông mày rậm, mũi cao, đôi môi mỏng nhìn thôi cũng khiến những người phụ nữ khác hận không thể đi đến hôn lên. Trách không được có thể làm nguyên chủ nhớ mãi không quên lâu như vậy, quả nhiên là một người đàn ông xuất sắc.

Bác Nam nghe thấy có người đến gần, cổ hết sức mở mắt. Người trước mặt có đôi lông mày liễu, da trắng mịn mà, cái cổ nhỏ duyên dáng, răng trắng, trán rộng, nở nụ cười xinh đẹp mà xuất hiện ở trước mắt hắn. Bác Nam lập tức bị mất hồn, ngo ngắc mà nhìn cô, luyến tiếc phải chớp mắt.

Nhìn bộ dáng này của Bác Nam khiến cho Hạ Cơ muốn cười. Trục tiếp lại ôm cổ hắn, thân mình cũng ở trên người hắn cọ xát qua lại.

"Có muốn cùng em nhảy một vũ điệu hay không?" Hạ Cơ dụ hoặc thổi khí ở bên tai hắn.

"Em là nữ thần sao?" Thần trí Bác Nam còn chưa có trở về.

"Anh nói đi?" Môi đỏ của Hạ Cơ chạm Bác Nam một chút xiu.

Bác Nam không kịp trả lời liền chế ngự mỹ nhân dụ hoặc ở trước mặt. Ôm eo nhỏ của Hạ Cơ. Môi lưỡi của hai người giao nhau, đầu lưỡi quấn đầu lưỡi. Bởi vì quá mãnh liệt mà không kiềm chế được, nước miếng từ khóe miệng chảy ra. Ở trên cổ duyên dáng lưu lại dấu vết cắn nhẹ.

Bác Nam hôn theo dấu vết đi xuống, mỗi chỗ da thịt trắng nõn đều lưu lại dấu hôn đỏ tươi.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 2

"Bác già." Là phụ tá sĩ quan của Bác Nam, hắn xử lý xong việc liền chạy lên đây, thì nhìn thấy tình cảnh này, trong lòng không khỏi cả kinh. Hắn cũng không thể nhìn trường quan của mình ngoan ngoãn bị người khác câu dẫn được.

"Cút." Bác Nam lúc này không muốn có bất kì ai ngăn cản hắn.

Thấy thái độ của trường quan kiên quyết, phụ tá sĩ quan cũng không nói thêm cái gì nữa. Chỉ có thể chịu thương chịu khó canh giữ ở cửa cầu thang. Không thể để cho người khác thấy chuyện tốt của trường quan nhà mình được. May mắn lúc ấy phú thương đã bao thầu cả tầng lầu này, lo sợ có người sẽ tới quấy rầy Bác Nam.

Hai người dính sát vào nhau hôn mãnh liệt. Tay của Bác Nam dần dần không an phận, trực tiếp phủ lên bộ ngực sữa của Hạ Cơ. Bóp hai đầu vú* đến khi sườn xám mềm mại có đỉnh đầu vú* nhô lên.

"Ngay cả nội y cũng không mặc." Bác Nam giống như rất kinh ngạc, liếc mắt Hạ Cơ nhìn một cái. "Tiểu dâm đảng." Tiếp theo liền không chút khách khí mà bóp hai bầu vú vĩ đại, bốn phía vuốt ve. "Bắt quả anh thích." Hạ Cơ bị nắn bóp đến không có sức lực, chỉ đứng yên tùy hắn vuốt ve. Đôi môi hắn hé mở, liền ngậm lấy một bên đầu vú* nhô ra trên bộ sườn xám.

"A!" Nữ nhân chịu không nổi kích thích, liền phát ra một tiếng thở nhẹ, nghe vào trong tai Bác Nam phảng phất giống như tiếng động vật nhỏ. Trong miệng càng thêm hăng hái, cắn mút hết bên này rồi lại đổi sang bên kia, trong chốc lát bộ sườn xám nổi lên hai điểm ướt đẫm. Một bàn tay khác từ phía sau vuốt ve cái lưng duyên dáng của nữ nhân. Nhéo nhẹ ở eo cô một cái.

Hạ Cơ lúc này không có chỗ nào không mãn cảm, theo động tác của nam nhân mà run rẩy thở nhẹ. Nghe vào tai nam nhân càng làm hai tròng mắt hắn nóng lên, lực đạo dần dần không khống chế được.

Đi xuống một chút sườn xám xê tà là đến háng. Bàn tay to nóng ở cái mông kiều đỉnh bóp nhẹ vài cái liền từ sườn xám xê tà chui vào. Hạ Cơ không có

mặc quần lót, Bắc Nam dễ dàng liền đến chỗ tư mật của nữ nhân.

Thân thể của Hạ Cơ sớm đã động tình, hai mảnh cánh hoa cũng mềm nhũn ướt át. Bắc Nam nhìn không được cảm xúc tuyệt diệu này mà thở dài. "Thật đúng là bảo bối." Toàn bộ bàn tay bao bọc lấy chỗ tư mật của Hạ Cơ. Bởi vì do thường xuyên sử dụng súng ống nên trên tay có những vết chai dày.

Mỗi lần vết chai dày cọ qua cánh hoa, thân thể của Hạ Cơ liền không ngừng run rẩy. Không mất vài phút, da thịt toàn thân của Hạ Cơ sớm đã phiếm hồng nhạt, hai tay để ở ngực Bắc Nam, quần trang thẳng đứng đã sớm bị cô nắm chặt mà tạo ra những nếp uốn.

"Không cần." Hạ Cơ làm bộ như đang ngăn cản, "Không cần sờ chỗ đó."

"Làm sao vậy?" Bắc Nam bộ dáng vẻ mặt vô tội, "Em không phải rất hưởng thụ sao?" Hai tay chỉ thẳng chọc chọc rồi cắm vào nơi đất hoang chưa có người xâm lấn kia.

"Không cần." Hạ Cơ vận vẹo thân mình muốn đem ngón tay đang cắm vào rút ra ngoài. Nhưng như vậy ngược lại càng khiến cho hai ngón tay vào càng sâu.

Hai ngón tay ở bên trong qua lại mà thọc vào rút ra, mang đến tiếng nước khiến người khác đỏ mặt. Bên trong mút chặt quả thực muốn Bắc Nam nổi điên, tiểu huyết lại cứ hút cứ mút lấy ngón tay hắn.

Bắc Nam phát hiện thân thể Hạ Cơ thật sự rất mẫn cảm, thọc vào rút ra vài cái liền chảy ra tảng lớn chất dịch. Một bàn tay cời bỏ quần trang cùng quần lót của mình, tiểu đả thú được phóng xuất ra, thẳng tắp chống ở cái bụng nhỏ mềm mại của Hạ Cơ.

"Em thích nó sao?" Bắc Nam cầm lấy hai tay của Hạ Cơ, làm cho cô cảm lấy dả thú cứng rắn của hắn. Hạ Cơ ngoan ngoãn làm theo, trên mặt đỏ bừng một mảnh. Tay của nữ nhân mềm mại trắng hồng, cảm xúc trơn mềm, Bắc Nam nghĩ chỉ cần dựa vào đôi tay này hắn cũng có thể đạt đến cao trào. Bất quá hiện tại, hắn càng có đãi ngộ tốt hơn.

"Ng Sloan, đem nó đưa vào bên trong tiểu huyết của em đi."

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 3

Giọng Bắc Nam trầm thấp dụ hoặc, trong ánh mắt còn mang theo cầu xin, thật là một nam nhân bá đạo. Nhìn hắn, Hạ Cơ không kiềm lòng được. Nhón mũi chân, nắm cự vật nóng bỏng nhét vào trong hoa huy*t ướt át của mình.

Bên trong cực kỳ khẩn trí, chỉ vừa mới vào cái đầu, khoái cảm của Bắc Nam liền nổ mạnh. Hạ Cơ cũng bị khoái cảm làm cho thân mình mềm nhũn, sử dụng không được bao nhiêu sức lực, tay nắm lấy dương v*t cũng bắt đầu hơi hơi dùng sức.

Nhìn Hạ Cơ đang ra sức chiến đấu với côn th*t của mình, Bắc Nam lắc lắc đầu. Xem ra muốn ăn thịt, còn phải dựa vào chính mình. Hạ Cơ dùng một chút, mũi chân nhón lên chuẩn bị lại dùng sức lần nữa, không đề phòng bị Bắc Nam bóp eo của cô rồi nắm xuống, còn hắn lại thẳng lưng lên, lập tức liền cắm vào chỗ sâu nhất. Sau đó thân lại bị xoay một cái, Hạ Cơ bị đè ở trên tường.

Hai người đột nhiên đều bị khoái cảm kích thích phát ra tiếng thở dốc. Nhìn Bắc Nam ước chừng cao một mét chín, cái cự vật kia cũng không phải lớn bình thường. Dù vậy, Bắc Nam vẫn đem toàn bộ côn th*t đi vào. Hắn cũng là lần đầu tiên hưởng thụ loại vụ vật cao cấp này, không chỉ có tơ lụa mềm mại, còn chứa rất nhiều dịch thể ướt át.

Hạ Cơ vẫn có chút hơi hơi đau đớn, không nghĩ tới thân thể này sinh ra ở chốn lầu xanh, vậy mà vẫn là lần đầu tiên. Lại chưa từng nghĩ tới, nếu là hàng đã xài rồi, người khác có thể lấy tới đưa cho quan lớn sao? Nãy giờ thân thể này vẫn như cũ thật mẫn cảm, vừa rồi một phen xoa nắn, bên trong đã sớm ướt hết.

Mị thịt trước sau như một phát huy khả năng tuyệt vời của nó, xum xoe vây chặt quanh cái côn th*t từ ngoài xâm nhập vào. Gắt gao bao vây lấy cự vật xông tới, đè ép, mát xa. Lại cho một đám mị thịt cùng liếm mút.

Phá được tấm màng mỏng của đại mỹ nhân, thói hư tật xấu của nam nhân làm trong lòng Bắc Nam một trận kích động mừng thầm. Bắc Nam ngưng vài giây mới bắt đầu tiến công bốn phía. Sườn xám trên người Hạ Cơ còn chưa cởi ra, nhưng mà mặt trên đã nếp uốn nhăn nhúm. Chỉ thấy phía dưới vẫn còn một chân thon dài mang giày cao gót còn đứng trên mặt đất, một chân khác đã bị nam nhân kéo ra thật rộng, thoát nhìn chân mềm biên độ, một chút một chút hướng bên trong va chạm.

Tóc đẹp hơi rối loạn trên vai, đi theo động tác của nam nhân mà nhẹ nhàng tung bay. Mắt đẹp híp lại, trên mặt là một mảnh ửng đỏ. Trong miệng phát ra tiếng thở cao vút dồn dập ngăn ngui. Một màn này dùng ở trong mắt Bắc Nam càng khiến dục hòa khó tan, hận không thể đem tất cả của mình đều nhét vào hoa huy*t câu nhân này mới thôi.

Sĩ quan phụ tá ở ngoài cửa nghe thấy thanh âm rên rỉ của nữ nhân, thầm nghĩ trách không được có thể đem trưởng quan lãnh đạo của bọn họ câu đi chẳng phân biệt trường hợp liên lụy tình. Tiếng kêu mềm mại như thế, không biết có thể quyến rũ được bao nhiêu hồn phách của nam nhân? Trách không được người ta thường nói anh hùng khó qua ải mỹ nhân. Sĩ quan phụ tá búng búng lão Nhị đã dựng thẳng lên của mình, thàn than đáng tiếc người không có điểm phúc này.

Lần đầu tiên Bác Nam làm chuyện thế này đến không biết mệt mỏi, cứ lặp lại thọc vào rút ra, mỗi lần ra vào đều hết sức dùng sức. Điều tuyệt vời chính là lỗ của nữ nhân này nhỏ, giống như mỗi một lần vào thể nghiệm đều không giống nhau. Một lần càng đánh càng hăng, kéo dài vô hạn.

Hắn kéo dài thể lực đối với Hạ Cơ mà nói lại là một hồi tai nạn. Hạ Cơ tuy thích làm việc này, nhưng mang giày cao gót đứng thẳng tùy ý để nam nhân cắm vào, vậy thì phí đến bao nhiêu thể lực. Hạ Cơ dùng sức đem bụng nhỏ co rút lại, bên trong hoa huy*t căng thẳng theo, kích thích Bác Nam.

Động tác của Nam nhân càng thêm kịch liệt, dường như tới thời điểm chiến đấu cuối cùng, đột nhiên va chạm hoa tâm. Hạ Cơ chịu kích thích không nhỏ, một cổ hoa dịch từ trong bụng phun tới, đối với quy đầu chảy ra. Tình quan Bác Nam buông lỏng, trực tiếp bắn tới hoa hồ.

Hạ Cơ cao trào xong một chút sức lực đều không có, chỉ có thể chống vào vách tường phía sau, phía trước thì bị thân thể tinh tráng của Bác Nam đè nặng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 4

Bác Nam dùng một hồi lâu mới nguyện ý rút côn th*t của mình ra. Nhìn bên trên có tơ máu, ánh mắt tự nhiên liền ảm áp lên chút. Đem nữ nhân đang vô lực ôm lên.

"Sĩ quan phụ tá, chuẩn bị hồi phủ." Bác Nam đi qua còn mang theo âm sắc khàn khàn.

"Tuân lệnh." Sĩ quan phụ tá chào theo nghi thức quân đội liền xuống lầu.

Bác Nam đi từ cửa sau, đường nhỏ hẹp lại yên tĩnh, không có ai phát hiện ra Bác Nam từ nơi này ôm một nữ nhân trở về. Phú thương ở chỗ đó nhận được tin tức, biết chính mình đã thành công, có thể đưa ra yêu cầu.

Thời điểm Hạ Cơ tỉnh lại bên cạnh trống không. Hoàn cảnh lạ lẫm, trong lòng không khỏi có chút vắng vẻ. Trên bàn có chuẩn bị một bộ quần áo nữ nhân, Hạ Cơ rửa mặt chải đầu xong thay đồ liền có tỷ nữ mời cô xuống dưới lầu ăn cơm.

Tiếng bước chân của cô cùng những người khác không giống nhau, đi từng bước một, thong thả lại lay động. Một tay cũng có thể ôm hết vòng eo thon nhỏ đang lắc lư kia, có thể làm câu mất hồn phách của tất cả đàn ông. Bộ sườn xám ôm chặt lấy thân thể pháp phồng quyến rũ.

Thời điểm Bác Nam tỉnh dậy nhìn thấy mỹ nhân nằm trong ngực. Làn da cô giống như trời sinh trắng nõn, làm cho nhân tâm hẳn nhộn nhạo. Hai luồng tròn trịa có những vết đỏ loang lổ, ngược lại kích thích dục vọng của hắn. Đầu không tự chủ được mà chôn ở hai bầu vú cao ngất.

Gặp đến khi Hạ Cơ "ừm" một cái, lúc này Bác Nam mới phục hồi tinh thần lại. Nhớ tới những chuyện đã xảy ra đêm qua, thật sự phóng dăng không kềm chế được. Từ trước đến nay hắn luôn tự hào về khả năng tự chủ của mình cư nhiên ở trên người nữ nhân này lại mất khống chế, việc này không tốt một chút nào. Bác Nam miễn cưỡng nhanh chóng rời giường, dùng chăn bông che lại thân thể mê người của nữ nhân, chạy trốn xuống lầu.

Bay giờ cô so với lúc còn ngủ càng có lực hấp dẫn hơn. Nhìn thần thái của cô lúc đi xuống lầu, Bác Nam nhìn không được muốn nhào lên, quả nhiên là hồng nhan họa thủy.

"Bác gia." Hạ Cơ cung kính mà đứng ở trước mặt Bác Nam.

"Lại đây, ngồi nơi này." Bác Nam chỉ vào vị trí bên cạnh hắn.

"Lão Lý (phú thương) phải cô tới?" Bác Nam không ngốc, nghĩ lại những việc đã xảy ra, nếu không phải lão Lý cho người sai khiến, vậy thì làm sao có thể có một người phụ nữ nhu nhược như vậy tới nơi đó được?

"Là em một lòng hâm mộ Bác soái, Lý lão bản nói cho em biết có cơ hội cùng Bác soái kết duyên, em mới đáp ứng ông ta." Tuy biết lời này không phải là thật, nhưng nghe vào trong tai Bác Nam lại rất thoải mái.

"Hâm mộ anh? Như thế nào gọi là hâm mộ?" Bác Nam nhìn chằm chằm Hạ Cơ, khóe miệng gợi lên một tia không có ý tốt.

"Bác gia." Hạ Cơ thẹn thùng kêu một tiếng, lại thẹn thùng cúi thấp đầu, trên mặt ửng đỏ một mảnh. Bác Nam nhìn cô chỉ là một cô gái nhu nhược thì ôn nhu hơn một chút, tự nhiên dâng lên một cảm xúc muốn bảo hộ cô gái này.

"Bác già, Lý lão bản tới." Gia phó thông cáo.

"Kêu hấn vào đi."

"Bác già, hay là em đi vào trước." Hạ Cơ biết là hai người này muốn nói chuyện gì đó quan trọng. Dù sao cô cũng có thể thông qua hệ thống để biết.

"Không cần, tốt xấu gì thì cũng là ông chủ trước của em."

Chưa nói xong hai câu, Lý lão bản liền mang theo cái bụng tròn to lắc lư đi vào.

"Bác soái." Lý lão bản đối với Bác Nam chấp tay.

"Lý lão bản hình như hôm nay khí sắc khá tốt." Bác Nam cười hân huyên.

"Nào so được với Bác soái, thật là thần khí thanh sáng, thần thái sáng láng." Lý lão bản cố ý vô tình nhìn về Hạ Cơ đang ngồi ở một bên.

"Không biết Lý lão bản hôm nay đến đây là có chuyện gì?"

"Hôm nay đến, thật ra là có chuyện làm phiền Bác soái." Lý lão bản là phú thương nổi danh trong nước, nếu hấn nói có chuyện cần nhờ thì nhất định không phải là chuyện gì đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 5

Thì ra trong tay lão Lý có một thổ sản vật mới. Muốn đưa đến khu Tây Bắc. Nhưng muốn tới Tây Bắc, thì cần thiết phải đột phá vòng trong Trung Nguyên. Hiện tại khắp các nơi, quân phiệt cắt đất xưng vương, lão Lý hy vọng Bác Nam có thể tự mình hộ tống vận vật này đi ra ngoài. Để tỏ lòng biết ơn, lão Lý sẽ cung cấp ba tháng lương thực đầy đủ cho quân đội của Bác Nam.

Không hề ngoài ý muốn, giao dịch này được thành giao. Bởi vì thời gian cấp bách, Bác Nam tuyển mười mấy binh lính tinh anh đáng tin cậy sử dụng, chuẩn bị đồ dùng ngày hôm sau liền xuất phát. Còn chuyện ở nơi này thì tạm thời ủy thác cho thân tín đáng tin cậy.

Bác Nam vốn không định mang Hạ Cơ đi. Lần này hành động nhất định sẽ có nguy hiểm, lại không phải ở địa bàn của mình, mang theo nữ nhân sẽ chỉ vướng chân vướng tay. Mà Hạ Cơ làm sao sẽ vứt bỏ cơ hội làm chiến hữu cùng với nam chủ vào sinh ra tử. Vẫn nên sử dụng biện pháp, lấy sắc dụ người.

Đêm đã khuya, hai thân thể trần trụi quấn lấy nhau ở trên giường.

Thân thể đầy đặn của nữ nhân treo ở trên người nam nhân, sợi tóc đen bóng rơi xuống cơ bắp của nam nhân, bàn tay vuốt ve đi lên, hai bầu vú bởi vì sức hút của trái đất mà giống như một cái mũi khoằm lộn ngược, hai cái tiểu anh đào lại giống màu trắng của miếng pho mát. Nam nhân nhìn mà nóng không thôi, mỗi tay một cái, hai bầu vú mềm mại ở trong tay hấn tùy ý biến thành đủ mọi hình dạng.

Hạ Cơ thở dốc dần dần nặng. Tiểu huyết ở phía dưới đã sớm ướt đầm, cùng với cự vật cương cứng của Bác Nam tương giao.

"Bác già, em không muốn rời xa anh." Hạ Cơ cúi người, hai bầu vú đầy đặn ở trước ngực Bác Nam ma sát. Bác Nam nhàn nhã nằm ở trên giường hưởng thụ nữ nhân chủ động lấy lòng.

"Anh chỉ rời đi gần một tháng." Bác Nam không có kinh nghiệm an ủi nữ nhân, lời nói nói ra đều giống như bị đông cứng.

Làm như cố ý khiêu khích, nữ nhân vừa mới làm cơn th* của Bác Nam đi vào cái đầu, lại đem cái miệng nhếch lên, cơn th* kia liền bị trượt ra. "Bác già, để em đi theo hầu hạ anh đi. ~"

"Đừng nháo nữa, tiến vào." Bác Nam nào đã bị đối đãi qua như vậy. Phía dưới hấn không thể ở trong cô đầu đá lung tung.

"Anh không đáp ứng em, em sẽ không đi vào." Hạ Cơ như muốn náo loạn.

"Còn biết héch cái mũi lên mặt rồi đúng không." Bác Nam già bộ tức giận, bắt đắc dĩ mới đáp ứng cô làm chủ đạo. Khí phách của nam tử hấn lúc này không cho phép hấn dùng sức mạnh.

Hạ Cơ mới không sợ, dứt khoát từ trên người hấn bò xuống dưới. Nằm ở một bên, nhắm mắt lại, giả bộ đi ngủ.

Cô ngủ được, nhưng Bác Nam ngủ không được, phía dưới của hấn vẫn còn ngẩng cao đầu.

"Ngoan, nghe lời, cho anh đi vào được không?" Bác Nam một tay phủ lên hai bầu phong nhũ, vuốt ve. Một cái tay khác trực tiếp đi vào nơi giữa hai chân đang nhắm chặt của Hạ Cơ, hai ngón tay đi vào nơi tư mật.

Lúc này liền xem coi ai đầu hàng trước. Rốt cuộc Hạ Cơ cũng mở mắt ra, ánh mắt hơi hơi phiếm nước. Răng cắn chặt môi dưới, không cho mình phát ra một chút thanh âm nào.

Trong lúc nhất thời, ngón tay ở tiểu huyết thọc vào rút ra mang đến tiếng nước ái muội quanh quẩn ở trong phòng. Hai người hăng hái so tài cùng với đối phương.

Hai chân bị Bác Nam vận bung rộng ra, làm cho cô cảm thấy rất thẹn thùng, khí huyết dâng trào làm hân không thể chống cự lại được. "Được rồi, ngày mai sẽ mang em đi, đừng nóng giận, ngoan, cười một cái cho gia nhìn xem." Bây giờ hân có thể lý giải việc tại sao chư hầu Chu U Vương lại có thể làm tất cả chỉ để đổi lấy một nụ cười của mỹ nhân rồi.

Hạ Cơ nghe vậy rốt cuộc cong khóe miệng lên, nước mắt bên trong còn chưa có khô. Thoạt nhìn không thể tốt hơn. "Bác gia đối với Hạ Cơ thật tốt."

Bác gia không nói hai lời liền khiến lão Nhị của mình ở bên trong đó đấu tranh anh dũng. Như là cố ý muốn trả thù Hạ Cơ hồ nháo, chính là mỗi một lần đều cắm sâu vào bên trong, khiến cho Hạ Cơ chỉ có thể đi theo tiết tấu của hân mà ngâm nga.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 6

Hạ Cơ vui vẻ rạo rức đi thu thập hành lý, đi theo Bác Nam bước trên con đường tây hành.

Hiện tại đang là thời kỳ chiến loạn, nên đi ra ngoài chỉ cần mang theo đồ vật giản lược. Hơn nữa ăn mặc không nên quá mức đẹp để quý phái, nếu không sẽ khiến cho mọi người chú ý. Bác Nam cũng chuẩn bị cho Hạ Cơ mấy bộ quần áo, đều là một chút tơ lụa phục chế, áo ngoài giản dị, nhan sắc mộc mạc, hoa văn đơn giản. Cũng may ngày thường lời nói của Bác Nam cũng có ảnh hưởng rất lớn, nên mới không có người nào đối với chuyện Bác Nam mang theo phụ nữ đi ra ngoài dị nghị.

Hạ Cơ biết thể lực của mình nếu đi theo có khả năng sẽ không theo kịp Bác Nam và nhóm tinh binh kia, may mắn là trên người cô có hệ thống vạn năng. Mặc dù bốn ba cả ngày, thần sắc cũng chỉ tiêu tụy một chút.

Bác Nam không biết từ nơi nào mang tới một chậu nước ấm, để ở dưới giường. Lại đem hai bàn chân nhỏ của Hạ Cơ để ở trong tay, cời gầy rồi mát xoa. Ấn vào trong nước, rồi rửa chân cho cô.

"Bác gia, chuyện này hình như có chút không được." Hạ Cơ biết Bác Nam quyền cao chức trọng, từ nhỏ đã sống trong nhung lụa, nào đã làm việc gì cho người khác. Hai đôi chân nhỏ của cô vùng vẫy muốn từ trong nước đi ra.

Bác Nam nào chịu nghe cô? Túm lấy chân cô không buông. Một hai phải thế giúp cô tẩy sạch sẽ tốt mới thôi.

Hạ Cơ thấy Bác Nam kiên quyết, cũng không giãy giụa nữa. Ngoan ngoãn mà đem chân đặt ở bên trong. Đôi tay sờ lên khuôn mặt anh tuấn của Bác Nam, ở trên trán của hân rơi xuống một nụ hôn khẽ. "Bác gia, anh đối với em thật tốt."

Bác Nam nghe xong cũng không nói lời nào, nhưng lỗ tai đã đỏ nửa bên. Hạ Cơ cũng phát hiện được, Bác Nam thẹn thùng! Phát hiện bí mật này cô xích xích bật cười.

"Tâm tình tốt như vậy?" Bác Nam thẹn quá thành giận, "Vậy thì buổi tối hôm nay em hãy hầu hạ gia thật tốt đi." Bác Nam cười xấu xa nói.

Nam chủ tâm tình dường như rất tốt, như thế nào đã nổi giận rồi? Vừa rồi về mặt còn rất ngây thơ, hiện tại liền biến đi đâu rồi?

Khiến cho hai chân của nữ nhân mở rộng ra đối diện với hân, quần lót không biết đã bị ném tới đâu.

"Tiểu hoa phấn nộn thật đẹp." Bác Nam ngón tay ở bên ngoài khiêu khích. Đem hai mảnh cánh hoa tách ra, ngón tay đi vào thăm dò, còn mang ra một cở d*m thủy.

"Vì sao nơi này của em lại có mùi thơm?" Bác Nam giống một đứa trẻ tò mò, ngẩng đầu nhìn cô đang bị kích tình mà mặt đỏ bừng. Trên tay động tác ra vào vào lại không có dừng lại.

Hạ Cơ bị hân hỏi không nói ra lời, trong mắt chứa đầy tình dục cùng tình yêu, đôi mắt phiếm nước.

Bác Nam lúc này nổi lên hứng thú muốn tìm tòi nghiên cứu, cái mũi tìm hướng xuống phía dưới người người mới cam tâm, nếu gần thêm chút nữa thì nói

không chừng cánh mũi cùng với hoa huy*t đang gần ra sẽ gắt gao dán lên.

"Thơm quá!" Bác Nam phát ra một tiếng cảm khái, hơi thở ấm áp phun ở nơi riêng tư của Hạ Cơ, khiến cho cô bị kích thích mà run rẩy. Lại trào ra một cỗ tình dịch.

Không chỉ có hương thơm, hán còn muốn nếm thử. Bác Nam thử vơn đầu lưỡi của mình, đối với chất lỏng trong suốt liếm một chút. Còn là hương vị gì, thì hán không có nếm ra được. Không cam lòng lại hướng bên trong đi vào. Đầu lưỡi len vào giữa hoa huy*t nhỏ đầy nếp uốn của cô. Hạ Cơ cắn chặt môi dưới, cúi xuống, mười ngón tay nắm chặt bả vai của Bác Nam.

Chờ đến khi đầu lưỡi muốn rút ra, lại bị mị thịt bên trong gắt gao cuốn lấy. Bác Nam lại chọc mạnh một cái, kích thích đến sống lưng của Hạ Cơ, bộ ngực sữa dựng thẳng, không nhịn được phát ra một tiếng hô nhẹ.

Bác Nam phát hiện Hạ Cơ động tình thì vui sướng không thôi, hình như cô thật sự rất sướng. Vì niềm vui của cô, hán không chút nào cố kỵ mà đem đầu lưỡi đi vào hoàn toàn, lại nhanh chóng rút ra. Hạ Cơ khó chịu chuyển động đong đưa vòng eo, đi theo hoạt động một vô một ra của đầu lưỡi.

Động tác của đầu lưỡi càng thêm nhanh, mị thịt càng thêm khản trương, cuối cùng nghênh đón tiếng hét cao vút của Hạ Cơ, từng luồng dịch thủy từ bên trong phun ra. Bác Nam ở phía dưới vẫn không ngừng liếm mút, Hạ Cơ vô lực mà ngã xuống giường.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 7

Dung mạo và dáng người của Hạ Cơ lại quá mức gây chú ý, đặc biệt khi trà trộn ở bên trong một đồng nam nhân. Có cấp dưới kiến nghị Hạ Cơ tốt nhất nên nữ giả nam trang, giảm bớt sự chú ý của người qua đường. Hạ Cơ lại không phải cố ý muốn tìm phiền toái cho Bác Nam, tự nhiên sẽ nghe lời mà hành sự.

Trận lữ đồ này tương đối thuận lợi ngoài dự đoán của mọi người. Mười ngày qua bọn họ đã tiến vào vùng trung tâm của phía Tây. Nơi này lại là nơi Quân phiệt Lưu Phong nổi tiếng số một số hai trong nước thống trị. Hán quản lý quân rất tài giỏi, ở thời điểm cả nước đang náo động, ở Tây Bộ này còn có thể tương đối bảo trì cục diện vững vàng, cho nên thanh danh ông ta ở Tây Bộ rất vang dội.

Đoàn người của Bác Nam đi vào quý phủ của Lưu Phong. Còn mang theo văn vật có giá trị liên thành mà lão Lý ủy thác. người hầu Lưu gia an bài phòng khách cho đám người Bác Nam nghỉ ngơi.

Vì để thuận tiện, thời điểm Hạ Cơ đi ra ngoài đều là mặc nam trang, ngay cả bộ ngực cao ngất cũng dùng vải bó trắng quấn lên một tầng lại một tầng che đi. Vốn dĩ phòng khách được an bài cho mỗi người một gian, nhưng mà Bác Nam lại muốn cùng Hạ Cơ ở chung. Hạ nhân Lưu phủ cho rằng thiếu niên diện mạo thanh tuấn này là thân tín của Bác soái. Mới đến, làm việc tương đối cẩn thận, nên mới có thể ở cùng Bác soái.

Lúc tới phòng của mình, hai người vẫn không dám hoàn toàn thả lỏng. Bác Nam đối với Lưu Phong chỉ là mới nghe qua kỳ danh, chưa từng thấy người thật, đối phương là địch hay là bạn còn chưa sáng tỏ.

Sắc trời dần dần tối. Có gia đình được phân phó muốn thông báo cho mọi người Lưu Phong muốn mở một bữa tiệc tối chiêu đãi Bác Nam.

Thân là quân phiệt, hai người đương nhiên là bàn luận về quốc thời sự. Hạ Cơ đứng ở một bên, có thể phát hiện Lưu Phong rất thương thức Bác Nam. Cũng như rất vừa ý hán.

"Tiểu chủ tiểu chủ, không tốt rồi!" Là âm thanh của hệ thống.

"Làm sao vậy?"

"Thì ra người Bác Nam cưới đời trước chính là con gái của Lưu Phong."

"Cái gì, người thế nào lại không nói sớm cho ta biết?" Hạ Cơ sinh khí, sớm biết vậy thì đã quấn lấy không cho Bác Nam tới.

"Ta không phải vừa mới nghĩ tới sao?" Hệ thống tỏ vẻ ủy khuất.

"Từng hợp con gái của ta tuổi cũng xấp xỉ với người, mấy ngày hôm trước mới vừa từ nước ngoài trở về, vừa mới còn cùng ta nói muốn gặp người anh hào thiếu niên nổi danh này đây?" Lưu Phong cười ha hả, đối với con gái yêu thương đều bộc lộ ra ngoài. Không biết Bác Nam đời trước cưới cô ta là bởi vì thế lực ba của cô ta hay là bởi vì tình yêu? Hạ Cơ không thể nào biết được.

"Có thể nhìn thấy lệnh thiên kim cũng là vinh hạnh của tôi." Bác Nam mỉm cười đáp lại.

"Tiểu Lưu, nhanh lên mau kêu tiểu thư ra đây."

Lưu tiểu thư bên ngoài đi du học, nên không có mặc sườn xám như Hạ Cơ, mà mặc một bộ váy liền áo đang thịnh hành dành cho lưu học sinh. Bộ mặt thanh tú, dáng người yếu đuối, cũng coi như là một giai nhân.

"Đây là con gái của ta Lưu Gia."

"Đây là Bác soái Bác Nam."

"Nghe danh Bác soái đã lâu, có duyên được gặp, quả nhiên danh bất hư truyền." Đại khái là bởi vì mới từ nước ngoài trở về, hảo cảm của Lưu Gia đối với Bác Nam không chút nào che giấu. Mà Bác Nam chỉ cần dựa vào ngoại hình xuất sắc này của mình, liền có thể để cho không ít nữ nhân quý gồi ở dưới quân trang của hắn mà hầu hạ.

"Nào dám, tôi cũng không thể so được với lệnh tôn cả đời trên ngựa chiến, danh chấn cả nước." Bác Nam đã nghe những lời nói này nhiều lần, nên ứng phó dễ như trở bàn tay.

Lưu Gia cùng Lưu Phong đều rất vừa ý hắn. Lưu Phong mời Bác Nam nghỉ ngơi ở Tây Bộ thêm mấy ngày, nhìn phong cảnh Tây Bộ, coi như là giải sầu. Lại bị Bác Nam nói vài câu quý phu của hắn không có người trông coi, không thể ở lâu. Không nghĩ tới, Lưu Gia đảo mắt liền nói muốn cùng Bác Nam hỏi Bác phu nhìn xem một chút, ở nhà lâu nên sinh ra buồn chán. Lưu Phong lại muốn ủy thác Bác Nam phải chiều cố tốt con gái bảo bối của ông ta.

Kỳ thật nếu từ góc độ của Bác Nam ngẫm lại, vụ giao dịch này quả thực có lời. Không chỉ có thể ôm mỹ nhân trong ngực, còn tặng kèm thêm một vùng non sông giàu có, vậy sao lại không làm?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 8

Nhưng Hạ Cơ lại không vui vẻ như vậy. Cô trở về phòng rầu rĩ không vui. Cũng không để ý tới Bác Nam. Rửa mặt chải đầu xong liền trực tiếp tiến vào trong chăn nằm.

"Làm sao vậy?" Bác Nam ôm chặt lấy thân thể mềm mại ấm áp của Hạ Cơ, để mặt cô đối với hắn. "Hôm nay anh còn chưa có đem nơi này của em xoa xoa đâu." Bác Nam cười bỏ quần áo của Hạ Cơ, bàn tay không có lớp vải ngăn cách mà phủ lên hai luống phong nhũ. Hạ Cơ vì đang mặc nam trang, nên chỉ có thể quán chỗ này lại. Thời điểm đem vải bỏ trắng gỡ xuống thì thấy đỏ bừng một mảnh. Mỗi đêm đều phải nhờ Bác Nam xoa xoa một chút mới có thể thoải mái được.

Hệ thống cũng có chức năng chữa khỏi, nhưng như vậy thì sẽ giảm bớt cơ hội cùng nam chủ tiếp xúc thân mật.

"Không cần anh xoa." Hạ Cơ muốn đem bàn tay đang náo loạn của Bác Nam ở trên ngực cô kéo xuống, không nghĩ tới Bác Nam lại tóm được tay cô, kéo cô gần vào trong ngực của mình. Ấn cô lại, xoa nắn hai tiểu bạch hồ cầu hỏn, dường như là một bộ dáng chưa được giải tỏa dục vọng.

Hạ Cơ vốn đang bức mình, lại bị Bác Nam cố tình trêu chọc, Tiểu Hạ trong lòng ủy khuất, hai hàng nước mắt từ khóe mắt chảy xuống.

Nhìn cảnh hoa lê dính hạt mưa* này, Bác Nam hỏi hận vừa rồi mình đã quá mức lỗ mãng.

(*) vốn dùng để miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương Quý Phi, sau này dùng để miêu tả sự kiêu diễm của người con gái.

"Anh sai rồi, em đừng khóc." Mặc kệ thế nào, trước cứ nhận sai đã. Phải biết rằng Bác Nam cho tới bây giờ không có đối với ai như vậy, hắn rất nguyên tắc với những người khác. Bác Nam nhẹ nhàng ôm Hạ Cơ từ phía sau lưng, vụng về lau đi những giọt nước mắt ở trên mặt cô.

"Đừng khóc, có được không?" Bác Nam nhẹ giọng nói, "Nếu khóc nữa thì mặt sẽ xấu, rất khó coi."

"Nếu em nhìn khó coi thì có phải anh sẽ đi tìm cái cô Lưu Gia kia đúng không." Hạ Cơ vừa khóc vừa nói. Người khác nhìn mỹ nhân rơi lệ đều sẽ cảm thấy cảnh đẹp ý vui, nhưng Bác Nam giờ phút này lại không có tâm tình thưởng thức cái này.

"Em nói cái gì vậy? Anh hôm nay chỉ vừa mới quen biết cô ta." Bác Nam giải thích.

"Nhưng mà anh còn muốn mang cô ta về phủ."

"Cô ta chính là tự muốn đi, anh còn có thể ngăn cản sao?" Bác Nam vội nói, nữ nhân như vậy thật khó xua đuổi.

"Nhưng mà cô ta thích anh." Hạ Cơ mặc kệ, cứ nói.

"Em như thế nào lại biết cô ta thích anh, anh lại không thích cô ta không phải sao." Bác Nam đỡ trán.

"Em không biết." Hạ Cơ lúc này có chút càn quấy.

"Được, vậy về sau anh sẽ không bao giờ cùng cô ta lên gặp mặt được không, nếu mà nói chuyện với cô ta, tuyệt đối trước tiên phải có em bên cạnh được chưa." Bác Nam một lần nữa xem nhẹ điểm mấu chốt của mình, sau khi nói ra lời nói này, chính hắn cũng sợ ngây người. Hắn khi nào sẽ khiêm nhường người khác như vậy? Nhưng mà nếu có thể làm cho cô yên tâm, không khóc như vậy nữa, bất hắn làm cái gì cũng được.

"Đây là chính anh nói đó."

Hạ Cơ ở trong lòng nở một nụ cười to, Bác Nam cũng không phải khó đối phó như vậy! "Được rồi, em khát nước, em muốn uống nước."

Bác soái phục vụ miễn phí, ngoan ngoãn rót một chén nước rồi đưa đến trước mặt Hạ Cơ. Đại khái là do khóc lâu, Hạ Cơ thật sự rất khát nước, uống từng ngụm từng ngụm. Không cẩn thận liên sặc. Một ngụm nước phun ở trên người mình.

"Khụ khụ khụ." Hạ Cơ sặc nước tới chảy ra nước mắt. Bác Nam lập tức đi lấy khăn lông lau mặt cho Hạ Cơ, lau đến sạch sẽ. Tiếp tục đi xuống, ngực cũng bị ướt. Trước ngực lạnh lạnh, hai viên hồng mai do đón gió cũng đã dựng đứng lên. No ám tư dâm dục*. Mâu thuẫn của hai người tạm thời được hóa giải. Bác Nam đối với thân thể trần trụi đầy dẫy này khó tránh khỏi suy nghĩ bậy bạ.

*No ám thì nghĩ đến chuyện dâm dục.

Tay cầm khăn lông ở trước ngực no đủ lưu luyến không đi. Một chút lại nhẹ một chút chậm rãi mát xa ở chỗ này.

"Được rồi, anh đem khăn lông ra nhanh đi." Hạ Cơ đi theo Bác Nam đã lâu, đương nhiên biết hắn đang nghĩ cái gì.

"Anh ấn ấn chỗ này một cái, có thấy thoải mái hơn không?"

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 9

Khăn lông thô ráp, hai vú non mềm. Bị ma xát trong chốc lát, Hạ Cơ cũng bị tình dục kích thích lên. Bác Nam cúi đầu ngậm lấy tiểu đậu đỏ đã dựng thẳng lên, một chút một chút lại liếm láp.

Mấy ngày nay vì lên đường, hai người đều không có thời gian riêng để hưởng thụ loại thân mật này. Hiện tại người hầu vẫn ở trong nhà, hơn nữa những người khác đều tưởng rằng Hạ Cơ là nam nhân. Bên trong nếu truyền ra tiếng ái muội gì vang lên thì không biết bên ngoài sẽ truyền đi như thế nào. Hạ Cơ gắt gao cắn chặt môi dưới.

Bác Nam nào nghĩ nhiều như vậy, chỉ nghĩ làm thế nào để có thể được thoải mái. Hai tay bóp chặt tuyết nhũ găm cắn, vốn là nơi da thịt yếu ớt lại bởi vì Bác Nam hung ác găm cắn mà lại có một loại sáng khoái xen lẫn đau đớn. Bác Nam ở dưới giường nửa ngồi xồm xuống tận tình hưởng thụ bữa thịnh yến này.

Rất nhanh Bác Nam liền thấy bất mãn, nửa người trên của cô đều bị hắn hôn qua, eo thon mềm mại, ngay cả rốn đều bị hắn liếm qua. Lưu lại một đồng dấu vết ướt át cùng vết đỏ mướt ra.

Thành thạo đem quần áo của Hạ Cơ cởi trần như nhộng. Hai bàn chân trắng nõn thon dài để ở trên vai Bác Nam. Ngón tay kiểm chế không được rút vào cướp đoạt chỗ tư mật. Hạ Cơ bị kích thích đem chân kẹp chặt, nhìn giống như luyện tiếu phải rời đi hắn.

Hạ Cơ lúc làm chuyện này từ trước đến nay đều dư nước, ngón tay biến hóa góc độ một cái, nữ nhân trên giường liền run rẩy. Ngọc thể ngang dọc*, Bác Nam kim nén không được, ngón tay càng thêm dùng sức. Cắm vào rút ra một lần lại một lần.

*Cái này thì mik k biết, ai biết thì chỉ giúp mik để mik sửa lại ♥

Lửa nóng của nam nhân đã dán lên chỗ mềm mại của Hạ Cơ. Xúc cảm nóng bỏng này khiến Hạ Cơ run rẩy một trận, kích thích mà chảy ra một cô tinh dịch.

"Bảo bối, em thật kích động." Bác Nam cười xấu xa một cái. Đâm eo thẳng tắp, đem toàn bộ côn th*t đi vào. Hạ Cơ chịu không nổi, cắn môi dưới gằn như trắng bệch.

Bác Nam nhìn mà đau lòng không thôi. Vì tránh cho Hạ Cơ tổn thương đến chính mình, lại không thể phát ra tiếng vang, chỉ có thể đem hai ngón tay cắm vào trong miệng của Hạ Cơ.

Đã vào sâu trong mật huyết, Bác Nam nhất thời cũng rất kích động. Mạnh mẽ ra vào, cảm đến khi toàn bộ trong phòng đều là tiếng nước còn có âm

thanh của Hạ Cơ không ngừng ô ô.

Bác Nam dừng động tác trong chốc lát, cảm thấy như vậy vẫn không dễ chịu. Trực tiếp đem Hạ Cơ trở mình, lấy miếng vải ở trên giường nhét vào trong miệng của cô. Lại một lần nữa đem côn th*ít của mình cắm vào.

Đại khái là do khát vọng làm chủ tình dục của nam nhân đều thích tư thế này, để người phụ nữ ở dưới thân đưa lưng về phía mình sẽ có cảm giác thuần phục trăm phần trăm. Véo một bên eo thon của Hạ Cơ, một chút lại một chút đều cắm thẳng vào hoa tâm. Hai luồng vú no đủ không có người chăm sóc, bị người phía sau mạnh mẽ va chạm làm đông đưa lên xuống trong không khí.

Thế lực của Bác Nam ở trong quân đội cũng là số một số hai, lúc ở trên giường càng không cần phải nói. Hạ Cơ nằm sấp xuống đất, chân của cô đều sấp mềm, mà động tác của Bác Nam không có ý muốn dừng lại chút nào, ngược lại tần suất càng ngày càng nhiều.

Trầm mê và tình dục giữa hai người không chút nào che dấu, nghe được tiếng bước chân ngoài cửa. Luru Gia vốn là tới tìm Bác Nam để thảo luận một chút về chuyện ngày mai đi ra ngoài, không nghĩ tới sẽ nghe thấy được một màn này.

Nghĩ đến hán ở cùng với tên tiểu binh kia, bộ dáng thật ra cũng rất tuần tú. Luru Gia tự an ủi mình, nam nhân mà, dù sao ở trong quân đội không có ai an ủi, tìm một người để thư giãn cũng không phải là không thể lý giải. Về sau đã có mình ở bên, hán sẽ không còn phải ủy khuất như vậy nữa.

"Hazz!! Luru Gia à Luru Gia, còn chưa có cùng hán ở bên nhau đâu, nghĩ nhiều như vậy không thấy xấu hổ à!" Luru Gia cảm lòng không đậu mà đỏ mặt, xoay người rời khỏi nơi này.

Mà Bác Nam rốt cuộc cũng đem tất cả tích tụ bên trong côn th*ít phun vào cái miệng nhỏ mê người của Hạ Cơ. Đến cuối cùng, Hạ Cơ liền trợn mắt, một chút sức lực đều không có. Chỉ có thể tùy ý để Bác Nam dọn dẹp hiện trường.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 10

Bác Nam tuy rằng đáp ứng cùng Luru Gia bảo trì khoảng cách, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt thiếu nữ mới biết yêu của cô ta khi nhìn Bác Nam, trong lòng Hạ Cơ vẫn thấy không thoải mái. Cũng may Bác Nam rất thành thật, ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh cô, mắt nhìn thẳng.

Những thân binh mà Bác Nam mang theo đều biết thân phận của Hạ Cơ. Cho nên chưa bao giờ dám phân phó cô làm việc, không có việc gì còn chạy chân cho Hạ Cơ. Rốt cuộc đối với trường quan phu nhân tương lai, ai lại không nghĩ nịnh bợ nhiều thêm một chút?

Nhưng mà chuyện này ở trong mắt của Luru Gia lại không phải là như vậy. Một tên tiểu binh mà có đãi ngộ này, chẳng lẽ thật đúng là nam sủng của Bác Nam? Chuyện này làm cho Luru Gia có chút không thoải mái.

Có vài lần Luru Gia lấy thân thể không thoải mái để muốn gặp Bác Nam, đều bị từ chối. Thời điểm lên đường, Bác Nam cả ngày cùng đám quan binh kia ở cạnh nhau, ngay cả cơ hội cùng hán nói chuyện đều không có. Nhưng càng khó thu phục Luru Gia lại càng hăng hái, cô ta sao có thể bởi vì chút khó khăn này mà dừng bước?

Tối Bác phủ, Bác Nam mới lơ lửng cảnh giác. Luru Gia được phân ở phòng khách cách phòng của Bác Nam thật sự rất xa, một cái ở đầu, một cái ở đuôi. Nghi ngại chính đồn lại, Luru Gia liền nghĩ muốn ra ngoài đi dạo, Bác Nam làm chủ nhà, đáng lý phải nên tiếp khách. Không nghĩ tới Bác Nam lại lấy lý do công việc bận rộn mà từ chối.

Thời gian cơm chiều, bên cạnh Bác Nam lại xuất hiện thêm một người phụ nữ. Mặt mày tinh xảo, cái mũi cao tú lệ, môi không tô mà hồng. Luru Gia nhìn thấy rất quen mắt.

"Vị này chính là?" Tuy rằng trong lòng Luru Gia ngăn cách, nhưng trên mặt vẫn giữ thái độ lễ phép.

"Tôi là cái người thân binh ngày hôm qua! Tôi tên là Hạ Cơ." Hạ Cơ chớp chớp đôi mắt, một bộ dáng vô tội.

Thì ra là thế, Luru Gia không khỏi kinh hãi. Bác Nam sủng ái Hạ Cơ như vậy. Ngay cả hành động quân sự đều mang cô ấy đi theo. Buổi tối trong phòng ngủ, Luru Gia liền ra lệnh cho thị nữ mang theo bên mình đi điều tra Hạ Cơ, xem cô ấy rốt cuộc là người ở nơi nào.

Thì ra chỉ là đồ vật để cho nam nhân chơi đùa. Người phụ nữ này, tuy rằng được Bác Nam sủng ái, nhưng mà lại không hề có bối cảnh gì đáng để nói. Đàn ông mà, đặc biệt Bác Nam lại là một người đàn ông đội trời đạp đất, nếu không có vài đoạn phong lưu mới là không bình thường. Chủ yếu chính là Bác Nam không có khả năng cưới cô ấy được. Còn cô ta, lại là một bảo vật tài năng, rất xứng với hán.

Bên này Luru Gia lên đi theo Bác Nam đến thư phòng làm việc. Bác Nam xem kỹ văn kiện cơ yếu cũng không tránh Hạ Cơ. Cái đầu của Hạ Cơ từ phía sau duỗi lại, ở trên cổ Bác Nam cọ tới cọ lui, giống như một con mèo nhỏ lười biếng. Bàn tay tiến vào bên trong áo sơ mi quân trang của Bác Nam.

"Đừng nháo." Bác Nam đem bàn tay trắng nõn kéo ra, nắm ở trong lòng bàn tay mình.

Bên kia cái miệng anh đào nhỏ hơi hơi mở ra. Cắn ở trên cổ của Bác Nam một miếng thịt, rất có hứng thú mà liếm láp. Phát ra âm thanh mút chụt chụt.

Bác Nam làm sao chịu được việc này? Một phen đem Hạ Cơ từ phía sau đè qua, cố định ở trước ngực mình. Không cho cô câu dẫn mình như vậy nữa.

Ai ngờ Hạ Cơ không biết khi nào đã đem quần áo ở trước ngực mình cởi ra hết. Hai bầu vú không hề che đậy lộ ra ở người trước mặt. Hai viên đậu đỏ trước ngực cũng dựng thẳng lên. Hạ Cơ giờ một chút thủ đoạn, làm cho bàn tay của hắn hoàn toàn dán sát vào bộ ngực của mình.

"Bác già, nơi này của Hạ Cơ rất ngứa, hãy giúp Hạ Cơ xoa xoa đi~" cô làm nũng, âm cuối còn kéo dài ra nũng nịu, Bác Nam trong lòng đã sớm bốc hỏa, nhưng trên mặt vẫn không biểu hiện ra.

Động tác bàn tay to ở hai bầu vú phía trên, một cái xoa nhéo, còn đặt ở trên tay ước lượng vài cái. Đậu đỏ bị ngón tay cái cùng ngón trỏ đùa giỡn, bị hung hăng mà đứng lên, càng khiến cho cô phát ra âm thanh thêm dâm dăng.

Hạ Cơ ngoan ngoãn nằm ở trong ngực của Bác già, cúi đầu nhìn cảnh tượng Bác Nam đùa bỡn vú của mình, mặt nhịn không được mà đỏ lên, tiếng thở dốc tăng cao.

Ps: cuối cùng cũng làm xong 3 chương rồi, mệt quá!!! Thế giới này sắp hết rồi, sẽ qua thế giới tiếp theo là về thanh mai trúc mã. Hẹn các nàng T7 tuần sau nhé ☐❤

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 11

Phía trên bị chơi bằng mọi hình thức, tiểu Bác soái ở phía dưới đã sớm dựng lên thành một cái lều nhỏ. Vô ý hướng về phía trước mà trêu đùa, mỗi một chút đều khiến cho người trong lòng ngực phát ra tiếng thở dốc duyên dáng.

Bác Nam cố sức đem hai bầu vú đầy đặn đùa bỡn qua lại, hạ thân của hai người không biết khi nào đã bị cởi sạch. Bàn tay to không biết khi nào đã chui vào hoa huyệt của Hạ Cơ. Làm Hạ Cơ run rẩy một cái, chảy ra vài giọt d*m thủy.

Thân thể hai người đã sớm quen thuộc lẫn nhau, Bác Nam thuần thục sờ đến hoa môi. Dem phần nộn đang nhắm chặt mở căng ra, đem đầu lửa nóng của mình đi vào. Hạ Cơ trong lòng khó chịu, muốn đem cơn th*t mát vào sâu bên trong một chút. Muốn trống rỗng ở bên trong được lấp đầy.

"Thật dâm dăng?" Bác Nam đùa giỡn nói chuyện. Cổ tình phun khí nóng ở vành tai cô, mà nơi này của Hạ Cơ lại miễn cảm không chịu được, dưới bụng co rút lại, gât gao cuốn lấy đầu cơn th*t Bác Nam vừa mới đi thăm vào.

"Thật chặt," Bác Nam nhịn không được hít một hơi, "Thả lỏng chút, ngoan. Nếu không gia liền vào không được."

Đáp lại hắn chính là tiếng rên tí khó chịu của Hạ Cơ. Nhưng mà cô vẫn thả lỏng một chút, để hoa huyệt của mình có thể mở rộng ra, thuận tiện cho Bác Nam đi vào.

Hai bàn tay của Bác Nam bóp lấy eo thon của Hạ Cơ, động thân một cái, liền đem toàn bộ cơn th*t đi vào.

Hạ Cơ dựa lưng vào ngực nóng của Bác Nam, trên người bị mút đến một chút sức lực đều không có.

"Tự mình động." Bác Nam nhìn bộ dáng cô đang vui sướng thưởng thụ thì liền có ý nghĩa muốn tra tấn cô.

"Bác già, nhân gia mệt mỏi quá." Hạ Cơ làm nũng, chỉ muốn được hưởng thụ mà không muốn tự xuất lực.

Bác Nam không phản ứng lại cô, giống như không có việc gì vuốt ve ngực Hạ Cơ. Nhìn tiểu đậu đỏ từ trong khe hở ngón tay của mình nhô đầu ra, mặt trên nhũ thịt trắng nõn dần dần có nhiều vết đỏ.

Phía dưới của Hạ Cơ tuy đã bị lấp đầy, nhưng vẫn không thấy thỏa mãn. Bác Nam một chút lại giống như không hiểu gì cả. Không có biện pháp, đôi tay của Hạ Cơ chống ở trên bàn sách phía trước, tự mình nâng mông vênh từ trên ngồi xuống dưới.

Hai luồng no đủ đầy đặn như quả đào, xúc cảm mềm nhẵn khiến hắn muốn nếm thử. Tiểu huyết phía dưới đã bị chống đến trắng bệch, bao bọc cơn th*t nóng của hắn một chút lại một chút nuốt vào. Thấy một màn như vậy, lửa đốt trong lòng Bác Nam càng thêm đầy.

Hạ Cơ động vài phút liền cao trào. Nằm liệt trong lòng ngực của Bác Nam vừa muốn động lại không muốn động nữa. Nhưng mà Bác Nam còn chưa có thỏa mãn. Phía trên bóp eo cô phía dưới thúc mạnh lên.

Tư thế này càng vào được sâu, mỗi một chút đều cảm thấy vào hoa tâm, cảm nhận được đỉnh đầu bị cái miệng nhỏ gắt gao liếm mát. Như thế nào cũng không chịu rời miệng. Trong chốn lất Bức Nam vẫn cảm thấy cái động tác này không dễ chịu.

Đem Hạ Cơ trực tiếp đặt ở trên ghế dựa, hai chân tách ra. Một cái cảm ở trên tay, một cái khác trực tiếp để ở trên vai của mình. Lại một lần nữa đem cơn th*t của mình cảm vào, mỗi một lần thúc vào đều là toàn bộ cơn th*t.

Tiếng thở dốc trong miệng của Hạ Cơ không có ngừng lại. Toàn thân phiếm hồng tình dục, mí mắt hơi sưng, khóe mắt không biết khi nào có một tia mị hồng, con ngươi lẩn lẩn một tầng hơi nước. Đôi môi bị hút đến sưng lên, hơi hồng, nhìn qua vừa đáng thương lại đáng yêu.

Phần lưng màu đồng cường tráng của nam nhân đã toát ra tầng mồ hôi mỏng, tích tụ lại thành từng viên chảy xuống, chậm chậm chảy xuống dưới thân thể của người phụ nữ quyến rũ. Động tác dưới thân một chút cũng không thông thả, dùng toàn lực đem toàn bộ cơn th*t của mình nhét vào được mới thôi.

Hạ Cơ không biết mình đã giữ cái động tác này bao lâu, thân thể mệt đến không cử động được. Cô gắt gao súc bụng nhỏ lại, hy vọng có thể nhanh chóng kết thúc.

Bác Nam biết Hạ Cơ chơi xấu, bàn tay chụp ở trên cái mông mềm mại, phát ra tiếng vang "Ba ba".

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 12

Làm người khác nghe xong đều nhìn không được đỏ mặt. Tốc độ của Bác Nam càng lúc càng nhanh, cuối cùng cảm vào chỗ sâu nhất bên trong hoa huy*t, đem bạch trọc của chính mình hoàn toàn bắn ra.

Sự tình qua đi, quần áo Bác Nam vẫn sạch sẽ, áo trên của Hạ Cơ bị phá rách nát treo ở trên người, hạ thân trần trụi, không mảnh vải che thân. Bên trong hoa huy*t còn có một đồng bạch trọc, rõ ràng là bộ dáng bị người ta chà đạp quá độ.

Bác Nam dùng quần trang của mình bao lại người phụ nữ, ôm về phòng ngủ. Không nghĩ tới ở trên đường lại gặp một vị khách không mời mà đến.

"Luu tiểu thư." Âm thanh của người đàn ông vẫn còn mang sự trầm thấp, tê tê đại đại.

Người phụ nữ bị hấn bẻ ngang ôm vào trong ngực, cổ, xương quai xanh, da thịt lộ ra tràn đầy vết đỏ, một đôi chân dài trắng nõn không chỗ nào che dấu lộ ở bên ngoài, không tiếng động làm mê hoặc lòng người. Đầu dựa vào người đàn ông, hai cánh tay như ngó sen ôm chặt lấy cổ người đàn ông. Quả nhiên là ở nơi này chơi đùa cùng người hầu, Luu Gia ngăn chặn lại cổ ghen tuông trong lòng.

"Bác soái." Nỗ lực bảo trì mỉm cười, hấn một chút đều không thêm để ý. Một bộ dáng có mắt không trông từ bên cạnh tránh ra.

Bác Nam ôm người phụ nữ đi nhanh hướng vào phòng ngủ, không chú ý người phụ nữ ở phía sau hiện lên ánh mắt không cam lòng. Bác Nam đối cô* giống như không đơn giản như vậy. Nghĩ đến mình ở chỗ này mấy ngày nay phải chịu sự lạnh nhạt, mà người phụ nữ này được hưởng thụ sự quan tâm chăm sóc của hắn. Trong lòng Luu Gia giống như bị cái gì đó nghẹn lại.

* Cô ở đây là chỉ Hạ Cơ, còn cô ta là Luu Gia nha!!

Nếu muốn thành công cùng Bác Nam thành hôn, diệt trừ Hạ Cơ này chính là nhiệm vụ hàng đầu. Nếu mà Hạ Cơ chết, người được Bác Nam nâng ở lòng bàn tay chính là cô ta.

Nếu Bác Nam để ý đến cô như vậy, nhất định sẽ không nổi phản bội! Nếu mà cô cùng người đàn ông khác dạn dít, Bác Nam còn sẽ đối với cô nhớ mãi không quên sao?

Hạ Cơ cứ người do thám nên biết trong lòng Luu Gia có tính toán, đối với động tác của cô ta nắm như lòng bàn tay. Cô còn chưa có ra tay, Luu gia này liền không chịu nổi ra tay trước. Một viên xuân dược nhỏ thì muốn hại cô? Lần này chỉ có thể nói là Luu Gia tự làm tự chịu.

Giữa trưa, thời điểm Bác Nam đi ra ngoài làm việc. Trên bàn cơm chỉ còn hai người Luu gia cùng Hạ Cơ.

"Hạ tiểu thư, mỗi ngày hầu hạ Bác soái hẳn là rất mệt." Ý đồ của Luu gia là muốn hòa hoãn lại quan hệ hai người, làm tâm Hạ Cơ rơi chậm lại để phòng.

Hạ Cơ tự nhiên sẽ tương kế tựu kế, "Không vất vả. Tính tình của Bác soái rất tốt." Hạ Cơ như là đang nghĩ tới chuyện gì ngọt ngào, mỉm cười. Nụ cười này lại như gai đâm vào mắt của Luu Gia.

"Như vậy đi, vừa vận tới từ trong nhà mang đến một bí phương, dùng để phụ nữ bổ thân. Ăn dược này, thân mềm mại đáng thương tha, nơi đó, hàng năm đều sẽ phấn chấn, tôi mỗi ngày đều uống." Luu gia bùm mặt thẹn thùng cười.

"Thật không?" Hạ Cơ về mặt cảm thấy hứng thú, "Trên đời thực sự có loại thuốc này?"

"Cũng không phải không có, nếu là cô cảm thấy hứng thú, đợi lát nữa tôi kêu thị nữ làm, hai ta uống một chút." Luru Gia về mặt chân thành.

"Vậy việc này cảm ơn Luru tiểu thư."

Giờ cơm trưa qua, thị nữ bưng hai chén thuốc tới phòng Luru Gia. Hai người trong lòng đều mang ý xấu, đem chén thuốc uống một hơi cạn sạch. Không tới vài phút, Luru Gia cảm giác trong bụng của mình dường như có hỏa thiêu, ngực không biết như thế nào, ngứa, rất muốn được xoa xoa.

"Luru tiểu thư, Bác soái vừa mới gọi điện thoại tới đây nói đã quên lấy đồ vật, sĩ quan phụ tá của hắn sẽ lại đây lấy, vậy tôi đi về trước." Hạ Cơ cười tạm biệt.

Đồ vật là do Luru Gia phân phó thị nữ trộm lấy, đến lúc đó làm cho sĩ quan phụ tá vào cửa, gặp được Hạ Cơ đang dục hỏa đốt người, chính là thời điểm hoàn hảo để làm việc bất chính?

Luru Gia nghĩ đến kế hoạch của mình sắp thành công, khóe miệng cũng cong lên, chỉ là tại sao thời tiết lại nóng như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 13

Quả nhiên sĩ quan phụ tá một lát liền tới Bác phủ. Chào hỏi Hạ Cơ một chút. Hạ Cơ kêu sĩ quan phụ tá tự mình đi vào phòng lấy văn kiện mà Bác soái yêu cầu. Vì phòng sĩ quan phụ tá chỉ đúng là phòng khách Luru Gia đang ở. Làm sao sĩ quan phụ tá biết được hai người phụ nữ đang tranh đấu, tự mình đi vào.

Lúc này Luru Gia bị dục hỏa trong người thiêu đốt, nút thắt trên quần áo đã cởi ra hai cái. Bộ phận bên trong yếm hơi lộ ra, thấy được một mảnh da thịt tuyết trắng.

Nếu mà hiện tại Luru Gia còn không rõ chuyện gì đã xảy ra thì quá ngây thơ rồi. Thua ở trong tay Hạ Cơ, cô ta thật sự không cam lòng, nhưng mà vấn đề trước mắt là cô ta phải đi nơi nào tìm người để dập tắt dục hỏa đang ngập tràn, chẳng lẽ thật sự tùy ý tìm gia nô ở Bác Gia? Luru Gia đem nút thắt trước ngực lại cởi ra thêm một viên, gáy ngán trở yếm cũng cởi ra, thật sự là rất khó chịu!

Cửa đột nhiên bị mở ra. Hai người đều sửng sốt. Người đàn ông mi thanh mục tú, quân trang trắng, eo lưng thẳng thắn. Là sĩ quan phụ tá bên cạnh của Bác Nam. Yếm của nữ nhân khó khăn lắm mới treo được ở trên ngực, lộ ra một mảnh trắng nõn, loáng thoáng còn có thể thấy được cái rãnh sâu.

"Xin lỗi, đã quấy rầy." Sĩ quan phụ tá trộm nuốt một ngụm nước miếng, đây là trong nhà Bác soái, cũng không thể làm càn được.

"Dừng bước." Người này đối với Luru Gia mà nói có thể là lựa chọn tốt nhất. Từng bước một, là lướt thướt tha đi đến hướng cửa. Nhìn thấy sĩ quan phụ tá hoảng hốt, sợ cái yếm trước ngực cô ta không cẩn thận bị rơi xuống dưới.

đầu v* trước ngực bị miếng vải che hiện rõ ở trong mắt sĩ quan phụ tá, cái yếm màu đỏ đều dựa vào hai viên đậu đỏ chống đỡ, quảng vú hồng nhợt có thể nhìn thấy rõ.

Luru Gia đẩy tay một cái, yếm liền từ trên ngực trượt xuống. Hai bầu vú không chỗ nào có ký dừng ở trước người. Quả bự hồng hồng kiều mị có thể câu dẫn nam nhân.

"Gia Nhi nơi này rất khó chịu," Luru Gia nâng bộ ngực sữa của mình lên, lại kéo tay của sĩ quan phụ tá qua để vào bên trên, chậm rãi ấn xoa. "Còn muốn nhờ sĩ quan phụ tá vì Gia Nhi mà thư giải một phen."

Sĩ quan phụ tá giống như mất đi ý chí, hai tay theo sự chỉ dẫn của Luru Gia ở bầu vú tuyết trắng vuốt ve, xúc cảm mềm nhũn.

Đôi tay dần dần thoát khỏi không chế của Luru Gia, đem hai viên điểm quả ấn vào thành một vòng tuyết trắng, lại dùng sức đem cái này kéo ra. Kéo ra thành một cái hình trụ. Lại dùng bàn tay mà mình hay sử dụng súng đi mà xát mỗi quả đứng thẳng. Dưới động tác của người đàn ông, ý thức Luru Gia dần dần mơ hồ.

Nhìn thấy bóng dáng sĩ quan phụ tá biến mất vào phòng ngủ của Luru gia, khóe môi Hạ Cơ gợn lên một cái mỉm cười.

Không biết khi nào, toàn thân nữ nhân đều trần trụi, chỉ còn lại có một cái quần lót ren màu đen. Trên da thịt trắng nõn có miếng vải màu đen càng làm nổi bật kiều nộn hiện bên dưới. Người đàn ông mỗi một chút liếm mát, chạm đến đều cho thân thể của cô ta mang đến an ủi, mang theo sâu bên trong là một tầng hư không. Cho đến khi cơn th* của sĩ quan phụ tá không hề có trở ngại chống lại nửa người dưới của cô ta.

Thân thể Luru Gia càng thêm hư không, thân thể không ngừng ở lửa nóng của người đàn ông cọ tới cọ lui. Sĩ quan phụ tá bị khiêu khích như vậy nhìn

không được, ghen khí, nhắm ngay hoa huy*t lập tức vọt vào.

Thân thể Luru Gia một trận đau đớn, rất nhanh dưới tác dụng của thuốc chỉ muốn hung hăng bị lấp đầy. Sau khi sĩ quan phụ tá phá tan tầng trở ngại kia thì càng thêm anh dũng, trực tiếp thủ sẵn trước eo Luru Gia đang đau đớn lung tung. Phía dưới hoa huy*t cũng mềm nhũn khiếm, gút gao cuốn lấy côn th*t xông vào.

Thân thể hai người hợp nhau ngoài ý muốn, hai chân Luru Gia quấn lấy cái eo thẳng của hắn, đem tất cả quyền chủ động giao cho hắn. Sĩ quan phụ tá cũng không phụ sự kì vọng, cảm đến khi Luru Gia cao trào không ngừng.

Nghe âm thanh ái muội bên trong, Hạ Cơ giả vờ như lơ đãng mở cửa phòng Luru Gia ra. Phát ra một tiếng thét chói tai.

□Cà Pháo: còn 1 chương nữa là hết thể giới này rồi, các nàng muốn hôm nay Pháo edit nốt luôn hay là để tuần sau □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 14: (Xong)

Tuy rằng Luru Gia đi du học ở nước ngoài, tư tưởng cũng phóng khoáng hơn, nhưng mà chưa lập gia đình đã tư thông cùng nam nhân cũng ném vào mặt của Luru Phong. Luru Phong ở Tây Bộ được người đưa tin cấp báo. Liên yêu cầu Luru Gia mau chóng về Tây Bộ, chuẩn bị hôn sự cùng sĩ quan phụ tá. Cây gai này đã bị Hạ Cơ nhẹ nhàng nhổ ra. Từ bây giờ mỗi ngày chỉ cần cùng Bác Nam làm những việc xấu hổ.

Bữa sáng của Bác Gia luôn đơn giản, chỉ cần thanh đạm ngon miệng là được. Nhưng Hạ Cơ nhìn, dạ dày lại cảm nhận được một trận vị chua, cực kỳ không thoải mái. Vừa mới ăn hai miếng bánh quẩy, dạ dày lại quay cuồng một trận. Hạ Cơ lập tức chạy vào toilet, nôn mửa.

Nghe âm thanh bên trong truyền ra, Bác Nam sốt ruột. Gần đây Hạ Cơ không có cảm mạo, tại sao lại nôn mửa. Phân phó người hầu trong nhà gọi thầy thuốc gia đình tới.

Thầy thuốc trong chốc lát đã tới đây. Bắt mạch cho Hạ Cơ. Rồi sau đó lộ ra một nụ cười. Khiến Bác Nam không rõ nguyên nhân.

"Chúc mừng Bác soái." Thầy thuốc chấp tay. "Hạ tiểu thư đây là có hi*."

*Có thai.

"Có hi*?" Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Bác Nam lập tức ngây ngốc lại. Không quá hai giây liền đem Hạ Cơ ôm vào trong ngực, hung hăng hôn hai cái. "Anh được làm ba."

Hạ Cơ còn chưa có chuẩn bị tốt để làm mẹ, nhưng mà chỉ cần nghĩ đến đó là con của mình cùng người nam nhân này, trong lòng nhịn không được phiếm đầy vị ngọt. Đứa nhỏ này về sau không biết sẽ giống ai?

Từ lúc Hạ Cơ có thai cho tới nay, Bác Nam liền đem cô nâng ở trong tay sợ bể. Cái thai dần dần tăng trưởng, bụng của Hạ Cơ cũng ngày càng to ra. Mỗi ngày đều là do Bác Nam tự mình giúp cô rửa sạch thân thể. Trong ngoài đều không buông tha.

Hình như trong thời gian mang thai tình dục của nữ nhân sẽ tăng cao, mà Bác Nam lại được dẫn dắt nên không dám dễ dàng động vào cô. Có mấy lần trong lúc tắm rửa, lửa nóng của Bác Nam đều đứng vững ở trên bụng cô, nhưng mà vẫn kiềm nén nhịn xuống được.

Một người đàn ông như vậy người không làm cho hắn no bụng nói không chừng sẽ bị nữ nhân quyến rũ nào đó câu đi mất. Hôm nay Hạ Cơ có ý định muốn cùng Bác Nam tới làm một lần.

Hạ Cơ nằm ở trong bồn tắm, toàn thân trần trụi. Bác Nam chịu thương chịu khó giúp cô lau rửa thân mình. Trong miệng của Hạ Cơ thỉnh thoảng lại phát ra vài âm "hử hử" kiểu mỉa. Bác Nam đã nhịn hơn ba tháng, một chút ám chỉ của nữ nhân cũng đủ để cho tiểu đệ đệ của hắn ngẩng đầu.

Tay càng ngày càng đi xuống, tới phần bên trong đùi. Bác Nam sờ một chút mới thôi, làm qua loa. Nhưng mà Hạ Cơ lại không hài lòng.

"Hương vào bên trong sờ, còn chưa có sạch." Nữ vương ra lệnh tất nhiên phải nghe theo.

Bàn tay duỗi vào bên trong giữa hai chân, nghiêm túc xoa rửa.

"Lại hương bên trong sờ." âm cuối kéo dài bức cho Bác Nam chỉ có thể nghe lời.

Đã đụng đến tiểu hoa môi. Bác Nam dứt khoát đem hai cánh hoa đều rửa sạch.

"Bên trong cũng muốn rửa." ý đồ của Hạ Cơ rất rõ ràng. Bác Nam dứt khoát cầm hai ngón tay đi vào, ở bên trong đánh một vòng. Lúc này Hạ Cơ thật

sự rất miễn cưỡng, bên trong đã uớt đầm. Trong miệng theo động tác của Bác Nam phát ra tiếng ngậm nga kiểu mè.

Hạ Cơ một phen cảm lấy mệnh căn tử của Bác Nam. "Em muốn nó rửa sạch cho em." Trong mắt tràn ngập dụ hoặc.

Hạ thân của Bác Nam đã muốn nghẹn đến tặc nức, một phen đem Hạ Cơ từ trong nước lôi ra. Cảm cơn th* của mình, đối với cái lỗ nhỏ cảm vào. Hai người đồng thời phát ra một tiếng thở dốc. Bác Nam đỡ eo của Hạ Cơ, động tác hướng lên tiểu tâm

Ngày hôm sau lúc Hạ Cơ rời giường Bác Nam không biết đi chỗ nào. Đang chuẩn bị đứng dậy thì phát hiện trên ngón áp út của mình có thêm một cái đồ vật sáng lấp lánh. Hạ Cơ chăm chú nhìn hồi lâu, khoe miệng rớt cuộc giờ lên ý cười.

Ba tháng, Bác Nam đã đem hôn lễ chuẩn bị thật tốt. Chỉ còn thiếu một người vợ. Nơi này đã không còn cần tới cô nữa.

Cà Pháo: TG này xong rồi nhà, thế giới tiếp theo sẽ là thế giới Trúc mã cao lãnh □ mn có bộ xuyên nhanh nào hay k, giới thiệu cho Pháo đi, convert nhà, nếu thấy hay sẽ giới thiệu để team edit ♥♥

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 1: Thế giới 3: Trúc mã cao lãnh

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

□

.....

Hạ Cơ lại một lần nữa trở về cái không gian hỗn độn kia. Có lúc Hạ Cơ thoát tuyến mà nghĩ đến thuở Bàn Cổ khai thiên lập địa có phải chính là như vậy hay không. Không có một chút ánh sáng, không có hoa, không có cây, không có gió nhẹ, chỉ có mình cô.

Mỗi một lần nhiệm vụ hoàn thành, nội tâm Hạ Cơ đều chỉ có một mảnh hư vô. Trải qua nhân sinh của người khác, thay đổi chuyện xưa của người khác. Nhưng mà may mắn như vậy sẽ làm thế giới song song của cô hạnh phúc, chỉ cần vậy là đủ rồi.

"Chúc mừng, nhiệm vụ lần này hoàn thành rất tốt." Âm thanh Hệ thống giống như tiếng trẻ con. "Hiện tại bắt đầu tiếp thu cốt truyện tiếp theo."

Hạ Cát cùng Sở Bách là thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư. Sở Bách gia cảnh phú quý, diện mạo bất phàm, nhân trung long phượng*. Hạ Cát đến tuổi dậy thì liền đối với Sở Bách sinh ra tình cảm không giống nhau, đơn phương hứa hẹn định ước. Sở Bách chỉ lo học tập không thêm nhìn vào chút việc vặt này. Ngay cả hoa hậu giảng đường thổ lộ với cậu đều bị cự tuyệt. Hạ Cát sao dám đi lên.

*Nhân trung long phượng: "rồng giữa loài người" ý nói là người có tài năng hoặc dung mạo hoặc bất cứ thứ gì nổi bật hơn người.

Hạ Cát không mở miệng, ở trong mắt Sở Bách cô chẳng qua chỉ là một người em gái đáng yêu. Ngày thường tuy đối với cô quan tâm, nhưng mà lại chưa từng vượt qua tình yêu nam nữ. Nữ sinh chung quanh ngược lại bởi vì Sở Bách đặc thù, đối với Hạ Cát xa lánh nhiều hơn.

Hạ Cơ đơn thuần cho rằng tới tuổi, người lớn trong nhà tự nhiên sẽ vì hai người mà bàn tính hôn sự. Bởi vì ba Sở cùng với mẹ Sở cũng rất thích cô.

Không nghĩ tới, có một ngày Sở Bách bị chuốc say. Ở quán bar gặp Trần Mẫn. Trần Mẫn là sinh viên ở đại học kinh đô, gia cảnh bình thường, vẫn luôn muốn gả cho một con rùa vàng*. Tất nhiên sẽ biết Sở Bách. Không nói hai lời liền đem Sở Bách đang say mềm đỡ lên trên giường. Sở Bách uống say, bất tỉnh nhân sự. Trần Mẫn tự mình chủ động cùng cậu xảy ra quan hệ, ngày hôm sau một bộ dáng người bị hại ăn vạ Sở Bách.

*Con rùa vàng. Theo mình hiểu thì từ này nhằm để chỉ những người đàn ông có điều kiện đặc biệt tốt (như nhà giàu, đẹp trai, body chuẩn,...)

Gia giáo nhà Sở Bách rất nghiêm khắc, tự nhiên Trần Mẫn trở thành bạn gái danh chính ngôn thuận của Sở Bách. Hạ Cát âm thầm thương tâm thật lâu. Trần Mẫn biết Sở Bách đối với cô ta không yêu thích gì, nhưng vì có thể vào cửa Sở gia, cô ta liền nghĩ cách chứng minh mình mang thai rồi để cho Sở gia biết.

Ba Sở trong con giận dữ, đem Sở Bách giận mắng một trận. Nhưng vẫn vì hai người xử lý hôn lễ.

Hạ Cát không có tham gia hôn lễ của hai người liền xuất ngoại đi du học. Cũng cự tuyệt các tin tức về Sở Bách từ những người khác. Chỉ có thể tự mình ngày đêm cô đơn mang theo nhớ thương đối với cậu sống qua ngày.

Hạ Cát không biết, Trần Mẫn tuy rằng gả cho Sở Bách, nhưng Sở Bách lại không muốn cùng cô ta sinh hoạt vợ chồng. Không có biện pháp, giả mạo mang thai không được. Trần Mẫn chỉ có thể tự mình tìm một người đàn ông đem bụng làm lớn. Ai ngờ chuyện này về sau lại bị Sở gia biết, Sở Bách bởi vì vậy mà ly hôn.

Lúc này Sở Bách mới hiểu được trong lòng mình chỉ luôn có người kia, từ nhỏ vẫn luôn làm bạn với mình, em gái thanh mai nhà bên Hạ Cát. Sở Bách vận dụng nhiều nhân mạch đi tìm Hạ Cát. Chỉ là Hạ Cát trừ bỏ cha mẹ ra, đã chặt đứt cùng những người khác liên hệ. Sở Bách ngày ngày ở trước mặt cha mẹ Hạ gia khóc cầu. Rốt cuộc cũng nghe được tin tức của Hạ Cát.

Đứng chờ ở dưới lầu Hạ Cát chờ cô trở về. Lúc ánh mắt đầu tiên của Hạ Cát nhìn thấy Sở Bách còn nghĩ rằng mình hoa mắt, anh ấy như thế nào sẽ tới nơi này?

Nhìn người mình thích ở trước mặt, Sở Bách không biết làm như thế nào mới đứng, liền chạy tới chỗ Hạ Cát đang đứng.

Trong lòng Hạ Cát hoảng hốt, lùi về phía sau, bị ô tô chạy ở trên đường cái phía sau đụng phải. Một phút cuối cùng Hạ Cát còn nghe được tiếng Sở Bách tê tâm liệt phế* kêu.

*Tê tâm liệt phế: đau khổ tới cùng

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 2

Bên trong quán bar là một mảnh xa hoa truy lạc, âm nhạc chấn động màng tai. Cả trai lẫn gái đều có trong đó, ở trong đêm tối, mọi người luôn dễ dàng buông thả chính mình.

Sở Bách ít khi đi vào nơi như vậy. Lần này tất cả đều bởi vì cậu chuẩn bị từ nhiệm chủ tịch hội Học Sinh, việc này cũng coi như là tiệc chia tay vui vẻ. Cậu ngày thường cũng tương đối tốt, nên được mấy người anh em ở tại đây mở tiệc. Sở Bách cũng không tự cao tự đại, chỉ cần khách phải tùy theo chủ. Nói vài lời khách khí, mấy đại gia kia liền tự mình chơi.

Làm vai chính trong ngày hôm nay, lại là loại trường hợp ở đây. Sở Bách khó tránh khỏi bị chuốc rượu. Từ lượng của cậu còn khá tốt, nhưng mà mọi người ở đây đều cùng cậu cụng ly. Lúc này mà từ chối thì lại có vẻ keo kiệt, mỗi người đi lên, Sở Bách đều uống hết chén. Cuối cùng chỉ có thể dựa vào phía sau sofa, nhắm mắt.

Càng dựa vào ngược lại càng bị cơn buồn ngủ đột kích. Đột nhiên bên cạnh truyền đến âm thanh của cô gái, Sở Bách nghe được tự nhiên cảm thấy thoải mái. Cô gái ở một bên giữ chặt bả vai Sở Bách, bên kia cũng bị một người anh em nâng lên đi ra ngoài. Sở Bách cố sức mở mí mắt của mình ra, chỉ thấy bóng người mờ nhạt. Nhưng mà người bên cạnh cậu nhìn rất rõ ràng. Là Hạ Cát.

Rốt cuộc đem Sở Bách đỡ lên xe taxi, Hạ Cát hướng nam sinh giúp đỡ ở bên cạnh nói cảm ơn. Rồi kêu tài xế lái xe. Ít nhiều nhờ có hệ thống, làm cho cô biết được địa điểm liên hoan, mới ở chỗ này hồi lâu ôm cây đợi thỏ. Rốt cuộc cũng đem cơn thỏ anh tuấn này lên xe.

Sở Bách chóng mặt dựa vào vai Hạ Cát. Bả vai gầy yếu không khiêng được thân hình trầm trọng của Sở Bách. Khiến cho đầu của cậu trượt xuống, rơi xuống trước bộ ngực cao ngất. Xúc cảm mềm mại trước ngực làm mặt Sở Bách nhìn không được cọ tới cọ lui, thom quá!

Mùa hè nên mặc quần áo đơn giản, Sở Bách phun hơi thở ấm áp ở trên ngực Hạ Cát. Đầu tóc của cậu ở trên da thịt trước ngực ma xát một hồi, ma xát đến mức làm trái tim nhỏ của Hạ Cát run lên.

Xe rốt cuộc cũng chạy đến trước cửa nhà Hạ Cát. Đêm nay cha mẹ Hạ Cát đều đi công tác, trong nhà chỉ còn lại cô. Hạ Cát chỉ có thể tự mình đem thân thể cao lớn của Sở Bách lên trên giường phòng mình. Hạ Cát mệt đến cả người ra mồ hôi, vội vàng đi vào phòng tắm, để lại Sở Bách nằm liệt trên giường.

Hạ Cát tắm rửa xong, thay đổi đai đeo áo ngủ màu trắng, chuẩn bị nghỉ ngơi. Sở Bách nằm ở bên cạnh, nếu là ngày mai tỉnh lại phát hiện nằm ở trên giường cô, Sở Bách không biết sẽ là cái biểu tình gì? Trong đầu Hạ Cát thủ vị nghĩ đầy ý xấu.

Lông mi Sở Bách hơi hơi chớp, đột nhiên vươn một bàn tay ôm eo nhỏ Hạ Cát lại. Đầu cũng hướng vào trên người cô, hương vị cô thật dễ chịu. Cái mũi của Sở Bách trên người ở Hạ Cát gửi tới người lui.

Hạ Cát chỉ mặc một bộ đồ màu trắng, nội y ở bên trong đều không có. Lúc ngủ mặc nội y không thoải mái. Sở Bách ở trên cổ thon dài, trên xương quai xanh tỉnh xảo đều ngủ qua. Cuối cùng chui đầu vào hai bầu vú mềm mại trước ngực. Thật sự rất non mềm. Có cảm giác rất khát nước.

Trực tiếp há miệng ngậm lấy tiểu đầu đỏ nhô ra, đầu v* cùng bộ phận nữ thịt đều vào miệng cậu. Một bên khác cũng bị bàn tay cậu khống chế, một cái đều không buông tha. Không phải nói cao lãnh sao? Hạ Cát xem thường một cái, nỗ lực khống chế thân thể đang dị động của mình. Cô mới sẽ không thừa nhận chỉ thoáng sờ một chút như vậy cô liền có cảm giác.

Bàn tay ở nơi cao ngất xoa nắn vài cái, giống như còn bị ngăn cách thứ gì. Túm lấy miếng vải trước ngực, hai cái đai đeo đã bị kéo chặt đứt. Không hề bị ngăn cách ngậm lấy đầu v* trước ngực, Sở Bách an tâm ngủ.

Cà Pháo: bởi vì trong bản convert tác giả để lúc thì Hạ Cát lúc thì Hạ Cơ nên Pháo để chung là Hạ Cát cho dễ nhá □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 3

Ánh mặt trời chói chang chiếu vào. Lòng mi Sở Bách hơi hơi động, lại vẫn không muốn mở mắt. Trong miệng giống như đang ngậm thứ gì đó, thom tho mềm mại, Sở Bách nhìn không được mút hai cái, bên tai lại truyền đến tiếng nữ nhân yếu kiều rên rĩ, nhu mì câu người. Chắc không phải đâu. Sở Bách vừa nghe, lập tức mở bừng mắt.

Đập vào mi mắt chính là hai bầu vú trắng nõn. Một bàn tay của mình còn đang cầm một bên, màu da đối lập làm trong lòng Sở Bách nổi lên một trận lửa nhỏ. Trên đầu còn có hai tiểu đậu đỏ, phần phần nộn nộn, mặt trên của một viên đậu đỏ còn có dính nước bọt của Sở Bách, sáng lấp lánh, hết sức đáng yêu. Ma xui quỷ khiến, Sở Bách lại đem viên đậu đỏ kia ngậm vào trong miệng, thật cẩn thận ở mặt trên liếm láp hai cái.

Hạ Cát bị khiêu khích trước ngực đánh thức, trong miệng phát ra tiếng rên rĩ khó chịu. Sở Bách đột nhiên ngừng lại, ngừng đầu vừa thấy, lại là em gái hàng xóm Hạ Cát. Minh thật là quá cảm thụ, như thế nào lại có thể đối với em ấy làm ra việc này. Kỳ thật Hạ Cát chỉ nhỏ hơn so với Sở Bách một tuổi. May mắn nửa người dưới của hai người đều mặc quần áo, tối hôm qua mình cũng không có cảm giác gì, hẳn là không có phát sinh quan hệ.

"Anh Bách." Nữ sinh bị Sở Bách khơi mào tình dục còn chưa tiêu tan. Nói ra mấy chữ đều gọi cảm khác thường.

Đầu óc của Sở Bách lúc này là một mảnh hỗn độn, chỉ nghĩ nhanh chóng rời khỏi đây là cách tốt nhất. Lập tức bò ra giường ngay cả quần áo cũng chưa sửa sang lại liền chạy.

Nhìn bộ dáng Sở Bách chạy trốn chết, khoe miệng Hạ Cát nổi lên một tia mỉm cười. Chính là muốn nhìn thấy cậu ta tâm loạn.

Suốt một ngày, Sở Bách cũng không có tâm tư đi học. Trong đầu óc đều là bộ dáng Hạ Cát trần trụi nửa người trên nằm ở trên giường, còn có bộ ngực mềm mại của cô, xúc cảm mềm nhũn như vậy.

Cậu rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì? Sở Bách tự khiển trách mình. Cô vẫn chỉ là một cô gái nhỏ đơn thuần mà thôi.

Hai người học cùng một trường, trong nhà cũng cách gần nhau. Cúi đầu không thấy ngừng đầu thấy. Chỉ là mỗi lần đụng phải Hạ Cát, toàn thân Sở Bách liền cứng đờ, chỉ có thể ra vẻ cao lãnh gắt gỏng đầu rồi rời đi. Lưu lại Hạ Cát về mặt vô tội phát ngốc tại chỗ.

Sở Bách sắp phải tốt nghiệp. Tốt nghiệp xong Sở Bách trực tiếp tiến vào làm ở công ty ba Sở. Vào ngày thứ Sáu, ba Sở sẽ vì Sở Bách tiến công ty làm nên mở tiệc rượu. Giới thiệu cậu cho những người cùng công ty để quen biết.

Sở Bách là tự mình tới Hạ gia đưa thiệp mời. Không nghĩ tới, ở dưới lầu, lại nhìn thấy Hạ Cát cùng một người nam sinh đang ở cạnh nhau. Trong lòng Sở Bách giật dử, giống như nhìn thấy vợ của mình vượt tường, hận không thể lập tức đem hai người tách ra. Cậu còn chưa kịp động thủ, Hạ Cát liền đem nam sinh kia đẩy ra.

"Thật xin lỗi, tớ đã có người thích." Hạ Cát về mặt xin lỗi.

"Không quan hệ, tớ có thể chờ cậu." Ai muốn người chờ?

"Hạ Cát.. " Sở Bách đánh gãy cuộc đối thoại của hai người. " bác Hạ kêu em về nhà." Sở Bách về mặt bộ dáng tôi là phụ huynh học sinh.

"Anh là?" Nam sinh về mặt nghi hoặc.

"Anh ấy là anh trai hàng xóm của tớ, cũng là bạn bè tốt của tớ." Hạ Cát giải thích.

"Nhanh lên trở về." Không chờ nam sinh cùng cậu chào hỏi, Sở Bách về mặt nghiêm túc liền đem Hạ Cát túm đi.

"Em cùng cậu ta có quan hệ gì?" ngữ khí Sở Bách rất khó chịu.

"Không có quan hệ gì cả!" về mặt Hạ Cát vô tội.

"Vậy tại sao cậu ta lại ôm em?" Sở Bách giống như đang chất vấn người vợ vượt tường, miệng banh thành một cái thẳng tắp.

Hạ Cát nhún nhún vai, "Em làm sao biết? Chắc cậu ấy muốn ôm tạm biệt." Làm bộ làm tịch kênh kiệu, chắc là đang sốt ruột đi. Dù sao cô mới không phải là thấy Sở Bách tiến lại đây nên mới không né tránh.

Quyển 3 - Chương 4

Đại sảnh Sở gia. Ngọn đèn dầu bao phủ, trắng lè. Người người mặc tây trang giày da ra vào, quần áo ngăn nắp. Hạ Cát cũng không ngoại lệ, một bộ váy liền áo màu trắng, phía trên có mặc thêm lớp áo ngoài, không mất đi vẻ ngây thơ đáng yêu, lại có cảm giác gọi cảm. Lộ ra da thịt trắng nõn, đưa tới không ít ánh nhìn chăm chú của đàn ông.

Hạ Cát sớm đã thành thói quen với các ánh nhìn xung quanh, lúc trung học cô còn được theo đuổi như cá gặp nước. Lúc Sở Bách xuống lầu nhìn thấy cô đối với đàn ông cười duyên, hai tròng mắt bất giác đen lại.

Hạ Cát đôi mắt nhỏ, nhìn thấy Sở Bách gật gao nhìn thẳng cô. Không chút sợ hãi đi đến bên cạnh anh, "Anh Bách, chúc mừng." Hạ Cát cười híp mắt đến ngọt ngào.

Lúc này hàn khí bên người Sở Bách mới giảm một chút. "Cám ơn."

"Em để quà tặng của anh ở sảnh, đến lúc đó đừng quên xem nha." Người tặng lễ rất nhiều, còn có người trông chừng.

"Em tặng anh cái gì?" Sở Bách có chút tò mò.

"Anh đợi lát nữa liền biết." Hạ Cát giống như con cá nhỏ lại chạy vào trong đám người. Đi tới bên cạnh mấy cô gái quen biết, hi hi ha ha nói chuyện.

Sở Bách nhìn cô đi tìm bạn của mình, vừa vặn mình cũng muốn đi xã giao, cũng không có thời gian tiếp cô. Quả nhiên, người kính rượu tới một người lại một người, lần này Sở Bách cũng sẽ không như lần trước uống say. Uống được sáu bảy ly liền giả vờ uống không được nữa, chạy lên toilet lầu hai rửa mặt, tỉnh táo được hơn một chút.

Hạ Cát cũng đuổi theo sau. "Anh Bách, anh không sao chứ." Hạ Cát ở ngoài toilet nhỏ giọng kêu.

Nghe được giọng nói quan tâm của Hạ Cát, Sở Bách trong lòng ấm áp. Lại nghĩ tới hình ảnh lần trước uống say, trong lúc nhất thời dục hỏa từ dưới bụng dâng lên.

Sở Bách lung lay từ toilet đi ra, thấy giai nhân trước mặt, trực tiếp kéo tay lại ôm. Đầu đáp ở trên vai bóng loáng của cô, mặt trên cọ tới cọ lui. "Thật là khó chịu."

Hạ Cát sợ Sở Bách té ngã nên ôm bờ vai của anh. Giữ chặt thân mình của anh.

"Thật buồn ngủ." Sở Bách giống như đứa trẻ làm nũng.

"Vậy chúng ta về phòng ngủ được không?" Ngữ khí của Hạ Cát lại giống như đang dỗ đứa trẻ.

"Được" Sở Bách lúc này rất ngoan ngoãn. Nửa bên cánh tay đặt tại trên người Hạ Cát. Khóe miệng lại dâng lên ý cười như gian kế thực hiện được.

Hai người cùng nhau vào thang máy. Phòng của cha mẹ Sở ở lầu ba, Sở Bách một người ở lầu bốn. Sở Bách rất quan tâm đến không gian riêng tư của mình, không có việc gì quan trọng, sẽ không có người lên lầu bốn.

Vừa ra thang máy, Sở Bách giống như không chịu khống chế, đem Hạ Cát áp ở trên tường. Sở Bách giống như một con chó ở trên người Hạ Cát ngửi tới ngửi lui, còn ở trên thân thể cô cắn hai cái.

"Anh Bách, không cần." Hạ Cát cầu xin tha thứ, đây là làm sao vậy. Miệng lại bị môi mỏng của Sở Bách lấp kín. Đôi tay đang chống đẩy bị Sở Bách kéo lại đặt trên đỉnh đầu.

"Ng Sloan, em muốn." lớp áo ngoài lập tức bị Sở Bách cởi ra. Chỉ còn lại váy, Sở Bách nhất thời không biết cởi ra như thế nào. đành phải cách lớp váy ngâm lấy một đỉnh, bên kia cũng bắt đầu vuốt ve. Hạ Cát hít sâu một hơi, động tác của Sở Bách tuy rằng hơi trúc trắc nhưng lại làm cho thân thể cô ngứa một trận.

Mặt trên của chiếc váy trắng dính nước bọt, dính hồng nhạt bên trong cũng không bao được. Sở Bách đem thân thể Hạ Cát xoay lại, bộ ngực cao ngất kề sát vào vách tường lạnh lẽo. Sở Bách ở phía sau đang cân nhắc nên cởi bỏ bộ váy vương bận này như thế nào.

Khóa kéo vừa trượt xuống, Sở Bách liền cởi ra. Chiếc váy lặng yên không một tiếng động rơi xuống bên chân Hạ Cát.

Trước ngực điểm đỏ dựa gần vào vách tường lạnh lẽo sớm đã dựng lên.

Quyển 3 - Chương 5

Sở Bách ở phía sau cái lưng bóng loáng, nho nhỏ như Hồ Điệp Cốc tinh tế găm cán lên. Mỗi một chút, đều có thể khiến Hạ Cát phát ra tiếng rên rỉ to. Ở trên lưng lưu lại một cái vết đỏ thật sâu.

Tay đem quần lót đang cố định ở hai bên hông lôi kéo, vài che cuối cùng trên người của Hạ Cát cũng rớt xuống mặt đất.

Sở Bách từ phía sau ôm lấy eo thon của cô, một tay ôm ngang cô bế lên. Hạ Cát thét một tiếng kinh hãi, ôm lấy cổ Sở Bách.

"Anh Bách." Hạ Cát thấy Sở Bách gắt gao nhìn chăm chăm vào cơ thể không mảnh áo che thân của mình, mặt đầy thẹn thùng.

"Em thật đẹp." Câu này của Sở Bách là lời nói thật. Một thân da thịt tuyết trắng, cổ thon dài, hai bầu vú no đủ đứng thẳng, hai viên đậu đỏ đã sung huyết đứng thẳng lên. Eo thon nhỏ không đủ để bàn tay nắm chặt, hai chân thon dài thẳng tắp. Ngay cả ngón chân cũng hồng nhợt mê người.

"Anh thích em sao?" Hạ Cát vẻ mặt ngây thơ hỏi. Tuy rằng cô thích anh Bách, nhưng mà loại chuyện này phải là hai người thích nhau mới có thể làm.

"Cái này đợi lát nữa sẽ trả lời em." Sở Bách cười, vẻ mặt không có ý tốt.

Vào phòng, Sở Bách trực tiếp ngồi ở trên ghế, Hạ Cát ngồi ở trên người anh. Phía trước chính là một cái hộp quà màu trắng.

"Đây là lễ vật em tặng cho anh." Phát hiện điểm này Hạ Cát rất vui vẻ, cô và những người khác được đối đãi không giống nhau.

"Đúng vậy." Tay Sở Bách còn ở trên hai bầu vú của Hạ Cát xoa không ngừng. Mặt trên của nhũ thịt trắng nõn phỉm màu đỏ nhợt nhạt, đầu v* cũng bị hung hăng mà đứng lên.

"Úm~" Hạ Cát một tiếng rên rỉ yêu kiều.

"Không cần, đau quá, anh Bách." đầu v* bị hai ngón tay Sở Bách kẹp chặt, không ngừng xoa nắn.

"Thật sự không cần?" Sở Bách không tin hỏi, hai bên đều bị đối đãi thô lỗ như vậy. Phía dưới Hạ Cát trào ra một cổ hoa dịch, làm ướt cả quần tây của Sở Bách.

"Không cần." Hạ Cát khẳng định trả lời.

"Được rồi." Sở Bách thả tay.

Bầu ngực của Hạ Cát thiếu đi bàn tay của người đàn ông an ủi, cô lại cảm thấy hư không khó chịu.

"Để anh nhìn xem em tặng cho anh cái gì?" Sở Bách cầm lấy hộp quà màu trắng, ngón tay thon dài linh hoạt tháo băng màu trắng ra. Bên trong là một cái cả vạt màu xanh biển.

"Thật xinh đẹp." Sở Bách nghiêm túc nói.

"Nhưng mà, phụ nữ đưa cho đàn ông cả vạt là để chứng minh cô ấy muốn trói chặt người đàn ông này, ý của em chính là như vậy sao?"

Hạ Cát không dự đoán được anh sẽ nói trắng ra như vậy, càng không nghĩ tới nó bị mở ra bằng phương thức này. Hạ Cát không có mặt mũi trả lời.

"Theo anh thấy, em không cần phải phí tâm tư như vậy." Ngón tay Sở Bách chui vào bên trong chân Hạ Cát. "Em chỉ cần đem nơi này mở rộng ra là tốt rồi." Hai tay Sở Bách đem đùi của Hạ Cát mở rộng ra, tiểu hoa giữa hai chân đã hơi ướt, mặt trên còn có giọt sương mê người.

Hạ Cát ngoan ngoãn đem đùi của mình mở ra, tùy ý để hai ngón tay Sở Bách chen vào nơi tư mật chưa người nào khám phá. Hai mảnh hoa môi đã bị Sở Bách kéo căng ra, xúc cảm mềm mại không thể tưởng tượng được.

Hai ngón tay còn không thỏa mãn mà dùng sức hướng sâu vào bên trong, cực kì ẩm ướt, mị thịt một tầng lại một tầng đem ngón tay cuốn lấy, cố gắng mút vào. Hai ngón tay có tiết tấu ở bên trong ra vào vào, tiếng thờ đóc trong miệng Hạ Cát cũng ngày càng nặng. Trong chốc lát, liền nghênh đón trận cao trào đầu tiên.

"Thoải mái không?" Sở Bách ghé vào bên tai cô hỏi.

"Thoải mái." thanh âm của Hạ Cát mềm mại.

"Đợi lát nữa sẽ càng thoải mái."

Hạ Cát bị người đàn ông ném lên trên giường, nhanh chóng cởi hết quần áo của mình xuống. Đè lên thân thể như ngọc của cô.

Hai tay trực tiếp ở dưới háng đem hai chân tách ra. Dùng lửa nóng của mình gắt gao chống lại hoa huy*t của Hạ Cát.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 6

"Anh muốn vào bên trong." Âm thanh Sở Bách trầm thấp khàn khàn.

Cao trào vừa qua nên thân thể của cô rất mẫn cảm. Hạ Cát bị lửa nóng hầm hầm của Sở Bách ma sát, bụng nhỏ một trận co rút lại, ở trên đỉnh của Sở Bách trào ra một cô hoa dịch.

"Em thật mẫn cảm." Sở Bách mang theo ý cười nói.

Trên mặt Hạ Cát tràn đầy ửng đỏ, dứt khoát dùng gối đầu che đầu mình lại.

Sự mờ ám này ở trong mắt Sở Bách lại hết sức đáng yêu. Nhưng vẫn không ngăn cản anh muốn tiến công. Cầm côn th*t của mình, hướng vào bên trong hoa huy*t phấn nộn sung huyết, dùng sức một chút. Phá tan tầng lá mỏng kia, rốt cuộc cũng chọc thủng.

Mặc kệ là ở thế giới nào, Hạ Cơ đều phải trải qua một lần phá thân thống khổ. Cũng may là có hệ thống trợ công, mới đem đau đớn trừ bỏ bớt, lại bởi vì thân thể mẫn cảm. Đau đớn cùng khoái cảm luôn làm cô sung sướng, không tới vài phút, Hạ Cát đã có thể đi theo tiết tấu của Sở Bách vận eo nâng mông.

Nhìn vẻ mặt cô gái dưới thân cơ khát, động tác của Sở Bách càng thêm không chịu khống chế. Càng ngày càng nhanh, mỗi một chút đều chọc thẳng vào hoa tâm.

Bên trong tầng tầng mị thị cách trở anh đều có thể phá tan. Chỗ sâu nhất bên trong cái miệng nhỏ gắt gao ra sức hấp thụ đỉnh côn th*t của anh, liếm láp, liếm mút. Càng thoải mái động tác của Sở Bách càng dồn dập, hai bầu vú của Hạ Cát bị va chạm đung đưa lay động. Sở Bách nhìn đến mà đỏ cả mặt.

Cúi người một cái, cúi đầu ngậm lấy đỉnh. Giống như một đứa trẻ hút sữa, hút đến gắt gao, động tác phía dưới cũng không thấy thả lỏng chút nào.

Hạ Cơ đã sớm bị va chạm chỉ có thể ê ê a a, trong đầu trống rỗng. Phát ra tiếng rên rỉ duyên dáng chỉ làm cho người bên trên càng thêm hưng ác.

Bởi vì Hạ Cát là lần đầu, Sở Bách khó khăn lắm mới chỉ làm có một lần. Chẳng qua làm tương đối lâu, Hạ Cát đã sớm mệt mỏi nằm ở trên giường. Sở Bách vẫn không quên rửa mặt chải đầu cho hai người rồi mới ngủ.

Tối hôm qua cha mẹ hai nhà Sở Hạ đã sớm phát hiện con nhà mình không thấy đâu. Lại nghĩ quan hệ hai đứa trẻ từ trước đến nay đều rất tốt, có thể là cùng đi lên lầu chơi.

Bên này mẹ Sở và mẹ Hạ cùng nhau lên lầu, chuẩn bị kêu Hạ Cát về nhà. Ai ngờ lên lầu bốn, thì thấy hàng dài đồ vật, ngực dán của con gái, váy áo, quần lót, giày rơi ở đây đó. Quần áo này là của Hạ Cát. Trong lòng hai bà mẹ đều biết rõ ràng.

"Anh Bách, không cần, nặng quá." Bên trong truyền đến tiếng con gái yêu kiều rên rỉ.

"Không nặng thì em làm sao thoải mái, chờ lát nữa lại lắc mông hướng xuống dưới thân anh cầu xin." âm thanh của chàng trai có vẻ khàn khàn, nhưng mà không lầm thì chính là Sở Bách.

Hai bà mẹ lúc này cũng xấu hổ không thôi, chỉ có thể cùng nhau xuống lầu. Ba Hạ còn không biết gì đã bị mẹ Hạ túm ra cửa Sở gia. Còn mẹ Sở, lại đối với ba Sở đặc ý nói: "Hạ Cát về sau chính là con dâu của chúng ta rồi."

Ngày hôm sau, Sở Bách vừa mở mắt, thì thấy mình đang ôm người đẹp trong lòng ngực. Nhưng mà lần này anh không bị dọa đến chạy trốn chết, ngược lại đối với người trong lòng ngực giờ trò.

Hôm qua lưu lại dấu vết hoan ái còn chưa có biến mất. Trên da thịt trắng nõn đều lưu lại dấu vết, dấu hôn của Sở Bách. Sở Bách nhìn lại nổi một trận hỏa.

Đem một chân của Hạ Cát nâng lên, nhắm thẳng ngay đi vào. Bên trong co rút bức cho Sở Bách nổi điên, nhưng lại nghĩ đến Hạ Cát còn chưa tỉnh ngủ, động tác vẫn khác chế một chút. Nếu sợ đánh thức cô thì không nên đi vào đúng không?

Sở Bách nỗ lực khắc chế mình không nên dùng sức quá mạnh, tận lực làm nhẹ một chút. Lửa nóng nhét vào đã sớm đem Hạ Cát căng đến tràn đầy.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 7

Tuy rằng thần trí còn chưa có tinh táo, thân thể dâm dăng này của Hạ Cát đã sớm đón ý hòa cùng với Sở Bách đang đưa một trước một sau.

"Um~" Trong miệng Hạ Cát không chịu nổi phát ra một chuỗi rên rỉ.

"Thật là dâm dăng." Sở Bách đứng dậy một cái, liền quay người Hạ Cát lại, Hạ Cát quỳ ở trên giường, phía sau Sở Bách vận dụng cánh móng của cô ra, làm cơn th*o của mình vào càng sâu.

Hai bầu vú trắng tấp trước ngực rũ xuống, bởi vì không có người chăm sóc mà tịch mịch. Hạ Cát một bên nâng móng nhỏ, một bên vuốt ve bộ ngực no đủ của mình. Nửa ngủ nửa mơ phóng thích bản tính của cô, không thể nghĩ ngờ hành động này của Hạ Cát càng khiến người khác si mê.

Nhìn cô gái hồn nhiên đơn thuần ở dưới thân của mình có thể tự động làm cần như thế, Sở Bách sao có thể không xúc động? Hận không thể đem cô làm chết ở trên giường mới cam lòng.

.....

Thời điểm Hạ Cát xuống lầu cha mẹ hai nhà đều tập trung chờ ở dưới.

"Ba, mẹ." Hạ Cát ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh ba mẹ, xem ra chuyện này bọn họ đều đã biết.

"Ông Hạ, chuyện này là con trai tôi làm không đúng." mặt Ba Sở lộ ra vẻ hồ thẹn, giống như Sở Bách là một đứa con bất hiếu. "Tuổi hai đứa nhỏ cũng đã lớn, không bằng để cho bọn nó làm đám hôn trước đi."

Nuôi con gái bảo bối lâu như vậy, vậy mà lại dễ dàng mà gả cho người khác, ba Hạ đương nhiên sẽ không cho sắc mặt tốt. Nhưng thật ra mẹ Hạ đã rất thích Sở Bách từ lúc nhỏ.

"Nếu hai đứa nhỏ đều thích nhau, chuyện này cũng khá tốt." mẹ Hạ trả lời.

"Mẹ." Thấy mọi người ở trước mặt thảo luận hôn nhân đại sự, Hạ Cát đỏ mặt.

"Bác Hạ, về sau con nhất định sẽ đối tốt với Hạ Cát." Sở Bách cam đoan thề hốt.

Ba Hạ nhìn về mặt Sở Bách thành tâm, lại nhìn bộ dáng con gái thẹn thùng, đã sớm bị người khác bắt mắt tâm. Trong lòng biết rõ việc này đã định sẵn kết cục, sắc mặt thoáng hòa hoãn chút, nhưng vẫn không tốt lên được. Hai nhà thương lượng một chút, quyết định một tháng sau tổ chức tiệc đính hôn.

Tháng này Hạ Cát vừa vận được nghi hê, liền đi theo Sở Bách cùng nhau đến công ty Sở gia thực tập.

Sở Bách cũng bắt đầu từ công việc nhẹ nhàng, đảm nhiệm chức vụ giám đốc hạng mục. Mà Hạ Cát chỉ là đi theo Sở Bách làm trợ lý nhỏ.

Sự nghiệp vừa mới bắt đầu, người yêu lại ở ngay bên cạnh, Sở Bách tự nhiên cảm thấy xuân phong đắc ý. Nhưng mà việc khó khăn chính là, ba Hạ từ ngày ấy về sau, liền nghiêm khắc quản lý Hạ Cát. Mỗi ngày trước 10 giờ đều phải về nhà, làm như vậy càng khiến cho Sở Bách thật bức bối.

Đặc biệt là nhìn thấy bộ dáng Hạ Cát mặc đồ công sở, bộ ngực căng đầy, eo thon nhỏ chỉ cần một bàn tay là nắm chặt. Cái móng vênh cao, Sở Bách biết cảm xúc của chỗ đó rất mềm mại, đôi chân dài vừa tinh tế lại thẳng, dáng người lay động yếu điệu. Rõ ràng là người của mình, lại không được làm chuyện thân mật một chút. Sở Bách chỉ hy vọng một tháng này có thể nhanh qua một chút, mới có thể đem người đẹp ôm vào trong lòng ngực âu yếm.

Tâm ngứa khó chịu không chỉ có Sở Bách, còn có Hạ Cát vừa mới ăn thịt biết vị. Thân thể của cô đã lâu không có được âu yếm qua, nội tiết đều cảm thấy khát vọng. Mỗi lần nhìn thấy ánh mắt của Sở Bách như sói như hổ, Hạ Cát đều hy vọng anh có thể tiến lại đây, nhưng mà cô vừa mới nhìn lại anh, anh liền làm bộ dáng cao lãnh. Thấy anh có tình thêm khát lại ra vẻ chối bỏ, triệt để gọi lên tình dục của Hạ Cát.

Bởi vì là con trai của chủ tịch, Sở Bách tuy rằng cấp bậc không cao, nhưng mà vẫn có văn phòng của riêng mình.

Hạ Cát đứng ở ngoài cửa, trực tiếp đem cúc áo sơ mi của mình cởi ra ba viên, bầu ngực loáng thoáng lộ ra.

"Cạch cạch cạch" tiếng gỗ cửa vang lên.

"Vào đi." Thanh âm của Sở Bách lạnh nhạt, cũng giống như người của anh.

"Giám đốc Sở, đây là văn kiện mà anh muốn."

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 8

Là Hạ Cát. Sở Bách ngẩng đầu.

Hạ Cát khom lưng đem văn kiện đặt ở trên bàn công tác, khe rãnh giữa hai bầu vú lộ ra, Sở Bách giống như còn thấy được cả áo lót ren màu trắng bên trong. Hầu kết không tiếng động mà lăn lộn xuống.

"Ồ chỗ này em đã quen chưa?" Sở Bách hỏi.

"Khá tốt, nhưng mà anh Bách mỗi ngày đều bận rộn." Hạ Cơ đây là làm nũng.

"Anh vừa mới vào công ty, cần nên nỗ lực một chút." Sở Bách nhìn khuôn mặt nhỏ mềm mại của cô. "Đầu có chút đau, lại đây giúp anh xoa một chút."

"Vâng." Hạ Cát rạo rức vui vẻ đi đến đằng sau Sở Bách. Trực tiếp đem đầu của anh dựa ở trên ngực cô. Ngón tay cái có tiết tấu mà xoa ở huyệt Thái Dương của anh, mềm nhẹ xoa bóp.

Người mùi hương ở trên người Hạ Cát, đầu còn nằm ở nơi mẫn cảm như thế, Sở Bách không khỏi cảm thấy hòa mẫn. Anh đã mười ngày chưa có chạm qua cô rồi, vừa mới khai trai lại khiến cho anh cảm dục, làm sao mà chịu được. Sở Bách càng nghĩ càng không cam lòng, một tay đem Hạ Cát ở đằng sau kéo lại trước, ngồi ở trên đùi anh.

Hạ Cát bị Sở Bách chặt chẽ ôm lấy. "Anh muốn ôm một chút."

Sở Bách hôn môi hồng của Hạ Cát, quán lấy lưỡi cô, ở bên trong hàm răng chơi đùa.

Tiếp theo Sở Bách vùi đầu vào cổ Hạ Cát. Chỉ như vậy thôi Sở Bách tất nhiên là không thỏa mãn, lại đi xuống. Áo lót bao lại hai bầu vú cao ngất chỉ để lộ khe rãnh sâu, da thịt trước ngực trắng như tuyết. Sở Bách vùi đầu vào khe rãnh hai bầu vú, mút ra từng vệt đỏ.

Nút cài áo lót Hạ Cát mặc là ở đằng trước, thuận tiện cho động tác của Sở Bách. Dem áo lót cởi ra, hai cái núm vú liền nhảy ra. Sở Bách vội vàng đem một cái nhét vào trong miệng. Một bên khác toàn bộ đã được bọc ở trong tay của anh, mạnh mẽ ấn xoa. Hai răng cắn nhẹ ở đầu v*, lõi kéo ra bên ngoài.

"Anh Bách, không cần, bên ngoài còn có người." Âm thanh của Hạ Cát nhu hòa lắng lơ, một chút đều không giống như đang cự tuyệt.

Nhũ thịt ở hai bầu vú quay cuồng, đầu v* sung huyết, phía trên sáng lấp lánh, vừa nhìn thấy đều sẽ bị người khác muốn. "Không sợ, sẽ không có người phát hiện." Sở Bách an ủi Hạ Cát, động tác trên tay lại không ngừng nghỉ.

Chỉ trong chốc lát, trên nhũ thịt trắng nõn đã tràn đầy dấu vết đỏ. Váy trên người đã bị Sở Bách kéo lên bên hông, hai chân ôm chặt lấy eo Sở Bách. Quần lót màu trắng đã ướt. Sở Bách cố tình còn không thỏa mãn, móng tay vẫn luôn ở giữa hai chân cướp đoạt. Vết nước ở quần lót càng lúc càng lớn. Hàm răng của cô cắn chặt môi dưới, không cho mình phát ra âm thanh mắc cỡ nào.

Cái này còn chưa tính, quần lót bị Sở Bách ấn sâu vào hoa huy*t, ở chỗ mềm mại mẫn cảm của Hạ Cát ma xát trên dưới, tiểu hoa môi đã sớm sung huyết đỏ lên, vẫn luôn ma xát cho đến khi Hạ Cát phun ra một cổ d*m thủy.

Rốt cuộc quần lót cũng bị ném một bên, Sở Bách cởi bỏ quần tây, đem lửa nóng phóng xuất ra. còn th*t đang gắng gượng không cẩn thận ma sát ở bên ngoài Hạ Cát, lại khiến cho một trận run rẩy.

Sở Bách ghen đã lâu, không nói nhiều liền trực tiếp nhắm ngay hoa huy*t, động thân một cái, liền đi vào. Hai người đều bị cảm giác nước sữa hòa nhau làm cho run sợ một hồi. Lần này Sở Bách không có tâm tình đùa đùa Hạ Cát nữa. Bóp chặt eo của cô, tự mình trực tiếp động lên.

Hai bầu vú trước ngực không có trói buộc, đi theo động tác của Sở Bách mà tung tăng nhảy nhót. Sở Bách nhìn thấy mà đỏ mắt, liền đem một cái ngậm ở trong miệng.

May mắn hiện tại gần đến thời gian tan tầm, nên không có ai tiến vào quấy rầy. Nghe được tiếng bước chân ở bên ngoài, mị thịt bên trong của Hạ Cát xoắn đến càng chặt. Động tác của Sở Bách cũng càng thêm mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 9

Một phen sự tình qua đi, Hạ Cát dựa vào trên người Sở Bách chậm rãi hồi thần. Sở Bách thoải mái để chịu ôm thân thể châu tròn ngọc sáng này, khỏi bàn cũng biết anh hưởng thụ như thế nào.

Cố tình có người không biết điều mà gõ cửa. "Cạch cạch cạch."

"Giám đốc Sở, anh có ở trong không?" Cô gái bên ngoài tuy rằng điềm đạm, nhưng nghe ở trong tai Hạ Cát lại có chút giả tạo.

Sở Bách lúc này mới nhớ tới, buổi sáng hôm nay cấp trên có nói với anh buổi chiều sẽ có thực tập sinh đến báo danh. Gọi là gì ấy nhỉ? Trần Mẫn?

Sợ chờ lâu sẽ làm thực tập sinh kia hoài nghi, Hạ Cát không có cách nào khác, quần áo cũng chưa sửa sang lại đã bị Sở Bách nhét vào phía dưới bàn. Xong việc còn không quên ở trên ngực cô sờ một cái. Côn th*t của anh cũng không có cất đi, cứ như vậy mà cho thực tập sinh kia vào.

Đại khái là do mấy ngày nay đều quá thoải mái, Hạ Cát một chút phòng bị đều không có.

"Giám đốc Sở, xin chào anh. Em là thực tập sinh Trần Mẫn." Nữ sinh kia lớn lên thanh tú, vẻ mặt cung kính.

"Trần Mẫn, đứng không."

"Đứng vậy, giám đốc Sở, em còn là học muội của anh."

Lời này nghe ở trong tai Sở Bách rất bình thường, nhưng Hạ Cát liền cảm thấy không thích hợp. Đây là muốn lời kéo làm quen, vẫn là có gì đó. Tên Sở Bách mặt người dạ thú này, nửa người dưới của anh còn trần trụi, vậy mà vẫn tự nhiên cùng người ngoài nói về vấn đề công việc. Hạ Cát cũng dứt khoát nhờ hệ thống nhìn coi Trần Mẫn này là người nào.

Không nhìn không biết, vừa thấy lại bị dọa nhảy dựng, người này còn không phải là vợ đời trước của Sở Bách kia sao? Như thế nào vẫn âm hôn không tan quần lấy như vậy, cũng không thể làm cho bọn họ giao lưu nhiều.

Nhìn quần của Sở Bách còn chưa kéo lại, Hạ Cát này sinh một kế. Ai biểu các người nói nhiều như vậy. Sở Bách nếu biết, trong lòng sẽ hô oan uổng. Cô ta hỏi anh mấy vấn đề, anh cũng không thể không trả cho cô ta một chút mặt mũi, ngày sau còn là đồng nghiệp. Anh đã bày ra vẻ mặt muốn đuổi khách rồi, nhưng cô gái này giống như nhìn không hiểu.

Bàn tay xinh đẹp nắm lấy dã thú đang an tĩnh ngủ đông trong rừng rậm. Mỗi một chút ở phía trên vuốt ve khiêu khích. Không biết có phải là bởi vì có người ngoài ở đây hay không, Sở Bách đặc biệt thấy khoái cảm, vuốt hai cái, côn th*t liền hùng dũng oai vệ mà ngẩng đầu. Thứ này, thật là quá không có cốt khí.

Sở Bách đỡ lấy cái trán, khuôn mặt đã bắt đầu đỏ lên. Phía dưới miệng Hạ Cát mở to ngậm lấy đỉnh côn th*t.

Nhìn thấy bộ dạng này của Sở Bách, Trần Mẫn còn nghĩ rằng thân thể anh không thoải mái. Vội vàng tiến lên hỏi han.

"Tôi không có việc gì, cô trước tiên đi ra ngoài đi." Lệnh đuổi khách đã rất rõ ràng.

"Giám đốc Sở, anh thấy không thoải mái sao, hay là để em đưa anh đi bệnh viện." Trần Minh làm như nghe không hiểu lời Sở Bách nói.

"Tôi kêu cô đi ra ngoài." Sở Bách lạnh lùng nói.

Trần Mẫn cho rằng Sở Bách là *thiên chi kiều tử**, tính nết cổ quái, không dễ lấy lòng. Lại sợ mình ở chỗ này sẽ thật sự khiến Sở Bách chán ghét. Không cam lòng mà lui ra. Vốn đang nghĩ sắp tới bữa tối có thể cùng anh đi ăn một bữa cơm.

*Thiên chi kiều tử [天之骄子]: Con cưng: Đứa con được cha mẹ cưng chiều quá sinh kiêu. Đứa con cưng của ông trời.

Bàn tay ngọc nắm chặt lấy côn th*t của Sở Bách, cái miệng nhỏ chỉ có thể chứa cái đầu. Đối với đỉnh liếm láp, hàm chứa ra ra vào vào. Vốn dĩ cô cũng không muốn làm loại chuyện này, nhưng nhìn thấy trong mắt Sở Bách lúc này một trận lửa nóng. Hạ Cát chỉ có thể căng da đầu đem cây gậy bảo bối kia toàn lực lấy lòng.

Kỳ thật thủ pháp của Hạ Cát còn mới lạ, còn thường bị hàm răng của cô đụng phải. Cả người Sở Bách được thể nghiệm cũng không tốt đẹp như vậy. Chỉ là nhìn người yêu thương vì anh làm ra loại chuyện này, trong lòng Sở Bách vẫn thấy cảm động không thôi. Giờ khắc này, tình yêu đã thắng qua tình dục.

Hạ Cát bị Sở Bách từ bên trong kéo ra, nhắm ngay nơi riêng tư còn chưa khô của cô, va chạm lên.

Cà Pháo: các nàng đừng nói ta cắt ngay khúc hay nhá, H chỉ tới đây thôi. Mấy chương nữa mới có tiếp □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 10

Thời điểm về nhà chân Hạ Cát run lấy bầy, được Sở Bách đỡ vào. Vừa nhìn thấy liền biết hai người bọn họ vừa phát sinh chuyện gì. Ba Hạ đối với Sở Bách lạnh lẽo, vẻ mặt tức giận. Anh chỉ có thể thận trọng cười làm lành rồi rời đi.

Sau khi Sở Bách rời đi mẹ Hạ liền bắt đầu lăng nhăng ba Hạ. Hai đứa nhỏ còn trẻ như vậy, cũng có lúc cần nhu cầu, giam cầm bọn trẻ như vậy có ích lợi gì đâu, dù sao không quá mười ngày nữa con gái cũng phải gả cho người ta.

Ba Sở nghĩ mà không cam lòng, trước tiên giữ cửa cấm thời gian về trễ cái đã, tới giờ tan tầm liền phái người đi đón Hạ Cát về, nhưng thật ra người khóc là Sở Bách. Chỉ có thể nhìn Hạ Cát rời đi.

Quan hệ của Sở Bách và Hạ Cát mọi người đều biết. Cho dù đồng nghiệp nam nữ đối với hai người có hảo cảm, cũng sẽ bảo trì khoảng cách với bọn họ. Nhưng Trần Mẫn không giống như vậy.

Mỗi lần tới giờ cơm Trần Mẫn đều sẽ mời Sở Bách đi ăn đồ Trung Quốc, tuy nhiên Sở Bách vì muốn có quan hệ tốt nên cùng với mọi người đến nhà ăn nhân viên. Cho dù là việc nhỏ hay lớn cô ta đều sẽ hỏi cấp trên là Sở Bách, mỗi lần đi ra ngoài làm việc, đều sẽ đặc biệt nói muốn đi cùng Sở Bách, tuy rằng Sở Bách chưa từng đáp ứng qua.

Loại này hành vi này rất nhanh đưa tới nghị luận sau lưng.

"Thật sự nghĩ mình là cô bé lọ lem?" Nhân viên Giáp liếc mắt xem thường. "Nghĩ có vài phần tự sắc liền muốn bám vào Sở công tử của chúng ta."

"Có người chính là không tự mình hiểu lấy, cho dù có tự đưa người đến chưa chắc người ta đã cần." Nhân viên Ất cười nhạo.

"Tôi nói, Hạ Cát này, cô đúng là người tốt không so đo với cô ta, nếu là tôi, sớm đã bảo cô ta cút đi." Nhân viên Bính giống như cùng chung kẻ địch, lòng đầy căm phẫn.

Hạ Cát cười. "Các người hiểu lầm rồi, Trần Mẫn chỉ là tương đối hiểu học mà thôi. Anh Bách rất thích giúp đỡ mọi người, đối với cô ấy, chỉ là quan hệ cấp dưới." Bạch liên hoa, tôi cũng có nha! Khóe miệng Hạ Cát cong lên.

"Hạ Cát, người như cô thật quá tốt, nhưng mà đàn ông chưa từng trải sẽ không dạy nổi loại dụ hoặc này, cô cần phải đề phòng cô ta." Nhân viên Đinh khuyên nhủ.

"Tôi tin nhiệm anh Bách vô điều kiện, anh ấy nhất định sẽ không làm chuyện có lỗi đối với tôi." Hạ Cát vẻ mặt ngây thơ. Cho dù cô không làm gì cô ta, thì cô ta làm như thế nào, dư luận như thế nào cũng sẽ hướng về phía cô. Hạ Cát cười chứa đầy thâm ý.

Ngày đính hôn càng thêm gần, cả người Sở Bách ngày càng vui sướng. Chẳng qua mấy ngày này Trần Mẫn luôn quấn lấy anh, anh cùng Hạ Cát đều không có cơ hội thân cận.

Bên này có người cả ngày mặt mang không khí vui mừng, Trần Mẫn trong lòng liền không thoải mái. Sở Bách chính là một *kim quy tế** ngàn dặm mới tìm được. nhiều của cải không nói, người lớn lên còn cao lớn tuấn tú. Nhìn anh đối với Hạ Cát kia tôn trọng săn sóc, Trần Mẫn nhìn mà tâm ngứa không thôi. Vì sao người được sủng ái nâng trong lòng bàn tay không phải là cô ta?

*Kim quy tế: con rùa vàng. Theo mình hiểu thì từ này nhằm để chỉ những người đàn ông có điều kiện đặc biệt tốt (như nhà giàu, đẹp trai, body chuẩn,...)

Đêm trước khi đính hôn, mọi người đều nói với Sở Bách đây là đêm độc thân cuối cùng của anh, khuyến khích anh cần phải mở một bữa tiệc độc thân cuối cùng. Sở Bách gặp việc vui tâm tình sáng khoái, về sau mỗi ngày đều có thể danh chính ngôn thuận cùng Hạ Cát ở cùng một chỗ, Sở Bách ngẫm lại liền vui vẻ, bữa tụ tập này anh đãi mọi người.

Ở trong quán bar mọi người không hề nghiêm túc giống như đi làm, hoặc ít nhiều đều ở thả lỏng chính mình, không khí vui vẻ khắp quán. Không ít nam nữ ôm nhau nhảy nhót. Còn có các loại âm thanh không đàng hoàng hỗn tạp. Trong không gian xa hoa trụy lạc, Sở Bách cũng vui vẻ theo. Nhưng mà có bài học lần trước, Sở Bách chỉ uống một hai ly rượu có độ cồn tương đối thấp.

Đương nhiên, tiệc tụ hội này Sở Bách có thông báo cho Hạ Cát biết. Hạ Cát vừa nghe thấy Trần Mẫn cũng ở đây trong lòng liền bức bối, có phải cô ta

còn muốn noi theo kiếp trước hay không, một lần say rượu rồi làm loạn?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 11

Trong lòng Hạ Cát hốt hoảng. Hiện tại Sở Bách đã không còn là người độc thân giống như kiếp trước, nếu lúc này anh cùng với Trần Mẫn xảy ra chuyện gì, không thể nghĩ ngờ chính là tâm điểm để cho mọi người chỉ trích. Trần Mẫn cũng thật là, một tiểu tam chối lợi đội ở ngay trên đầu cô. Nhưng mà đối với Trần Mẫn mà nói, nếu có thể gỡ bỏ phá hủy hôn sự của Sở Bách, thượng vị trở thành thể thân cho Hạ Cát, cô ta hẳn là rất vui ở trong lòng.

Luôn tự hỏi mãi, Hạ Cát không có đi ra ngoài tìm Sở Bách, ngược lại an tĩnh ở trong nhà chờ gả. Nếu mà lần này Sở Bách dễ dàng bị Trần Mẫn động thủ như vậy, thì cô cũng không có cách nào. Điểm tự chủ này mà không có, vậy thì người đàn ông mình sắp đính hôn nên tin tưởng như thế nào?

Sở Bách bên kia đã sớm bản loạn chạy đi. Sợ lại bị những người đó bắt được rồi rót rượu liên tục. Ngày mai chính là ngày vui lớn của anh, Sở Bách cũng không thể làm ra chuyện gì sai lầm được.

"Giám đốc Sở." Cửa bị mở ra, một cô gái lung lay đi ra, là Trần Mẫn. Có thể là bởi vì uống không ít, nên trên mặt cô ta hồng hồng. Con người cũng mang theo hơi nước.

Trần Mẫn đi đứng không xong liền ghé vào người Sở Bách, đứng không vững thân mình cọ cọ ở trên người Sở Bách.

Thăng thần mà nói, dựa vào thân thể và diện mạo của Sở Bách, nữ sinh ngày thường muốn nhào vào trong ngực anh không hẳn là ít. Loại kỹ xảo này anh đã sớm nhìn quen.

Sở Bách một tay đỡ lấy bà vai Trần Mẫn, kéo khoảng cách của hai người ra.

"Trần tiểu thư, mời cô tự trọng một chút."

"Giám đốc Sở, đầu tôi có chút đau, thuê giúp tôi căn phòng được không?" mặt mũi Trần Mẫn không có nửa điểm xấu hổ, giống như một người bị say rượu.

Nghĩ tới tình nghĩa đồng nghiệp, nếu mà đem cô ta ném ở chỗ này Sở Bách cũng sợ xảy ra chuyện. Liền đỡ cô ta đi lên lầu.

Mới vừa vào cửa phòng, Sở Bách vừa mới đóng cửa lại, Trần Mẫn liền đem quần áo của mình cởi ra. Nửa người trên hoàn toàn trần trụi hướng về phía Sở Bách.

Phụ nữ như vậy nếu thật sự dám chạm vào mới là tự đi tìm khổ, Sở Bách dứt khoát đem Trần Mẫn đẩy ra rồi từ trong phòng đi ra ngoài. Vừa ra khỏi cửa, liền đụng phải người ngoài cửa, khóc như hoa lê dính hạt mưa, là Hạ Cát.

Hạ Cát ở nhà nghĩ lại việc này vẫn là không thích hợp, nếu như Sở Bách thật sự bị Trần Mẫn kéo lên giường, trong lòng cô càng thêm khó chịu. Vừa mới tới khách sạn, liền thấy hai người Sở Bách và Trần Mẫn đang ôm nhau. Sau đó cô lại đi theo Sở Bách thì phát hiện Sở Bách không chỉ có thuê phòng, mà còn cùng Trần Mẫn đi lên lầu. Lòng của Hạ Cát như bị đao cắt, chạy theo tới bên ngoài cửa phòng. Đang muốn gõ cửa, đã bị Sở Bách đụng phải.

Trần Mẫn ở bên trong nhanh chóng đem quần áo mặc vào chạy ra. Về mặt sợ hãi, quần áo lộn xộn.

"Bảo bối, tại sao em lại khóc?" Sở Bách một tay đem Hạ Cát ôm vào trong lòng ngực.

"Tránh ra." Hạ Cát dùng sức đẩy anh ra.

"Nghe anh nói, bảo bối, em hiểu lầm rồi. Anh cùng cô ta không có chuyện gì cả." Sở Bách gắt gao ôm lấy Hạ Cát.

"Chúng tôi đúng là không có việc gì cả, chỉ là chuyện nên có đã xảy ra." Về mặt Trần Mẫn cười rất đắc ý. Chính là muốn cho Hạ Cát hiểu lầm anh, sau đó hủy bỏ hôn ước.

"Trần Mẫn!" Sở Bách lạnh giọng quát lớn cô ta. "Không nghĩ tới cô không biết xấu hổ như vậy."

Trần Mẫn nghe xong lời này mặt trắng một chút. Chỉ cần cô nhận định cùng Sở Bách phát sinh quan hệ, chỉ cần Hạ Cát không tin anh, vậy thì hết thảy đều còn có cơ hội.

Sở Bách vào cửa mới chỉ một phút đồng hồ liền đi ra ngoài, Hạ Cát đương nhiên biết bọn họ không có chuyện gì. Lúc này, khóc càng to, mới có thể càng làm cho Sở Bách đau lòng.

Mặc kệ Sở Bách nói như thế nào, Hạ Cát đứng ở một chỗ khóc không ngừng. Sở Bách hận không thể lấy tim của mình ra cho cô xem.

"Vậy anh về sau còn tùy tiện cùng người khác thuê phòng không?"

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cô* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 12

Âm thanh của Hạ Cát mang theo tiếng khóc nức nở, nghe thật sự rất đáng thương.

"Anh không có cùng cô ta thuê phòng, anh thấy cô ta say, nên mới đỡ cô ta đi lên. Ai biết vừa vào cửa cô ta liền cởi quần áo, khiến anh bị dọa sợ ra." Sở Bách giải thích những chuyện xảy ra.

Hạ Cát bán tín bán nghi nhìn anh.

Nhìn thấy Hạ Cát rốt cuộc cũng có phản ứng. Sở Bách lại vội vàng bảo đảm, "Anh từ đầu đến cuối chỉ có một người là em, về sau cũng như vậy. Lại nói em mê hôn như thế, anh làm sao còn có khả năng coi trọng người khác." Về mặt Sở Bách nói nghiêm túc.

Hai người giải thích xong không hề có ký ở trước mặt Trần Mẫn diễn cảnh ân ái. Sở Bách liền lôi kéo Hạ Cát về nhà. Trước khi đi, Hạ Cát ném cho Trần Mẫn một ánh mắt. Trong ánh mắt có khinh thường, cũng có khiêu khích.

Chặt đứt con đường này của Trần Mẫn, cô ta sẽ khó có cơ hội tiếp cận Sở Bách.

Khách sạn giảng đèn kết hoa, rực rỡ. Bởi vì cha mẹ hai nhà Sở Hạ đều tương đối truyền thống. Cho dù đính hôn, cũng là kiểu Trung Quốc. Hạ Cát mặc quần áo cô dâu mới, cùng với Sở Bách cùng nhau hướng khách mời kính rượu. Ngập tràn không khí vui mừng. Trần Mẫn bị Sở Bách cho người ngăn ở ngoài cửa, vì anh biết là Hạ Cát sẽ không vui.

Hôm nay là ngày quan trọng của Hạ Cát, anh không hy vọng có bất kỳ người nào làm hỏng tâm tình của cô, mặc dù anh và Trần Mẫn cũng không có cái gì, nhưng ở thời điểm này, vẫn nên quyết tuyệt.

Trần Mẫn đồng thời cũng nhận được đơn đuổi việc của công ty, lý do là trong lúc công tác không làm việc đáng hoàng, chưa hoàn thành nhiệm vụ công việc. Bị đuổi như vậy Trần Mẫn tất nhiên là không cam lòng, đi tìm Sở Bách để lý luận. Sở Bách cho người giám định tới, đem lý do liệt kê ra. Mặc kệ có hay không có, anh cũng không nghĩ sẽ để Trần Mẫn ở lại bên người anh làm ra việc xấu gì.

Sau buổi lễ Sở Bách rốt cuộc cũng có thể đem vợ của mình về nhà. Tuy rằng mẹ Sở rất thích Hạ Cát, nhưng Sở Bách không nghĩ sẽ để hai người ở cùng với nhau. Chung đụng lâu, khó tránh khỏi sinh ra mâu thuẫn. Sở Bách ở bên ngoài mua một căn nhà, không lớn, nhưng cũng đủ để hai người ở.

Hạ Cát bị khách khứa chúc rượu khiến mặt đỏ ửng một mảnh. Thần trí Sở Bách còn thanh tỉnh, nhưng mà nhìn người khác cũng có chút chóng mặt.

Đêm động phòng hoa chúc, một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng, Sở Bách không nghĩ sẽ lãng phí. Hạ Cát đã nằm ở trên giường. Sở Bách cởi cả vạt của mình, nút áo cuối cùng cũng cởi ra. Anh không nói nhiều liền nằm ở trên người Hạ Cát.

Hai lần môi giao nhau, đầu tiên Sở Bách cảm thụ xúc cảm mềm mại của đối phương, tiếp theo liền đem đầu lưỡi thăm dò vào trong miệng của cô. Đầu lưỡi bị Sở Bách hàm chứa trong miệng liếm láp. Hạ Cát được hầu hạ mà trong miệng cũng hừ hừ theo.

Trên tay cũng không thỏa mãn, tại hạ thân quyền rũ phấp phồng vuốt ve đi lên. Hôm nay Hạ Cát mặc một bộ quần áo nhiều nút thắt, Sở Bách cọ xát một hồi vẫn chưa cởi bỏ được, hai tay chỉ có thể xé ra, cơ thể mỹ miều bên trong hết thảy liền lộ ra với người trước mặt.

Không vài phút, Sở Bách liền đem quần áo hai người xé tan tác rơi rớt.

Cơ thể trần truồng dán vào nhau, hai người không hẹn mà phát ra một tiếng rên nhẹ. Thân thể phía trên cứng rắn hùng tráng, lửa nóng toàn thân, phía dưới, mềm mại trơn mềm. Hai người hận không thể dựa vào càng gần, tới lấp đầy khuyết điểm sinh mệnh đối phương.

Hai người chưa kết hôn đã trải qua trái cấm, đối với thân thể của đối phương cũng coi như quen thuộc. Hạ Cát ôm lấy cổ của người trước mặt, theo phản lực cường tráng, theo mỗi một khối cơ bắp, vuốt ve đi xuống.

Sở Bách cũng rất thoải mái, đôi tay xấu xa ở trên người Hạ Cát vuốt ve. Anh rất yêu thích cái đỉnh cao ngất ở trước ngực này.

-

Cà Pháo: xin lỗi mn vì bây giờ mới đăng truyện đc, thời gian qua mình bận quá, k có thời gian edit đc. Nên truyện ra lâu, mong mn thông cảm □

Quyển 3 - Chương 13: (Xong)

Mềm mại như vậy, mượt mà như vậy. Ở trong tay anh biến hóa thành đủ loại hình dạng.

"Hạ Cát, anh thật sự rất vui khi có thể cùng em ở bên nhau." lực đạo trên tay Sở Bách vẫn chưa thả lỏng, lại lập tức thâm tình thổ lộ, chuyện này làm cho Hạ Cát có chút bất ngờ.

Hạ Cát ngơ ngác nhìn Sở Bách ở phía trên. Mây kiếm mất sáng, mũi cao thẳng, nghe nói loại người này rất có trách nhiệm.

"Em rất thích anh." Thích đến dù không có anh cũng không bao giờ nguyện cùng người khác ở bên nhau, thích đến không thể tận mắt nhìn thấy anh cùng người khác kết hôn, thích đến nguyện ý vì anh tha hương đi xa, vứt bỏ hết tất cả bạn bè ở nơi đây. Anh so với tất cả mọi người càng quan trọng hơn.

Đáng tiếc Sở Bách không nghe được đoạn sau. Linh hồn của Hạ Cơ liền phiêu đảng bay ra.

Đây là lần đầu tiên Hạ Cát lấy thân thể của mình cùng Sở Bách hoan ái. Nhìn người đàn ông âu yếm cơ thể trần trụi của mình như vậy, mặt Hạ Cát không cần vụng về cũng đã hồng một mảnh.

Bàn tay Sở Bách còn ở trên người của cô không ngừng xoa nắn. Đặc biệt ở chỗ hai đỉnh núi lưu luyến không tha, Hạ Cát bị sờ đến độ sắp khóc ra. Sở Bách vui đầu vào hai bầu vú, không ngừng liếm láp, phát ra tiếng nước ái muội. Trong miệng trực tiếp đem viên đậu đỏ ngậm vào trong miệng, không ngừng liếm mút. Hạ Cát cúi đầu nhìn thấy, quả thực là khiến cô mắc cỡ chết đi được.

Lửa nóng phía dưới cũng gắt gao cùng hoa môi tương dán. Thân thể Hạ Cát mãi cảm đã sớm phun ra từng luồng hoa dịch làm ướt cơn th* của Sở Bách. Giữa hai bên càng thêm bôi trơn.

Sở Bách đối với chuyện này đã quen tay quen việc, thoáng đỡ eo thon của Hạ Cát liền đem đỉnh cơn th* đi vào. Đường đi của Hạ Cát chỉ một thoáng đã bị cơn th* nóng bỏng này tràn ngập. Cũng may thân thể đối với anh không xa lạ, đối với dị vật lại liếm hút, thoải mái khiến Sở Bách nhịn không được phát ra tiếng kêu rên.

"Anh Bách. Thật sướng." Hạ Cát giống như chịu không nổi, đối với Sở Bách xin tha.

Tuy rằng Sở Bách ngày thường một bộ dáng chính nhân quân tử, lúc này không hung mãnh một chút thì dùng cái gì để dạy dỗ vợ. Dừng lại vài giây để Hạ Cát thích ứng một chút, tiếp theo liền không ngừng thúc vào rút ra. Tác phong công việc mau chuẩn tàn nhẫn cũng bị cô làm cho phát điên.

Hai đôi chân thon của Hạ Cát để ở trên vai Sở Bách, bị đâm run lên run xuống. Đầu ngón chân nhịn không được cuộn tròn lên, nhìn qua rất đáng thương. Đáng tiếc Sở Bách lúc này không phải là người thương hoa tiếc ngọc.

Mỗi một lần tiến vào đều sẽ được mị thị hoan nghênh quần lấy. Gắt gao ngậm lấy thân gầy của anh, đối với nó tìm mọi cách hầu hạ. Mỗi một lần rút ra đều sẽ cực lực giữ lại, gắt gao ngậm lấy không buông. Mang ra hoa dịch đã sớm làm ướt khăn trải giường.

Lúc đầu Hạ Cát từ ê ê a a đến bây giờ chỉ có thể nồm to thở dốc, bất kể âm thanh gì đều phát không ra. Thân thể bị Sở Bách va chạm mà lười cử động.

Đem người phụ nữ của mình làm nằm liệt, cái ý nghĩ này làm Sở Bách vừa lòng không thôi. Bởi vậy anh càng thêm anh dũng hung mãnh, lực đạo nhấn nạy và kéo dài cũng chưa từng có dừng lại.

Hạ Cơ ở bên này buồn bực nhìn hai người không ngừng nghỉ, mình làm như thế nào ở dưới thân Sở Bách chịu đựng được như vậy. Đêm nay là đêm tân hôn, nói vậy Hạ Cát chắc là vừa lòng. Cho dù Sở Bách không biết đau lòng cô, "cô" chăm chú nhìn ánh mắt của anh vẫn luôn liếc mắt đưa tình.

Nhiệm vụ này lại kết thúc, Hạ Cơ về trạm hệ thống của mình nghỉ ngơi. Mỗi một lần hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng Hạ Cơ càng thêm hư không, cũng may có cái hệ thống này có thể bồi "cô" *địa lão thiên hoang**, đây không phải cũng là một loại hạnh phúc khó có được sao? Nhân sinh thật là tịch mịch như tuyết.

* *Địa lão thiên hoang (地老天荒)*: Dùng để hình dung một thời gian lâu dài đằng đẵng

Quyển 4 - Chương 1: Thế giới 4: Đầu lĩnh thổ phỉ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

□

Lần này Hạ Cơ tỉnh lại không có may mắn giống như trước kia. Bên trong nhà tù hắc ám ẩm ướt, gỗ mục cũ kỹ tản ra mùi hương khó ngửi. Trên người của Hạ Cơ cũng không thấy có bao nhiêu sạch sẽ, khắp người đều có dấu vết dơ bẩn của đất cát.

"Tiểu thư, người cuối cùng cũng tỉnh, nô tì rất lo lắng cho người." Một nha đầu mặc y phục màu xanh vôi vàng tiến lại bên cạnh. Trên mặt còn một ít đất bùn màu đen.

Hạ Cơ sờ sờ mặt mình, bộ dáng của mình chắc sẽ không giống như vậy đi.

"Chúng ta là đang ở đâu vậy?" Nguyên chủ chắc là chủ tử của nha đầu này. Hạ Cơ ổn định lại ngữ khí của bản thân.

"Tiểu thư, chúng ta bị thổ phỉ bắt lại."

Giọng nói của nàng ấy hung hăng. "Chúng ta đang đi xe ngựa xuống núi, lại bắt gặp hai bang thổ phỉ đang đánh nhau, cái bang đánh thắng kia không chỉ đoạt xe ngựa của chúng ta, bọn hạ nhân đều đã bị thổ phỉ đè nặng bắt đi làm việc. Tiểu thư vẫn luôn hôn mê không tỉnh, nô tì có chết cũng không rời khỏi tiểu thư, thế là bị bắt cùng với tiểu thư nhốt lại ở chỗ này."

Thì ra là như vậy? Thân thể này vừa nhìn liền biết đã được nuông chiều từ bé. Cơ thể tuy dính chút dơ bẩn, nhưng mà vẫn không ngăn được làn da sáng trắng trong đó.

"Thiếu đương gia." Trăm miệng một lời hô ở ngoài cửa.

Một đạo thân ảnh cao to xuất hiện ở ngoài cửa. Hạ Cơ ngẩng đầu nhìn về phía người vừa tới, mặc dù mặc bộ y, mắt sáng mảy mĩm, cơ thể vững chãi cao lớn tuấn mỹ mang theo ba phần khí độ hiên ngang, làm cho người khác vừa nhìn thấy, trong lòng tự nhiên sẽ tin phục.

"Tiểu thư đã tỉnh?" Âm thanh trong trẻo lạnh nhạt, hoàn toàn không giống đám người sống trong thổ phỉ.

"Người không thấy được sao?" Đem người nhốt ở loại địa phương này còn giả vờ quan tâm, có thể trông cậy Hạ Cơ có ngữ khí tốt gì?

"Một khi đã như vậy, tiểu thư có thể viết một phong thư, kêu người trong nhà đón tiểu thư trở về."

"Đón trở về, người sẽ không tự nhiên thả ta trở về? Điều kiện là gì, nói đi." Hạ Cơ trực tiếp nói.

"Tình tình của tiểu thư thật sự là thẳng thắn, nhìn quần áo của tiểu thư đẹp dễ quý giá, tất nhiên không phải là một cô nương sống trong gia đình bình thường. Chỉ cần ba trăm lượng hoàng kim, tiểu thư có thể cùng người nhà vui vẻ đoàn tụ." Ba trăm lượng, nghe khẩu khí có vẻ không nhỏ.

Hạ Cơ vừa mới xuyên qua, không rõ ràng chi tiết, nhưng mà nhìn vài lượt trên người mình tuy hơi ô uế, lại thật sự rất thoải mái. Nói vậy chắc là khá xa xỉ, ba trăm lượng kia chắc không phải là vấn đề gì lớn.

"Nhìn công tử cũng là người biết giữ thể diện, thế nào lại ở địa phương này đãi khách, muốn ta viết thư gửi về nhà, cũng phải chuẩn bị cho ta một chỗ thật tốt."

"Là tại hạ suy nghĩ không chu toàn, xin tiểu thư thứ lỗi." Nam nhân đối với Hạ Cơ chấp tay, "Người tới, mau mở cửa ra."

Cửa lao vừa mở, Hạ Cơ không quay đầu lại mà đi thẳng ra ngoài, vừa rời nha đầu kia vẫn luôn lôi kéo tay nàng lắc đầu.

"Tiểu thư, không cần." Hạ Cơ đi ra làm cho nàng ấy sợ hãi.

"Yên tâm, xong việc ta sẽ đưa người đi ra ngoài." Hạ Cơ vỗ vỗ tay nàng, bỏ tay ra đi về phía của nam nhân.

Tần Thi bình thường sẽ không quan tâm những chuyện này. Lúc này cũng không còn cách nào khác. Tuy rằng sơn trại của bọn họ thật sự rất giàu có, nhưng đại sự quốc gia ở trước mắt, mảnh đất này lại gần khu vực biên cương, không thể không hành nghề thổ phỉ, nhanh chóng gom góp tiền tài, để ngày sau còn tiêu dùng.

Bên trong phòng rộng rãi sạch sẽ, giấy bút đã chuẩn bị ổn thỏa. Nhưng mà Hạ Cơ cũng không biết viết cho ai.

"À, ta muốn hỏi, người gọi như thế nào?" ngữ khí của Hạ Cơ hơi mềm nhẹ.

"Tần Thi."

"Tần trong gì? Thì trong gì?" Hạ Cơ giả vờ thuận tiện hỏi.

"Tần trong triều tần, Thì trong canh giờ."

"Vậy người năm nay bao nhiêu tuổi?" Hạ Cơ muốn dò đi lực chú ý của hắn.

"Tiểu thư vẫn nên viết trước đi." Tần Thi cười không có trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 2

"Cốt truyện chuẩn bị được đưa vào." Rốt cuộc hệ thống cũng xuất hiện.

Hai mắt của Hạ Cơ tối lại gục xuống bàn. Tần Thi nhìn thấy nha đầu kia ngất đi thì cũng im lặng một hồi.

Thì ra nguyên chủ là con gái duy nhất của tể tướng đương triều, sau khi bị son trại này bắt cóc. Tể tướng đương nhiên cho tiền chuộc đón nguyên chủ trở về nhà.

Nhưng vạn lần không nghĩ tới là Tần Thi lại từng có hôn ước với nàng. Thì ra hắn là con trai độc nhất của Tần đại tướng quân, sau khi Tần đại tướng quân bị kẻ địch hãm hại, Tần Thi được hạ nhân đem đi vứt bỏ ở một cái núi nhỏ trong thôn. Đúng lúc đầu lĩnh son trại đi ngang qua, nghe được tiếng kêu khóc của trẻ con, nhìn thấy bộ dạng của đứa nhỏ này mềm mềm đáng yêu. Dưới gối mình lại không có con cháu, vậy nên đem Tần Thi trở về nhà.

Trên người của đứa nhỏ có mang theo một khối ngọc bội, mặt trên lại khắc hai chữ Tần Thi. Vậy nên trại chủ dùng nó làm tính danh cho đứa nhỏ.

Tuy rằng năm nay Tần Thi mới mười tám, nhưng đã sớm quản lý son trại gọn gàng. Trong phạm vi mười dặm quanh trại, không có bất kỳ ai muốn phân cao thấp với hắn. Người trong thôn đều nói Tần Thi tốt, quan hệ của hắn và quan phủ cũng rất thân thiết. Còn có mấy lần, huyện lão gia muốn nhường chức vụ bộ khoái đầu cho Tần Thi. Khiến cho những tên phạm án nghe thấy mà sợ đến tãng đăm.

Lúc này Tần Thi qua lại nghề cũ của trại chủ cũng là bắt đắc dĩ. Bằng vài cái thôn nhỏ chung quanh núi, có thể có được bao nhiêu bạc. Nhưng mà một món đồ trang sức của con gái nhà giàu, cũng đủ để người nghèo ăn một năm.

Tận lực phù tá tần Hoàng thượng nhiếp chính, Hạ tể tướng và Tần tướng quân là lão bằng hữu nhiều năm, nhìn thấy hắn bị người khác xử oan tử rất bất bình, lập tức phái người tra rõ án này. Sau khi kiểm chứng, quả nhiên phát hiện oan tình.

Sau đó Hạ tể tướng liền phái người bí mật tìm kiếm con trai của bằng hữu, không nghĩ tới lại chính là người đã bắt cóc nữ nhi của ông - Tần Thi. Nghĩ đến bạn tốt cả đời thẳng tính, làm việc quang minh lỗi lạc, còn con trai lại vào rừng làm cướp, đau lòng không thôi.

Về sau liền đưa Tần Thi triệu vào quân ngũ. Còn hôn sự của hai người thì dời lại. Dem nữ nhi gả cho con của một vị đương triều quyền quý khác, cũng là một thanh niên tài俊 đương thời.

Tần Thi trong khung lưu chính là Tần đại tướng quân anh dũng, đương đầu quốc nạn, anh dũng giết địch, xâm nhập trung tâm của địch, chiến công hiển hách. Sau sáu năm ra chiến trận, đã đem thân phận tướng quân trẻ tuổi nhất khôi phục trở về.

Hạ tể tướng nhìn thấy Tần Thi thành danh tất nhiên cũng vì lão bằng hữu mà cảm thấy cao hứng. Mà Tần Thi khi biết Hạ Cơ đã sớm gả cho người khác trong lòng nhịn không được có chút buồn khổ.

Cho dù hắn sớm đã biết, chỉ bằng thân phận này của hắn, cưới nữ nhi của tể tướng quả thật là ý nghĩ kỳ lạ. Mà hắn, cũng không thể để Hạ Cơ chờ hắn. Thanh xuân của nữ nhi là quý giá nhất, nếu hắn không thể mang được công danh trở về, chẳng phải sẽ làm chậm trễ con gái người ta.

Hạ Cơ được gả ra ngoài, cũng sống không tốt. Nữ tử ở cổ đại, không có chính kiến của mình. Chỉ biết nghe lời nói của phụ thân. Nhưng tướng công ở trước mặt nàng mang một bộ mặt, sau lưng lại mang một bộ mặt khác. Cầu cưới nàng cũng chỉ vì muốn có thêm lợi lộc. Đề tiền đồ của bản thân càng thêm bảo đảm. Nhưng mà bản tính phong lưu vẫn không thay đổi, trong vòng một năm, trong nhà đã có thêm ba người thị thiếp, hai vị di nương.

Hạ tể tướng biết chuyện bị con rể làm cho tức giận không nói lên lời, nhưng vẫn được chuyện quan trường, chuyện gia thất của con rể không phải là việc ông có thể chen vào.

Thân thể của Hạ Cơ vốn mảnh mai, lại bị tên tra nam không biết hồi cải này làm cho hao tổn tinh thần. Chưa được hai mươi đã hương tiêu ngọc vẫn.

Đương nhiên, cuối cùng người nam nhân kia cũng không lấy được thứ gì tốt từ Hạ tể tướng, được điều đến vùng hoang dã, tiền đồ cũng như vậy mà kết

thức. Mà nguyện vọng của nguyên chủ chính là đời này có thể gả cho một nam nhân tốt, toàn tâm toàn ý với mình.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 3

Tần Thi xem mạch cho Hạ Cơ, phát hiện nàng chỉ là do chấn kinh quá độ, bởi vì mấy ngày nay thân thể mệt nhọc nên mới té xỉu. Hắn muốn bế Hạ Cơ lên giường nghỉ ngơi một chút, nhưng nhìn cơ thể dơ bẩn của nàng, Tần Thi hơi do dự.

Bên người hắn không có thị nữ, tất cả đều chỉ có đám đàn ông. Tần Thi chỉ đành phải tự mình đi lấy nước, lau sạch sẽ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng. Còn có những vết dơ trên tay cũng lau đi.

Nhìn áo ngoài của nàng đã ô uế, còn có đồng bùn đất dính bên trên. Tần Thi lại lớn lên cùng với đám nam nhân, nên cũng không bận tâm, trực tiếp đem áo ngoài cùng với váy của cô nương cởi ra.

"Thiếu đương gia." Huỳnh đệ trong trại trước giờ đều tùy ý, cửa chưa gõ liền đi vào. Đúng lúc nhìn thấy Tần Thi đem cả người cô nương đang hôn mê ôm vào trong ngực.

"Xin lỗi, thiếu đương gia, đã quấy rầy ngài." Tần Thi còn chưa kịp nhìn thấy người kia là ai thì hắn ta đã chạy mất.

Tần Thi lại nhìn cảnh tượng trước mắt, đúng thật là sẽ khiến người khác hiểu lầm.

Nhưng Hạ Cơ lại ngủ rất sâu, hắn liền bế nàng để ở trên giường. Vừa mới đứng dậy chuẩn bị đi, đã bị nha đầu này ôm lấy đầu. Mặt dán mặt. Tần Thi không biết hình dung loại cảm xúc này như thế nào, dù sao so với bất cứ thứ gì hắn từng chạm qua đều mềm mại hơn.

Cái lưỡi của Hạ Cơ ở bên môi vòng một vòng, thật dói. Ánh mắt của hắn ngốc ngốc nhìn cái lưỡi phấn nộn kia, thân thể giống như cứng lại, không động đậy.

Quả nhiên, Hạ Cơ một liếm môi thêm một cái, đã bị môi mỏng của Tần Thi ngậm lấy. Hắn chưa từng cùng nữ nhân tiếp xúc qua như vậy. Trong lỗ mũi đều là mùi thơm ngọt của cơ thể thiếu nữ. Hắn muốn đem nàng đẩy ra, nhưng tay phủ lên eo của nàng như thế nào cũng không có sức lực.

Hạ Cơ đem môi của Tần Thi ngậm lấy rồi lại liếm lại hút, cái gì cũng đều ăn không được. Chỉ có thể nhân lúc Tần Thi không chú ý đem cái lưỡi tiến vào khoang miệng của hắn, mỗi một hàm răng đều bị nàng liếm qua. Sau đó lại trực tiếp ngậm lấy đầu lưỡi của Tần Thi, kéo ra để nhìn xem có thể hút được cái gì hay không.

Tần Thi bị động tác càn rỡ này của nàng làm cho thân thể run lên, lập tức đem Hạ Cơ đẩy ra. Hạ Cơ gắt gao túm chặt lấy ống tay áo của hắn, cho ta ăn!

Có thể là vì quá sốt ruột không ăn được đồ ăn, trên mặt của Hạ Cơ hiện lên một mảnh ửng hồng. Mày lá liễu cong cong, lông mi lại dày lại mỏng, giống như con bướm vẫy cánh bay đi. Cái mũi nhỏ bé là lút, miệng phấn nộn đáng yêu. Tần Thi nhìn nhìn không được muốn chạm vào chúng. Yêu tinh! Áo ngoài đã bị hắn cởi ra, xuyên thấu qua áo lót màu trắng có thể ăn nhìn thấy cái yếm đỏ thắm, trước ngực hai luồng cao ngất dựng lên cao cao. Hai chân thẳng tắp thon dài. Tiểu Tần Thi cũng bất giác ngẩng đầu lên.

Nữ nhân quả nhiên mê hoặc câu nhân. Tần Thi lấy chân đạp lên giúp nàng, rồi gắt gao đẩy tay nàng ra, bước nhanh đi ra ngoài.

"Thiếu đương gia, việc này cũng quá nhanh đi." Vừa rồi vị tiểu huynh đệ kia đem việc Tần Thi mới làm truyền đi cho mọi người. "Hơn nữa cũng không nghe thấy âm thanh gì."

"Người thì hiểu cái gì, thiếu đương gia của chúng ta chính là đại cô nương lần đầu tiên mới lên kiệu, nhanh cũng chuyện bình thường."

Đàn ông ra ngoài tìm niềm vui. Chuyện này vốn dĩ là bình thường, đàn ông tuổi trẻ lực tráng làm chuyện này là tốt nhất, cổ tình thiếu đương gia lại đối với việc này không để bụng. Bọn họ liền đem một cô nương cởi hết quần áo ném lên trên giường thiếu đương gia, cuối cùng bị thiếu đương gia đuổi ra ngoài. Huỳnh đệ trong trại đều vội muốn chết.

"Các người không có chuyện gì ở chỗ này lo lắng nhai, hôm nay không muốn luyện võ phái không?" Tần Thi mang cái danh thiếu đương gia ra nói.

"Chúng tôi không có." mặt mày các huynh đệ ừ ừ, lại phải bị thiếu đương gia thao luyện, thật tàn nhẫn.

"Vậy còn chờ cái gì?"

"Tôi nói, thiếu đương gia nên dừng luyện tập lại đi, hôm nay chính là ngày đại hi của ngài."

-

Cà Pháo: mới thi xong tranh thủ edit truyện cho mn đây, sorry các nàng vì vắng lâu quá nhé. Có ai còn đang đọc k nhỉ ☐

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 4

Edit by ViTuSac

.....

"Ngày đại hỉ của ta?" Về mặt Tần Thi mê man.

"Thiếu đương gia, ngài không biết đâu. Chuyện hôm nay vừa mới truyền tới tai lão đương gia, ngài ấy liền muốn ngài cùng vị tiểu thư bên trong kia làm hôn lễ." Huynh đệ trong trại đều nói lão đương gia một mảnh khổ tâm.

"Nhưng ta cùng nàng ấy cái gì cũng chưa có phát sinh." Tần Thi khóc không ra nước mắt. Cha hắn cũng quá sốt ruột rồi.

Màn đêm buông xuống, trong trại trang trí rực rỡ. Giăng đèn kết hoa, hi khí tràn ngập. Thiếu đương gia của sơn trại rốt cuộc cũng kết thân. Áo cưới mới mua từ tiệm quần áo được Hạ Cơ mặc trên người ngoài ý muốn lại rất vừa vặn.

Đầu óc của Hạ Cơ còn chưa thanh tỉnh đã bị thị nữ của mình đánh thức.

"Tiểu thư," thị nữ khóc sụt sùi. "Đám thổ phi đó dám gả người cho tên thiếu đương gia đồ bỏ kia."

"Khóc cái gì mà khóc, gả cho thiếu đương gia chúng ta là phúc phận của tiểu thư các người." Bên ngoài truyền đến tiếng nam nhân thô lỗ, vì thiếu đương gia của trại mà bắt nạt.

Gả cho Tần Thi? Trong kí ức nàng nhớ không có vụ này nha! Đồi trước, Tần Thi sau khi cầm tiền chuộc liền đem Hạ Cơ thả về, khi nào lại có chuyện thành thân? Hạ Cơ không biết sau khi nàng hôn mê rốt cuộc đã xảy ra cái gì.

Đồi trước Tần Thi đến khi Hạ Cơ qua đời chưa từng kết hôn, cũng không có nghe nói hắn yêu đương phong lưu. Ít nhất nam nhân này rất tĩnh lặng, có lẽ gả cho hắn cũng không phải là lựa chọn tồi.

Tần Thi đối với nữ nhân thật sự không có cảm giác, nhưng nếu là cô gái kia, Tần Thi nghĩ đến nọ hôn lúc chiều, không khỏi có chút mong chờ với nàng. Chỉ là, nàng sẽ nguyện ý gả cho hắn chứ?

Nhìn thấy nha hoàn đỡ tân nương chậm rãi đi đến, Tần Thi nhin không được kích động. Nhưng vẻ mặt của nha hoàn kia hết như khóc tang.

"Đi đi, đừng ở đây phá hoại tâm tình của thiếu đương gia chúng ta." Mấy huynh đệ thấy nha hoàn kia trung bộ mặt đau khổ liền đuổi nàng ra khỏi hi đường.

Trong trại hiểu rõ nghi thức kết thân nên dù hôn lễ đơn sơ gấp gáp vẫn chuẩn bị tốt.

Tần Thi không dễ dàng gì mới thành thân, lão đương gia sớm hạ lệnh không được làm khó hắn. Sáng sớm liền đưa hai người vào động phòng.

Hạ Cơ từ sớm vẫn chưa có ăn cơm, vừa nghe người đi rồi liền đem khăn trùm đầu của mình bỏ xuống, bước đến bên bàn ăn đã chuẩn bị tốt món điểm tâm ngọt.

Dưới ánh nến nổi bật lên gương mặt Hạ Cơ tuyết trắng xinh đẹp mang theo một chút phấn hồng. Trong miệng nàng nhét đầy đồ ăn, hai má phình phình tựa như sóc con tham ăn. Khiến đầy lòng Tần Thi mềm nhũn.

Tần Thi thấy Hạ Cơ ăn nghiêm túc, ý muốn ăn uống dâng lên, cũng ngồi xuống. Trên bàn ăn không chỉ có món điểm tâm ngọt tốt nhất, mà còn có rất nhiều đậu phộng, táo đỏ, ngoài ra không thể thiếu rượu, đều là những thứ mang ngụ ý tốt lành.

"Nàng tên là gì?" Lần này đến phiên Tần Thi hỏi

"Hạ Cơ." Hạ Cơ không hề ngần ngại lên đáp lại.

Quả nhiên là tuyệt đại yêu cơ, nếu không phải ăn cơm quá thô lỗ sẽ càng tốt. Hắn đâu biết rằng Hạ Cơ nhin đói một ngày, những lễ nghi cũng không thể thắng nổi nhu cầu sinh lý của con người.

Đến lúc lâu sau, lục phủ ngũ tạng của nàng rốt cuộc cũng được an ủi, mới nhìn vào trong phòng lớn. Hạ Cơ không hiểu, tiểu tử Tần Thi này lớn lên tuấn tú như vậy, sao lại không tìm nương tử?

Hạ Cơ uống mấy ngụm rượu, trên gương mặt đỏ rực, trong mắt cũng mang theo ánh nước. Ánh mắt dừng ở Tần Thi mang chút đáng thương.

Trong phòng có chuẩn bị trước nước tắm, Hạ Cơ ăn xong liền đi tắm rửa.

Bồn tắm trong phòng chỉ cách một lớp bình, dưới ánh nến, cơ thể Hạ Cơ mỗi một chỗ pháp phồng đều bị Tần Thi nhìn thấy rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 4 - Chương 5

Edit by ViTuSac

Quần áo từ trên thân thể ngọc ngà rơi xuống. Bộ ngực no đủ, eo liễu mảnh khảnh, cái mông tròn trịa, chân dài cân xứng, da thịt nàng trắng như ngọc. Không được, không thể tiếp tục tưởng tượng đến phía dưới. Tần Thi lại uống một chén rượu.

Bên trong Hạ Cơ ít nhiều cũng thấy không thoải mái. Ăn no thì nên nghĩ đến chính sự, ví dụ như làm sao để có thể cùng Tần Thi tới một chỗ. Nếu như hân ở phương diện kia có tật xấu thì nên làm thế nào? Đây không phải hại nguyên chủ sao? Nếu không biết, vậy phải tới thử một chút xem hân rốt cuộc có được hay không.

Đây là đêm động phòng hoa chúc, có xảy ra chuyện gì cũng là chuyện đương nhiên.

"Tần Thi." Hạ Cơ ở bên trong gọi người.

"Chuyện gì?" Tần Thi đáp lại.

"Ta không có quần áo tắm rửa, ngời tìm cho ta một bộ quần áo của ngời đi."

"Vậy nàng đợi một chút" Tần Thi tìm trong tủ quần áo của mình một bộ đồ trắng đưa qua.

Vào thời khắc chạm vào đầu ngón tay của nàng, trong lòng Tần Thi run rẩy một trận.

Sau một hồi "sột sột soạt soạt", Hạ Cơ mặc quần áo quá cỡ của Tần Thi đi ra. Quần dài đến phết đất, Hạ Cơ không có cách nào chỉ đành xắn lên. Lưng quần cũng quá mức rộng, lưng lay sắp rớt. Vùng ngực trắng tuyết ở cổ cũng lộ ra phân nửa. Nghĩ đến nàng bên trong trần như nhộng, quần áo mình được mặc lên da thịt trắng nõn của nàng. Trong lòng Tần Thi nổi lên một trận lửa nóng.

Trước kia phụ thân từng đưa nữ nhân trần truồng như nhộng cho hân, trong lòng hân cũng chưa từng pháp phồng. Nhưng tại sao nghĩ đến da thịt trần trụi của nàng khoác lên quần áo của hân, hân liền không thể không chế được.

Hạ Cơ đến gần bên cạnh hân, Tần Thi hít thở không thuận. Hân ngồi, nàng đứng. Đôi mắt hân nhìn thẳng vào bộ ngực của nàng. Tần Thi phảng phất có thể nhìn thấy hai viên phấn hồng ả ả nhô lên. Hân hơi mất tự nhiên, liền quay đầu sang hướng khác.

Tâm Tần Thi hoảng loạn đều bị Hạ Cơ thấy rõ. Còn có khăn trướng thẹn thùng nghĩa là đối với nữ nhân có cảm giác.

"Ta ngủ trước đây." Tần Thi nghe thấy câu này liền nảy sinh suy nghĩ xấu xa.

"Ừ." Tần Thi gật gật đầu, ngồi bất động như núi.

"Đúng là đồ ngọc, ám chi như vậy mà nghe không hiểu." Hạ Cơ suy nghĩ bực tức. Giận dữ tự mình nằm lên giường nhìn tấm lưng rộng của Tần Thi. Thấy hân ngơ ngác mà ngồi ở chỗ đó, nàng liền muốn xem thử hân có thể ngồi bao lâu.

Tần Thi từ nhỏ tập võ, từ trong hô hấp liền đoán được Hạ Cơ đang nhìn hân, tay cầm chén rượu cũng cứng đờ.

Hai người giằng co hồi lâu, rốt cuộc Hạ Cơ cũng nhịn không được.

"Ngươi rốt cuộc có muốn ngủ hay không, để đèn như vậy người ta không ngủ được." Hạ Cơ oán trách hân.

Tần Thi hạ quyết tâm, nên thấy liền thấy, mình ngồi một mình ở chỗ này yếu đuối có nghĩa gì chứ? Dù vậy nhưng khi cách giường vài bước, bước chân Tần Thi vẫn phá lệ nặng nề.

Đèn bị thổi tắt. Hai người chỉ mặc quần áo đơn bạc nằm trên giường. Tần Thi thân thể cứng đờ, không dám cử động, nằm yên thẳng tắp.

"Người có phải hay không ghét ta?" Giọng nói Hạ Cơ bi thương. "Người chê ta lớn lên xấu xí?"

"Đẹp." Tần Thi vụng về trả lời nhưng thành thật. Nếu nói người đẹp nghiêng nước nghiêng thành như vậy mà khó coi thì cũng trái lương tâm hẳn.

"Dáng người không đẹp?"

"Rất đẹp." Lúc này hẳn đã nhìn thấy, pháp phòng quyền rũ.

"Tính cách không tốt, tướng ăn khó coi?"

"Đều tốt đều tốt." Tần Thi trả lời.

"Vậy vì cái gì người không cần ta?" Hạ Cơ ngay cả chiều khóc nước mắt cũng dùng đến.

Tần Thi trong lòng kinh ngạc, hẳn vốn cho rằng Hạ Cơ không tự nguyện ở trong sơn trại. Hơn nữa bị ép buộc gả cho hẳn, vốn là nên rất oán hận.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 6

Edit by To_Month

Không nghĩ tới trong lòng Hạ Cơ lại suy nghĩ như vậy.

"Vậy nàng muốn gả cho ta sao?" Khi Tần Thi hỏi ra vấn đề này thì trong lòng lại có tia sợ hãi. Điều này chưa bao giờ phát sinh qua vì từ trước đến nay hẳn luôn là người tự tin.

Hạ Cơ trực tiếp dùng hành động trả lời hẳn. Mượn ánh sáng của trăng chiếu vào, nhắm chuẩn vào bờ môi của hẳn, trực tiếp dán vào.

Tần Thi đầu tiên là sững sốt, cảm thụ được xúc cảm ôn nhuận trên môi, sau đó liền không khách khí trở mình, đem Hạ Cơ đè ở phía dưới.

Cho dù là ban đêm, Tần Thi bởi vì đã luyện qua võ thuật nên hai mắt vẫn vô cùng nhạy bén. Nữ hài dưới thân ngoan ngoãn nhắm mắt lại, như đóa hoa muốn buông thả, chờ đợi người đến hái. Lúc này Tần Thi chính là hái hoa tặc.

Tuy rằng không biết kỹ năng hôn của Tần Thi ra sao, nhưng Hạ Cơ nghĩ đến khuôn mặt tuấn tú của hẳn cũng đủ mất hồn. Vừa mới nghĩ hôn liền cảm thấy khó khăn, Tần Thi lại đột nhiên đứng dậy. Hạ Cơ không biết làm sao, chẳng lẽ hẳn đối với kỹ thuật của mình không hài lòng?

Không chờ một lát, trong phòng đột nhiên lại có ánh sáng của ánh nến.

"Ta muốn nhìn nàng rõ ràng một chút." Giọng điệu Tần Thi rất trịnh trọng, lần đầu tiên đối với mình cũng rất cẩn thận. Hạ Cơ chưa từng gặp qua loại nam nhân này, ngày thường đều là như lang như hổ nhào tới, lần này đột nhiên nghiêm túc như vậy làm nàng thật không quen. Hạ Cơ nhìn không được nở nụ cười ha ha.

Nhìn thấy dáng vẻ nàng cười duyên Tần Thi nhìn không được động lòng, lại có chút thẹn quá hóa giận. Trực tiếp nhào lên người Hạ Cơ, đem áo trên người nàng kéo ra. Xem nàng còn cười được không?

Tần Thi là mang theo tâm tình giận dữ làm chuyện này, làm xong chính hẳn cũng sợ ngây người. Không biết nên tiếp tục như thế nào?

Hạ Cơ để trần nửa người trên cũng là vẻ mặt vô tư trong sáng, Tần Thi nhắm mắt cũng phải đem chuyện này làm cho xong.

Da thịt rắng nồn trong suốt liền ở dưới mí mắt Tần Thi, hai vú đầy đặn liền dựng đứng lên, tiểu đầu đỏ bị lạnh cũng lập tức đứng thẳng. Vòng eo mảnh mai thoát nhìn thật nhỏ, Tần Thi thật sự sợ mình thô lỗ không cẩn thận làm gãy.

Ngón tay Tần Thi thon dài lại bởi vì ngày thường luyện võ nên không còn tình tẻ nữa, trên lòng bàn tay cũng có một tầng vết chai dày.

Nhìn đỉnh tiểu hồng môi kia thật đáng yêu, ngón tay cái liền ở phía trên vuốt ve. Hạ Cơ cả kinh phát ra một tiếng gọi to duyên dáng.

Lúc này không biết Tần Thi suy nghĩ thế nào, nghe nàng kêu càng thê thảm chính mình liền có cảm giác thành tựu liền làm càng mạnh. Hai tay cùng ra trận, bắt lấy hai đầu vú vênh cao cho trẻ bú sữa không kiêng nể mà nhào nặn, nhìn rõ ràng màu da đối lập, khoái cảm của Tần Thi càng thêm mãnh liệt, lực đạo trong tay cũng càng nặng thêm.

Hai viên tiểu đậu đỏ chịu khổ bị chà đạp ứ máu mà đỏ lên, thoát nhìn đặc biệt đáng thương. Nhưng mà lúc này Tần Thi một chút tâm tình yêu quý đều không có. Trục tiếp bóp hai viên đậu đỏ kéo ra bên ngoài, vú trực tiếp bị kéo ra thành hình dáng cái mũi khoang. Hạ Cơ bị làm cho thốt lên từng trận.

Lúc này Tần Thi dục hòa như con ngựa hoang mất cương đi không trở lại. Cúi người xuống, trực tiếp ngậm đỉnh tiểu đậu đỏ, hai cái răng cắn vào trái nậm xôi. Một bên liếm mút một bên kéo lên trên.

Ngón tay Hạ Cơ đem quần áo Tần Thi lấy ra từng đạo nếp uốn. “Tần Thi, nhẹ chút.” Trong miệng phát ra từng trận xin tha.

“Tần Thi, không cần. Ưm ưm ~” lại bị động tác Tần Thi làm ra từng đợt rên rỉ hưởng thụ.

Cho đến khi hai vú đã tràn đầy vệt đỏ, đỉnh hồng mai cũng ứ máu căng lớn gấp đôi, lực chú ý của Tần Thi mới từ nơi này dời đi. Lại đến vòng eo thon thả.

Vòng eo Hạ Cơ rất nhỏ, chưa đầy một tay liền có thể ôm hết. Tần Thi cũng chỉ là ở mặt trên lưu lại từng đạo dấu hôn liền rời đi. Nhìn cái rốn nhỏ đáng yêu, đầu lưỡi cũng ở bên trong đánh mấy vòng, ngón chân Hạ Cơ đều cuộn tròn lên.

Cà Pháo: Chúc mn năm mới vui vẻ, gặp đc nhiều điều may mắn trong cuộc sống, có một năm thật tốt lành!!! Happy New Year □□□

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 7

Tần Thi không có kinh nghiệm thực chiến, chỉ dựa vào bản năng của mình đi thân cận nàng. Rất nhanh, nửa người dưới của Hạ Cơ cũng bị thất thủ. Quần bị ném xuống dưới giường. Hai chân mở ra, đem Tần Thi kẹp ở giữa. Cho dù bên ngoài lúc nào cũng mạnh bạo, nhưng Hạ Cơ dù gì cũng là một cô nương, ở thời điểm này vẫn sẽ ngưng ngừng.

“Tần Thi, không cần nhìn.” Hạ Cơ thấy Tần Thi gắt gao nhìn thẳng vào nơi riêng tư của mình.

“Gọi tướng công.” tiếng nói của Tần Thi khàn khàn dị thường, gần từng

chữ một học ra ba chữ này.

“Tướng công.” âm thanh của Hạ Cơ mềm mại làm người nhũn ra, còn Tần Thi nhìn chăm chú phía dưới, hoa huy*t cũng học ra giọt sương.

Ngày thường các huynh đệ không kiểm chế được mà hào phóng đi dạo thanh lâu, Tần Thi cũng xem qua phía dưới của nữ nhân. Nhưng mà chưa từng có nhìn qua nơi riêng tư phần nộn như vậy, chỉ cần nhìn thôi cũng khiến cho dục hòa trên người tăng gấp bội.

“Nàng ướt.” Tần Thi từ phía dưới nơi riêng tư phóng thẳng tới mắt Hạ Cơ. Hạ Cơ quay đầu đi, không muốn nhìn. Đột nhiên phía dưới bị một thứ gì đó ướt át áp liếm. Không phải chứ?

Hạ Cơ nâng nửa người trên nhìn xuống phía dưới, Tần Thi đang chui đầu vào giữa hai chân. Mái tóc màu đen ở giữa hai chân trắng càng làm cô kích thích.

“Tướng công, không cần.” Hạ Cơ vừa định ngăn hãm lại, phía dưới lại bị liếm, toàn thân đều nhũn ra. Tê liệt ngã xuống ở trên giường.

Tần Thi lúc này cảm thấy thật kích thích, hoa môi xúc cảm tơ lụa non mềm, liếm một ngụm, giống như làm tan chảy cả người hấn. Khiến cho Tần Thi không dám dùng quá sức, chỉ dùng lực đạo nhỏ ở bên trong cọ xát. Lúc này Hạ Cơ lại không hài lòng, vô ý thức nâng lên hướng về phía miệng Tần Thi.

Tần Thi cảm thấy sung sướng, gắt gao dán lên môi ở bên trong rồi hút, khiến cho Hạ Cơ một trận run rẩy. Lại ra một ít hoa dịch.

Nơi này phảng phất lại có thanh hương đào hoa, nhạt nhẽo không nồng đậm, mũi Tần Thi vẫn luôn hướng vào bên trong, rốt cuộc dán lên. Loại này đại khái chính là trời sinh vật đi, Tần Thi nghĩ.

Đầu lưỡi cũng không khách khí mà đi vào, nhũ đầu thô ráp lướt qua vách tường hoa non mịn, khiến cho Hạ Cơ từng trận run rẩy.

“Tướng công, từ bỏ.” Đầu lưỡi đã bắt đầu thọc vào rút ra, mỗi lần đều mang ra không ít hoa dịch, toàn bộ bên trong đều ản ản tình dục hương hoa đào. Động tác của Tần Thi càng thêm nhanh, Hạ Cơ trong miệng yêu kiều rên rỉ càng thêm cao vút.

Rốt cuộc Hạ Cơ thân mình mềm nhũn, bụng nhỏ buông lỏng, đại cổ dâm dịch từ giữa chảy ra. Tần Thi đối với mồm to mút vào, đem được không ít hoa dịch đều hít vào miệng mình. Sau cao trào thân mình còn không ngừng hơi rung động. Tia tia từ trong mắt Tần Thi phát động, đem lửa nóng của mình phóng thích ra. Nhìn Tần Thi thô dài, Hạ Cơ không khỏi kinh hãi. Có phải tất cả nam chủ trong thị trấn văn đều lớn đến như vậy hay không, còn thân thể tốt

của nàng là nhờ có hệ thống trợ giúp, nếu đổi lại là những người khác, đến nhiều chịu tội a.

Lửa nóng một khi thả ra lập tức ở trên bụng nhỏ của Hạ Cơ chụp hai hạ xuống, một cái vệt đỏ liền ra tới. Tần Thi càng nhìn càng thấy hưng phấn, trực tiếp dùng đỉnh ở trên Hạ Cơ đầy đặn đâm vào cái, chỉ cần là thị giác thượng, Hạ Cơ đều không chịu nổi. Dâm dịch lại từ giữa hoa huy*t chảy ra.

“Nương tử, nàng thật mãn cảm.” tay của Tần Thi ở phía dưới sờ soạng, ngón tay ẩm ướt. Lúc này hắn không thấy phía trước hàm súc, ngược lại còn sẽ khiêu khích Hạ Cơ. Hạ Cơ tất nhiên là vì thân thể mãn cảm của mình mà cảm thấy hổ thẹn. Một chút khiêu

khích cũng chịu không nổi.

Cũng may Tần Thi vẫn là lần đầu, không hiểu biết quá nhiều. Trực tiếp lấy côn th*t nhắm ngay hoa huy*t ướt át phía dưới.

-

Cà Pháo: Chúc mn năm mới vui vẻ nha ☺☺☺

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 8

Tần Thi lúc này bị dục vọng thiêu đốt cái gì cũng không còn. Bóp chặt eo liễu của Hạ Cơ hướng vào trong vọt một cái thật mạnh.

“A!” Hạ Cơ một tiếng duyên dáng gọi to, dưới thân truyền đến một trận đau đớn, còn có khoái cảm bị lửa nóng tràn ngập no trướng ở chỗ giao hợp cùng nhau. Tần Thi cũng là lần đầu tiên, hạ thân bị mị thịet khấn trí ép đến phát đau. “Thả lỏng chút, nương tử.” Bàn tay vỗ vỗ mông Hạ Cơ.

Hạ Cơ biết nếu cứ giằng co như vậy sẽ càng khiến mình chịu khổ, đem chân mở đến lớn hơn một chút, hít sâu, thả lỏng cơ bắp của chính mình. Tần Thi cảm ở bên trong dừng trong chốc lát mới thích ứng được ướt át ở bên trong. Rốt cuộc cũng bắt đầu tốc độ chậm rãi ra ra vào vào, huyết khẩu chảy ra một cô tơ máu đỏ tươi. Ngược lại đem da thịt của Hạ Cơ săn đến càng thêm ónh bạch.

Nguyên cây thô dài đem tiểu nếp bên trong uốn đến căng đầy, huyết khẩu cũng chống không được trắng bệch. Hạ Cơ tiết nước tương đối nhiều, bên trong độ bôi trơn tương đối cao, Tần Thi ra ra vào vào cũng rất thông thuận. Chính là mị thịet luôn gắt gao giữ lấy lửa nóng của hắn, bóp đến hắn hận không thể lập tức phóng thích chính mình.

Tần Thi muốn xem nhẹ loại khoái cảm này, động tác của mình phải nhanh hơn, ra vào càng thêm nhanh chóng, tiếng nước thọc vào rút ra không dứt bên tai, hương thơm hoa đào ở trong phòng phác mũi, lúc sau nghe thấy phảng phất khiến thân thể rớt vào thêm sức lực, động tác càng thêm thay đổi nhanh.

Thân thể trắng nõn của tiểu dê con bị va chạm run lên bần bặc, khiến người xem không khỏi đau lòng. Những sợi tóc đen của Hạ Cơ sớm đã hỗn độn ở trên đầu gối cùng trên mặt.

Một khuôn mặt yêu mị lúc này càng thêm kiều mị mê hoặc người, lông mi chớp chớp, mắt phượng dần dần đỏ lên, nhiều chỗ đỏ lên, khiến cho tinh thần người nhón nhạo. Âm thanh trong miệng kiều mị chưa từng có ngừng, Tần Thi nghe xong chỉ biết càng đánh càng mạnh mẽ, mỗi một chút đều thẳng cắm vào sâu bên trong, khiến cho thân thể Hạ Cơ bị kích thích đến câu đi lên lại nằm đi xuống.

Hai chân trắng đặt vòng qua eo của Tần Thi, sau lại lại được Tần Thi trực tiếp đặt trên vai, vú được định run lên run lên, Tần Thi lúc này không có thời gian đem nó an ủi, cổ tinh mặt trên lại thật sự ngứa, ngứa nửa ngày.

Không có cách nào, Hạ Cơ phải tự mình néo hai bông đầy đặn, bóp nhũ tiem, nhất thời đem nó ấn tiến ở giữa nhũ thịet trắng nõn, nhất thời lại đem nó đến cao trào. Mới miễn cưỡng an ủi thân thể đang hư không. Trong miệng còn phát ra âm thanh hưởng thụ hừ hừ.

Tần Thi thấy Hạ Cơ dâm dăng như vậy thì dưới thân lực đạo càng thêm hưng mãnh, hận không thể đem chính mình toàn bộ đều chen vào cái lỗ nhỏ thần bí kia.

Như vậy thọc vào rút ra không dễ chịu, Tần Thi lại lật người Hạ Cơ lại, quỳ gối ở trên giường, đem côn th*t của bản thân lại một lần nữa chen vào tiểu huyết của Hạ Cơ, không biết lần này là lần thứ bao nhiêu, buổi tối thay đổi ít nhiều tư thế, Tần Thi không có nửa điểm hưởng hưởng tiếc ngọc.

Khăn trải trên giường cuối cùng đã tràn đầy bạch trọc hắn mới buông lỏng tay.

Không biết từ chỗ nào tìm ra một khăn giường trải ra nhanh nằm lên, lại đem chính mình gắng gượng nhét vào tiểu huyết của Hạ Cơ rồi mới ngủ. côn th*t phía dưới luôn vô ý thức dựng thẳng, đem toàn bộ đường đi tràn ngập, bản thân Hạ Cơ lại không dám động, sợ lại đem đại cảm thú Tần Thi đánh thức, đến lúc đó có hại vẫn là chính mình, cứ như vậy nửa ngủ nửa tỉnh mà qua một buổi tối.

Huỳnh đệ bên trong trại đều biết hôm nay là ngày đại hi của Tần Thi, nên đồng lòng không có gọi bọn hắn rời giường, hai người cứ như vậy mà ngủ tới

giữa trưa.

Hạ Cơ là bị lửa nóng dưới thân đánh thức, nó ở bên trong ra vào vào đến không có điểm dừng.

“Trướng công, thiếp đói bụng.” Hạ Cơ hào nhór tới giường ăn cơm.

“Hiện tại không phải đang ăn nàg hay sao?” Tần Thi sờ hời đầy mặt nói.

-

Cà Pháo: Quà mừng 2 ♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 9

Editor: ThyLng339

Đến khi mặt trời ngả về tây Tần Thi mới dừng binh ngưng chiến. Hạ Cơ

đã mệt đến mức ngực dán vào lưng. Trên bàn đặt toàn là những món Hạ Cơ thích ăn làm cho Hạ Cơ thoág vừa lòng một chút. Liền thịt cá đều do Tần Thi rút xương cho, Hạ Cơ được ăn thì rất vui vẻ.

“Thiếu đương gia, huyện lệnh đã tới bên ngoài hàng rào, còn mang theo rất nhiều binh mã, muốn gặp thiếu đương gia.” Người tới thông báo về mặt hoảng loạn.

Tần Thi nghe xong về mặt ngưng trọng, quan hệ của bọn họ cùng quan phủ luôn luôn rất tốt, huyện lệnh mất công đến đây như vậy, chỉ có một khả năng là vì Hạ Cơ. Huyện lệnh cũng thật buồn rầu, nếu là cô nương bình thường hẳn có thể mất nhắm mắt mở mà thuận nước đẩy thuyền.

Lần này Tần Thi bắt, lại chính là thiên kim nhà Tể tướng. Khi Hạ đại nhân từ kinh thành xa xôi đuổi lại đây, Tần Thi nếu không đem người thả ra thì e là không biết sẽ gặp phải chuyện gì nữa.

Hạ tể tướng từ khi nhận được tin nữ nhi mất tích lòng liền nóng như lửa đốt, rốt cuộc nhận được tin tức từ thuộc hạ báo là bị thổ phi của một cái sơn trại bắt, vừa vận hiện tại hẳn đang tìm con trai của cố nhân cũng đang ở gần đây, Hạ tể tướng ngựa không nghỉ liền đuổi tới nơi này.

Người là đương nhiên muốn đưa về, Tần Thi nói, chẳng qua là hẳn muốn tự mình đưa Hạ Cơ về, cũng coi như là gặp mặt nhạc phụ tương lai.

“Nghiep chương!” trước mặt nam nhi bảy thước cũng gọi là Tần Thi này,

trùng tên với tên con trai cố nhân. Diện mạo cũng có bảy phần tương tự bạn tốt, rất có phong phạm của bạn tốt năm đó. Chỉ là tên này trình độ không biết tốt xấu, cố nhân cũng là người tốt khó gặp. Hẳn cư nhiên

không được sự đồng ý của mình liền cùng nữ nhi bảo bối thành thân,

trên bàn vừa mới để một chén trà ngon thượng hạng đã bị Hạ tể tướng

hất xuống mặt đất.

“Mang theo lễ hỏi này của ngươi, cút cho ta.” Hạ tể tướng giận không

kiềm chế được.

“Cha!” Hạ Cơ còn muốn thay Tần Thi nói chuyện, “Người đâu, đưa tiểu thư vào trong cho ta.” Chính mình cực cực khổ khổ đường mười mấy năm, mới hai ngày đã là của người khác rồi, là ai đi nữa cũng chịu không nổi.

Tần Thi thấy Hạ tể tướng tức sùi bọt mép, biết ông chỉ sợ là không tiếp

thu được sự thật này. Vẫn là đem lễ hỏi mang về. Ngày hôm sau, lại mang lễ hỏi đến Hạ phủ, Hạ tể tướng sai người hất nước vào người hắn. Tần Thi dù quần áo ướt đầm, nhưng khí độ vẫn không mất. Ngày thứ ba Hạ tể tướng đóng cửa thả chó, Tần Thi mang huynh đệ có võ công, bắt sống

tất cả chó mang treo ở trong viện. Làm Hạ tể tướng tức đến muốn đánh chửi người. ... việc này nháo đến cả kinh đô đều biết, Hạ tể tướng biết cứ kéo dài như vậy cũng không có kết quả gì.

“Tần Thi, không phải ta chường mắt ngươi”. Hạ tể tướng vuốt vuốt râu “

Ngươi cùng Cơ Nhi nếu đã thân mật như phu thê, vậy thì thành thân đi.”

Tần Thi nghi hoặc mà nhìn Hạ tể tướng, hẳn không tin có loại chuyện tốt này, đằng sau nhất định có điều kiện gì đó. “Cảm tạ nhạc phụ.” Tần Thi trước cứ tỏ vẻ vui mừng cùng cảm tạ.

“Có điều ngươi muốn cưới nữ nhi của ta cũng không đơn giản như vậy.” Hạ tể tướng mẫn hàm thâm ý mà nhìn hắn, “nếu trong vòng 3 năm, ngươi có thể lấy được vinh quang giống phụ thân ngươi năm xưa, ta liền đem nữ nhi gả cho ngươi. Nếu không được vậy chớ trách ta lấy gậy đánh uyên ương.”

“Mọi việc xin nghe theo nhạc phụ dạy bảo.” Tần Thi đem lễ hồi đề lại, một mình một người đi ra ngoài. Bây giờ biên cương đại chiến chạm vào là nổ ngay, nam nhi yêu nước đều đi đến biên quan bảo vệ quốc gia, mong giúp một phần sức lực. Tần Thi có lý do gì để thoái thác?

Chuẩn bị tốt hành lý, mang theo lệnh bài mà nhạc phụ đưa ngày mai liền xuất phát đi biên quan.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 10

Editor: ThyLng339

Tần Thi nghĩ nghĩ, vẫn là trộm lên vào trạm nghỉ nơi Hạ gia đang trú, tìm Hạ Cơ cáo biệt.

Hạ Cơ nghe phụ thân nói, biết Tần Thi ngày mai lập tức phải đi biên quan, thế nào cũng ngủ không được. Mở cửa sổ ngắm trăng, ánh trăng thanh lãnh chiếu lên mặt Hạ Cơ, da thịt như ngọc. Đột nhiên bên ngoài có bóng người chạy qua, đến trước mặt của chính mình. Là Tần Thi!

“Mặc ít như vậy, cũng không sợ cảm lạnh.” Tần Thi cởi áo ngoài của mình khoác lên người nàng.

“Chàng sao bây giờ mới đến?” trong âm thanh của Hạ Cơ bao hàm ủy khuất, nàng còn lo lắng hắn không qua được cửa ải của phụ thân. Tần Thi đem Hạ Cơ ôm vào trong ngực, không khí yên ắng. Tay Hạ Cơ ôm chặt lấy eo Tần Thi, đầu dựa vào vòm ngực cứng rắn.

“Thật là luyến tiếc chàng.” Thanh âm của Hạ Cơ kiều mềm triền miên. Tần

Thi không phải là người dễ dàng nói ra tiếng lòng, chỉ là ôm chặt lấy Hạ Cơ, hôn nhẹ lên tóc nàng. Tuy rằng Tần Thi không nói chuyện, nhưng Hạ Cơ vẫn hiểu rõ hắn đang nghĩ gì. Hạ Cơ lại không thích bộ dạng trầm mặc này của hắn. Ngẩng đầu, Hạ Cơ hôn lên hàu kết gọi cảm của Tần Thi. Tần thi từ nhẹ một tiếng, Hạ Cơ đối với cái cổ của hắn để lại mấy cái dấu hôn.

“Tôi nơi đó, chàng có thể sẽ có nữ nhân mới hay không?” Trong mắt Hạ Cơ sáng lấp lánh, giống như có một tầng lệ quang.

Tần Thi đối với việc an ủi nữ nhân thật sự không có kinh nghiệm, chỉ là không muốn nhìn thấy nàng khóc thút thít. Mềm nhẹ hôn lên mí mắt

nàng. Chạm rài xuống phía dưới, tiểu xảo là lướt cái mũi, cánh môi mềm như hoa, đôi má ửng hồng đều hôn qua. Thân thân, chạm rài cũng không phải đơn thuần an ủi. Đêm hôm khuya khoắt, trai đơn gái chiếc, khi không cẩn thận dục vọng liền sẽ bị đánh thức. Tần Thi đi đến gần giường đem cửa sổ đóng lại, nếu Hạ Cơ phát ra âm thanh gì, còn có thể ngăn trở một chút. Áo ngoài khoác ở trên người Hạ Cơ không biết đã rơi xuống đất từ lúc nào, Hạ Cơ mặc áo lót đen bạc đứng ở bên cạnh cái bàn. Hai lần môi một lần nữa lại dán vào, lần này không phải là ở bên ngoài bồi hồi, mà là trực tiếp đưa đầu lười vào khoang miệng đối phương, dây dưa lẫn nhau.

Khi hai môi tách ra, còn có một sợi nước dãi kết nối. Tần Thi đem Hạ Cơ đặt ở trên bàn, tìm được đai lưng, đem cởi ra, quần áo liền bị cởi ra. cái yếm đỏ thâm tôn lên da thịt trắng như tuyết. Tần Thi lập tức lấy bàn tay cách một cái yếm tơ lụa nắm lấy hai luồng mềm mại lại giàu có co giãn.

Hạ Cơ cúi đầu thấy động tác của Tần thi mặt đã sẫm đỏ bừng, hàm răng cắn chặt môi dưới, sợ chính mình phát ra âm thanh kỳ quái sẽ làm tỷ nữ phòng ngoài chạy vào. Hạ Cơ càng ấn nhấn, Tần Thi ra tay càng mạnh. Mãi theo đuổi xúc cảm càng giai hơn nữa, Tần Thi trực tiếp cởi yếm của Hạ Cơ xuống, hai luồng no đủ trực tiếp từ bên trong nhảy ra, trắng nõn làm hoảng mất người. Anh mắt Tần thi như lang như hổ gắt gao nhìn hai luồng này lắc lư, khi nó dừng lại lại lấy tay đánh hai cái, hai luồng đầy đặn lại lần nữa lắc lư.

“Tướng công, không cần”. Hạ Cơ bị cảnh tượng mắc cỡ này khiến cho không dám ngẩng đầu, Tần Thi ra tay không nặng, nhưng thanh âm lại vang dội, trên hai vú đều là vết đỏ loang lổ. Hai viên hồng mai đã sẫm không chịu nổi kích thích mà đứng lên, đợi Tần Thi nhắm nháp.

Tần Thi chơi đủ rồi mới bắt đầu véo hai viên hồng mai, thay phiên nhau

hướng trong miệng hút, một cái đều không bỏ sót. Lại đem tay to đặt ở ngoài sườn vú, dùng sức một chút, tạo ra một cái rãnh sau, lòng tham đem hai

viên anh đào đồng thời ngậm ở trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 11

Editor: ThyLng339

Tần Thi nằm ở trước ngực nàng, giống như một đứa trẻ con. Lúc này Hạ Cơ đột nhiên dâng lên một cảm giác giống tình thương của mẹ, nhẹ nhàng đem Tần Thi ôm vào trong ngực.

Đầu v* đã bị hút đến trướng lên, sung huyết đứng thẳng, đầu lưỡi nhẹ nhàng ở trên mặt liếm láp một phen khiến Hạ Cơ đều đã có cảm giác. Lúc này Hạ Cơ đã bất chấp ngưng ngừng. Chỉ biết uốn ngực đón ý hòa theo động tác của Tần Thi.

Bàn tay to của Tần Khi chui vào trong áo lót đang mở, theo tấm lưng bóng loáng của nàng xuống tới chiếc eo thon. Biết đó là điểm mẫn cảm của Hạ Cơ, lòng bàn tay ở nơi đó xoa tới xoa lui, Hạ Cơ chỉ có thể từng chút từng chút một thẳng eo, đem nửa người trên của mình đưa đến trong miệng Tần Thi.

Hạ Cơ bị bế lên, quần dài bị cởi ra vớt ở trên mặt đất. Trên người còn mặc một chiếc áo lót đã bị thoát dây, mỷ nhân quần áo nửa cởi, cánh tay trắng ngọc ở trong bóng tối phảng phất lộ ra ánh sáng, mặc so với không mặc càng muốn dụ hoặc hơn.

Ngón tay quen thuộc đi vào chỗ tư mật, vẫn là xúc cảm mềm nhũn giống

lần trước, chỉ là bên trong giống như ngày càng thêm ép chặt. Cũng may từ trước đến nay Hạ Cơ đều nhiều nước. Tần Thi không cần phải phí thời gian về vấn đề bôi trơn, làm nhiều thêm một chút cũng chỉ vì tình thú mà thôi.

Tiểu huyết của Hạ Cơ còn chưa bị Tần Thi khai phá hết, đi vào đã bị gắt gao cuốn lấy. Ngón tay vừa kéo ra, mặt trên liền dính đầy dịch hoa.

Hắn trực tiếp đưa ngón tay đến bên miệng Hạ Cơ.

“Liếm một chút.” Ngữ khí của Tần Thi tựa như thỉnh cầu lại tựa như mệnh lệnh. Hạ Cơ tuy rằng không thích như vậy, lại nghĩ Tần Thi ngày mai liền phải đi chinh chiến sa trường, cổ nhân chinh chiến mấy người trở

về? Tuy nói đời trước hắn là chiến công hiển hách cùng vinh quang mà khai hoàn trở về, ai mà ngờ được đời này có biến cố gì hay không chứ? Hạ Cơ có chút mềm lòng, há miệng ngậm lấy ngón tay.

Tần Thi chỉ là nhất thời hứng thú, cảm thụ được trong miệng cảm xúc ôn nhuận, cái lưỡi cẩn thận đem ngón tay mỗi một chỗ đều liếm qua, thậm chí còn nhẹ nhàng mút vào. Tần Khi bị khoái cảm này làm cho đầu óc hôn mê, tiểu thú ở phía dưới cấp tốc nâng đầu lên, hưng phấn không thôi.

Cởi quần dài của chính mình, lửa nóng đã dừng ở giữa hai chân Hạ Cơ.

Hạ Cơ liếm đến hăng hái, không hề đề phòng phía dưới bị công kích.

Tần Thi nói cũng không nói một tiếng liền đem lửa nóng của chính mình thọc đi vào, trơ mắt mà đem tiểu huyết cảm đến căng chặt.

Tần Thi hừ nhẹ một tiếng, Hạ Cơ không lưu ý liền cắn vào ngón tay đang ngậm trong miệng. Đau đớn làm tâm Tần Khi bạo ngược càng sâu, bóp eo Hạ Cơ rồi liền động tác lên. Hạ Cơ chỉ có thể đi theo động tác của Tần Thi mà lắc qua lắc lại.

Hai cái vú đã sớm bị đâm phập phồng lên xuống, Tần Thi nhìn nó đáng thương, đem một cái vú ngậm vào trong miệng, một cái khác ý bảo Hạ

Cơ tự mình xoa. Hạ Cơ cũng không thẹn thùng, chính mình nắm một bên vú, mạnh mẽ vuốt ve. Tần Thi thích nhất nhìn bộ dáng phóng đảng của Hạ Cơ, phía dưới va chạm càng thêm dữ dội.

Hắn sợ Hạ Cơ khi kích động liền phát ra âm thanh, cầm lấy cái yếm vừa mới ném ở trên bàn vo tròn, nhét vào trong miệng Hạ Cơ. Tuy rằng Tần Thi rất thích tiếng rên rỉ của Hạ Cơ, nhưng bây giờ cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể nghe hô hấp càng ngày càng nặng của nàng.

Tần Thi giống như vĩnh viễn cũng không biết mệt. Cùng lúc động tác thọc vào rút ra đổi tư thế, đổi vị trí là có thể rút vào một cổ sức lực mới. Hai người liền như vậy không biết mệt mỏi vẫn luôn làm đến lúc trời gần sáng mới ngừng. Bên trong Hạ Cơ đều đã nhét đầy tinh dịch mà Tần Thi bắn vào, hắn xem sắc trời đã sáng, mới từ bỏ đem thô dài của mình từ bên trong rút ra.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 12

Editor: ThyLng339

"Ta phải đi." Tần Thi hôn lên trán Hạ Cơ.

Hạ Cơ tràn đầy luyến tiếc nhưng cũng biết giờ phút này nàng không thể giữ hấn lại, chỉ có thể nhìn hấn mặc quần áo vào, còn đem cái yếm nhỏ của mình thuận tay nhét vào trong túi. Giờ giờ lên, về sau nhớ nàng thì lấy ra dùng. Hạ Cơ tro mắt nhìn hấn nhảy ra khỏi cửa sổ đi mất, trong lòng đột nhiên trống rỗng.

Tần Thi mang theo vài huynh đệ lên đường đến biên quan. Tuy rằng Hạ tể tướng có gửi cho trưởng quan địa phương một phong thư, trong đó chỉ nhắc đến việc Tần Thi là nhi tử của một vị cố nhân, không cần có đãi ngộ đặc biệt. Quan quân địa phương cũng chỉ tùy ý an bài cho Tần Thi một chức vị.

Hoàn cảnh ở nơi này kém xa so với sơn trại, cũng không phải là mọi chuyện sẽ vì hấn là một thiếu đương gia như trước. Cũng may Tần Thi trước khi tới đây đã chuẩn bị tốt sẽ chịu khổ. Đi theo quân đội ăn ăn uống uống.

Tần Thi ngày thường cũng có đọc qua một chút binh thư, rất nhanh đã bộc lộ được tài năng ở trong một đám binh lính. Ở chỗ này, không có bối cảnh mà muốn leo lên trên thì cần phải có dũng khí không sợ chết, đồng thời phải xem xét thời thế, mưu trí. Tần Thi đều có đầy đủ hai điều kiện

ấy, trở thành trung tâm trong quân đội. Qua thời gian một năm, Tần Thi cách mục tiêu của hấn vẫn còn rất xa.

Hoa nở hoa tàn lại một năm nữa, đào mất ba cái xuân thu đi qua. Hạ Cơ cũng thành một cô gái lỡ thì đợi gả. Mỗi lần khi tham dự yến hội, luôn có người muốn đến làm quen với nàng. Người nào cũng có ý muốn leo lên con thuyền lớn là nhà Tể tướng này.

Có tân khoa Trạng Nguyên, đỗ *bảng nhãn**, cũng có công tử gia đình quyền quý, cũng có người ái mộ dung mạo của nàng như các tài tử phú thương ở các nơi. Những người này muốn yêu tiền, muốn yêu quyền, lại có mấy người chân chính yêu nàng, Hạ Cơ nghĩ vậy không khỏi có chút cười nhạo.

(**Bảng nhãn: Người thi đỗ bảng nhãn đứng thứ hai trong tam khôi (dưới trạng nguyên, trên thám hoa).*)

Mỗi tháng hấn đều sẽ gửi thư về báo bình an, mỗi khi vào ngày nhận được thư, là lúc Hạ Cơ vui vẻ nhất. Từ tin, trong lòng cô biết, Tần Thi quan chức đã được thăng không ít, trong đó phụ thân hấn cũng có xuất ra ít lực.

Chiến sự ở biên quan đã kích phát, đối phương khí thế rào rạt, bên cạnh không ngừng có chiến hữu ngã xuống, nhân dân nơi đó suốt ngày sinh hoạt trong chiến hỏa. Nơi này quyền quý vẫn như cũ ngọp trong vàng son, phảng phất việc này không liên quan tới bọn họ, đánh giặc cũng sẽ không đánh tới kinh đô.

Đã hai tháng liên tiếp Hạ Cơ đều không nhận được thư của Tần Thi,

trong lòng không khỏi lo lắng cho hấn, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ.

Đào mất kỳ hạn ba năm đã đến, Tần Thi cũng không nói khi nào sẽ trở về.

"Hạ cô nương ở chỗ này nghĩ chuyện gì vậy?" Mỹ nhân phát gốc cũng đều có một phen ý nhị khác. Chương Nhiên nhìn ngây người, kinh thành đệ nhất mỹ nhân quả nhiên là danh bất hư truyền.

Chương Nhiên là áu tử của Binh Bộ thượng Thư, cũng là tân Bảng Nhãn năm nay. Nguyên nhân bởi vì bối cảnh gia đình, ở trên triều đình như cá gặp nước, trong ba tháng thăng liền hai cấp, chức quan còn cao hơn cả Trạng Nguyên, nhất thời đường quan rộng mở.

"Chương đại nhân." Hạ Cơ hơi cúi người. Hội ngắm hoa lần này chính là do chính thể của Binh Bộ Thượng Thư, cũng là mẫu thân của Chương Nhiên khởi xướng. Chương Nhiên tuổi cũng không nhỏ, Chương mẫu cũng có ý cho hấn xem mắt các vị cô nương. Vốn dĩ là Hạ Cơ muốn từ chối, nhưng Hạ phụ với Chương phụ từ trước đến nay có giao tình, ai cũng biết Hạ gia có một cô nương đẹp như thiên tiên, không đi chẳng phải là vô mặt mũi của ông.

Tuy rằng bây giờ dân phong cởi mở hơn, nam nữ có thể ở cùng nhau trong yến hội, nhưng dù sao Hạ Cơ cũng là cô nương chưa gả, ở lâu cùng

người ngoài không tốt cho lắm. Hạ Cơ xoay người định đi, lại bị Chương Nhiên vội kéo lại. Ngơ ngác nhìn Hạ Cơ không nói lời nào, đây chính là

vượt rào.

"Chương đại nhân có việc gì sao?"

-

Cà Pháo: Pháo mới thi xong liền lên đây, nhân dịp 8/3 tặng quà cho mn. Pháo đăng trước 1 chương nha ♥

Quyển 4 - Chương 13

Editor: ThyLng339

Hạ Cơ bị hành động đường đột như thế của Chương Nhiên liền không có sắc mặt tốt. Chương Nhiên bị Hạ Cơ lạnh giọng kêu thì nhanh chóng hoàn hồn.

"Hạ cô nương, tại hạ thất lễ." Chương Nhiên ngay lập tức rút tay lại, nghĩ thầm chính mình quá mức tùy tiện, không khác gì lãng tử phong lưu chỉ biết khinh bạc con gái nhà lành. Chương Nhiên vừa định giải thích, Hạ Cơ đã sớm không quay đầu lại mà rời đi. Nhìn bóng dáng giai nhân yếu điệu, trong lòng Chương Nhiên tràn đầy tiếc hận.

Hôm nay chính là ngày mình tìm ý trung nhân, cô nương chưa gả tới Chương phủ đều là cố ý muốn cùng nhà hấn liên hôn. Vậy Hạ cô nương cũng tới đây, có phải hay không đã rõ ràng?

Hạ Cơ bị Chương Nhiên làm cho phiền lòng, chính mình lại sợ chiến sự ngoài tiền tuyến căng thẳng, vạn nhất Tần Thi có cái gì bất trắc. Nàng nên làm gì cho phải? Tâm tư phiền muộn một đêm không ngủ được.

"Nhiên Nhi, con đã coi trọng cô nương nào rồi?" Chương mẩu gọi Chương Nhiên vào gặp mặt dò hỏi.

Chương Nhiên tuy là ở quan trường hô mưa gọi gió, tình trường lại không ràng, mẩu thân vừa hỏi trên mặt liền ửng đỏ lên.

Nhi từ do mình sinh ra, Chương mẩu còn có cái gì không rõ nữa. Nghe người hầu nói ngày hôm qua bắt gặp Chương Nhiên lôi kéo tay thiên kim nhà Hạ Tể tướng không bỏ. Đứa nhỏ này cùng phụ thân hấn giống nhau, chính là gốc tử. May mắn có dáng vẻ đường đường, ngọc thụ lâm phong nếu không làm sao lấy lòng được cô nương nhà người ta.

"Là Hạ tiểu thư sao?"

"Đúng vậy." đêm qua Chương Nhiên nghĩ đến khuôn mặt quốc sắc thiên hương kia, tay ngọc thon dài, làm cả đêm không ngủ được. Chương Nhiên lúc này cũng có chút nóng lòng muốn đem giai nhân trong lòng cưới về nhà, nếu không ngày ngày bị ảo mộng nhiều loạn phải làm như thế nào?

Nhi từ cũng coi như nghĩ thông suốt, Chương mẩu vô cùng vui mừng. "Được, đợi lát nữa ta sẽ nói với phụ thân con." Chương phụ cùng Hạ

Tể tướng có quan hệ thân thiết, nếu hai nhà có thể thành thông gia, cũng là thân càng thêm thân, chẳng phân biệt người ta.

Việc này không nên chậm trễ, Chương mẩu trước tiên làm Chương phụ thăm dò ý của Hạ tể tướng, nếu đồng ý, liền mời bà mới tới cửa.

Tần Thi không có tin tức, ngữ khí Chương Thượng Thư lại thành khản, trong lúc nhất thời Hạ Tể tướng không biết phải lựa chọn thế nào. Hẹn ước ba năm đã đến, nữ nhi tuổi cũng không còn nhỏ, lưu lại, chính là gái lỡ thì. Lại nói Chương Nhiên, ở trong đám tiểu bối cũng là người đứng đầu đấy.

Hạ tể tướng đầu tiên là đi tìm nữ nhi thương nghị, việc này vẫn nên để nàng quyết định mới tốt.

"Phụ thân, nữ nhi cuộc đời này trừ bỏ Tần Thi ra ai cũng không gả." Ngữ khí Hạ Cơ kiên quyết làm Hạ tể tướng không nghĩ tới. Có điều nếu là ý tứ của nữ nhi mình, người làm phụ thân cũng không tiện nói gì, chờ thì chờ đi, chẳng lẽ mình còn nuôi không nổi? Hạ tể tướng vẫn phải đi từ chối bạn của mình.

Việc này làm Chương Nhiên thương tâm không thôi, chỉ cần Hạ Cơ không có gả chồng, hấn tất nhiên cũng sẽ không lấy vợ. Nam nhi đến tuổi tất nhiên phải thành gia lập nghiệp, thái độ này làm Chương mẩu lo lắng không thôi, bà nên đi nơi nào để ôm tôn từ đây?

Thoáng qua, lại một năm nữa. Tần Thi không có một thông tin nào gửi về. Hạ Tể tướng nhìn tinh thần nữ nhi ngày càng sa sút thì không khỏi nóng vội, mỗi ngày bức nữ nhi tham gia các loại yến hội. Hạ Cơ nào có tâm tình cùng người khác ngắm trăng ngắm sao, thơ từ ca phú, nói chuyện nhân sinh triết học? mỗi ngày đều mang khuôn mặt bi sầu, nhưng lại câu không ít tâm của nam nhân. Đều vì muốn được mỹ nhân cười mà hao tâm tổn huyết.

Thời gian vội vã chảy qua, Tần Thi và Hạ Cơ đã tách biệt 5 năm. Hạ Tể tướng rốt cuộc nhìn không được, một đại cô nương lưu lại trong nhà còn ra thể thống gì? Từ khi biết Hạ Tể tướng có ý định nhất định phải đem nữ nhi xuất giá trong năm nay, khách đến Hạ gia liền đầy nhà, người đến cầu thú nói liên không dứt.

Quyển 4 - Chương 14

Editor: ThyLng339

Hạ Tề tướng tổng hợp suy xét, không màng nữ nhi phản đối, vẫn lựa chọn người đội Hạ Cơ hai năm - Chương Nhiên. Chương Nhiên rốt cuộc cũng có thể ôm được nỷ nhân về, tình trường quan trường song song đắc ý,

nhất thời chọc mù mắt người khác.

Hiện tại thần trợ công hệ thống cũng không biết đi đâu, Hạ Cơ không biết làm sao để tìm được Tần Thi. Hẳn nhất định còn sống trên thế giới này, Hạ Cơ chắc chắn, nếu không nàng cũng sẽ biến mất khỏi thế giới này.

Phía trước truyền đến tin chiến thắng, biên quan đại thắng. Đại quân đã từ Tây Bộ chiến thắng trở về. Nhận được tin tức này Hạ Cơ mừng rỡ một đêm không ngủ, Tần Thi khi nào sẽ trở về đây? Hôn sự cùng Chương Nhiên lại phải xử lý như thế nào đây? Còn mười ngày nữa nàng sẽ phải thành hôn cùng Chương Nhiên, sẽ không xảy ra chuyện khi hắn trở về nàng đã trở thành nữ nhân của người khác chứ?

Mấy ngày nay, Hạ Cơ sống một ngày mà như một năm. Cuối cùng đại quân chiến thắng đã về tới kinh đô. Hạ Cơ ở trà lâu lâu hai, nhìn Tần Thi cười đại mã cao ngất đi ở phía trước đại quân. Ngẩng đầu ưỡn ngực, khí thế hiên ngang. Không ít cô nương vây xem đều đỏ mặt nhìn.

Đầu đường cuối ngõ đều truyền tai nhau về chuyện xưa của Tần Tướng Quân. Hắn võ công cái thế, lên vào quân đội địch suốt hai năm, cuối cùng liên hợp với quân ta nội ứng ngoại hợp đem đối phương đánh đến hoa

roi nước chảy, tuổi mới khoảng đầu hai mươi, đã đạt tới địa vị mà người

thường không dám mơ đến. Hoàng Thượng đối với hắn vô cùng tín nhiệm, hẳn là từ một tay Hoàng Thượng đề bạt lên, đã thay thế được

những lão tướng ăn bổng lộc triều đình mà lại không làm gì.

Tần Thi đi một vòng đến hoàng cung, bẩm báo một cách kỹ càng tỉ mỉ toàn bộ tình hình chiến thắng của quân ta. Vừa ra cửa cung, liền chạy tới Hạ phủ. Vừa nghe nói hắn tới, Hạ Cơ không màng thị nữ ngăn cản trực tiếp từ bên trong vọt vào trong lòng hắn.

Tần Thi mặc kệ hợp lý hay không hợp lý, vurun tay liền ôm lấy Hạ Cơ. Ôm thân mình ôn hương nhuyễn ngọc của nàng, hắn mới cảm thấy chính mình thật sự đã trở lại từ chiến trường huyết tinh lạnh băng.

Hạ Tề tướng thấy hành động của nữ nhi thì trong lòng lại nóng vội, qua mấy ngày nữa là cùng Chương gia kết thân. Hai bên đều là người có uy tín, danh dự, việc này phải tính như thế nào đây?

"Nhạc phụ, tiểu tể đã trở lại." Tần Thi ôm lấy eo của Hạ Cơ không chịu buông ra, đầu Hạ Cơ dựa vào trên ngực Tần Thi, nước mắt đều đã làm

ướt quần áo của hắn.

"Ừ ừ." Hạ Tề tướng gật gật đầu.

"Con cùng Hạ Cơ đều không còn nhỏ nữa, không biết hôn sự của chúng con khi nào thì xử lý đây?" kỳ thật Tần Thi đã sớm nghe nói hôn sự của Hạ gia tiểu thư cùng Chương gia công tử, lòng nóng như lửa đốt, vạn nhất Hạ Tề tướng đem Hạ Cơ gả cho người khác, hắn lại phải làm thế nào đây? Đại quân quá đông đi rất chậm, Tần Thi dứt khoát bỏ lại đại đội ngũ, chỉ mang theo chút tinh binh, tức tốc chạy về kinh đô.

Hạ Tề tướng ghen lời. Nếu là trước đây, Tần Thi tất nhiên là không thể so với Chương Nhiên được. Vật đổi sao dời, *thương hải tang điền**, hiện tại Tần Thi chính là đương triều trẻ tuổi nhất Đại Tướng Quân, là người Hoàng Thượng tín nhiệm. Huống hồ hắn cùng với Hạ Cơ tình nồng ý đậm, Hạ Cơ gả cho hắn, chắc chắn sẽ được tất cả sủng ái. Hạ Tề tướng suy xét một chút.

(* *Thương hải tang điền*: ý nói sự thay đổi của đất trời, của cuộc sống.)

"Hạ Cơ bây giờ đã cùng Chương gia công tử đính hôn, bây giờ ngươi đã trở lại, ta tất nhiên là phải đi hỏi hôn với Chương gia rồi." Hạ Tề tướng bắt đắc dĩ nói.

Lời này truyền tới tai Chương gia đương nhiên là Hạ Tề tướng ý thế hiếp người, bắt đắc dĩ hắn quyền cao chức trọng. Cũng may Hạ Tề tướng đã giải thích thật tốt một chút chuyện cũ của Tần Thi và Hạ Cơ, hy vọng Chương Thượng thư niệm tình nghĩa đồng liêu ngày xưa, mà hiểu cho trái tim của một người làm phụ thân như hắn.

Chương Thượng thư cũng là người thấu tình đạt lý, chưa từng có một

chút truy cứu nào. Lại nói Chương Nhiên cũng là nhân trung long phượng, còn lo không tìm được thê tử hay sao?

Quyển 4 - Chương 15

Editor: ThyLng339

Chỉ là Chương Nhiên lại vì chuyện này mà tổn thương tinh thần rất lâu.

Hôn sự của Tần Tướng Quân cùng Hạ gia tiểu thư tuyên khắp phố lớn ngõ nhỏ, quần chúng ăn dưa còn tự bỏ não câu chuyện tình yêu cầu huyết của ba người. Cũng may hai người chỉ lo cuộc sống gia đình hạnh phúc của chính mình, không quan tâm tin đồn nhảm nhí bên ngoài.

Hơn nữa, Tần Thi là Đại Tướng Quân bảo vệ quốc gia, một thân anh hùng khí khái, bảo vệ đất nước khỏi bị ngoại bang giẫm đạp, là đại anh hùng trong lòng nhân dân. Cho dù Tần Thi có thật sự đoạt thê tử của người khác, cũng bị người kể chuyện nói thành là nhiệt huyết dũng sĩ nữ tình trường, là món tiêu khiển cho mọi người sau khi ăn xong.

Nghi thức hôn lễ thật ra là làm lại thêm một lần nữa. Lần làm ở son trại quá qua loa, giống như là cướp tân nương vậy, còn không có sự đồng ý của trưởng bối. Lần này có nhạc phụ tham dự, hết thầy đều đã thuận lý thành chương.

Hôn lễ long trọng chưa từng có, ngay cả Hoàng Thượng cũng phái người tới chúc mừng. Chương Nhiên trong hôn lễ uống rượu giải sầu, lập tức thành trò cười của toàn kinh đô, phụ thân còn bắt hấn tới. Cũng may, Chương Nhiên tuy buồn bực, nhưng vẫn có chút phong độ của thế gia công tử. Hôm qua người bỏ ta đi, hôm nay không thể giữ lại. Nếu Hạ Cơ đã vô tình với hấn, dưa hái xanh không ngọt, miễn cưỡng ở bên nhau không biết sau này còn có bao nhiêu chuyện xấu. Người nàng đợi lâu như vậy cuối cùng đã trở lại, làm một nam nhi bảy thước, nên vì Hạ Cơ mà cao hứng mới phải.

Vẫn bộ dáng cũ, Tần Thi không ở bên ngoài tiếp khách bao lâu liền vội vã vào tân phòng. Bị người ta giấu cọt nóng vội ăn không hết đậu hũ nóng,

hắn lại nói xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng.

Lần này Hạ Cơ rất quy củ, không tự tiện đem khăn voan đỏ xốc lên.

"Nếu ta không trở về, nàng sẽ gả cho người khác sao?" Tần Thi lúc này nhưng lại không gấp.

Hạ Cơ trầm mặc, cho dù nàng không màng đến danh dự, thì có biện pháp nào đâu? Muốn trốn nhà đi tìm hấn, nhưng hấn ở đâu nàng còn không biết.

"Nếu như nàng có gả cho người khác, ta không ngại đem nàng cướp về." Ngừ khí Tần Thi kiên định, lập tức đem khăn voan đỏ thắm xốc lên.

Thấy lại ánh sáng, mắt Hạ Cơ còn hơi mang hoảng hốt, một chút không đề phòng đã bị thân hình cao lớn của người trước mặt bổ nhào vào. Tiếng la duyên dáng còn không kịp phát ra, đã bị người nhanh chóng chặn lại. Đại lười của Tần Thi một chút cũng không khách khí duỗi vào. Đối với cái lưỡi phần nộn khiêu khích.

Hạ Cơ chủ động ôm lấy lưng của nam nhân, bờ vai của hấn dày rộng không ít, cách quần áo còn có thể cảm nhận được cơ bắp cuộn cuộn. Áo cưới màu đỏ tươi đã bị ném xuống mặt đất, Tần Thi mong ngày này đã lâu rồi.

Da thịt nàng vẫn giống trước kia kiều nộn trắng nõn, mặt nảy nở, càng

thêm yêu mị người khác. Ba quang lưu chuyển hớp hồn tâm nhân. Cổ tinh tế thon dài. Trước ngực hai bầu vú lớn lên không ít, Tần Thi không chút do dự mà gặm cắn lên.

Cái loại tư vị tinh dục này hai người đều cách xa hồi lâu, hai luồng nhũ

thịt ở bàn tay màu đồng của Tần Thi hình dạng biến hóa, trong miệng

Hạ Cơ phát ra thanh âm kiều mềm chưa từng nghe qua.

Nhìn hấn đem chính mình cỡi sạch sẽ, còn ở trên người mình động tay động chân, trong lòng Hạ Cơ thấy thật không công bằng. Hấn có thể sờ mình, chẳng lẽ mình lại không thể sờ hấn?

Tay nhỏ của Hạ Cơ ở trên người Tần Thi cọ xát, tìm được đai lưng của hấn. Tần Thi mãi lo vuốt ve thân hình hoạt sắc sinh hương. Cảm giác được tay nhỏ tức giận của Hạ Cơ ở trên người mình, không khách khí mà đem quần áo của chính mình cỡi sạch, hai người trần trụi trực tiếp đối mặt.

Tần Thi thoát xong đang muốn bò lên trên, đã bị lệ quang trong mắt Hạ Cơ làm cho kinh sợ. Đang yên đang lành sao lại khóc? Ánh mắt của Hạ Cơ nhìn chăm chăm vết thương của Tần Thi.

Quyển 4 - Chương 16: (Xong)

Editor: ThyLng339

Trong lòng Hạ Cơ thực khó chịu, ngón tay mảnh khảnh mon trón từng vết sẹo. "Đau không?" Hạ Cơ biết chiến trường hung hiểm vạn phần, nhưng khi nhìn đến từng vết từng vết sẹo trên người đã nói hết những gì hần đã chịu, hần đã từng trải qua, Hạ Cơ đột nhiên có chút chịu không nổi.

"Không đau." Tần Thi nói. Lòng bàn tay thô ráp vụng về lau đi nước mắt nơi khóe mắt của Hạ Cơ, sợ sức lực của mình nặng mà làm thương làn da kiều nộn của nàng.

Hạ Cơ khóc lớn một lúc mới dừng lại, Tần Thi liền ôm nàng. Hai người trần truồng tương dán, lại thiếu đi tình dục thật sự hiếm thấy. Hai chân Hạ Cơ mở ra ngồi ở trên người Tần Thi, tư thế

giống như ôm một đứa trẻ. Với Tần Thi mà nói, chuyện này đều trách nhiệm mà người nam nhân như hần phải gánh vác. Phần trách nhiệm này làm hần cảm thấy vinh quang.

Loại phân biệt này thật quá là tra tấn, những thứ mà bây giờ Tần Thi có được không phải dựa vào thời vận cùng đầu cơ trục lợi, mà rõ ràng là từ khắp nơi trên chiến trường cố gắng. Như vậy Tần Thi không chỉ làm Hạ

Cơ đau lòng, mà còn làm nàng cảm động và kiều ngạo. Nàng thật may mắn mới có thể gặp được hần, có thể đứng bên cạnh hần.

Hạ Cơ ôm lấy cổ Tần Thi, dán lên bờ môi của hần. Nhìn thấy cảm xúc của Hạ Cơ rốt cuộc cũng quay lại, động tác mềm nhẹ mà an ủi nàng. Hạ Cơ nhẹ nhàng hàm chứa cánh môi Tần Thi liếm láp, nếu hần ở bên ngoài đã chịu nhiều đao quang kiếm ảnh, đã kích ngấm ngấm hay công khai phải chịu, ở nhà, sao không cho hần thoải mái làm chủ, thích ý chút.

Một nam một nữ, không mảnh áo che thân, hôn xong khó tránh khỏi bốc lửa. Vốn dĩ chân Hạ Cơ mở ra ngồi ở trên người Tần Thi, hai vú dính sát vào ngực cứng rắn của Tần Thi, Tần Thi kéo eo Hạ Cơ hướng vào trong.

Tần Thi thường thức hai bầu vú kiều nộn trong tay, kích cỡ của Hạ Cơ không tới vừa đủ một tay của hần nắm giữ. Tần Thi cúi đầu xuống, ngậm lấy hai viên tiểu nậm vú. Hút cắn mút vào, đỉnh cũng bị hần làm cho sung huyết đỏ lên. Đầu lưỡi chọc mặt trên lỗ nhỏ, Hạ Cơ bị kích thích thiên ngang ngẩng lên, mười ngón tay bám lấy vai Tần Thi, cào ra ra từng vết đỏ.

Chút đau đớn này đối với kinh nghiệm sa trường như Tần Thi căn bản không có gì đáng nói. Động tác trong tay không có dừng lại. Nơi riêng tư của hai người gắt gao dán vào nhau, Tần Thi ôm lấy eo Hạ Cơ. Hai

người đồng thời phát ra một tiếng thở nhẹ.

Trận này đã đợi suốt 5 năm, hai người đều có chút không khống chế được. Tần thi là một nam nhi huyết khí phương cương, ở những ngày ấy, nhớ Hạ Cơ cũng chỉ có thể vào buổi tối dựa vào cái yếm đỏ thâm tưởng niệm nàng. Lần này rốt cuộc có thể tiến vào nơi mà mình luôn mong nhớ, Tần Thi kích động không thôi, cái này trực tiếp biểu hiện ở trên động tác của hần.

Hạ Cơ lâu rồi không mưa móc, bên trong hẹp hòi khó tiến vào. Tần Thi dựa vào sức lực của mình mà tiến vào. Một khắc đều không có dừng lại, chỉ biết thọc vào rút ra. Bầu vú của Hạ Cơ theo động tác hung hãn này mà lay động lên xuống, còn th* của nam nhân ở bên trong khai phá tiểu huyết. Hạ Cơ thoải mái vô cùng, theo động tác của Tần Thi bắt đầu rên rỉ, một chút đều không kiêng dè bên ngoài còn có người canh gác.

Tần Thi làm ở trên bàn, trên giường, mép giường, trên bàn trang điểm, chính diện, mặt bên, mặt trái đều làm một lần. Thân mình Hạ Cơ không có chút sức lực nào tê liệt ngã xuống giường Tần Thi mới dừng lại.

Đột nhiên, Hạ cơ một chút đau đớn đều không có. Lại biến thành một người vô hình nhẹ bay bay ở trong không gian. Trên giường Hạ Cơ đã

ngủ say trong lòng ngực ấm áp của Tần Thi. Bọn họ nhất định sẽ hạnh phúc, Hạ Cơ không biết tại sao, đột nhiên trong lòng có chút khổ sở. Lại phải rời khỏi nữa rồi.

Tần Thi, tạm biệt. Hạ Cơ, tạm biệt.

Quyển 5 - Chương 1: Thế giới 5: Ném đá tra nam: Tổng giám đốc hoa tâm

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

□

Editor: Thiên Cơ Vi

Nguyên chủ lần này của cô là một người có "thể chất" thu hút tra nam, cô ấy ngực trắng nõn không nói, lại còn xinh đẹp như hoa. Gia cảnh khá giả, việc làm ổn định, là một viên chức nhỏ trong công ty Khai Hoa.

Có lần nguyên chủ đưa sai tư liệu đến văn phòng tổng giám đốc. Tổng giám đốc của công ty là con trai của chủ tịch, tên Khai Minh. Khai Minh lớn lên phong lưu phóng khoáng, nhiều tiền, không thiếu phụ nữ muốn bò lên giường của hắn. Cảm thấy nguyên chủ đơn thuần không làm ra vẻ, cùng với những người phụ nữ yêu điểm đề tiện bên ngoài không giống nhau, liền theo đuổi cô ấy không bỏ.

Nguyên chủ từ nhỏ sống quy củ, chưa gặp qua loại trường hợp này. Hơn nữa Khai Minh nhìn không tồi, mày rậm mắt to, thần thái sáng láng, cô liền bị hắn dùng thủ đoạn hấp dẫn mê hoặc. Khai Minh lúc đó cũng cảm thấy mình đã gặp được chân ái, liền ra sức dùng thủ đoạn để cưới nguyên chủ về.

Nhưng loại công tử phong lưu này làm gì biết được cái gọi là chân tình? Sau khi hắn cưới nguyên chủ về nhà không quá hai ngày liền nhàm chán, bèn quay về lúc còn thói quen ăn chơi cũ, tham gia những buổi tiệc tổ chức tụ hội ăn chơi của các công tử. Trong lúc uống say, hắn bắt cần đã cùng với Mộ Nhu trước kia từng chơi đùa qua lại với nhau. Vì tránh cho Mộ Nhu đem chuyện này chọc đến nguyên chủ ở nhà, Khai Minh đem không ít tiền phong tỏa tin tức.

Nhưng mà loại chuyện này khi đã bắt đầu nếu không dẹp bỏ được thì vĩnh viễn không thể kết thúc. Nguyên chủ phát hiện số lần Khai Minh ra ngoài xã giao ngày càng nhiều, hơn nữa trên áo sơ mi thường xuyên dính son môi và tóc phụ nữ. Cô ấy bắt đầu bất an, nhưng tự an ủi trong lòng, Khai Minh sẽ không phản bội mình, sẽ còn nhớ đến hôn lễ và những lời thề non hẹn biển trước đó.

Sau đó không lâu, có phóng viên tuồn ra bên ngoài tin tức Khai Minh vụng trộm, ở trên đường cùng phụ nữ ôm hôn, ra vào khách sạn. Thời điểm nguyên chủ nhìn thấy tin tức này suýt nữa té xỉu. Lúc này, Khai Minh nói gì cô ấy cũng không tin, một mực yêu cầu ly hôn.

Nhưng Khai Minh lại không thiếu cách để đối phó với phụ nữ. Hắn thề thốt hứa hẹn với nguyên chủ tuyệt đối không có lần sau, sau này một lòng chung thủy với cô. Nguyên chủ suy nghĩ đơn thuần, không hề nghi ngờ mà bị lời ngon từ hoa mỹ xảo trá kia lừa gạt nên ở lại. Huống chi, gia đình nguyên chủ vốn theo lối truyền thống, sao có thể chấp nhận để cô ấy tái giá?

Không ngoài dự đoán, Khai Minh không thể kết thúc quan hệ giữa mình và những người phụ nữ kia, nhiều lần làm bậy bên ngoài. Hắn biết nguyên chủ không ly hôn được với mình, càng thêm quá đáng.

Tha thứ cho hắn một lần, nguyên chủ càng khó giữ hắn lại. Cuối cùng đau buồn mà qua đời. Khai Minh đến sau khi cô ấy mất mới biết được cô ấy tốt đẹp thế nào. Hình ảnh nguyên chủ vì hắn làm từng bữa cơm, luôn để đèn đợi hắn đột nhiên hiện rõ trước mắt. Bên ngoài phụ nữ đối với Khai Minh chỉ biết mở hai chân, chỉ có cô ấy, sẽ mở ra đôi tay ôm hắn.

Đến cuối cùng, Khai Minh cũng không có cưới vợ khác, sống cô độc quãng đời còn lại tự trừng phạt bản thân.

Hạ Cơ thấy rõ nguyên chủ lúc sau bất hạnh, tuy giận nhưng không trách, dù rằng cô ấy có rất nhiều cơ hội rời khỏi Khai Minh. Nhưng cô ấy đều không làm vậy, chỉ lựa chọn yên lặng chịu đựng.

Đàn ông sai trái một lần có thể sửa, có thể suy xét tha thứ, bởi vì đàn ông trời sinh phản bội trắng hoa là thói quen, nhưng tha thứ quá nhiều chính là uống công. Không bằng cả hai bên chia tay, mỗi người tự mình vui vẻ. Huống chi đối với Hạ Cơ, một lần phản bội, trăm lần không cần.

Lần này mục đích của nguyên chủ chính là có thể sớm rời khỏi tên đàn ông cận kề này, tìm được hạnh phúc của mình.

Hạ Cơ xuyên qua tại thời điểm Khai Minh đã nhiều lần phản bội. Nhưng nguyên chủ vẫn cố tình nhớ rõ bổn phận của mình, nên việc làm vì hắn một chút cũng không ít, nguyên chủ chờ Khai Minh trở về đã một đêm, mà bên ngoài trời đã sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 2

Editor: Thiên Cơ Vi

Nhưng nguyên chủ vẫn không thấy bóng dáng của Khải Minh. Cô ấy làm như vậy thì có thể thay đổi được gì? Cô ấy có thể kéo trái tim hắn về bên cạnh mình sao? Hạ Cơ sẽ không vì người đàn ông này mà chờ suốt đêm, đang chuẩn bị về phòng ngủ, cửa liền mở.

Người đàn ông vừa bước vào nhà sau một đêm lặn lội trở về, trên người còn mùi nước hoa phụ nữ và hơi thở tình dục.

"Em còn chưa ngủ?" Khải Minh nhìn Hạ Cơ không có chút chột dạ. Lúc bắt đầu hắn còn có cảm giác tội lỗi, hiện tại đã tập thành thói quen mặt không đổi sắc.

"Tôi hôm qua anh làm gì?" Hạ Cơ hỏi.

"Anh còn có thể làm gì sao? Đương nhiên là đi nói chuyện công việc." Khải Minh nói dối sớm đã thành quen.

"Nói chuyện công việc, là cùng đối tác nói chuyện đến lên giường luôn sao?" Hạ Cơ click mở đi động, bên trong là đoạn clip quay cảnh Khải Minh đem chân một cô gái đặt trên vai, phía dưới không ngừng cử động mãnh liệt.

"Bảo bối, em thật giỏi." Giọng nói Khải Minh truyền đến ản đầy tư vị tình dục. Đoạn video trong điện thoại Hạ Cơ chiếu liên tục không ngừng.

Nét mặt Khải Minh sa sầm.

"Anh ở bên ngoài làm việc rất khó tránh khỏi trường hợp như vậy. Hơn nữa anh với những người phụ nữ đó đều là gặp dịp thì chơi." Khải Minh muốn ôm lấy Hạ Cơ lại bị cô né tránh. Đối với loại đàn ông dơ bẩn như vậy cô không có ý chạm vào.

"Chúng ta ly hôn đi." Hạ Cơ dùng gương mặt vô cảm nói. Loại đàn ông khốn nạn này càng sớm chia tay càng an toàn.

"Cái gì?" Có lẽ do Hạ Cơ thể hiện quá mức hưng hờ khiến hắn bị tổn thương nên trong mắt hắn lộ rõ sự chán ghét. "Hạ Cơ, anh nói em đừng có được nước làm tới."

Hạ Cơ im lặng chống đỡ.

"Em thật sự nghĩ kĩ rồi sao? Nếu li hôn với anh, một phần tiền em cũng đừng mong có." Có lẽ do nội tâm của Khải Minh khủng hoảng, hơn nữa lại chơi bời suốt đêm với người phụ nữ bên ngoài nên đầu óc không còn đủ lí trí.

"Tôi cũng không cần. Xem như thời gian vừa qua là tôi dùng thanh xuân mua một bài học đi." Hạ Cơ đem đơn ly hôn ném lên trên bàn. "Kí đi."

Khải Minh tự trấn an mình, hắn không được mềm yếu, không thể lùi bước. Không phải chỉ là ly hôn thôi sao? Hơn nữa lấy nhu cầu tiêu dùng thiết yếu hiện nay của cô ấy, hắn dám khẳng định Hạ Cơ không đủ năng lực huôi sống chính mình, đến lúc đó hắn sẽ quay về cầu xin hắn. Nhưng Khải Minh không nghĩ đến cảnh tượng lai chính mình phải quỳ xuống cần khẩn cô ấy quay trở về.

Nội tâm của Khải Minh cân nhắc một hồi mới kí lên đơn ly hôn. Sau đó Hạ Cơ liền rời khỏi nhà.

Hạ Cơ cầm tờ đơn ly hôn vừa mới ký cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm, cô đã chính thức rời khỏi cái lồng chim huy hoàng tráng lệ này vĩnh viễn. Cô cũng không cầm theo món nào mà Khải Minh mua cho, chỉ lấy lại những thứ mà mình lúc trước mang theo đến đây.

Khải Minh nhìn bóng dáng Hạ Cơ rời đi trong lòng quặn đau. Cô ấy sẽ trở về, hắn thầm nghĩ.

Trên người Hạ Cơ một phần tiền cũng không có rời khỏi nhà của Khải gia. Sáng sớm mùa thu se se lạnh khiến cô ôm chặt lấy cánh tay của mình.

Tuy rằng lúc rời đi cô ấy mang theo ít đồ, sinh hoạt sẽ khó khăn, nhưng ít nhất sẽ có tự do. Chỉ là cô ấy không cảm thấy còn chỗ nào tốt để đến, chuyện này nhất định nên nói với ba mẹ. Bởi vì trước khi gả Hạ Cơ cho Khải Minh, ba mẹ cô ấy luôn cảm thấy gia cảnh hai nhà khác nhau quá lớn, lo sợ con gái chịu ủy khuất lại không thể kể ai nên sớm đã dặn dò qua. Trong nhà tuy không quá giàu nhưng vẫn đủ sống, nếu không thể chịu nổi cứ về nhà ba mẹ nuôi.

Hạ Cơ khi đó chỉ quan tâm đến hôn lễ, nào để ý đến những cân nhắc lo lắng của ba mẹ, cuối cùng cô vẫn gả cho Khải Nam. Sau đó chính mình chịu đau khổ đến ngày mất.

"Hạ Cơ, là chị đúng không?" Một người thân hình cao lớn đi đến trước mặt Hạ Cơ, giọng nói vô cùng kinh ngạc và vui vẻ.

Hạ Cơ chăm chú nhìn, thầm đoán thanh niên này nhiều nhất chỉ mới mười tám mười chín tuổi, vẻ ngoài xinh đẹp tuấn tú mang chút cảm giác già dặn, chính là loại hình tiểu thị tươi lưu hành hiện nay.

-

Cà Pháo: tranh thủ cúp điện nên đăng cho mn đây ♥□

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cờ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 3

Hạ Cờ kiểm tra kí ức của nguyên chủ một chút, phát hiện không có người nào như vậy! Cậu ta là kẻ lừa đảo từ nơi nào tới vậy. Hạ Cờ đề phòng lùi về phía sau một bước.

Thanh niên kia nhìn thấy bộ dạng đề phòng của cô thì chân mày hơi nheo nhưng lại nhanh chóng mỉm cười.

"Chị Hạ Cờ, em là Bạch Triết, chị không nhớ rõ em à?" Thanh niên bĩu môi. "Khi em còn nhỏ thường xuyên đến nhà chị ăn cơm. Ba em là Bạch Tùng đó." Thanh niên vô cùng phần chân giải thích.

"À." Hạ Cờ phản ứng rất hững hờ. "Là em."

Đúng là có một đứa trẻ như vậy, nhưng mà lúc còn nhỏ đáng về tình tế đáng yêu. So sánh với bộ dạng bây giờ thực sự khác biệt quá lớn.

"Chị Hạ Cờ, chị đang làm gì vậy?" Bạch Triết không hề để ý thái độ của Hạ Cờ.

Hạ Cờ đang suy tính tìm một công việc, sẽ không vì ba mẹ có thể nuôi mình mà trốn tránh. Dù sao ba mẹ cũng đã lớn tuổi, mình không thể mãi ăn bám, vẫn là nên tự mình tìm một chỗ ở. Chỉ là hiện tại cô làm gì có đồng nào trên người?

Nếu nói Bạch Triết không hiểu đạo lý đối nhân xử thế vậy thì oan uổng cho cậu. Bởi lẽ, lúc này cậu có thể nhìn ra Hạ Cờ có chuyện khó giải quyết. Buổi sáng sớm cậu ra ngoài chạy bộ, thì gặp được Hạ Cờ kéo theo vali đồ đi trên phố, rõ ràng là không đúng. Cậu đoán ra được là cô ấy cùng chồng cãi nhau, cãi xong lại không biết đi đâu. Nhưng không dám về nhà sợ ba mẹ lo lắng, vì vậy cô hiện tại không có nơi nào để đi.

"Chị Hạ Cờ, chị đem theo đồ đạc nhưng không có phương tiện, không bằng về nhà của em nghỉ một chút. Lát nữa em lái xe đưa chị về." Bạch Triết nhiệt tình đề nghị.

Hạ Cờ hiện tại không có chỗ đi, hơn nữa thấy đáng về Bạch Triết đoán chính, chắc không phải người xấu. Nhưng cô vẫn có chút phân vân, đi theo thanh niên này thật sự an toàn chứ?

Thấy Hạ Cờ do dự, Bạch Triết cũng không có kiên nhẫn, hần trực tiếp mang vali chạy về hướng nhà mình.

"A, Bạch Triết, em buông ra cho chị!" Hạ Cờ ở phía sau lập tức đuổi theo.

Nhà của Bạch Triết là một chung cư nhỏ, tuy không sang trọng như nhà của Khải Minh nhưng bố trí đơn giản tinh tế, hoàn cảnh vẫn khá tốt.

"Một mình em ở sao?" Hạ Cờ hỏi.

"Đúng vậy! Ở cùng ba mẹ chẳng phải rất giống trẻ con sao?"

"Thì em vốn dĩ là trẻ con mà." Hạ Cờ xem thường nói.

Phòng bếp bày trí không quá bừa bộn, một chút dơ bẩn cũng không có. Dù là nơi ở của con trai nhưng vẫn rất sạch sẽ.

"Chị Hạ Cờ, chị có thể nấu cơm không? Em chưa có ăn sáng, rất đói luôn." Bạch Triết làm nũng, năn nỉ người mới vào cửa nấu cơm cho cậu.

Nếu là ngày thường, Hạ Cờ sớm cho kẻ đó một bạt tay. Dám sai bà nội ta đây sao? Chỉ là hiện tại không thể làm vậy, ai bảo người nghèo ý chí ngắn lắm gì? Cô đành tay làm hàm nhai, cơm no áo ấm.

Hạ Cờ mở tủ lạnh, tìm hai quả trứng gà, một bao mì sợi, đảm bảo cho hai người ăn no.

"Chị Hạ Cờ, chị nấu ăn thật ngon. Hay chị ở lại giúp em nấu cơm nha?" Thăng nhóc Bạch Triết dỗ ngọt.

Cô biết cậu cố ý nói quá, dỗ mình vui vẻ. "Chị đây xinh đẹp như hoa như ngọc lại phải nấu cơm cho nhóc? Vậy nhóc phải đưa tiền cho chị mới được."

Hạ Cờ vốn nói giỡn, ai ngờ tên ngốc Bạch Triết này nghe xong vui vẻ không thôi, lấy từ két sắt một chồng tiền nhét vào tay cô.

"Đều cho chị, sau này chị mỗi ngày chị đều phải nấu cơm cho em." Bạch Triết dùng vẻ mặt ngạo kiều nói.

Hạ Cờ ngây người, đây là con nhà giàu ngu ngốc trong truyền thuyết sao? Không thể không nói, đứa ngốc này lớn lên rất đẹp trai.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 4

Kỳ thật Bạch Triết nhỏ hơn Hạ Cơ hai tuổi, nhưng mà lại có khuôn mặt trẻ con, làn da trắng nõn búng ra sữa, nhìn qua giống như sinh viên chưa ra trường vậy.

Có chuyện tốt như vậy đưa đến cửa Hạ Cơ sao lại không cần, trước kia mỗi ngày vì Khải Minh nấu ăn, hần còn kén cá chọn canh, ở bên ngoài làm xăng làm bãi. Bây giờ có thể nhặt được một tiện nghi lớn như vậy, vừa lúc hóa giải khẩn cấp.

Bạch Triết thấy Hạ Cơ đồng ý cũng cực kỳ vui vẻ. Nữ thần của mình cùng mình sống chung một nhà, còn có chuyện gì vui hơn chuyện này sao? Cậu không quan tâm cô có phải là phụ nữ có chồng hay không, dù sao thì cái người tên Khải gì gì đó cũng đối xử với cô không tốt. Vài lần cậu đều bắt gặp tên kia trái ôm phải ấp tán tỉnh phụ nữ khác.

Lúc Bạch Triết thấy Hạ Cơ sắp xếp hành lý có làm rơi một tờ giấy thỏa thuận ly hôn, trong lòng quả thực muốn bay lên trời, đây không phải chứng minh cậu còn có cơ hội?

Hạ Cơ không chỉ ly hôn, còn nghỉ việc ở công ty của Khải Minh. Làm một bộ hồ sơ đi xin việc mới.

Hạ Cơ về nhà cùng cha mẹ nói chuyện ly hôn, mẹ nghe cô nói ánh mắt đều đỏ lên. Kéo Hạ Cơ ôm vào lòng, “Con gái ngoan của mẹ!”

Cha Hạ Cơ ngược lại kiên cường hơn, “Ly hôn thì ly hôn, cha cũng không cần một đứa con rể như hần! Con gái cha xinh đẹp như vậy, cha còn nuôi không nổi sao.”

Cha mẹ tận lực khuyên Hạ Cơ về nhà ở, dù sao trong nhà cũng thoải mái hơn. Nhưng Hạ Cơ dù sao cũng là gái đã có chồng, trở về nhà ở cha mẹ chịu được, nhưng Hạ Cơ không muốn nghe hàng xóm xì xào to nhỏ chuyện của cô. Cô hứa với cha mẹ một tuần sẽ về một lần thăm họ, nói rõ bản thân đã thuê nhà trọ, nơi đó sống rất tốt.

Như vậy, Hạ Cơ cùng Bạch Triết bắt đầu cuộc sống ở chung không biết xấu hổ. Tuân theo ước định ban đầu, Hạ Cơ phụ trách việc nhà, đương nhiên không phải tất cả. Nhà Bạch Triết có một cô giúp việc giúp quét dọn nhà cửa, Hạ Cơ chỉ cần nấu ăn là được.

Ở chung một nhà, cách mạng hữu nghị nhanh chóng được phát triển. Ban đầu hai người họ lễ phép dùng từ “mời”, “cảm ơn”. Biến thành “Bạch Triết, hôm nay cậu không rửa chén thì lần sau đừng có ăn cơm nữa”. “Hạ Cơ đây là máy tính của em, chị lấy xem phim cảm gì vậy?”

Sau khi com no rượu say, hai người mỗi ngày nằm trên sô-pha xem TV, Hạ Cơ muốn xem phim tình cảm, Bạch Triết thì muốn xem kênh thể thao. Ý kiến không hợp, hai người lại bắt đầu gây chuyện.

Hạ Cơ nắm ngay chiếc điều khiển từ xa ở trên bàn trà, đoạt lấy ôm vào ngực. Bạch Triết nhìn cô giống như một mụ gà mái nhin không được nở nụ cười, quả thực rất ra dáng một phụ nữ thất nghiệp. Cầm di động, chụp nhanh một tấm hình của Hạ Cơ lúc này.

Cái này không thể bỏ qua được, Hạ Cơ lập tức cẩn thận đem điều khiển từ xa đặt phía dưới gối ôm. “Bạch Triết, chị nói cho cậu biết, mau xóa ngay cho chị, không thì hãy cẩn thận với Cửu Âm Bạch Cốt Trảo của lão nương.”

“Hừ hừ,” Bạch Triết cười lạnh, giờ giờ điện thoại lên “Không xóa thì chị làm gì được em”

Hạ Cơ bắt trước bộ dáng của Chu Chỉ Nhược, vương ra mười ngón tay, làm thành bộ dáng móng vuốt, nhắm đến hướng của Bạch Triết ở đầu kia sô-pha tấn công. Bạch Triết nằm ở trên sô-pha, nhìn Hạ Cơ tiến lại đây, tay chân hai người bắt đầu đánh lên.

Bạch Triết chỉ dùng ba phần sức lực, ngược lại là Hạ Cơ, giống như không cướp được sẽ không dừng tay. Hạ Cơ không biết khi nào đã ngồi ở trên thất lưng của cậu, Bạch Triết cố gắng đem tay giơ lên cao. Hạ Cơ vì bò lên trên, móng nhỏ của cô ở trên người cậu cọt cọt cọt cọt.

Bụng dưới của Bạch Triết bắt đầu nóng bừng, lại không cam lòng đầu hàng. Tay nhanh chóng thu về, không cần thận, đụng vào bả vai của Hạ Cơ. Do mùa hè nên cô mặc đồ hơi mỏng, Bạch Triết xuống tay lại nhanh. T-shirt rộng rãi cùng dây nội y từ vai phải đều bị kéo xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 5

Editor:

Hai người đều bị biến cố này làm cho sợ ngây người! Một bên mềm mại, trắng nõn, tròn trĩnh liền đặt trước miệng của Bạch Triết, quảng thâm đậu đỏ phần nổi, còn hơi hơi đứng lên, thoang thoang mùi hoa đào, Bạch Triết nhìn cảnh đẹp đến ngây đại.

Nhìn thấy bộ dạng ngọc ngà của Bạch Triết, Hạ Cơ chống đỡ lồng ngực cứng rắn của cậu ngồi dậy, không cẩn thận, lại trượt xuống. Một bên mềm mại rơi vào trong miệng của Bạch Triết. Hạ Cơ bị xúc cảm ấm áp này khiến cho cả người mềm nhũn, trực tiếp ngã lên người Bạch Triết, hai luồng đầy đặn áp lên khuôn mặt đẹp trai của cậu.

Bạch Triết bị xúc cảm mềm nhũn này hút hết linh hồn. Mối không khách khí ngâm lấy một viên đậu đỏ, đầu lưỡi còn liếm qua trên mặt, hút liếm láp một trận.

Hạ Cơ đến thế giới này còn chưa có hưởng thụ qua cá nước thân mật. Bị động tác của Bạch Triết khơi dậy dục vọng đang dần dần tăng lên, thân thể cũng không được tự nhiên ở trên người cậu đang đưa.

Đầu Bạch Triết bị đặt giữa hai luồng mềm mại, những sợi tóc cứng chọc lên ngực Hạ Cơ gây ngứa. Viên hồng mai ngâm trong miệng cuối cùng cũng được nhả ra, bên trên dính nước trong suốt sáng ngời đặc biệt đáng yêu. đầu v* gặp không khí bị lạnh, càng thêm đứng thẳng.

Lúc này Hạ Cơ mới hồi phục lại tinh thần, tại sao lại như vậy, tại sao lại cùng tên nhóc này làm đến mức này? Hạ Cơ lập tức từ trên người Bạch Triết đứng lên, đem bộ ngực nhét lại vào áo. Bạch Triết vừa định kéo cô lại, cô liền nhanh như chớp chạy vào phòng của mình. Lâm trận bỏ chạy có phải là một hành động không đúng hay không, nguyên chủ vốn là người bảo thủ, làm sao có thể tùy tiện cùng người khác phát sinh quan hệ được chứ?

Ngày hôm sau Hạ Cơ theo thường lệ chuẩn bị tốt bữa sáng cho Bạch Triết, hai người xem như chưa có chuyện gì xảy ra. Chỉ là hôm nay tên nhóc kia, tại sao lại cứ nhìn chằm chằm vào ngực của cô.

Còn có một chuyện vui, đó là Hạ Cơ nhận được điện thoại đi phỏng vấn. Là một công ty đa quốc gia, Hạ Cơ cảm khái, quả nhiên ông trời không tuyệt đường sống của con người. Hạ Cơ mặc một bộ vest công sở đi đến công ty, không biết có phải vì sơ yếu lý lịch của cô quá mức vĩ đại hay không, ban giám đốc liền trực tiếp tuyển cô.

Hạ Cơ vui vẻ vô cùng đi về nhà, hôm nay vui vẻ như thế, để ăn mừng phải nấu thật nhiều món ngon mới được. Cuối cùng cũng có thể có được thu nhập. Sự việc tối hôm qua của hai người đều coi là một việc ngoài ý muốn.

Bây giờ Hạ Cơ còn đang trong thời gian thử việc, thử việc một tháng, chỉ cần vượt qua những người thử việc khác là có thể trở thành nhân viên của công ty.

Hạ Cơ vừa vào làm, còn nhiều chỗ không hiểu. Ai biết được tên nhóc Bạch Triết này nhìn nhỏ tuổi, kiến thức lại nhiều như vậy. Hạ Cơ thường xuyên hỏi cậu, Bạch Triết không phải là người lấy việc giúp người làm chuyện vui, làm phiền cậu lúc đang chơi game thì cậu sẽ nổi giận, bình thường có vấn đề muốn hỏi thì Hạ Cơ phải làm đồ ăn ngon đến nắn nỉ cậu, hay giặt quần áo cho cậu. Hạ Cơ vì muốn có được công việc này nên đều nhịn.

Thông qua cố gắng của Hạ Cơ, cuối cùng cũng được nhận làm nhân viên chính thức. Hạ Cơ gọi điện thoại cho Bạch Triết đầu tiên.

“Buổi tối làm món ngon cho cậu ăn, chị đã chính thức trở thành nhân viên của công ty rồi!” Hạ Cơ hưng phấn nói.

“Chúc mừng! Thời đại mới của nữ cường nhân mở ra rồi.”

Sau khi nói chuyện điện thoại xong Hạ Cơ mới nghĩ tới gọi báo cho cha mẹ. Lúc Hạ Cơ gọi điện thoại cho cha mẹ thì suy nghĩ, từ lúc nào, người mà mình tin tưởng nhất lại là Bạch Triết.

Sau khi thành nhân viên chính thức, tính tích cực trong công tác của Hạ Cơ không mất đi, mà còn nghiêm túc hơn nữa.

- - - - - □ - - - - -

Cà Pháo: Được 1k người theo dõi mình sẽ bảo chương nha, yêu mọi người ♥

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 5 - Chương 6

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hôm nay, Hạ Cơ đang xem tài liệu lại thấy có chút không hiểu. Lần trước rõ ràng Bạch Triết đã chỉ qua cái này rồi, sao bây giờ lại không nhớ ta? Hạ Cơ dùng sức gõ gõ đầu, cái trí nhớ này!

"Cốc cốc cốc!" Người ở bên trong không có phản ứng. Tên tiểu tử Bạch Triết này chắc chắn là đang đeo tai nghe chơi game rồi.

Hạ Cơ trực tiếp mở cửa đi vào. Bây giờ đang là thời điểm mấu chốt, Bạch Triết gắt gao nhìn thẳng vào màn hình. Hạ Cơ nhìn những ngón tay thon dài của Bạch Triết lướt nhanh trên bàn phím. Game thú vị như vậy sao?

Lúc này tuyệt đối không thể quấy rầy cậu. Hạ Cơ ngoan ngoãn đứng ở một bên. Thanh âm gõ bàn phím càng lúc càng nhanh vang bên tai, xem ra trò chơi sắp kết thúc. Quả nhiên, không quá hai phút, Bạch Triết liền ngừng lại.

"Có chuyện gì sao?" Bạch Triết còn chưa trong cuộc chiến thoát ra. Nhìn chằm chằm màn hình một khoảng thời gian, có chút hoa mắt.

"Cậu xem, tôi lại không nhớ rõ lắm" Hạ Cơ khom lưng đem tài liệu đặt lên bàn.

Bạch Triết vừa cúi đầu, ánh mắt liền tập trung vào một mảng trắng nõn trước ngực Hạ Cơ. Hạ Cơ hôm nay mặc một chiếc áo ngủ hai dây màu trắng, trước ngực hơi rộng, Bạch Triết thậm chí có thể nhìn thấy điểm thâm thâm trước ngực. Cô không có mặc áo lót! Phát hiện ra chuyện này khiến cho người Bạch Triết rung động.

Hạ Cơ còn ở bên tai cần nhẫn nói không ngừng, Bạch Triết lúc này thậm chí muốn hôn lên cái miệng đang nói nói luyên thuyên kia. Hạ Cơ không phải kẻ ngốc, dần dần phát hiện ánh mắt của cậu không thích hợp.

"Nhìn cái gì mà nhìn?" Hạ Cơ ôm lấy ngực mình. Hai luồng nhũ thịt bị đè ép có vẻ đầy đặn hơn.

Bạch Triết vội nguy trang thành bộ dáng không kiên nhẫn. "Nhìn, chị phải có mới nhìn được chứ. Muốn hỏi tôi cái gì, đưa lại đây xem nào!"

Hạ Cơ cảm giác mình vội vàng đến phòng cậu có lẽ là một sai lầm. "A, đây." Hạ Cơ đưa tài liệu cho Bạch Triết.

"Chị đứng xa vậy sao tôi có thể giảng cho chị được?" Bạch Triết liếc Hạ Cơ với biểu tình ngu si.

Kiến thức của Bạch Triết rất rộng có thể đem những chỗ khó hiểu lý giải thành đơn giản dễ hiểu. Cậu không làm giáo viên thì thật đáng tiếc. Mà cậu mà làm giáo viên cũng quá là uống phí tài cao vào việc nhỏ này.

Hạ Cơ nghe rất nghiêm túc. Ngoan ngoãn đứng bên cạnh Bạch Triết, bộ dáng giống học sinh tiểu học khiến cho tim Bạch Triết mềm mại. Nhưng trước ngực hai bầu mềm mại vẫn hấp dẫn lực chú ý của cậu. Nếu không phải quen biết Hạ Cơ, biết cô là người như thế nào, bằng không với cái bộ dạng này chạy vào phòng của đàn ông, thật sự rất khó để không nghĩ lung tung đấy.

"Được rồi, hôm nay cậu vất vả rồi. Lát làm cho cậu một bữa ăn khuya."

Hạ Cơ đã bị Bạch Triết luyện ra thành một bảo mẫu tiêu chuẩn. "Tôi không muốn ăn khuya, tôi muốn ăn em!" Câu nói từ nội tâm của Bạch Triết. Biểu hiện ra ngoài là:

"Đi thôi, tôi muốn ăn cánh gà chiên coca, thịt kho tàu móng heo, tôm hùm đất...." Cộng thêm vẻ mặt ngạo kiêu.

"Nghĩ cũng hay quá đấy!" Hạ Cơ lấy tập tài liệu gõ lên đầu Bạch Triết.

"Chị đúng là người đàn bà đánh đá!" Bạch Triết rống lên.

Dưới khẩu vị kinh khủng của Bạch Triết mà tay nghề của Hạ Cơ tiến bộ không ít. Một món đồ ăn, sắc hương vị đều đủ. Bạch Triết ngửi thấy mùi liền đi ra.

"Làm không tệ nha!" Bạch Triết đối với tay nghề của Hạ Cơ rất vừa lòng. "Chỉ là sao trên người chị lại có mùi rất lạ!" Bạch Triết cúi xuống cổ Hạ Cơ nói. Hạ Cơ bị hơi thở ấm áp của hắn phun ở cổ làm cho đỏ mặt.

"Mùi khói dầu!" Bạch Triết đưa ra kết luận.

Hạ Cơ bị Bạch Triết nói như vậy, tất nhiên là cho cậu một kích. Rồi mới trở lại phòng ngủ thay quần áo. Hạ Cơ trở lại phòng hưng hăng nghĩ, đây mới là bản tính của tên nhóc này! Độc miệng!

-----□-----

Cà Pháo: Bảo chương như đã hứa với mn rồi đây, cảm ơn tất cả mn đã ủng hộ Pháo dù truyện ra rất rùa bò. Yêu mn nhiều lắm □□

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 7

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hạ Cơ tìm một chiếc áo rộng thùng thình với chiếc quần đùi thay vào. Ở nhà ăn mặc thoải mái là quan trọng nhất. Bạch Triết ở trên bàn rất là vui vẻ còn đang xem bóng đá trực tiếp nữa.

Hạ Cơ ở một bên ngồi xuống, vừa ăn vừa xem tài liệu. Bạch Triết nhìn Hạ Cơ ngay cả thời gian giải trí cũng không buông tha, một hai phải ở thời điểm này lại xem tài liệu. Một tay đem văn kiện cướp lấy.

"Ai, chị không thể cho chính mình nghỉ ngơi chút sao?" Bạch Triết hận đến độ rên sát thành thép. "Nhìn xem những người phụ nữ khác, vào lúc này không đắp mặt nạ cũng đi ngủ đường da, còn chị ở đây làm cái gì?"

"Tôi không xem thì ai giúp tôi xem, đưa đây!" Hạ Cơ hướng Bạch Triết vươn tay, "Đưa tài liệu trả cho tôi."

"Lại nói chị đây từ lúc mới sinh ra đã đẹp rồi còn cần dùng đến mấy thứ đó sao?"

Bạch Triết đánh giá thân thể Hạ Cơ một chút, lời này xác thực nói không sai. Chân mày lá liễu không cần kẻ, mũi thon xinh đẹp, môi hồng răng trắng, da thịt trắng tuyết. Tỷ lệ dáng người cũng thuộc dạng hiếm gặp, chân dài eo thon, pháp phòng quyến rũ. Thế gian này thật đúng là hiếm có loại phụ nữ đẹp tuyệt trần như vậy. Nhìn đến dục vọng của Bạch Triết cũng muốn ngẩng đầu rồi.

Hạ Cơ thấy Bạch Triết nhìn chằm chằm mình nửa ngày không có phản ứng gì, chính mình đành phải tự qua lấy. Bạch Triết vừa mới phục hồi lại tinh thần, liền phát hiện Hạ Cơ đang tiến về phía này, đầu óc còn chưa kịp phản ứng lại tại sao lại đi về hướng này, nhưng cứ bỏ chạy rồi tính.

Cái thói quen đụng tí là đánh người có thể sửa một chút được không? Bạch Triết đều bị dọa sợ. Bạch Triết vẫn là bị Hạ Cơ tóm được. Cậu cảm văn kiện đưa lên cao, Hạ Cơ nhảy lên cũng không lấy được, trong lòng tức muốn chết! Vẫn là nhảy cả người lên, nhìn Hạ Cơ giống như con chuột túi vậy, Bạch Triết nhìn không được cất tiếng cười to. Nụ cười này nghe vào tai Hạ Cơ có thể coi như là nhục nhã? Hạ Cơ đẩy mạnh một cái, Bạch Triết không cẩn thận bị Hạ Cơ đẩy ngã xuống sofa. Hạ Cơ đang muốn đi lấy văn kiện, lại bị Bạch Triết quay người, bị đè ở dưới thân cậu.

Bạch Triết đè cô một cách gắt gao, hai tay bị kéo thẳng qua đỉnh đầu. Hai khối thân thể dính sát vào nhau, thẳng nhóc chết tiệt Bạch Triết này còn bày ra vẻ mặt đắc ý, nụ cười tràn đầy khiêu khích. Điều này làm Hạ Cơ tức điên lên, ở dưới đá một cái. Trên mặt Bạch Triết vẫn không nhìn được cười.

Hai chân thon dài của Hạ Cơ gắt gao bám chặt lên eo Bạch Triết, làm hạ thân cô không nhúc nhích được. Cặp vú ở phía trên không được áo lót bảo vệ tuột ra hướng về phía ngực Bạch Triết dâm tối. Dâm cho mặt Bạch Triết đều đỏ lên.

Hạ Cơ càng dùng sức, Bạch Triết càng ôm cô càng chặt, thật không ngờ buồng *ôn hương nhuyễn ngọc** trong lòng ra, tài liệu đã sớm bị cậu ném lên trên mặt đất.

(**Ôn hương nhuyễn ngọc*: miêu tả người con gái trẻ tuổi thân thể trắng nõn mềm mại, toát ra hơi thở thanh xuân ấm áp.)

Người dưới thân bơi vì vận động quá độ mặt đã sớm đỏ ửng lên, tiếng hít thở cũng dần dần nặng nề. Hạ Cơ không có sức lực cứ thế bị Bạch Triết đè dưới thân. "Không chơi nữa, đứng lên!" Hạ Cơ đẩy đẩy người ở phía trên.

Ánh mắt Bạch Triết tập trung vào đôi môi giàu lực dụ hoặc kia. Nhắm thẳng, hôn lên. Hai làn môi dán nhau xúc cảm mềm mại làm cả hai đều kinh hãi một chút. Bạch Triết không có kinh nghiệm thực chiến, chỉ biết ngậm lấy cánh môi hút cắn qua lại. Lập tức, môi Hạ Cơ đã bị cậu hút đến sưng lên.

Hạ Cơ cố ý hướng dẫn cậu một chút, cái lưỡi hồng như con cá nhỏ ở khoang miệng cậu dạo qua một vòng, lại bơi ra. Bạch Triết trong nháy mắt lĩnh ngộ, ngậm lấy lưỡi của cô không cho ra ngoài. Chính mình cũng chạy vào khoang miệng cô đại chiến một phen. Môi lưỡi giao triền hồi lâu, nước thơm đều thu không hết liền theo khoe miệng Hạ Cơ chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 5 - Chương 8

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Chỉ có như vậy Bạch Triết đương nhiên sẽ không vừa lòng. Tay cũng không thành thật nhanh chóng nắm lấy vật mềm mại trước ngực, cách quần áo vừa nhéo vừa xoa, xúc cảm mềm mại làm cậu lại càng thêm dùng sức, thích ý không thôi. Dưới sự xoa nắn, Hạ Cơ cũng sinh ra cảm giác, cách quần áo, Bạch Triết đều có thể sờ đến viên đậu đỏ nhô cao lên của cô. Bạch Triết không có kiên nhẫn đem quần áo của hai người lột sạch. Hạ Cơ liền nằm dưới thân cậu, trắng nõn sạch sẽ giống như con dê con mới đẻ. Làn da tinh tế, Bạch Triết sợ mình xuống tay quá nặng làm cô bị thương.

Nhìn thân hình tinh trắng của Bạch Triết, cùng với khuôn mặt trẻ con của cậu một chút cũng không tương xứng. Vai rộng eo hẹp, *nhân ngư tuyến**, cơ bụng sáu múi, hai tay tràn đầy cơ bắp đều phát ra sức mạnh cùng sự quyến rũ. Hạ Cơ suy nghĩ, chính mình cũng không có tổn hại gì. Với lại hình như đây là lần đầu tiên của Bạch Triết thì phải. Hạ Cơ lại không nghĩ tới chính là con sói con mới được ăn thịt đều không biết nặng nhẹ, khổng chế không được con dã thú trong lòng. Hai tay ở trên vú vuốt ve, đem hai bầu vú ép vào nhau, cắn lên hai đỉnh hồng mai. Ngại một cái là liếm mút không đã nghiền còn muốn liều mạng mà cắn lấy hồng mai, Hạ Cơ chỉ có thể hừ hừ.

(*nhân ngư tuyến: tiếng Trung là 人鱼线 là hai đường chéo xuống bụng dưới tạo thành hình chữ V, như hình dưới:)

□

"Bạch Triết, cậu nhẹ chút, đau quá." Tiếng kêu của Hạ Cơ cuối cùng cũng kéo thần trí Bạch Triết quay về. Nhũ thịt trắng nõn đã bị che kín bởi những dấu vết gặm cắn. Lúc này Bạch Triết mới hối hận chính mình quá xúc động, an ủi nhẹ nhàng mà xoa nắn hai bầu vú. Hạ Cơ bị sự mềm nhẹ này trấn an, ngực thậm chí không kiềm chế được mà chủ động hướng lên trên, cầu được nam nhân âu yếm.

Dù Bạch Triết chỉ là tay mới cũng biết Hạ Cơ đây là đang vừa lòng. Phía dưới cứng rắn nhìn chằm chằm bụng nhỏ bình thân mượt mà của Hạ Cơ, cảm lòng không được mà từng chút một đâm vào bụng của cô. Hạ Cơ bị động tác trực trặc này làm cho bụng nhỏ mềm nhũn, phía dưới cũng ướt. Bắt lấy tay Bạch Triết kéo xuống chạm vào nơi riêng tư, cái ám chỉ này làm cho trong lòng Bạch Triết chấn động. Bạch Triết tinh thú mà đem bàn tay dán sát vào nơi riêng tư của Hạ Cơ, dùng những vết chai mỏng trên bàn tay ở nơi đó vuốt ve, không lâu sau, toàn bộ bàn tay đều bị làm ướt. Tuy Hạ Cơ tung hoành tình trường nhiều năm, thấy sự kinh ngạc trong mắt Bạch Triết vẫn làm cho Hạ Cơ vô cùng xấu hổ hận đến mức muốn tìm một cái lỗ để chui xuống.

"Nước thật nhiều!" Không phải là tán tỉnh chỉ là bị nước ở trên tay nhiều quá làm cho kinh sợ. Trách không được nhiều năm như vậy cậu vẫn còn độc thân, đáng đời.

Phía dưới ướt át cũng đủ rồi, vừa hay cho cái tên ngọc Bạch Triết không biết nhẹ nhàng là cái quý gì. Trực tiếp đem chính mình lừa nóng để trước cửa động, không chờ Hạ Cơ phản ứng, liền nhanh chóng đâm vào.

Bên trong khăn trí ẩm áp ép đến Bạch Triết vừa đi vào liền muốn đầu hàng, mị thịt gât gao bám chặt còn th*ít của cậu, còn cùng nhau hợp lại tra tấn cậu. Bạch Triết lại là thiên phú dị bẩm, lập tức liền cắm vào tử cung. Hạ Cơ cũng bị vật thô dài này làm cho bụng nhỏ trương lên. Sói nhỏ Bạch Triết bất chấp tất cả, bóp chặt eo Hạ Cơ liền bắt đầu đâm liên tục. Hạ Cơ cũng là năng hạp gặp mưa rào, eo nhỏ cũng nhắc lên phối hợp Bạch Triết. Đối với lần đầu tiên mà nói, biểu hiện của Bạch Triết cũng đã rất tốt, sự kéo dài cùng lực nhấn nạy đều tuyệt vời, hướng chỉ gặp được một danh khí trời sinh như Hạ Cơ.

Một lần đối với một người mới khai trai như Bạch Triết tất nhiên là không đủ, thời điểm ôm Hạ Cơ đi tắm lại ở trên người cô sờ tới sờ lui, trực tiếp đem cô đặt lên bồn rửa mặt lại làm thêm một lần. Hai người ngã xuống giường là đem một chân của Hạ Cơ nâng lên, chính mình lại đi vào lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 9

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hai người cuối cùng vẫn là về mặt thỏa mãn cùng ngủ trên một chiếc giường. Sau khi phát tiết dư thừa, ngày hôm sau thức dậy thần thái của Bạch Triết vô cùng sáng láng. Hạ Cơ cũng là về mặt bị yêu thương qua.

Sáng sớm hôm nay Bạch Thần phá lệ dậy sớm làm bữa sáng. Hạ Cơ còn tưởng là mặt trời mặt mọc ở hướng Tây. Nguyên văn lời nói của Bạch Triết là đã trở thành bạn gái của anh, đối với em chỉ có càng tốt, không có tốt nhất. Lần đầu tiên Bạch Triết nấu ăn cũng tạm được, Hạ Cơ nhìn thấy ánh mắt chờ đợi của cậu nhìn mình thì ăn hết. Lần sau vị Phật sống này vẫn nên không cần xuống bếp đi, cái này đối cả hai đều là tra tấn.

Hạ Cơ đang chuẩn bị mang những đồ ăn của Bạch Triết xuống phòng bếp nấu lại. Bạch Triết cũng vào theo để học tập.

"Linh linh linh!" di động của Hạ Cơ vang lên.

"Anh đi nghe đi." Hạ Cơ đẩy đẩy Bạch Triết ở đằng sau. Bạch Triết nghe lời mà cầm lấy di động màu trắng trên bàn. Trên màn hình xuất hiện tên "Khải Minh". Đã ly hôn rồi còn gọi đến làm gì?

Khải Minh ngồi ở phòng khách trong nhà, thấy ngồi kiểu gì đều thấy không đúng. Hạ Cơ đi rồi, hắn vẫn tiếp tục ăn chơi đàng điếm, *thanh sắc khuyến mã**. Mỗi lần về nhà nhìn thấy căn phòng trống không trong lòng trống rỗng như cái hang động lớn. Sau khi về nhà lại không có ai vì hắn lưu lại một ngọn đèn, cũng sẽ không có người vì hắn pha trà giải rượu. Càng sẽ không có người quan tâm hắn.

(**Thanh sắc khuyến mã*: ý chỉ lối sống hoang dâm vô si của giai cấp bóc lột.)

Hắn thậm chí còn mang phụ nữ về nhà, ở phòng ngủ của hắn và Hạ Cơ. Khi nhìn thấy ả đàn bà kia trần trụi nằm trên giường ưỡn a ưỡn ẹo, ánh cười của hắn và Hạ Cơ còn treo trên đầu giường. Hắn cảm thấy cái hình ảnh này thật chói mắt, trước kia khi nói chuyện yêu đương thì có đủ loại đề làm cho trái tim hắn đập mạnh.

Dục hỏa đối với ả đàn bà kia đều bị dập tắt. Cuối cùng hắn vẫn đuổi ả kia đi. Mùi nước hoa của phụ nữ kia bao phủ lấy mùi hương của Hạ Cơ. Hắn nằm trên giường suốt một đêm không chợp mắt.

Chính mình một người đàn ông, xuống nước trước cũng là một biểu hiện thông minh. Chẳng lẽ còn trông cậy vào việc tự cô sẽ quay về sao? Ngày tháng không có cô hắn chịu đựng không nổi.

Điện thoại kết nối xong. Trong lòng Khải Minh khẩn trương vô cùng. "Hạ Cơ, là anh."

"Đợi một chút, cô ấy đang bận." Là âm thanh của một người đàn ông! Cảm nhận đầu tiên của Khải Minh là sự phẫn nộ vì bị phản bội, phảng phất giống như Hạ Cơ vẫn còn là vợ của hắn.

"Anh là ai?" Khải Minh nói bằng giọng điệu nghiêm khắc.

"Tôi, là bạn trai của cô ấy." Bạch Triết đắc ý nói. "Anh tìm Hạ Cơ có việc gì?"

Khải Minh ghen lời, bạn trai? Mới đó mà đã có bạn trai sao? Có phải là trước khi ly hôn đã qua lại với nhau rồi không? May mà Khải Minh hiểu rõ con người cô, cô sẽ không bao giờ làm ra cái chuyện này. Lại nói khi Hạ Cơ ra đi, một xu cô cũng không lấy, trong tay hắn nào có nắm được nhược điểm nào của cô.

"Tôi muốn nói chuyện với Hạ Cơ." Chẳng lẽ làm trò với tình địch nói mình là muốn nói lời xin lỗi.

"Được, đợi chút." Bạch Triết sẽ không có ý gác máy đâu. Cậu muốn cho Khải Minh biết, bây giờ Hạ Cơ là của cậu.

"Alo, Khải Minh, xin chào!" Bạch Triết ra vẻ không hề bụng, lại mở loa ngoài. Kỳ thật Hạ Cơ đối với Khải Minh không có chút oán hận nào, ở bên nhau là một đôi oan lữ, chia tay là điều tốt nhất cho cả hai, nếu không gặp mặt thì càng tốt.

Khải Minh vừa nghe thấy ngữ khí hỏi thăm khách sáo của Hạ Cơ thì không biết nói gì. Hạ Cơ chỉ là mới rời đi hơn hai tháng, bọn họ đã xa lạ đến tình trạng này sao? Khải Minh hoảng hốt một trận.

"À, anh muốn nói là, em còn có một ít đồ ở nhà còn chưa lấy đi, khi nào thì quay lại đây lấy vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 10

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Khải Minh đã sớm chuẩn bị lý do rồi, nhìn lại những thứ kia, khiến cho hắn nhớ tới cô.

"Đồ đạc ở nhà anh sao?" Hạ Cơ nói. "Tôi đều không cần, nếu quá chiếm chỗ, anh cứ ném đi là được."

"Nhà anh?" Cái từ này rất đã thương người! Anh vẫn luôn cho rằng đây là nhà của chúng ta. Lúc này Khải Minh đột nhiên phát hiện ra hình có một thứ vô cùng quan trọng đã biến mất.

"Còn có việc gì sao?" Hạ Cơ hỏi.

Khải Minh trầm mặc.

"Không còn gì, tôi tắt máy đây" Hạ Cơ còn chưa nói xong điện thoại đã bị Bạch Triết tắt đi.

"Chồng trước đến tìm tới cửa ha!" Bạch Triết tùy tiện ném điện thoại qua một bên. Từ sau vòng lấy eo nhỏ của Hạ Cơ, vùi đầu ở trên vai nàng, về mặt ỷ khuất.

Tuy rằng Bạch Triết tự nói với bản thân đó là quá khứ của cô, thời đại này, ai lại không có lắm lỗi đâu. Nhưng mà trong lòng Bạch Triết vẫn là thấy chưa chưa. Đồng thời cũng đau lòng cho Hạ Cơ vì một người như vậy mà phí cả thanh xuân.

Hạ Cơ biết trong lòng Bạch Triết sẽ không thoải mái, vỗ vỗ đầu anh. "Bây giờ chị thích em nhất, được chưa?"

"Vậy em phải bồi thường cho anh." Bạch Triết làm nũng.

"Bây giờ không phải là đang làm đồ ăn ngon cho anh ăn sao?" Hạ Cơ chỉ vào cái nồi đang tỏa mùi hương bốn phía.

"Anh không cần ăn ngon, anh muốn ăn em" Tay Bạch Triết trực tiếp chui vào trong quần áo, nắm lấy một bên nhũ thịt, xoa nắn. Xúc cảm non mềm nhũn nhụi làm Bạch Triết nhìn không được phát ra một tiếng than thở, làm cho Hạ Cơ đỏ bừng mặt.

"Đừng nháo, đang xào rau đây này!" Hạ Cơ ý đồ ngăn hấn lại.

"Chị Hạ Cơ, vú của chị thật lớn, thật mềm," Động tác trên tay của Bạch Triết không hề dừng lại, từ bên ngoài áo có thể nhìn thấy bàn tay của đàn ông. Hạ Cơ không biết Bạch Triết học từ đâu những lời dâm dăng đó, thật là không có tiết tháo rồi.

"Anh còn muốn ăn cơm không?" Hạ Cơ ra đại chiêu!

"Vừa ăn chị Hạ Cơ vừa ăn cơm cũng được." Một tay Bạch Triết hướng lên trên, tay còn lại hướng xuống dưới, nhũ thịt bị nặn ra trăm ngàn hình dạng, còn phía dưới trực tiếp chui vào trong quần đùi, một tay bao lấy nơi riêng tư của Hạ Cơ, hai ngón tay đẩy ra hoa môi ý đồ muốn đi vào bên trong.

Đồ ăn đã xào xong, Hạ Cơ tắt bếp. Đem bàn tay của Bạch Triết đang làm loạn trong quần áo mình kéo ra. Bạch Triết nhìn Hạ Cơ tiếc hận một trận, nhìn sọi chỉ bạc trên ngón tay mình mà không thể làm được gì.

"Sắp đi làm rồi, còn ở đây phát ngốc cái gì." Hạ Cơ gõ gõ đầu Bạch Triết.

Bạch Triết ừ rừ cụp đuôi mà ăn bữa sáng, người trong lòng đang ở trước mặt mà không thể ăn thật là sốt ruột! Còn tốt ngày mai là cuối tuần, nhất định phải kéo Hạ Cơ đại chiến ba trăm hiệp mới được.

- - - - -

Hạ Cơ vừa tan ca, liền phát hiện xe Khải Minh đậu trước cửa công ty. Đây là có ý gì? Muốn nói lại tình xưa? Hạ Cơ trong lòng cân nhắc.

"Em đã tan ca rồi!" Khải Minh vừa thấy Hạ Cơ ra liền xuống xe chạy về phía cô.

"Tìm tôi có việc gì?" Hạ Cơ hỏi.

"Không có việc thì không thể đến tìm em ăn bữa cơm sao?"

"Tôi bây giờ phải về nấu cơm cho bạn trai tôi rồi." Hạ Cơ bắt đầu dĩ cười cười, cô mới không phải cố ý khoe tình yêu đâu.

Biểu tình của Khải Minh cứng đờ, hấn không nghĩ tới khi tận mắt thấy biểu tình hạnh phúc của cô hấn lại khó chịu như vậy. Người làm cô hạnh phúc không phải hấn. Mặc kệ, hấn phải cướp Hạ Cơ về.

Khải Minh đã phái người điều tra bạn trai của Hạ Cơ, họ Bạch. Là một kỹ sư của một công ty lớn. Xe, nhà đều không bằng hấn, hấn muốn nhìn tên họ Bạch này muốn lấy gì để so với hấn.

"Anh cũng đã lâu không có được ăn món ăn em làm. Thật sự rất nhớ." Khải Minh ý tứ thật rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 11

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hạ Cơ cảm thấy việc Khải Minh có đến nhà mình hay không cũng chẳng sao cả, thêm một chén com thôi mà cũng không có tổn thất gì. Cô tương đối để ý cái lu dấm nhỏ Bạch Triết có để ý hay không thôi.

"Vậy tôi gọi điện hỏi ban trai tôi đã." Hạ Cơ giờ giờ điện thoại đi động.

Khải Minh mỉm cười gật đầu, hẳn còn có thể nói gì sao? Hắn bây giờ rất hối hận lúc ấy vì quá xúc động mà ký tên vào giấy thỏa thuận ly hôn. Nếu không ly hôn, hẳn còn phải khom lưng uốn gối cúi mặt đi xin một nửa com sao? Nếu lần này Hạ Cơ trở về bên cạnh hắn, thì có nói cái gì thì cũng không đề cô đi nữa.

Hạ Cơ gọi điện thoại cách khá xa, Khải Minh không nghe được cô đang nói cái gì. Nhưng ý cười ngọt ngào trên mặt cô không lừa được ai cả, đầu bên kia điện thoại không biết nói cái gì, mặt Hạ Cơ đều ửng hồng, ở dưới hoàng hôn càng thêm mê người.

"Anh ấy đồng ý rồi." Hạ Cơ kéo cửa xe ngồi xuống.

Khoảng cách hai người rất gần, Khải Minh lúc này mới có thể thấy rõ Hạ Cơ. Trong trí nhớ của hắn vẫn là lúc cô rời đi, sắc mặt không tốt, từ khí nặng nề. Nơi nào so với bây giờ trên mặt mang theo phần hồng, thanh xuân ánh mặt trời, giống như thiếu nữ mười tám mười chín. Ánh mắt Khải Minh đi xuống, vết đỏ phía dưới cổ không thể qua khỏi đôi mắt hắn. Mắt Khải Minh đột nhiên băng lãnh đông cứng lại. Bọn họ đã thân mật như vậy?

Bạch Triết đương nhiên sẽ không cự tuyệt, dù hiện tại người thắng là hắn. Trong tình yêu cái trò nhỏ này, cũng là thắng làm vua thua làm giặc. Người thất bại tự muốn đến tìm ngược. Hắn vì sao lại tốt bụng đuổi hắn đi nào.

Hạ Cơ tan ca tương đối sớm, nên về nhà khá nhanh. Đầu tiên Hạ Cơ pha cho Khải Minh ly trà, rồi xuống nấu com. Hai người còn chưa nói được mấy câu, cửa lớn liền mở ra.

Vừa nghe được thanh âm cửa mở, Hạ Cơ giống như con chim nhỏ bay nhanh về phía cửa.

"Anh đã về?" Hạ Cơ cười vui vẻ.

Khải Minh tận mắt nhìn thấy người đàn ông mặc vest một tay ôm lấy Hạ Cơ, lại cúi đầu hôn một cái hôn sâu. Hạ Cơ quay lại trong mắt đều mang theo mỉa sặc. Một đoạn thời gian trước bọn họ đã từng giống như vậy.

"Xin chào." Bạch Triết cùng Khải Minh chào hỏi.

Khải Minh gật gật đầu. Từ âm sắc có thể nhận ra đây là người đàn ông nghe điện thoại ngày đó.

"Anh là chồng cũ của Hạ Cơ?" Bạch Triết cười hỏi. Giống như không chút nào để ý.

Điều này làm cho Khải Minh có chút kinh ngạc.

"Tôi còn phải cảm ơn anh."

"Cảm ơn tôi làm gì?" Khải Minh không hiểu ý tứ trong lời nói của cậu.

"Cảm ơn anh đã ly hôn, nếu không sao tôi có thể có một bảo bối như vậy." Bạch Triết nhìn Hạ Cơ đang bận rộn trong phòng bếp cười nói.

Nói thật, nếu không phải quan hệ của cậu ta và Hạ Cơ tương đối vi diệu, Khải Minh đã sớm cho cậu ta một nắm đấm. Tên khốn này, đang nói tiếng người sao? Khải Minh đã sớm hối hận, vì bên ngoài oanh oanh yến mà đánh mất người mình yêu nhất.

Nhìn thấy hai người bọn họ ở chỗ này anh anh em em, Khải Minh tức giận đến độ đôi mắt đỏ lên, cổ tĩnh tên tiểu tử này còn không ngừng khiêu khích. Không phải là một kỹ sư thôi sao, ngày mai lão tử cho cậu phải cuốn gói chẵn nệm cút đi.

"Ai, anh ngồi đây chờ trong chốc lát, tôi đi giúp bảo bối nhà tôi làm việc." Bạch Triết liền đi vô phòng bếp.

"Anh sao không ở bên ngoài tiếp khách đi? Hạ Cơ hỏi. "Tối chỗ này cũng chỉ thêm trở ngại có giúp gì được đâu."

"Cái loại mặt dày như vậy, có chuyện gì để tiếp chứ?" Bạch Triết đầy vẻ khinh thường. "Còn không bằng xem người yêu của anh, tới, hôn một cái."

Khải Minh ở phòng khách nhìn hai người ân ái ái ái, Bạch Triết còn không ngừng đối với Hạ Cơ động tay động chân. Khải Minh nhiều lần rất muốn xông lên.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 12

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Chuyến đi này của Khải Minh chỉ là muốn chứng kiến sau khi Hạ Cơ rời xa hắn, cuộc sống có bao nhiêu tốt đẹp. Hắn đột nhiên nhớ tới trước đây, lúc mới cưới Hạ Cơ, Khải Minh cũng sủng Hạ Cơ trong lòng bàn tay. Mọi người đều nói Hạ Cơ là cô bé lọ lem bước vào thế giới hào môn, dần dần Khải Minh cũng cảm thấy Hạ Cơ là trào cao. Hạ Cơ vốn là một vì sao sáng trên bầu trời, theo thời gian, màu sắc của cô cũng ảm đạm đi nhiều.

Phụ nữ bên ngoài thì lúc nào cũng đều có thể giữ được cảm giác mới mẻ. Khải Minh dưới ngọn đèn của rượu cũng không tránh khỏi bị lạc mất bản thân. Nhìn hai người họ có cuộc sống gia đình tốt đẹp, Khải Minh hâm mộ không thôi. Nam chính trong cái phòng kia rõ ràng phải là hắn mới đúng. Nếu tên Bạch Triết kia không biết tốt xấu như vậy, hắn liền cho hắn ta một bài học. Để cho hắn ta biết phụ nữ nào là không thể đụng vào.

Hắn trước sau vẫn luôn tin tưởng hắn với Hạ Cơ là một đôi, trước kia là sai lầm của hắn, bây giờ Hạ Cơ cũng chỉ là lạc đường mà thôi. Một ngày nào đó hắn muốn đưa Hạ Cơ trở về.

Ánh sáng ban mai theo cửa sổ sát đất chiếu vào, ảm đạm dạt. Hạ Cơ nằm trên ghế bên cửa sổ phơi nắng. Mặc chiếc áo màu trắng chỉ tới ngực, còn có một chiếc quần đùi. Thật rõ ràng đây là Bạch Triết mua.

Bạch Triết bụng bữa sáng lại đây, tài nấu nướng của Bạch Triết dưới sự tu luyện, lúc trước, bữa sáng của bọn họ chỉ đơn giản là sữa bò, sữa đầu nành, đã được thay thế bằng bánh mì nướng.

Ánh mặt trời ấm áp chiếu lên làn da oánh bạch như ngọc của Hạ Cơ. Da mặt bóng loáng không nhìn thấy lỗ chân lông. Bạch Triết nhìn mỹ nhân của mình cũng không khỏi say mê.

"Lại đây, ăn sáng." Bạch Triết đứng ở trước bàn kêu cô gái nào đó đang tắm nắng.

"Anh ôm em." Hạ Cơ vươn tay với Bạch Triết. Không biết đây có phải gọi là cạy sủng mà kiêu không nữa.

Phía trước là ôn hương nhuyễn ngọc, một người đàn ông làm sao có thể cự tuyệt. Bạch Triết đi qua, dùng cách ôm con nít đem Hạ Cơ bế lên. Bàn tay lớn đặt ở dưới mông, một tay đỡ sau lưng cô, hai chân Hạ Cơ kẹp lên eo của Bạch Triết.

Ôm người yêu của mình, Bạch Triết cảm thấy giống như ôm toàn bộ thế giới, mỗi bước đi đều vững vàng. Tới bàn ăn, Bạch Triết không buông Hạ Cơ xuống, trực tiếp ôm cô ngồi ở trên đùi mình.

Yêu nhau chính là những việc mình có thể làm thì nhất định phải làm cho đối phương. Giống như bây giờ, rõ ràng có thể tự mình ăn sáng, một hai phải một miếng một miếng dứt cho đối phương ăn. Có đôi khi dùng tay dứt, có đôi khi dùng miệng mớm.

Bạch Triết thích Hạ Cơ mặc cái áo lót này, hai dây áo màu đen, chiều dài vừa đủ ôm lấy bộ ngực của cô. Lộ ra vòng eo tinh tế, bên trên cũng có vẻ no đủ. Cô chỉ cần hơi cúi người về phía trước thôi là một nửa bầu vú liền lộ ra ngoài.

Đương nhiên, cậu tùy ý kéo xuống một chút, tảng lớn trắng nõn trước ngực liền lộ ra trước mắt, mơ hồ còn có thể thấy quảng vú màu hồng nhạt. Bạch Triết không thỏa mãn nhìn đến một chút như thế này, lại kéo xuống chút nữa, một viên đậu đỏ đứng thẳng lộ ra.

Hạ Cơ thấy vậy muốn che lại, Bạch Triết đi trước một bước đem đậu đỏ niết ở hai ngón tay. Động tác của Hạ Cơ ngược lại là đem bàn tay của Bạch Triết đè lên nhũ thịt của mình.

"Đừng quậy nữa, ăn bánh mì đi! Anh muốn ăn vị đậu đỏ hay là lúa mì?" Hạ Cơ có ý đồ muốn dò đi chú ý của Bạch Triết. Ăn thịt không lâu nên Bạch Triết luôn như vậy, tùy chỗ đều muốn chiếm tiện nghi.

"Đậu đỏ." âm thanh của Bạch Triết đột nhiên trầm thấp. Ngọt đến mức lỗ tai của Hạ Cơ sắp mang thai. Cảm một thìa đậu đỏ đưa đến bên miệng của cậu.

"Anh muốn ăn viên đậu đỏ này." Bạch Triết dậm dậm một chút trước ngực nhô lên đỉnh núi, đem áo kéo xuống, hai vú từ bên trong nhảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 13

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Bạch Triết cúi đầu ngậm lấy viên đậu đỏ. Tay Hạ Cơ run lên, bánh mì rơi xuống đất. Bạch Triết mở hai chân Hạ Cơ ngồi đối diện mình. Phía sau lưng dựa vào bàn ăn. Bạch Triết nắm hai vú vuốt ve không ngừng, đối với đỉnh núi lại nút cắn liếm láp. Hạ Cơ bị liếm run theo từng động tác của Bạch Triết, hai vú lại lớn thêm một vòng.

Quần áo lại bị Bạch Triết sửa lại giúp. Giống như lúc ban đầu. Chỉ là những vệt nước bọt ở trên vú làm ướt hết chiếc áo lót màu trắng này, cách lớp áo có thể nhìn thấy hai viên hồng nhạt nhô lên. Bạch Triết cách áo dùng ngón tay đẩy đẩy hai viên đậu đỏ đánh nhô lên này nhét vào trong nhũ thịt, để nó tự bật ra ngoài. Đỉnh núi bị làm ướt, lạnh lạnh, không được người chăm sóc liền tự mình đứng thẳng. Bộ dạng này, thật sự dâm đảng.

Lưng thon như xương bướm bướm, còn có chiếc eo mảnh khảnh, bụng nhỏ đều không tranh được sự đùa bỡn của Bạch Triết. Tay to ở trên cơ thể oách bạch của Hạ Cơ vuốt ve, mang theo từng đợt lửa nóng, cho đến khi coi như là lửa nóng đã lan sang đồng cỏ. Giữa hai chân của Hạ Cơ đã ướt đầm. Bạch Triết ngừng thấy trong không khí tràn ngập mùi hương hoa đào làm say lòng người, biết Hạ Cơ đây là có cảm giác.

Nắm lấy đùi. Mông giàu có co giãn, Bạch Triết chơi vô cùng vui vẻ. Đôi tay nâng người Hạ Cơ lên, cời quần của cô. Quần lót ren màu trắng liền treo lên mắt cá chân tinh xảo của Hạ Cơ. Đứng quần lót ướt đầm.

Hai chân Hạ Cơ đã sớm mở ra, Bạch Triết trực tiếp sờ lên bông hoa kia. Một tay ở phía sau vuốt ve cái mông, tay khác thì ở trên hoa môi như có như không trêu chọc.

Hai cánh môi bị mở ra, lộ ra non mịn bên trong. Tay Bạch Triết để ở bên ngoài dường như có ý không đi vào.

Hạ Cơ không tự chủ được từng chút từng chút hướng lên phía trước đụng chạm, hy vọng có thể nuốt lấy ngón tay đàn ông.

"Chị Hạ Cơ, chị thật tham ăn." Bạch Triết chỉ vào cái miệng nhỏ phía dưới nói.

Lúc này gọi cô là chị ngược lại làm cô cảm thấy có loại khoái cảm loạn luân, Hạ Cơ ngượng ngùng một trận. Phía dưới không hề có động tác, cái này làm cho Bạch Triết không hài lòng. Trực tiếp đem hai ngón tay của mình đâm vào.

Hạ Cơ bị đâm cong người lên. Bạch Triết lại đem ngón tay mình uốn lượn, đốt ngón tay không ngừng cọ lên mịt thịt bên trong, nắm cảm cực hạn của Hạ Cơ nơi nào chịu được, chỉ có thể hừ hừ lên theo động tác của Bạch Triết, mười ngón tay gát gao nắm lấy vai của Bạch Triết.

Đâm vài cái, một cổ d*nh thủy liền ở giữa phun ra. Còn mang theo một cổ u hương, gọi lên tình dục. Nửa người dưới của Bạch Triết đều đã nhô lên một cái lều trại nhỏ.

"Coi giúp anh." Bạch Triết đem tay nhỏ của Hạ Cơ đặt lên trên lửa nóng của cậu.

Nhu cầu cấp bách lúc này của Hạ Cơ là được lấp đầy, động tác cũng thật cấp bách. còn th*т phóng ra ngoài trực tiếp đánh lên hoa môi của cô, còn có tiếng nước "bach bach". Hạ Cơ bị nóng làm cho chân mềm.

Lúc này Bạch Triết cũng gấp không bình tĩnh được. Nhắm thẳng cơn th*т vào hang động của của Hạ Cơ trực tiếp đâm vào. Hạ Cơ đối với kích cỡ của Bạch Triết thật là vừa yêu vừa hận. Có thể cho cô chống đỡ đến khó chịu, cũng có thể cho cô vô tận khoái cảm.

Động tác của Bạch Triết quả thật chính là cực nhanh. Hạ Cơ đã sớm không có ý thức, thân thể đi theo Bạch Triết mà đung đưa lay động. Hai vú tuyết trắng cũng phập phồng lên xuống, làm người ta hoa mắt.

Người trẻ tuổi đúng là thân thể thật tốt, Bạch Triết ở tư thế này đâm vào rút ra hơn một giờ mới ngừng lại. Còn Hạ Cơ, ngày thường cũng không hay tập thể dục, mồ hôi mọng trên làn da tinh tế của cô lại tiết thêm một tầng.

~~~~~
Cà Pháo: Tới đây là hết thịt rồi nha mn. Không phải Pháo có ý dừng ở khúc hay đâu □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 14

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hạ Cơ bị tiếng chuông điện thoại của Bạch Triết đánh thức. Cuối tuần liền cố cùng Bạch Triết điên long đảo phượng, ngay cả hôm nay là ngày nào cũng đều quên mất. Bạch Triết lao động cật lực, lúc này còn đang ngủ say. Hạ Cơ ngồi dậy, lướt qua Bạch Triết. Cầm lấy điện thoại.

Nghiêm Kiều? Có chút quen quen.

“Alo, xin chào.” Hạ Cơ nghe máy.

Âm thanh của người phụ nữ bên kia có vẻ như đã hơn bốn mươi tuổi, hình như rất ngạc nhiên khi nghe thấy giọng của Hạ Cơ. “Cô là?”

“Tôi là bạn gái của Bạch Triết.” Hạ Cơ giải thích.

“Bạn gái? Tại sao tôi không nghe nói qua?” “Đúng rồi, Bạch

Triết đâu?”

“A, anh ấy đang ngủ.”

“Sao vậy?” Bạch Triết bị âm thanh đang nói chuyện của Hạ Cơ đánh thức.

“Có người gọi điện cho anh.” Hạ Cơ đem điện thoại đưa cho Bạch Triết.

Bạch Triết cảm thấy di động, cũng không quên ôm lấy Hạ Cơ. “Mẹ, là con.” Hạ Cơ trong lòng cả kinh. Mẹ?

“Anh cái tên tiểu tử này, có bạn gái mà không nói với mẹ anh một tiếng.”

Nghe ra quan hệ giữa cậu cùng mẹ cậu cũng khá tốt.

Nghiêm Kiều? Hạ Cơ nhớ lúc trước vợ của chú Bạch hình như không phải cái tên này. Chuyện gì đã xảy ra?

“Dạ dạ dạ, tuần sau con sẽ đến thăm mẹ.” Bạch Triết đáp ứng mẹ của cậu.

“Tuần sau, cùng anh đi Mỹ.” Về mặt Bạch Triết nghiêm túc nói.

“Đi Mỹ làm gì?”

“Gặp mẹ chồng của em” Bạch Triết trả lời.

“Em nhớ khi còn nhỏ mẹ anh hình như không phải tên Nghiêm Kiều mà?” Về mặt Hạ Cơ nghi hoặc.

“Em thấy anh kêu người phụ nữ kia là mẹ sao?” Bạch Triết hỏi cô. “Đó là vợ của ba anh thôi, mẹ anh khi anh còn nhỏ đã ly hôn với ba anh rồi. Anh đều không nhớ được hình ảnh lúc mà bọn họ còn ở bên nhau như thế nào nữa.” Về mặt Bạch Triết tiếc hận nói.

(*Chỗ này mình cũng không biết tại sao phía trên nói là mẹ nhưng phía dưới lại phủ định nữa, không biết là do bên tác giả hay chỗ convert.)

Hạ Cơ sờ sờ đầu Bạch Triết, “không sao, dù sao bây giờ anh đã có em.”

Trừ chuyện này ra, Bạch Triết còn nhận được thông báo bị công ty xa thải. Bạch Triết rất ưu tú đều này là rõ như ban ngày, Hạ Cơ không rõ vì sao lại như vậy. Nhưng bản thân Bạch Triết không bị ảnh hưởng bởi chuyện này. Nên cười cứ cười, nên uống cứ uống. Cậu nói, bây giờ cậu chính là tiểu bạch kiểm được Hạ Cơ bao dưỡng, việc duy nhất có thể làm đó là hầu hạ nữ vương sao cho thật thoải mái dễ chịu.

Khải Minh nhiều lần đi tìm Hạ Cơ uống cà phê, đều bị từ chối. Hôm nay hắn lại đến đứng dưới lầu công ty của Hạ Cơ.

“Khải Minh, cho phép tôi tự mình đa tình suy đoán một chút, anh còn chưa dứt tình với tôi.” Hạ Cơ nói.

Khải Minh gật đầu, “Đúng vậy, anh phát hiện anh vẫn còn yêu em.”

Hạ Cơ cười châm chọc. “Tôi chỉ là một nhân viên bình thường. Không có hứng thú cùng một thiếu gia như anh chơi trò gương vỡ lại lành. Nói cho cùng, anh chỉ là không thấy được sau khi tôi rời khỏi anh có bao nhiêu thê thảm thôi. Nếu tôi thật sự giống những phụ nữ sau khi ly hôn thất nghiệp, anh chỉ sợ sẽ không thèm liếc nhìn tôi một cái.”

Khải Minh nghĩ muốn giải thích không phải như vậy, mặc kệ cô có biến thành bộ dáng như thế nào hắn đều sẽ không rời bỏ cô. Chẳng sợ cô tương lai sau này biến thành một bà lão tóc bạc trắng, ở trong lòng hắn cô vẫn là người đẹp nhất. Nghĩ tới những chuyện mình đã làm trước đây, Khải Minh một câu cũng nói không nên lời. Nhìn thấy cô cùng người đàn ông kia ở bên nhau, mỗi một giây tim đều đau như dao cắt. Hắn rất sợ, người ở bên cô đến cuối đường không phải là hắn.

“Em không muốn cùng anh nói chuyện chẳng lẽ em không muốn biết vì sao bạn trai em lại bị đuổi việc sao?”

Khải Minh cả người chìm trong tức giận.

“Là anh làm?” Hạ Cơ cảm thấy ghê tởm, cô sao lại có thể sống cùng với loại người này trong một khoảng thời gian dài như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 15

Editor: Cà Pháo

“Em biết rồi sao, việc này chỉ là bước đầu tiên mà thôi. Chỉ cần anh muốn, anh có thể khiến hần ta ở cái thành thị này không ngóc đầu lên được.” Lúc đầu Khải Minh không nghĩ sẽ tàn nhẫn như vậy, nhưng khi nhìn thấy hình ảnh tên đàn ông kia cùng cô ở bên nhau, nội tâm ghen ghét đốt cháy trái tim hần. Hiển nhiên cô đã động lòng đối với tên đàn ông kia.

Hần đau lòng, nhớ tới hồi ức tốt đẹp ngày xưa của hai người, nhưng bởi vì hần năm lần bảy lượt phản bội cô mà không còn sót lại chút gì. Người đàn ông kia, không chỉ có được cô ở hiện tại, mà có thể là cả tương lai, Khải Minh không hy vọng có thể dụ hoặc đến cô. Như vậy chỉ có thể mạnh bạo, vợ chồng nghèo hèn trăm sự việc, một người đàn ông công việc còn không có thì có thể đem lại tương lai cho người phụ nữ ấy sao?

“Đồ đê tiện.” Hạ Cơ nhìn Khải Minh với ánh mắt tràn ngập khinh thường.

Khải Minh đau đớn một chút, trước kia ánh mắt của cô luôn tràn ngập sùng bái cùng tình yêu, hiện tại thì sao? Nay hết thấy đều là do hần tự làm tự chịu, hần chỉ có thể tự trách mình. Một khi Hạ Cơ trở lại bên người hần, hần nhất định đền bù gấp bội những trách nhiệm trước kia, khiến cô mỗi ngày đều có thể vui vẻ. Hạ Cơ không có chú ý tới Khải Minh nhú mày, chỉ biết hần là một tên tiểu nhân.

“Rời khỏi hần ta, hai người các em đều tốt hết cả.” Khải Minh nhìn Hạ Cơ chăm chú. Khuôn mặt cô không còn giống như lúc trước đơn thuần chưa hiểu thế sự, giờ lại thêm nhiều tầng đạo lý đối nhân xử thế. Giống như quả đào vừa mới chín, chờ người khác ngắt lấy.

“Anh cảm thấy tôi là loại người này? Anh lấy cái này uy hiếp tôi, vậy thì quá không thú vị. Nếu như tôi để ý những đồ vật ngoài thân đó, thì lúc trước tôi sẽ không cùng anh ly hôn.” Hạ Cơ ngẩng đầu kiên định.

Khải Minh lại cảm thấy cô kiên cường thật chói mắt. Cô ấy vậy mà lại che chở cho một nam nhân khác như thế. “Em không để bụng, vậy còn hần ta, em có thể từ bỏ, nhưng nếu mà anh nói, chỉ cần hần từ bỏ em là có thể một lần nữa có được công việc lương một năm trăm vạn, em đoán hần ta sẽ lựa chọn như thế nào? Cho dù em ở trong lòng hần có quan trọng như vậy, hần vì em cái gì đều từ bỏ. Nhưng em có thể nhẫn tâm thấy hần từ một người tài giỏi được mọi người cực kỳ hâm mộ biến thành một du dân bị người người phi nhổ sao?”

Hạ Cơ trầm mặc. Cô đương nhiên biết Bạch Triết tính tình quật cường, càng sẽ không vì tiền từ bỏ cô, nhưng mà đó là kiêu ngạo của cậu, sự nghiệp của cậu, nếu như đều mất đi vậy tình yêu của hai người còn có thể mỹ mãn giống hiện tại sao?

“Làm như vậy thì tốt sao?” Hạ Cơ thật là không rõ, nếu hần đã thích quan hệ yêu đương tự do, hiện tại lại không ai quản hần. Sao tới chỗ này làm người xấu. “Cho dù tôi cùng anh ấy chia tay, cũng sẽ không cùng anh hợp lại, anh không rõ sao?”

“Mặc dù biết không có khả năng, nhưng vẫn muốn làm, lỡ như em hồi tâm chuyển ý thì sao?” Khải Minh bị buộc không có biện pháp.

.....

Bạch Triết cũng biết nguyên nhân mình bị đuổi là bởi vì Khải Minh, nhưng mà căn bản cậu không để bụng. Mỗi ngày quét tước nhà cửa sạch sẽ, còn nuôi không ít cây hoa thảo, rất có phong phạm của lão cán bộ về hưu dưỡng già. Ngày thường cùng bạn bè đi ra ngoài ăn uống, mỗi ngày buổi tối trở về phụ Hạ Cơ nấu cơm, cuộc sống gia đình này, không quá khó chịu.

Nhưng mà cậu càng bình tĩnh, Hạ Cơ trong lòng càng sốt ruột. Không duyên không cớ mất một công việc hoàn hảo như vậy, cậu sao có thể thờ ơ chứ.

“Khụ, anh không chuẩn bị tìm một công việc khác sao?” Hạ Cơ rút cuộc hỏi ra miệng. Cho dù tổn thương đến lòng tự trọng của cậu, cũng là vì tốt cho cậu. Một tên nhóc mỗi ngày đều du đãng bên ngoài như vậy thì giống cái dạng gì chứ? Huống chi Bạch Triết là một thanh niên đầy hứa hẹn.

“Anh còn không vội, em gấp lần gì. Em thiếu tiền?” Bạch Triết vẫn là dạng phó lão thái gia.

-28.07.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 16

Editor: Cà Pháo

- - - - -

“Không có.” Hạ Cơ trả lời. Bạch Triết thất nghiệp, nhưng sinh hoạt vẫn không có giảm xuống.

“Sao lại không được, em nên đi mua sắm, đừng tiếc tiền chồng em, anh có tiền, cứ dùng sức mua.” Bạch Triết nói.

“Ai nói anh là chồng em, đồ không biết xấu hổ.” Mới không cho cậu tiện nghi như vậy.

“Hai ta ngủ cùng đều đã ngủ, em đã là vợ anh, cướp nộ hôn đầu tiên của anh, đêm đầu đầu là của em. Anh mặc kệ, em phải phụ trách.” Bạch Triết về mặt vô lại, ôm Hạ Cơ cọt cọt lui.

“Tránh ra, đồ lưu manh, anh nghĩ tốt như vậy!” Hạ Cơ dùng sức đẩy Bạch Triết đang ăn vạ trên người của mình. Bạch Triết nào chịu yên, gắt gao ôm lấy không buông tay. Còn nhìn làn da trần trụi của Hạ Cơ, đối với khuôn mặt cô hôn tới hôn lui. Khuôn mặt đỏ hồng, cổ thon dài dần rơi xuống.

“Hôm nay cũng khiến cho em nhìn xem cái gì gọi là chơi lưu manh chân chính.” Bạch Triết đem áo thun Hạ Cơ cởi ra, lộ thân thể tuyệt đẹp trắng nõn. Áo lót cài ở phía trước, Bạch Triết liền dễ dàng cởi ra. Bên trong hai tiểu bạch thỏ nhảy ra, trắng bóng làm kinh diễm người trước mắt.

Bạch Triết vội vàng ở bầu vú xoa nắn vài cái, đem đỉnh hồng mai xoa nắn ngạnh lên. Lại cực nhanh mà đem quần cô tụt xuống dưới, toàn thân Hạ Cơ một lát liền trần trụi nằm ở trên sofa. Phập phồng quyến rũ, tiềm năng thân mình liền như vậy không hề che lấp mà đề ở dưới thân Bạch Triết.

Bạch Triết theo sườn đường cong sờ soạng tới, hai quả no đủ đều được cậu sủng ái, ở mặt trên lưu luyến quên phản kháng. Đỉnh bị cậu kẹp trong hai ngón tay lôi kéo, trong một lát liền bị chà đạp sung huyết đứng thẳng, thật đáng thương. Nhũ thịt trắng nõn cũng không buông tha, một bầu vú vừa vận nhét đầy bàn tay của người đàn ông, theo vuốt ve của cậu biến hóa đủ hình dạng, mặt trên bị chỉ ngăn che kín.

Lại lần nữa rơi vào tặc chương chính là cái mộng mềm mại này, Bạch Triết đem chân Hạ Cơ đặt trên vai cậu, hai tay vuốt ve cánh mộng vận bung ra. Eo liễu của Hạ Cơ chỉ lo nhất khuất phục đi theo động tác của người đàn ông. Đem thân mình bên ngoài của cô toàn bộ đều yêu thương qua, tiếp theo chính là bên trong.

Tại đây vuốt ve xuống dưới một chút, Hạ Cơ đã sớm bị kích thích chảy ra nước, đem sofa dưới thân dính ướt cả. Hai ngón tay Bạch Triết từ chỗ ướt át mon trón, chỉ bực giữa hai ngón tay kéo đều kéo không ngừng. Bạch Triết trực tiếp bôi d*nh thủy lên bầu vú đang sung huyết của Hạ Cơ, cảm xúc mát lạnh đối với thân thể đang nóng bừng, Hạ Cơ run rẩy một cái.

Chờ đến khi cả người Hạ Cơ đầy hoa dịch của mình, hai bầu vú tròn không bắt được. Lúc này Bạch Triết mới đưa hai ngón tay của cậu đâm vào, bên trong vẫn co rút phi thường. Bạch Triết một trước một sau ở bên trong bắt buộc động tác lao vào, khi ngón tay giữa cong lên, cọt vào tiểu nếp uốn bên trong. Hạ Cơ bị kích thích đem thân mình cung lên. Sau lại nằm liệt xuống.

côn th*t của Bạch Triết đã để ở cửa khẩu, độ ẩm cực nóng khiến bụng nhỏ của Hạ Cơ căng thẳng, nơi riêng tư co rút lại. Có tình lúc này Bạch Triết kiên quyết đấu tranh anh dũng, hướng vào tầng tầng mị thịt cản trở, thẳng đến chỗ sâu nhất trong hoa tâm. Bị cọt xát cùng tràn ngập khoái cảm khiến Hạ Cơ một ngón tay đều không động được. côn th*t của Bạch Triết thẳng tắp, tinh thần no đủ.

Không dừng lại, liền đối với bên trong thọc vào rút ra. Hai chân Hạ Cơ đặt trên vai Bạch Triết, rồi sau đó lại bị cậu đè nặng xuống, đùi kề sát hai vú của cô. Hai bầu vú đều bị ép tới thay đổi hình dạng. Đầu Bạch Triết lao tới cán mót. Hạ Cơ chỉ có thể yên lặng ôm cái chân cong của mình, thừa nhận bảo tố do người đàn ông mang đến.

- - - - -

-03.08.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 17

Editor: Cà Pháo

Vào buổi sáng sớm, Bạch Triết sửa soạn tốt hành lý của hai người. Chuẩn bị bay qua nước Mỹ. Hạ Cơ dọc theo đường đi tâm tình hoảng hốt, bây giờ đã muốn gặp mẹ, thật là khẩn trương! Lần đầu tiên gặp gia trưởng nên mặc quần áo gì đây? Online chờ, gấp!

Cuối cùng Hạ Cơ vẫn tương đối bảo thủ lựa chọn một cái áo liền váy màu trắng in hoa, vừa không đến nỗi quá mức nhạt nhẽo, cũng không quá sức tương tượng. Eo nhỏ chân dài ẩn hiện. Bạch Triết nhìn thấy phải đem cô ôm về nhà, không cho người khác nhìn thấy.

Trên phi cơ, Hạ Cơ dựa vào ghế ngủ trong chốc lát, tối hôm qua cùng Bạch Triết lăn lộn đến muộn, eo đau lưng mỏi. Thăng nhóc Bạch Triết này từ lúc thất nghiệp ở nhà không có việc gì để làm, việc duy nhất có thể làm chính là hầu hạ sinh hoạt Hạ Cơ thật tốt, lăn lộn thân thể Hạ Cơ.

Phi cơ đáp liền có người ở sân bay chờ, tài xế đem hành lý hai người sắp xếp tốt liền xuất phát. Hạ Cơ nhìn xe, Rolls-Royce. Xem ra này mẹ Bạch Triết cũng không phải là người bình thường!

“Mẹ anh làm nghề gì?” Hạ Cơ hỏi. Nhà Bạch Triết cũng là hào môn? Đi xe, so với Khái Minh càng giàu.

“Đại lý máy tính.” Bạch Triết trả lời.

“Ách, vậy xe này cũng là của nhà anh?” Hạ Cơ ngạc nhiên.

“Hả là vậy, anh không rõ lắm, bà ấy có rất nhiều xe.” Bạch Triết về mặt không thèm để ý.

“Mẹ anh làm ở công ty nào?” lúc Hạ Cơ muốn hỏi rõ ràng, càng nghe càng hiểu rõ.

Thì ra mẹ Bạch Triết là một CEO của công ty thế giới, thảo nào Hạ Cơ thấy “Nghiêm Kiều” tên này có chút quen thuộc, thì ra là thường xuất hiện trên các bài báo kinh tế tài chính.

Vậy thăng nhai này đây là con trai nhà giàu! Hạ Cơ cảm khái. Trách không được cậu thất nghiệp còn thờ ơ. Gia nghiệp lớn như vậy, tùy ý cho cậu tiêu xài cũng được! Nhưng mà đối với Hạ Cơ mà nói, cái này lại không phải là một tin tức tốt.

Nếu Bạch Triết chỉ có gia cảnh giàu có, như vậy trở ngại của hai người cũng sẽ giảm rất nhiều. Nhưng nếu là hào môn, mẹ Bạch Triết có thể tiếp thu một người phụ nữ đã kết hôn lần thứ hai như vậy sao? Huống chi hôn nhân đầu tiên của cô mọi người đều biết. Cô ở trong mắt truyền thông là người vợ hào môn bị bỏ rơi, cửa nhà họ Bạch so với nhà họ Khái chỉ cao hơn chứ không thấp, nếu thật sự muốn gả cho Bạch Triết, còn phải phí rất nhiều tâm tư.

Cho dù cuối cùng bọn họ kết hôn, tuổi của Bạch Triết so với cô nhỏ hơn, dáng người diện mạo gia thế năng lực không phải không xuất chúng, cô có cái gì có thể nắm chặt tâm cậu.

Bạch Triết không có ý thức được Hạ Cơ sầu lo, ở trong mắt cậu, chỉ cần yêu nhau, tất cả đều không phải vấn đề. Cậu thất bại, thì sẽ có rất nhiều cơ hội khác, nhưng Hạ Cơ thất bại, thì lại khó mà quay đầu lại.

Hạ Cơ đột nhiên xúc động muốn chạy trốn, cúi đầu vừa thấy Bạch Triết gắt gao nắm tay cô, tâm tình bất an dần dần an ổn xuống. Không phải sợ, Hạ Cơ, có lẽ tất cả so với chúng ta tương tượng nói không chừng cũng tốt.

Ô tô dừng ở một tòa an tĩnh đẹp đẽ trước mặt, ở phía trước có trồng hoa hồng, hoa bách hợp, hương khí hợp lòng người. Hạ Cơ ngửi thấy hương thơm này, nội tâm cũng bị trấn an.

Hành lý bị người hầu đem vào trong phòng. Bạch Triết đặc biệt nhắc nhở muốn đem hành lý Hạ Cơ đặt ở trong phòng cậu. Hạ Cơ đánh cánh tay cậu, nhiều người như vậy lại không an phận một chút.

Mẹ Bạch Triết từ trên lầu đi xuống, cùng Hạ Cơ tương tượng giống như nhau. Tóc không chút cầu thả, mặc áo soni phối cùng quần tây.

“Con, thăng nhóc chết tiệt này, rốt cuộc cũng biết đến thăm mẹ mày?” Nghiêm Kiều tuy là oán giận, nhưng trong giọng nói tràn đầy yêu thương.

“Bị đuổi rồi, chỉ có thể tới chỗ này ăn uống thôi.” Bạch Triết nhún nhún vai. Về mặt giống như rất bất đắc dĩ.

Nghiêm Kiều không để ý tới cậu, ánh mắt chuyển đến Hạ Cơ ở một bên.

Quyển 5 - Chương 18

Editor: Cà Pháo

Hạ Cơ bị Nghiêm Kiều nhìn có chút hoảng hốt. Nghiêm Kiều trên dưới đánh giá một hồi, "Không tồi, cái thằng nhóc này, cô bé khá tốt."

"Con thích là được rồi, được hay không còn muốn mẹ nói." Vừa nghe Bạch Triết nói là biết bị chiều hư.

Nghiêm Kiều nhìn thấy ánh mắt Bạch Triết mang theo sùng nịch, đối với Hạ Cơ nói: "Làm con chế giễu rồi, Bạch Triết từ nhỏ đã như vậy, không lớn không nhỏ. Các con bay xa như vậy đến đây, chắc đã đói bụng. Vừa vặn bác cho người hầu nấu một chút đồ ăn Trung Quốc. Nghe Bạch Triết nói con là người Tô Châu, nên bác đã tìm đầu bếp chuyên nấu đồ ăn Tô Châu, không biết có hợp khẩu vị con hay không?"

"Vâng ạ, bác không cần quá khách khí." Hạ Cơ không nghĩ tới Nghiêm Kiều lại bình dị gần gũi như vậy, không giống với những vị cường nhân nói chuyện đều không tự chủ được thái độ cao cao tại thượng.

"Không cần cùng mẹ anh khách khí, bà đây là chiều cổ con dâu tương lai thôi." Bạch Triết lại bắt đầu không đứng đắn.

"Đừng nói bậy." Hạ Cơ bị nói không được tự nhiên.

"Bạch Triết rất thích con, nghe nói nó còn vì con ngay cả công việc đều ném sang một bên." Nghiêm Kiều nói.

Lời này có ý gì? Con trai vì mình mà bỏ công việc, cho dù là người mẹ nào cũng đều cũng sẽ không vui vẻ. Hạ Cơ không biết giải thích chuyện này thế nào, nếu mà đem chuyện thao tác sau lưng Khải Minh nói ra, vậy thì không phải càng khiến Nghiêm Kiều không vui sao!

Nhìn Hạ Cơ cứng đờ, thần thái có chút không được tự nhiên.

Nghiêm Kiều tiếp theo nói: "Bác đã sớm nói muốn nó đem công việc kia bỏ đi, cố tình nó còn không vui, chuyện này vừa đúng lúc, liền có thể tới chỗ này giúp bác." Hạ Cơ nhìn ra được Nghiêm Kiều là thật sự vui vẻ, cuối cùng là *hữu kinh vô hiểm*.*

(**Hữu kinh vô hiểm: Bị hoảng sợ nhưng không nguy hiểm.*)

Hạ Cơ nào biết rằng, chuyện này từ đầu đến đuôi Nghiêm Kiều đều biết rõ ràng. Bao gồm chuyện của cô và Khải Minh, Nghiêm Kiều từ nhỏ lớn lên ở nước Mỹ, đối với những việc này căn bản không thêm để ý. Bà chỉ quan tâm Hạ Cơ rốt cuộc là một người như thế nào? Có thể an phận mà ở bên người con bà hay không, quan tâm cậu, yêu quý cậu, trung thủy với cậu.

Hạ Cơ tưởng tượng đủ loại về Nghiêm Kiều đều chỉ là lo sợ không đầu thôi. Sau bữa cơm chiều, Nghiêm Kiều đơn độc gọi Hạ Cơ vào thư phòng. Hạ Cơ không thể không có chút hoảng loạn, nhưng Bạch Triết lại rất an tâm, cậu tin tưởng mẹ của cậu làm việc từ trước đến nay đều có chừng mực, mặc dù bà ấy thật sự không thích Hạ Cơ, cũng sẽ không can thiệp vào chuyện tình cảm này của cậu. Huống chi cậu từ trong ánh mắt của mẹ có thể nhìn ra, bà đối với Hạ Cơ rất là thương thức. Tất nhiên sẽ không khó xử cô.

"Em đi đi, mẹ anh sẽ không đối với em làm gì đâu." Bạch Triết vỗ vỗ bả vai Hạ Cơ. "Con dâu xấu luôn muốn gặp cha mẹ chồng."

"Anh nói ai xấu?" Hạ Cơ tức giận trợn lên.

"Ai nghe tiếng liền sợ như vậy, nếu em không xấu, sao lại khấn trương như vậy?" Bạch Triết một bộ dáng cả lơ phát phơ.

"Đi thì đi." Hạ Cơ đem Bạch Triết đẩy ra, mở cửa, hướng thư phòng đi đến.

Nghiêm Kiều đã sớm ở thư phòng chờ, nhìn thấy bộ dáng Hạ Cơ ra vẻ bình thường nhện không được cười.

"Chẳng lẽ bác thật sự đáng sợ như vậy?" Nghiêm Kiều hỏi.

"Không có, bác à, con chỉ là có chút hoảng loạn." Hạ Cơ giải thích.

"Hoảng loạn, hoảng loạn chứng tỏ con để ý đến Bạch Triết nhà của chúng ta, cho nên cũng để ý đến cái nhìn của mẹ của nó." Bà cười duyên nói. "Bác biết con có quá khứ như thế nào."

Nói đến việc này phía sau lưng Hạ Cơ đứng thẳng, đây là muốn phát chiêu?

"Nhưng mà không quan hệ, bác cảm thấy lần đầu tiên hôn nhân của con cũng không có làm sai việc gì, lúc nên giữ lại thì giữ lại, lúc nên từ bỏ cũng không có do dự, ít nhất so với bác thời tuổi trẻ xử lý tốt hơn." Nghiêm Kiều nhin không được thờ dài.

Hạ Cơ không biết quá khứ của Nghiêm Kiều như thế nào, nhưng ít ra hiện tại bà có thiện ý.

-01.09.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 19

Editor: Cà Pháo

"Bác rất vui về khi Bạch Triết có thể cùng con ở bên nhau, nó tuy rằng thông minh, nhưng làm việc đôi khi lại không màng hậu quả. Có con bên cạnh khuyên nhủ nó, bác yên tâm rất nhiều."

Ánh mắt của Nghiêm Kiều chỉ khi nói tới Bạch Triết mới có thể ôn như như thế.

Hạ Cơ được khen có chút ngượng ngùng.

"Nó cũng sẽ không giống chồng trước của con." Nghiêm Kiều liếc mắt nhìn Hạ Cơ một cái, buông tay, "Vô tình mạo phạm, nhưng con trai bác, bác biết, nó nếu như yêu một người, thì sẽ thiết tình chân ý mà cả đời đối tốt với cô gái ấy, không người nào có thể thay thế."

Quả nhiên là cao thủ đàm phán, liếc mắt một cái liền nhìn ra Hạ Cơ đang băn khoăn cái gì.

"Bác nhớ rõ khi còn nhỏ nó rất thích chó, bác liền cho nó nuôi một con, sau đó con chó kia lại tự mình chạy đi mất, không biết là lạc đường hay là bị người ta bắt đi, bác cho người ra ngoài tìm cũng không tìm thấy. Sau lại nhìn thấy nó mỗi ngày tinh thần không dậy nổi, lại tặng nó một con chó giống hệt con trước, nó nhìn cũng không nhìn một cái, sau đó Bạch Triết không còn nuôi thêm con chó nào nữa." Ánh mắt Nghiêm Kiều giống như đang chìm trong hồi ức.

Mặc kệ như thế nào, chuyện này cũng khiến Hạ Cơ an tâm một chút. Hạ Cơ tạm biệt Nghiêm Kiều, đi về phía phòng ngủ của Bạch Triết. Bạch Triết may mắn, tuy rằng từ nhỏ không sống trong một cái gia đình đầy đủ lớn lên, nhưng mà cha mẹ cậu yêu thương cậu chưa bao giờ thiếu qua. Nghiêm Kiều coi bỏ khúc mắc của cô cũng là vì muốn con trai vui vẻ.

Hạ Cơ mở cửa phòng ngủ thì Bạch Triết đã sớm cởi sạch trơn chờ đợi nữ vương nhúng chàm. May mắn còn biết thấy thẹn quần khăn tắm dưới hạ thân mình.

"Nữ vương, tiểu nhân tới giúp em tắm rửa đây." Bạch Triết đẩy mạnh Hạ Cơ vào phòng tắm, thành thạo cởi đồ trên người ở trên người Hạ Cơ, mở vòi tắm sen ra, tắm rửa sạch sẽ lên người Hạ Cơ.

"Anh không hiểu kỳ mẹ anh nói với em chuyện gì sao?" Hạ Cơ ngoan ngoãn mặc kệ động tác móng heo ở trên người cô.

Bọt nước nghịch ngợm ở làn da trắng nõn lẫn xuống, còn có một viên ở trên đầu v* phần nộn. Yết hầu Bạch Triết căng thẳng. "Còn có thể nói cái gì, không phải về anh sao?"

"Mẹ anh đối với anh thật tốt." Hạ Cơ ngẫm lại lời Nghiêm Kiều vừa mới nói, đều là vì con của bà mà suy xét.

"Có phải mẹ anh không giống trên TV hay không, tùy tiện phui tay cho em mấy trăm triệu để em cảm thấy chán chương bỏ đi?" Bạch Triết lau sữa tắm, ở hai bầu vú trắng nõn đầy đặn xoa nắn lên. Hạ Cơ bị xoa thỉnh thoảng phát ra vài tiếng thở nhẹ. "Anh nhẹ chút!"

"Nhẹ chút, không biết lúc ai đó bị cấm đến hết lên luôn kêu anh cấm sâu bên trong." Miệng Bạch Triết bắt đầu không sạch sẽ, trên tay cũng sạch sẽ không đến chỗ nào, đem vòi phun treo lên, đem mặt Hạ Cơ đẩy đến trước gương. Chính mình ôm eo Hạ Cơ đứng ở phía sau, Hạ Cơ có thể thấy rõ ràng toàn thân người phụ nữ trong gương trắng nõn trần trụi, tay người đàn ông từ phía sau vòng qua.

Hai luồng nhũ thịt giống như cục bột bị người đàn ông tùy ý đùa bỡn. Hai viên anh đào cũng bị cậu kéo lên cao, khuất phục mà bắn trở về. Kích khởi một đợt sóng dữ. Hạ Cơ nhìn đến bụng nhỏ căng thẳng.

“Đẹp hay không đẹp?” Bạch Triết âm áp phun hơi ở bên tai.

“Khó coi.” Hạ Cơ đem đầu thiên quay đi.

Tay Bạch Triết không biết khi nào lại tìm được chỗ bên ngoài nơi tư mật, chỉ ở bên ngoài sờ soạng một vòng. Hạ Cơ bị sờ đến hai chân kẹp chặt, không cho cậu có cơ hội xằng bậy.

“Không thích vậy sao em lại ướt?” Bạch Triết giờ ngón tay vừa mới sờ vào nơi riêng tư, mặt trên sáng lấp lánh ướt một mảnh.

“Đây là nước.” Hạ Cơ giả bộ.

“Nước?” Bạch Triết cười cười, hai ngón tay búng búng, ở giữa còn có một cái chỉ bạc.

-08.10.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 5 - Chương 20

Editor: Cà Pháo

"Cái này cũng không phải là nước bình thường." Thầy giáo Bạch dạy học. "Đây là nước tiểu huyết của em."

Hạ Cơ bị đùa giỡn mặt đỏ bừng. Đùi bị kéo, đặt tại trên bồn rửa tay.

"Anh định làm gì?" Hạ Cơ giãy giụa muốn đi xuống, sao có thể để người đàn ông cậy mạnh được.

Bộ dáng này, tiểu hoa huy*t của Hạ Cơ cũng nhìn thấy rõ ràng. Hai ngón tay Bạch Triết đem hoa môi vặn bung ra, thọc ra vào. Từ góc độ của hai người đều có thể nhìn thấy ngón tay ở bên trong yếu ớt ra vào. Bị thị giác cùng xúc giác song song kích thích, chỉ trong chốc lát, liền thấy bên trong phun ra một cỗ nước dịch. Theo đùi Hạ Cơ chậm rãi chảy xuống.

Rồi sau đó, eo Hạ Cơ bị đỡ. Khăn tắm trên người Bạch Triết không biết từ khi nào đã sớm rơi xuống mặt đất. Cự vật đỏ tím xuất hiện ở bên ngoài hoa huy*t. Hạ Cơ trở mắt nhìn cự vật này một chút đem mình mở căng ra, toàn thân đi vào, hoa huy*t bên cạnh đã bị chống được trắng bệch. Bởi vì chênh lệch chiều cao, Hạ Cơ không thể không nhón chân lên, tay vịn ở phía trên bồn rửa tay, thừa nhận người đàn ông sau lưng lần lượt đánh sâu vào.

Động tác của Bạch Triết trước sau như một mà hung ác, loại tư thế mới mẻ này khiến cậu kéo dài thể lực, không biết mệt mỏi mà ở bên trong ra ra vào vào, thọc vào rút ra. Hạ Cơ nhìn ngực mình trong gương bị Bạch Triết đâm mà run lên, cảm giác thẹn thùng làm khoái cảm càng mãnh liệt, bên trong cũng bất giác mà kẹp đến càng chặt.

"Thả lỏng chút." Bàn tay Bạch Triết đánh vào cái mông trắng nõn của Hạ Cơ. Hạ Cơ bị đánh thân thể co rụt lại, càng thêm khấn khít. Bạch Triết trở ngại cũng tăng mạnh. Loại khó khăn trở ngại to lớn này sẽ chỉ làm Bạch Triết càng đánh càng hăng, đem mị thị vây lấy đều phá vỡ, đem chính mình mở một con đường lao ra.

Hình như là do Bạch Triết thay đổi nơi mới mẻ, cậu hận không thể ở mỗi một chỗ đều tới cảm một lần, cuối cùng trời gần sáng hai người mới nghỉ ngơi. Không ngoài sờ liệ, hai người không dậy kịp bữa ăn sáng ngày hôm sau.

Hạ Cơ nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút rồi xuống lầu, Bạch Triết còn ăn vạ trên giường không muốn xuống. Nghiêm Kiều ngồi bên trong phòng khách cùng một người đàn ông, xem bộ dạng cũng khoảng trên 30 tuổi, nhưng mà tây trang đó Hạ Cơ có chút quen mắt.

Nếu đã có khách đến, Hạ Cơ liền đi phòng bếp tìm chút đồ ăn trước.

"Con dâu của ta lại đây." Nghiêm Kiều nói. Một bên đối với Hạ Cơ vẫy tay.

Người đàn ông kia cũng quay đầu, Hạ Cơ ngơ ngẩn. Là Khải Minh!

"Hạ Cơ, em sao lại ở chỗ này?" Khải Minh ngây dại.

"Cậu nhận thức con dâu của tôi? Vậy vừa lúc, các cậu người trẻ tuổi, nói chuyện phiếm chốc lát đi." Về mặt Nghiêm Kiều giống như cái gì cũng không

biết.

Khải Minh ổn ổn tinh thần của mình, không đến mức để cho người khác nhìn ra khác thường. Nào biết Nghiêm Kiều đã sớm biết rõ ràng.

Hạ Cơ không biết Nghiêm Kiều muốn làm gì, phối hợp ngồi với Khải Minh đối diện.

"Em là con dâu bà ấy?" Lời Khải Minh vừa nói ra khỏi miệng có ý chỉ trích. "Vậy cái tên công trình sư lúc trước đâu?"

"Anh ấy chính là con trai của bà ấy." Về mặt hân như đang vấn tội, Hạ Cơ lười phản ứng đến.

"Em nói cái tên công trình sư là con trai của bà ấy?" Về mặt Khải Minh không thể tin tưởng. Hạ Cơ cứ như vậy nhìn hân, hai người nhìn nhau không nói gì. Về mặt Khải Minh thống khổ, nếu mà quan hệ của bọn họ đã đến mức gặp người lớn, vậy mình lại khó có cơ hội. Nếu là thật cùng Bạch Triết tranh đoạt, không nói là Nghiêm Kiều sinh ý không thể đồng ý, phần thắng của bản thân cũng không lớn.

"Bà ấy biết em đã kết hôn qua rồi sao?" Có lẽ chuyện này sẽ là một cái đột phá.

"Bà ấy biết. Nhưng mà em thấy được, bà ấy cũng không để ý." Khải Minh lại đánh chủ ý.

-14.10.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 21: (Xong)

Editor: Cà Pháo

Bạch Triết lúc này cũng từ trên lầu đi xuống, mặc áo ngủ, còn buồn ngủ, đầu tiên là đem Hạ Cơ ôm chặt lại, đầu ở trên người Hạ Cơ cọ cọ. "Khải Minh, chào anh."

Khải Minh phần nộ, nắm tay nắm gắt gao.

Không biết là đột nhiên nhớ tới hay là cố ý khiêu khích, Bạch Triết nói: "Tôi cùng Hạ Cơ sẽ nhanh chóng làm hôn lễ, đến lúc đó mong rằng anh Khải Minh sẽ mang quà đến! Dù gì thì anh cũng là tiền bối của tôi."

Khải Minh vừa nghe lời này, trong lòng đã hoảng loạn lại phần nộ. Không còn nhớ được ban đầu mình tới nơi này là vì cái gì. Đứng lên liền đâm Bạch Triết, Khải Minh cũng không phải cái đèn cạn dầu, lập tức liền xoay tay lại, không thấy cho chút đường sống nào.

Bên trong quần áo Bạch Triết là một cơ thể tinh tráng Hạ Cơ đã kiến thức qua, huống hồ đây là nhà của Bạch Triết, Khải Minh xằng bậy cũng không chiếm được tiện nghi gì. Không biết có phải được phân phó hay không, người làm nhìn cũng không có tới can ngăn.

Phòng khách là một trận tranh đấu, đập nát không ít đĩa thủy tinh. Hai người nhìn nhau khó chịu đã lâu, chiêu thức đều không thấy lưu tình. Trên mặt hai người đều mang vết thương.

Nhưng mà vì Hạ Cơ kiểm tra thương thế của Bạch Triết, miệng vết thương cậu nhìn thăm thiết, làm Hạ Cơ đau lòng không thôi, đáp ứng cậu rất nhiều điều kiện. Nhìn hai người ở bên kia anh em em em Khải Minh thật muốn cắn một cái, rõ ràng là hân bị thương nặng hơn. Lúc này lại chỉ có người làm trong nhà mang thuốc cho hân, không biết có phải cố ý hay không, tên này xuống tay phá lệ nặng, quả thực là Bạch Triết tới trả thù hân.

Khải Minh treo mặt xám mày tro mà từ nhà Bạch Triết đi ra ngoài. Không bao lâu, liền nhận được thiệp mời kết hôn của Hạ Cơ. Khải Minh kiên cường không muốn đi, nhưng nhìn truyền thông che trời lấp đất đều là tin tức hôn sự của hai người, lúc này hân nếu không đi mới là rùa đen rút đầu.

Hạ Cơ mặc áo cưới màu trắng, xinh đẹp như thiên nữ hạ phàm. Từng bước một mà đi hướng về phía bạch mã vương tử. Khải Minh đột nhiên nhớ tới hôn lễ khi đó của bọn họ, Hạ Cơ cũng xinh đẹp như vậy, thoát tục như vậy. Hạ Cơ vui sướng bộc lộ cả ra ngoài, thẳng đến ngày hôm nay, nhìn thấy cô mặc áo cưới màu trắng hướng về người khác, hân mới chính xác rõ ràng cảm nhận được Hạ Cơ ở trong lòng hân có bao nhiêu quan trọng. Chính là hết thảy đều không thể quay đầu lại được.

Trong mắt người đàn ông kia không nhìn tới người khác, chỉ có một mình cô. Hình ảnh bọn họ đứng chung một chỗ có bao nhiêu thích hợp bao nhiêu xứng đôi. Người đàn ông kia không cho cô kính rượu, tự mình uống đến hai ly. Trên mặt cậu không giấu được hưng phấn, Hạ Cơ nhìn ánh mắt cậu không tự chủ được hàm chứa ánh nhìn thâm tình.

Lúc nghe được Hạ Cơ nói “Tôi nguyện ý”, bản thân không biết như thế nào, nước mắt liền chảy xuống. May mắn hôm nay không có truyền thông tiến vào, nếu không lại là tin tức đầu đề.

Thì ra triệt để mất đi một người là loại cảm giác này, từ đây tất cả *hi nộ ái ố** của cô hết thảy không còn liên quan đến hắn, sinh lão bệnh tử của cô đã có người khác gánh vác. Khải Minh nhìn bàn rượu trước mặt, uống một ly lại một ly, chỉ mong say không tỉnh.

*Hi nộ ái ố: tất cả mọi khung bậc cảm xúc của con người.

Khải Minh không có cưới vợ, ở cô nhi viện nhận nuôi một đứa bé để kế thừa gia nghiệp. Liền đem quãng đời còn lại sống cô độc coi như là báo ứng thời niên thiếu khinh cuồng của hắn.

Hạ Cơ vì Bạch Triết sinh hai bé trai, Bạch Triết không chỉ là một công trình sư tài giỏi, còn là một người cha thành công, cậu còn đem quá trình mình trở thành cha viết thành một quyển sách, hấp dẫn không ít fans.

“Gã chồng phải như Bạch Triết.” Nhất thời trở thành thành ngữ của không ít cô gái chưa lập gia đình. Bạch Triết giống như mẹ của cậu nói vậy, cả đời chỉ trung thủy với một người.

Cà Pháo: Cuối cùng cũng xong thế giới này rồi, thế giới tiếp theo sẽ là ở cổ đại nha mn □

-16.10.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 6 - Chương 1: Thế giới 6: Chàng là thái tử trọng sinh

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

□

.....

Editor: Cà Pháo

“Hạ tiểu thư.” Người nam nhân trước mặt quan như ngọc, khí chất thanh lãnh, một thân bạch y, dáng người cao dài. Đối với Hạ Cơ làm cái cúi người. Bề ngoài là một bộ lừa gạt thể nhân.

Hạ Cơ gật gật đầu, là một nữ thế gia tự phụ, năng không dừng lại nhiều liền rời đi. Lưu lại Dương Bạch đứng cách đó không xa mà khó hiểu.

Người Hạ Cơ lần này xuyên vào là đích nữ thế gia nhà Hạ thái phó. Là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, khuynh quốc khuynh thành. Lại là thiên kim của Hạ thái phó, cả đời được vạn sủng ái. Tới tuổi, người cầu thân đến muốn đem cửa Hạ gia đập gãy.

Hạ thái phó lúc trước là thái phó của Thái Tử, khi còn nhỏ Thái Tử Thượng Quan Cẩn thường xuyên tới Hạ gia chơi đùa, đối với nguyên chủ là vừa gặp đã thương. Hai người cũng coi như là thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư, nguyên chủ nhu thuận thành thực, không biết Thái Tử đối với mình *dụng tâm lương khổ**. Thái Tử cũng đã tới tuổi tuyển phi, ở trước mặt hoàng thượng cầu thú nữ nhi Hạ gia.

(*Dụng tâm lương khổ: dùng nhiều tâm tư trí lực để suy đi tính lại.)

Ai ngờ nguyên chủ đã sớm chung tình với tân khoa Trạng Nguyên Dương Bạch. Khóc lóc cầu không chịu gả cho Thái Tử.

Nguyên chủ đối với Dương Bạch khuynh tâm cũng không phải không có lý do gì. Ngày đó nguyên chủ đi ra phố, trên đường gặp được rất nhiều dân chạy nạn dừng mảnh vào kinh đô, con ngựa của nguyên chủ kinh sợ, mất thấy xe ngựa sắp phải đổ, lúc này Dương Bạch ra tay cứu giúp, mới khiến nguyên chủ lấy thân báo đáp.

Hạ phụ từ trước đến nay yêu thương nguyên chủ, lần này lại là không thể theo nàng làm loạn như vậy. Một người là thiên tử tương lai, một người là tân khoa Trạng Nguyên gia cảnh không hề đáng nói. Cái nào nặng cái nào nhẹ vừa nhìn liền biết.

Nguyên chủ nơi nào hiểu được việc này, trong lòng chỉ có công tử vạn năm liếc mắt nhẹ nhàng kia. Thường xuyên chạy đi trộm hẹn hò cùng hần ta, Dương Bạch kia tính tình không nóng không lạnh vừa lúc trúng ý nàng.

Nguyên chủ luôn được những công tử đó lấy lòng truy đuổi, cổ tình có một người như vậy, cao vút như núi thượng tùng, lạnh run như trong cốc phong, thiếu niên mặt như ngọc như ruộng trên đường, đây là thiếu niên phong lưu nhà ai?

Một mặt là càng đi đến gần hôn kỳ với Thái Tử, một bên là đối với Dương Bạch càng thêm mê luyến. Nguyên chủ hai bên khó xử, Hoàng Thượng nhất ngôn cửu đỉnh, đã ban hôn trăm triệu không có khả năng thu hồi.

“Kỳ thật, tiểu thư, nếu muốn hôn sự trở này trở thành phế thái không phải là không có cách nào.” Tỷ nữ Bích Y của nguyên chủ nói.

“Có biện pháp gì?” Nguyên chủ nghĩ đến có thể cùng Dương Bạch ở bên nhau liền không khỏi cao hứng.

“Nếu là Thái Tử xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì, hôn sự này không phải trở thành phế thái hay sao?” Về mặt Bích Y làm một bộ dáng tranh công.

“Nói vậy, đây chính là tội lớn khi quân!” Trong lòng nguyên chủ hoảng hốt.

Trong lòng nguyên chủ gieo một hạt giống, nhưng nghĩ đến tình cảm hai người cùng nhau lớn lên, nguyên chủ trăm triệu không hạ thủ được. Nàng chỉ là một nữ tử khuê các, nào có can đảm lớn như vậy?

Ai ngờ ngày kế Thái Tử tới Hạ phủ thăm hỏi, cũng đến nhìn nguyên chủ. Uống một ngụm rượu trên bàn, thế nhưng *thất khiếu** đổ máu mà chết. Làm Thái Tử, tất nhiên sẽ không tùy ý ăn đồ ăn bên ngoài. Nhưng đó là do nguyên chủ rót, cũng thân thủ lấy mệnh hần.

(**Thất khiếu: 7 lỗ, máu chảy ra từ 7 lỗ; 2 mắt, 2 mũi, 2 tai và cái miệng.*)

Đây chính là chuyện lớn khiến cử quốc khiếp sợ, độc được từ trong phòng ngủ tỷ nữ nguyên chủ lục soát. Cả nhà Hạ gia bị bắt vào tù. Một thể hệ nữ nhân thiên kim Hạ gia cũng ở trong ngục mà *huương tiêu ngọc vẫn**.

(**Hương tiêu ngọc vẫn: hương tan ngọc nát, chỉ người con gái đẹp nhưng yếu mệnh.*)

Lúc hôn phách nguyên chủ du dương trên thế gian, vậy mà phát hiện Dương Bạch mới là đầu sỏ gây tội. Hần quân tử khiêm tốn đều là giả vờ, ngay cả tỷ nữ của nàng cũng là bị hần thu mua. Dương Bạch là tâm phúc của Tam hoàng tử, lợi dụng nguyên chủ làm tâm nàng hoảng hốt.

Còn từng lấy trong sạch của nguyên chủ uy hiếp Hạ thái phó để lấy được cơ mật chính trị. Tỷ nữ cũng là bị Dương Bạch thu mua thao túng. Ngay cả ân cứu mạng mà nàng khắc cốt ghi tâm trên xe ngựa, cũng là do Tam hoàng tử bọn họ tí mĩ thiết kế.

-26.10.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 6 - Chương 2

Editor: Cà Pháo

Thái Tử vừa chết, Tam hoàng tử được phong làm Thái Tử. Dương Bạch cũng theo nước lên thì thuyền lên, nhất thời trở thành nhân vật kinh đô chạm tay là bóng.

Nguyên chủ đã biết hết mọi chuyện, có thể nào không hận? Nếu không phải chính mình tin sai người, thế nào những người quan tâm mình, cha, Thái Tử ca ca yêu quý mình đều không được chết từ từ? Nguyên chủ oán khí đưa tới Hạ Cơ trợ giúp. Lúc này đây Hạ Cơ nhất định phải trợ giúp Thái Tử bảo vệ ngôi vị hoàng đế, còn muốn cho tên mặt người dạ thú Dương Bạch này có kết quả xấu.

Việc Hạ Cơ duy nhất có thể làm chính là bảo hộ Thái Tử, không cho hần bị kẻ gian hãm hại, thuận lợi đăng vị. Thái Tử vốn có tài đức sáng suốt, làm việc có quyết đoán, nếu không phải từ trên người nguyên chủ xuống tay, Tam hoàng tử sao có thể là đối thủ của Thái Tử? Huống hồ Thái Tử đối với nguyên chủ tình thâm nghĩa trọng, nói vậy sau khi gả cho hần nhất định sẽ rất hạnh phúc.

Lần này Hạ Cơ chắc chắn khiến cho Dương Bạch đối với mình thần hồn điên đảo, lặp lại bi kịch của nàng. Bị người yêu nhất đâm cho một đao, tư vị này cũng muốn cho hần ta nếm thử.

Dương Bạch mặc một thân bạch y, vẫn là bộ dáng thanh lãnh như trước kia. Chỉ là hiện tại Hạ Cơ đã sớm thay đổi tim, sẽ không vì hấn ta thần hồn điên đảo, thâm thương trọng nhỡ. Cái loại tình cảm nữ nhi này đã sớm không biết tung tích, hiện tại Hạ Cơ hận không thể đem người trước mặt nghiền xương thành tro mới có thể giải hận.

Có thể bảo trì mỉm cười đã là hàm dưỡng lớn nhất của nàng, hai má Hạ Cơ ửng đỏ, người không biết còn tưởng rằng nàng đối mặt với tình lang thẹn thùng. Một cùi đầu tựa như thủy liên hoa ôn nhu, không có người để ý thấy hận ý trong mắt Hạ Cơ lúc cùi đầu.

Dương Bạch chỉ cảm thấy hôm nay Hạ Cơ có cái gì đó khác trước, nhìn kỹ lại, còn không phải là bộ dáng thanh cao của nữ nhi nhà giàu sao. Dương Bạch lắc lắc đầu, trăm triệu không thể chìm trong nữ sắc.

Lúc này Dương Bạch tới là tìm Hạ thái phó thương nghị chính sự, Dương Bạch hiện tại cũng không có cùng Hạ Cơ lên lui tới. Hạ tiểu thư liếc mắt đưa tình hấn ta cũng không phải không có nhìn thấy, chỉ là loại người này nếu lạnh nhạt càng lâu, hứng thú của nàng càng lớn, chấp niệm càng sâu, đến lúc đó mới có thể đối với hấn ta không dứt.

Hạ thái phó cùng với Dương Bạch chính kiến từ trước đến nay không hợp, giúp người trẻ tuổi này, quá mức chỉ vì cái trước mắt, đạt được công lớn. Dương Bạch người này, vừa thấy liền biết tâm thuật bất chính, Hạ thái phó cũng không hy vọng cùng hấn ta lui tới quá mức chặt chẽ. Bất đắc dĩ hấn ta lại là ân nhân cứu mạng của nữ nhi, cũng không thể đem hấn ta chặn ở ngoài cửa.

Dương Bạch lúc này đã sớm cấu kết cùng với Tam hoàng tử, ngay cả cái danh Trọng Nguyên của hấn ta cũng do Tam hoàng tử thao tác không ít. Mẫu phi của Tam hoàng tử là phi tử được Hoàng Thượng sủng ái nhất. Thu mua một tên quan chủ khảo, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà Dương Bạch ở trong mắt người bên ngoài lúc này, bất quá là một thư sinh nhà nghèo mà thôi.

“Thái Tử tới.” Bích Y chạy nhanh đến thông tri cho tiểu thư.

Thái Tử ca ca? Hạ Cơ nhớ tới đủ chuyện Thượng Quan Cẩn làm cho nàng, đồ ăn gì ngon đều không quên đưa lên một phần cho nàng. Sinh thân của nàng, hấn chưa bao giờ vắng. Mỗi lần có ngày hội gì đều đưa chút trân quý mới mẻ cho nàng, còn tự tay điều một tượng ngọc nhỏ. Chỉ là ngay lúc đó Hạ Cơ chỉ chú ý tới ngọc tượng tinh mỹ, chưa từng phát hiện trên mu bàn tay của Thái Tử còn có vết máu. Một đời này, nàng nhất định phải đối đãi thật tốt với Thái Tử ca ca.

Hạ Cơ đang muốn nghênh đón Thái Tử, ai ngờ hạ nhân tới báo Thái Tử đã sớm vào thư phòng của lão gia. Trước kia Thái Tử ca ca rõ ràng là tới thăm nàng trước. Hạ Cơ mới sẽ không thừa nhận nàng ăn dấm của lão cha nàng đâu.

Có thể là bọn họ có chuyện gì đó quan trọng cần thương lượng, Hạ Cơ nghĩ. Đến lúc đó Thái Tử ca ca khẳng định trở về thăm nàng. Nàng nên về phòng trang điểm trước một chút, đến lúc đó thấy mỹ nhân Thái Tử ca ca cũng sẽ vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 6 - Chương 3

Editor: Cà Pháo

Hạ Cơ đang ở trước gương đồng trang điểm chải chuốt, đeo một cái trâm hoa đào. Nhìn khuôn mặt điểm lệ trong gương, Hạ Cơ không thể không thừa nhận, dung mạo của nguyên chủ so với nàng còn mỹ mạo hơn vài phần, vậy mà lấy không được tâm nam nhân, câu không được hôn Dương Bạch, thật sự đáng tiếc.

Ngay lúc Hạ Cơ còn đang vì mỹ mạo của bản thân mà đắc chí, Hoàn Chi vào thông tri, Thái Tử đã đi rồi. Trước kia Thái Tử ca ca mặc kệ có bận rộn bao nhiêu, cũng đều đến thăm nàng. Tại sao hôm nay lại đi nhanh như vậy?

Hạ Cơ một trận hoảng hốt, Thái Tử ca ca chẳng lẽ biết chuyện gì?

“Tiểu thư, đừng lo lắng, có lẽ là Thái Tử có việc gấp?” Hoàn Chi ở bên cạnh trấn an nói.

Nhà hoàn Hoàn Chi này, là nhà hoàn mới bên người Hạ Cơ, một nhà trung hậu, nhìn ổn thỏa hơn nhiều, Bích Y đã bị Hạ Cơ lấy có hầu hạ không chu toàn mà biến thành nô dịch tam đẳng.

Hạ Cơ biết sự tình sẽ không đơn giản như vậy, lấy ký ức của nguyên chủ mà nói, Thái Tử dù đời ngắn ngủi nhưng đối với nguyên chủ rất tốt. Nếu đột nhiên lãnh đạm, khả năng bởi vì người khác nói linh tinh là không lớn, đời trước sự việc Hạ Cơ cùng với Dương Bạch truyền đi ồn ào huyền ảo, Thái Tử vẫn cầu Hoàng Thượng ban hôn như cũ. Chẳng lẽ thật sự là do Thái Tử bận rộn?

Một tháng sau, đại thọ 70 của Hoàng Thái Hậu. Quý nữ trong hoàng thành đều sôi nổi, người thì mua phần son, người thì mua bộ xiêm y quý nhất. Chuyện này ngoài sáng là vì đại thọ 70 của Thái Hậu, nhưng ai cũng đều biết ngầm Thái Tử, Tam hoàng tử tuổi đều không nhỏ.

Chính phi cùng với trác phi đều chưa có, nhóm quý nữ còn không phải là vì muốn ra mắt Hoàng Hậu cùng với Trân quý phi hay sao? Hoàng Hậu là mẹ đẻ của Thái Tử, Trân quý phi là mẹ đẻ của Tam hoàng tử, đối với cô nương nào cũng phải xem xét thật kĩ. Nhân phẩm, gia thế, diện mạo đều tốt nhất. Tốt nhất đều phải để lại cho nhi tử của mình. Hơn nữa trường hợp này, hoàng thân quốc thích đều sẽ tham dự, những nữ nhi đến độ tuổi kết hôn cũng muốn nhìn xem người nào mới là lang quân như ý của các nàng.

Làm đích nữ của Hạ thái phó, Hạ Cơ đương nhiên là đáp ứng lời mời tham dự. Hạ Cơ gần đây buồn khổ đến chết, thân ảnh Thái Tử cũng chưa thấy. Cũng không đưa cho nàng thứ gì mới mẻ nữa, rốt cuộc là làm sao vậy?

Thái Tử chính là dưới một người, trên vạn người nhân trung long phượng. Quyền cao chức trọng, tuấn tú lịch sự, thân cường thể tráng, là tình nhân trong mộng của tất cả cô nương dưới đài. Nghĩ đến thời điểm nàng không ở bên cạnh không biết có bao nhiêu hồ ly tinh muốn câu dẫn hắn? Hạ Cơ ngẫm lại liền tâm tắc. Mặc kệ, sau yến hội này nàng nhất định phải đem Thái Tử bắt lấy.

Đại thọ của Hoàng Thái Hậu, quả nhiên, danh môn vọng tộc toàn kinh thành, hào môn thế gia, thanh niên tài tử, quý nữ thế gia tất cả đều xuất hiện. Nhưng mà Hạ Cơ đối với các công tử tuổi trẻ đua giỡn, nữ hài thi nhau a dua nịnh hót, đua đòi đều không có hứng thú. Thái Tử tại sao còn chưa tới! Đầu Hạ Cơ nhìn không được hướng ra phía ngoài nhìn xem.

“Thái Tử điện hạ đến!”

“Tam hoàng tử đến!” Tiếng của thái giám vọng to đến, Hạ Cơ giờ phút này lại không cảm thấy chói tai. Nhóm quý nữ chung quanh đều bắt đầu sửa sang lại quần áo của mình, có nơi nào không thỏa đáng hay không, trên người có dính đồ vật dơ gì đó hay không?

Đi đầu tiên mặc cảm y màu tím chính là Thái Tử. Dáng vẻ đường đường, khí vũ hiên ngang. Loại người này tự mang theo loang loáng khí tràng, dễ dàng làm người ta xem nhẹ mặt mày phi phàm của hắn.

Các quý nữ chỉ dám ở xa xa nhìn hai vị hoàng tử, chỉ lo cúi đầu xấu hổ. Hạ Cơ lại nhìn chăm chăm thẳng vào Thái Tử đang đi ở đằng trước. Ánh mắt nóng bỏng khiến cho Thượng Quan Cần nhanh chóng chú ý nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 6 - Chương 4

Editor: Cà Pháo

Thượng Quan Cần bị nàng nhiệt tình đến chậm cả bước chân. Ổn định lại nội tâm kinh hoàng của bản thân, mới tiếp tục đi đến chỗ Hoàng tử mẫu. Người trong lòng nàng không phải người, Thượng Quan Cần, người tình lại đi! Đừng cố chấp. Bước chân Thái Tử lại lần nữa kiên định thêm.

Nhìn thấy Thượng Quan Cần đối với mình có mắt không trông, trong lòng Hạ Cơ không khỏi mất mát. Không phải nói đời trước Thái Tử đối với nguyên chủ thâm tình như vậy sao, tại sao hiện tại lại có bộ dáng lạnh lùng phản ứng như vậy. Rốt cuộc là chỗ nào xảy ra sai lầm?

Thái Tử ngồi ở phía dưới Hoàng tử mẫu, Tam hoàng tử ngồi ở đối diện. Thái Tử đối với Hạ Cơ lạnh nhạt cũng khiến cho Tam hoàng tử nghi hoặc, ngày xưa chỉ cần nha đầu Hạ gia kia vừa xuất hiện, tất cả lực chú ý của Thái Tử đều ở trên người nàng, hiện tại là như thế nào? Chẳng lẽ Thái Tử có người mới mà hắn còn chưa được thông báo.

Dương Bạch cũng tới. Sau khi dâng tặng lễ vật cho Thái hậu thì không biết đi chỗ nào.

Tam hoàng tử cũng rời khỏi chỗ ngồi. Hai người như vậy hẳn là lại đi thương thảo xem nên diệt trừ Thái Tử như thế nào. Kỳ thật thiếu quân cờ Hạ Cơ này, muốn mưu hại Thái Tử, bọn họ không biết còn phải phí thêm bao nhiêu công phu nữa. Đúng là cái tâm tư nhỏ đi hại người lại hại mình, Hạ Cơ bĩu mũi.

Thái Tử cũng rời chỗ ngồi, Hạ Cơ vội vàng đi theo sau. Phía sau Thái Tử cũng không có người hầu, Hạ Cơ đi theo hắn qua hoa viên, đi qua cái hồ nhỏ. Thái Tử võ nghệ cao thâm, đương nhiên biết sau lưng có người đi theo hắn, hắn thiết tình, nàng khinh thường nhìn lại. Hiện tại hắn muốn từ bỏ, nàng lại đi theo hắn làm gì?

“Không cần đi theo.” Thái Tử ngừng ở một cái u tích trong rừng trúc.

Hạ Cơ vội vàng tránh phía sau ở một cái cây trúc lớn.

“Đừng trốn nữa! Ra đi!” Thái Tử lạnh lùng nói. Làn váy hồng nhạt của Hạ Cơ còn lộ ở bên ngoài, chiếc váy này là bản thân đưa cho nàng. Phụ hoàng ban thưởng cho chính mình một con thiên tặc tầm bố, loại bố này cực kỳ khó có được. Thiên tặc quốc mỗi năm tiến cống một con. Bản thân có được liền đưa đến chế y phường tốt nhất dựa theo kích cỡ của nàng mà chế thành trang phục.

Chẳng lẽ bản thân bị phát hiện. Hạ Cơ thầm nghĩ. Đợi nửa ngày chung quanh không có động tĩnh, vậy hẳn là nói mình rồi!

“Thái Tử ca ca.” Hạ Cơ buồn nói.

Trước kia mỗi lần nhìn thấy biểu tình này của nàng hẳn hận không thể khiến nàng nhoeo miệng cười cho dù trả giá gì cũng đều nguyện ý. Thậm chí không tiếc nói theo Chu U Vương, phóng hỏa hí chư hầu*, nhưng mà hữu dụng sao? Thái Tử buộc bản thân tâm địa phải kiên cường.

(*Truyền thuyết kể rằng, Bao Tự là một mỹ nhân cực kỳ xinh đẹp và quyến rũ, Chu vương mê say nàng nhưng chưa bao giờ thấy nàng cười nên ra lệnh ai làm cho nàng cười sẽ thưởng nghìn lượng vàng. Để làm nàng cười, Chu U vương nghe theo một nịnh thần, đã đốt lửa trên cột lửa hiệu triệu chư hầu, đùa giỡn với chư hầu rồi gây họa làm mất Cáo Kinh. Việc nhà Chu suy yếu bắt đầu từ đây. Điển tích nổi tiếng này được gọi là Phóng hỏa hí chư hầu (烽火戲諸侯).)

“Nàng đi theo ta làm gì?” Mặt Thái Tử lạnh nhạt.

“Hạ Cơ muốn gặp Thái Tử ca ca, Thái Tử ca ca đã lâu không có tới thăm Hạ Cơ.” Âm thanh Hạ Cơ mềm yếu, còn không quên đề lộ nhớ nhung đối với Thái Tử.

Hạ Cơ trước kia không có đến nói nhớ hẳn, cho dù có, cũng là ở nhà ngốc nhảm chán. Hẳn đến thăm cũng chỉ nhiều thêm một người bạn chơi cùng mà thôi. Làm sao có loại thân thái tiểu nữ nhi này chứ!

Thái Tử nhất thời không biết trả lời như thế nào, cho dù biết kiếp trước nàng gián tiếp hại chết bản thân. Kiếp này chính mình hứa hẹn không đối với bất luận kẻ nào động tâm, nhưng mà nhìn nàng vũ mị ôn nhu hẳn thật sự không biết chống đỡ như thế nào.

Hạ Cơ thấy Thượng Quan Cẩn không nói lời nào, lá gan cũng lớn hơn. Vị Thái Tử này, nhìn gần thấy lớn lên cũng không tồi. Mày rậm mắt to, mũi cao thẳng, môi như đào tước. Tục tằng bên trong lại mang thêm một phần nho nhã, hùng hậu bên ngoài lại mang một phần cơ trí. Thật không hiểu nguyên chủ tại sao lại coi trọng tên tiểu bạch kiểm kia?

“Thái Tử ca ca, Hạ Cơ rất nhớ chàng!” Không biết vì sao, Hạ Cơ cảm giác được Thái Tử đối với mình có phòng bị. Nếu muốn đánh phá tầng ngăn vách này, Hạ Cơ cần thiết phải xuất ra tâm ý. Đột nhiên, một đầu Hạ Cơ chui vào trong lòng ngực Thái Tử.

(~ ▽) ~ (~ ▽) ~ (~ ▽) ~

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 6 - Chương 5

Convert: Vespertine

Editor: Cà Pháo

Đột nhiên một cổ thanh hương của thiếu nữ chui vào chóp mũi Thượng Quan Cẩn khiến hắn không kịp phòng ngừa. Lúc này toàn bộ thân thể đầy dãi của thiếu nữ rúc lại ở trong lòng ngực của hắn. Tay Thái Tử phủ lên bả vai của Hạ Cơ, muốn đem nàng đẩy ra, nhưng dường như một chút sức lực ở trên tay cũng không có. Mong ước được ôm cả cuộc đời, cứ như vậy dễ như trở bàn tay mà được đến.

Qua vài giây, Thái Tử ổn lại nội tâm của chính mình. “Buông ra, Hạ Cơ. Như vậy không được đâu. Sẽ có người nhìn thấy.”

Hạ Cơ coi như không nghe thấy, vẫn không biết xấu hổ ẩn vạ ở trong lòng ngực Thái Tử.

Nhìn bộ dáng ta không nghe ta không nghe của Hạ Cơ, lại sợ bản thân lôi kéo xuống tay quá nặng khiến nàng bị thương, đành phải chờ nàng ôm đủ rồi lại nói.

Qua một hồi lâu, cảm nhận được thân thể sống sờ sờ của Thái Tử, nội tâm của Hạ Cơ mới yên ổn xuống. Một đời này chúng ta đều còn sống, thật tốt!

Thái Tử tất nhiên không rõ về mặt may mắn này của Hạ Cơ là có ý gì. Sửa sang lại quần áo bị Hạ Cơ cọ, chuẩn bị trở lại trong cung của mình để nghỉ ngơi. Lúc này sắc trời đã hơi tối, Thái Hậu bên kia vẫn đang đốt đèn kết hoa, ca vũ thăng bình.

Lần trước lúc yến hội này đi qua, Thái Tử liền cầu Hoàng Thượng xin tứ hôn. Hơn nữa chỉ tuyển Hạ Cơ làm chính phi, không tuyển trắc phi. Không giống Tam hoàng tử, một vị chính phi, hai vị trắc phi đồng thời đều vào cửa.

Đời này Thái Tử càng không muốn đón dâu. Nếu mà cưới, cũng chỉ nguyện ước nhất nhân tâm, bạch thủ bất tương ly [Chỉ mong có được trái tim một người, đến bạc đầu cũng không chia lìa]. Nếu như giống phụ hoàng một con rồng có chín con, cuộc sống không phải là ở trong hoàng quyền tranh đấu hay sao? Còn không bằng giáo dục một đứa hài tử thật tốt, để nó thành châu báu.

“Thái Tử ca ca, chàng sẽ cầu Hoàng Thượng thú cô nương nhà ai?” Về mặt Hạ Cơ ngây thơ vô tội.

“Ta còn chưa rõ ràng lắm, xem ý tứ của mẫu hậu vậy.” Thái Tử biết Hạ Cơ luôn luôn nói thẳng, có thể là sợ mình cầu Hoàng Thượng thú nàng làm hỏng chuyện tốt của nàng cùng ý trung nhân. Vậy mà có thể vì khuyên hấn không cưới nàng mà nhào vào trong ngực hấn? Chứ nếu như không tại sao nàng lại bất thành linh thân mật như vậy?

“Thái Tử ca ca, chàng không thích Hạ Cơ sao?” Tuy rằng hiện tại người dân nói chuyện cời mở, nhưng cô nương nói trắng ra như vậy vẫn là hiếm thấy.

Nếu không phải hấn biết nàng vì để hủy bỏ hôn ước với hấn mà không tiếc nháo tuyết thực ở nhà, khóc suốt mướt đối với Hạ thái phó. Thì thật đúng là sẽ cho rằng vấn đề này của Hạ Cơ ngầm có thâm ý gì đấy.

Thượng Quan Cẩn không có trả lời vấn đề này. Hai người cứ đối diện như vậy. Con người Hạ Cơ dường như có thể hút hồn phách người, mê hoặc nhân tâm. Thượng Quan Cẩn nhìn gương mặt xinh đẹp của nàng, mày lá liễu cong cong, mũi thẳng tắp, một cái miệng anh đào nhỏ, toàn thân, không có cái gì không đẹp.

Đáng tiếc, vẻ đẹp này không thuộc về mình. Thượng Quan Cẩn là Thái Tử đương triều, có mỹ nhân nào mà không gặp qua, vậy mà lại cứ đem tâm dừng ở Hạ Cơ này. Nhưng mà nếu thân nữ vô tâm, hấn cũng không làm được chuyện miễn cưỡng gì, vậy cứ như vậy đi.

“Thái Tử ca ca, sao chàng lại không trả lời?”

Trả lời không thích hiển nhiên là trái với lương tâm, tuy rằng sống thêm một đời, nhưng mỗi lần thấy nàng mới có cảm giác sinh mệnh của mình là hoàn chỉnh.

“Thích.” Thái Tử nghĩ nghĩ, có cái gì mà không thừa nhận, ta thích nàng, nhưng ta không nhất định phải cưới nàng.

“Hạ Cơ cũng thích Thái Tử ca ca.” Hạ Cơ nhìn chằm chằm về phía Thái Tử, trong mắt đều là chân thành.

“Cái gì?” Thượng Quan Cẩn cảm thấy mình nghe lầm, nàng sao có thể nói ra lời nói này? Chẳng lẽ nàng lúc này đã bị Dương Bạch lợi dụng, Thượng Quan Cẩn không dám nghĩ thêm.

“Hạ Cơ thích Thái Tử ca ca, thật sự là cái loại thích này.”

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 6 - Chương 6

Editor: Cà Pháo

Thái Tử không dám tùy tiện đáp lại. Cho dù thời điểm nghe thấy lời nói này nội tâm hấn nhảy thẳng bang bang, từ nhỏ đến lớn hấn cũng không có khăn trương qua như vậy.

“Thái Tử ca ca không tin Hạ Cơ sao?” Hạ Cơ chớp chớp đôi mắt hạt châu nhỏ của nàng, lúc này trên mặt nàng vẫn mướt mà, thoát nhìn giống con mèo nhỏ vô tội đáng thương.

Nhưng mà Thái Tử diện hạ cũng không phải người thường, còn có giáo huấn lúc trước, cẩn thận một chút vẫn nên. Hấn rất muốn làm bộ dáng coi như không nghe thấy rồi phui tay rời đi, nếu tiến thêm một bước, có thể là vực sâu vạn trượng. Nhưng lời nói này đợi gần hai đời với hấn mà nói là dụ hoặc quá lớn.

“Thái Tử ca ca, chàng thế nào mới có thể tin tưởng muội chứ? Thật sự, vì chàng chuyện gì muội cũng đều nguyện ý làm.” Hạ Cơ vội vàng tỏ lòng trung thành, nàng thật sự không rõ lòng nghi ngờ Thái Tử tại sao lại lớn như vậy. Hơn nữa căn bản không giống như nguyên chủ nói đem nàng nâng ở trong tay như bảo bối, thậm chí cho dù nàng có thất lạc cũng đều bán tín bán nghi. Rốt cuộc phải làm sao đây? Nội tâm Hạ Cơ đã phát điên.

“Thích ta?” Không hổ là Thái Tử, đầu óc lúc này đã bình tĩnh lại. “Nàng lấy cái gì mà chứng minh?”

“Chàng muốn mọi chứng minh như thế nào?” Kiên nhẫn của Hạ Cơ đã không còn được bao nhiêu.

“Nàng đi theo ta.” Thái Tử nói.

Hạ Cơ đi theo sau Thái Tử, đi con đường rất dài. Âm ỉ bên chỗ Thái Hậu đã hoàn toàn không nghe thấy. Trong hoàng cung vậy mà có địa phương hẻo lánh như vậy, chỗ này ngay cả cung nữ hầu hạ cũng không có. Thái Tử dẫn Hạ Cơ tiến vào trong một cái phòng, bên trong tuy rằng đơn sơ nhưng sạch sẽ ngăn nắp. Thái Tử xoay người một cái, liền đóng cửa lại. Hạ Cơ đoán không ra dụng ý của Thái Tử.

Thái Tử thấy được nghi hoặc trong mắt Hạ Cơ, “Nơi này là lãnh cung” Thái Tử giải thích.

Lãnh cung? Đúng là rất vắng. Buổi tối ở chỗ này, tối lửa tắt đèn, chung quanh không người, thật sự rất đáng sợ. Trách không được Hoàng Thượng đều lấy nơi này làm nơi trừng phạt phi tử phạm sai lầm. Bồi cùng các nàng chính là đêm tối tịch mịch vô tận. Nhưng mà Thái Tử mang nàng tới chỗ này làm gì? Giả thân giả quý? Nhìn dáng mặt Thái Tử đứng đắn, tự nhiên nàng thấy không ổn.

Về mặt Hạ Cơ vẫn nghi hoặc nhìn Thái Tử, chàng đem nàng đến nơi này rốt cuộc là muốn làm gì?

“Nghe nói nữ tử nếu mà thích nam tử, chắc chắn nguyện cùng hán trâm luân? Chuyện này nàng thấy thế nào?” Thái Tử vẫn trung khuôn mặt cá chết như vừa rồi.

Nani (cái gì)? Vừa rồi lúc mới ôm hán còn nói như vậy là không được? Hiện tại về mặt đứng đắn nói cái gì mà trâm luân, muốn ngủ với tỷ tỷ ngại cứ việc nói thẳng, trách không được tìm địa phương hẻo lánh như vậy.

Mặt Hạ Cơ ửng hồng lên, dù sao cũng phải gả cho hán, lúc này nếu hán muốn chạm vào nàng, vậy thì càng muốn cưới nàng rồi, dù gì lão cha của nàng cũng là nhân vật có uy tín.

“Nếu mà không muốn, hiện tại nàng có thể đi.” Thái Tử làm như vậy cũng không phải không có nguyên nhân. Dù gì nữ tử hiện tại vẫn chú trọng thanh danh. Nếu mà nàng không quý trọng mà muốn gả cho hán, làm như vậy, khẳng định cùng với Dương Bạch không có cơ hội. Nếu như nàng không muốn, chỉ bằng thân phận của hán, càng không cần phải miễn cưỡng nữ nhân.

“Nếu Thái Tử ca ca muốn, Hạ Cơ chắc chắn...” Hạ Cơ không có đem lời nói ra hết, ý tứ cũng đã rõ ràng.

“Đây là thành ý của nàng?” Thái Tử ngồi ở trên giường, nhìn Hạ Cơ.

Nói chuyện tình cảm còn muốn người khác hầu hạ, thật không hổ là Thái Tử. Hạ Cơ đang muốn tiến lên thay Thái Tử cởi quần áo, lại bị Thái Tử phát tay ngăn lại.

“Nàng cởi ra trước.” Nếu là người khác Hạ Cơ đã sớm nhắm mắt đi rồi.

-14.02.20-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 6 - Chương 7

Editor: Cà Pháo

Đặc biệt hiện tại có thể là thời khắc mấu chốt, Thái Tử là người duy nhất có thể thay đổi vận mệnh của Hạ Cơ.

Hạ Cơ mặc bên ngoài một kiện váy. Hai ngón tay linh hoạt cởi bỏ đai lưng trước ngực, cởi xuống. Mùa hè mặc vài mỏng, bên trong cũng chỉ có kiện trung y.

Ở trong mắt Thượng Quan Cẩn, tất cả động tác chậm chạp đều truyền tới. Đồng tử của hán không tự giác mà phóng to, ngực của nàng mỗi lúc càng phập phồng, mỗi một động tác trên ngón tay ngọc nhỏ dài hán đều nhìn đến rõ ràng. Bởi vì luyện võ, thị lực ở nơi tối tăm này cũng có thể nhìn thấy rất tốt. Cái yếm hồng nhạt nửa che nửa lộ hiện ra.

Trung y màu trắng đã rơi xuống mặt đất. “Thái Tử ca ca.” Hạ Cơ liếc mắt đưa tình nhìn Thượng Quan Cẩn, lại đem cái cổ trắng hiện rõ. Lúc này Thượng

Quan Cẩn không rảnh để yêu bộ dáng thẹn thùng này của nàng, chỉ nghĩ muốn mau chóng nhìn thấy thân thể được tàng quần áo bao vây lấy.

“Tiếp tục coi!” Không biết vì sao, âm thanh Thượng Quan Cẩn nghe có chút khàn khàn, giống như đang nuốt nạt gì đó.

Hạ Cơ ngẩng đầu đối diện với người nam nhân, ở trong mắt hắn hừng hực ngọn lửa đã bốc cháy, chỉ đợi một phát nổ nữa thôi. Hạ Cơ hiểu rõ bản thân chỉ cần tiếp tục thêm lửa là được, chỉ cần làm thêm một phát Thái Tử khó có thể mà tự kiềm chế được.

Quan không biết đã rơi xuống mặt đất từ khi nào, bao gồm cả quần lót nhỏ nhắn. Hai đôi chân thon dài cùng với chỗ tư mật đều bại lộ ở trong tầm mắt nam nhân. Tuy rằng Hạ Cơ đem chân kẹp đến gắt gao, nhưng từ góc độ của Thượng Quan Cẩn, còn có thể nhìn đến rõ ràng mạch quang cảnh nhân gian.

Dưới thân thể của nữ hài tròn bóng không lông, phía trước là tiểu mẫn trắng màu trắng, còn bên trong, có cánh hoa màu đỏ tươi. Hô hấp của Thái Tử rõ ràng càng trầm trọng, ở trong phòng an tĩnh này nghe rõ được rành mạch. Nắm tay của Thái Tử cũng mất tự nhiên mà nắm chặt, ánh mắt nhìn chăm chăm Hạ Cơ như con sói vồ mồi, tuy rằng đây là biểu hiện Thái Tử đã cắn câu, nhưng Hạ Cơ nhìn thấy trong lòng vẫn run rẩy.

“Nhanh lên!” Thái Tử giống như đạt tới nhẫn nại.

Trên người Hạ Cơ cũng chỉ còn có một kiện áo lót cùng với yếm mà thôi. Động tác của Hạ Cơ không tự giác mà nhanh hơn, lại nhìn thấy Thái Tử như nham thạch. Bản thân hận không thể tự tay đem hai kiện áo kia xé ra mới thôi.

Hạ Cơ đem yếm trên cổ của mình cùng với dây lưng ở phía sau lưng cởi ra, một tay ngăn đón ngực, cái yếm hồng nhạt lung lay sắp rớt treo ở trước ngực. Hạ Cơ tuổi còn nhỏ, nhưng mà chỗ nên to thì to, chỗ nên nhỏ thì nhỏ, cả người trắng tròn như châu như ngọc, pháp phòng quyến rũ, Thái Tử nhìn mà nóng không thôi.

“Bỏ tay ra!” Ngữ khí Thái Tử nghiêm túc, nhưng nội dung lại không được như vậy.

Tay Hạ Cơ chậm rãi đi xuống phía dưới rồi dời đi, bầu vú tròn trịa trắng nõn xuất hiện ở trong mắt Thái Tử. Hai điểm phía trên giống như tiểu anh đào chọc người triu mến.

Lúc này toàn thân Hạ Cơ đã cởi sạch. Xương quai xanh tinh xảo, hai luồng nhũ thịt tròn trịa, một tay có thể ôm hết eo nhỏ thon, bụng nhỏ bằng phẳng, chân dài thẳng tắp, toàn thân, không một chỗ nào là không đẹp.

“Lại đây.” Âm thanh Thái Tử trầm thấp không rõ, hầu kết lẩn lộn trên dưới, cũng khiến hắn gọi cảm câu người.

Hạ Cơ trần truồng đi đến chỗ người nam nhân, hai bầu trước ngực không có chống đỡ, hai luồng nhũ thịt run lên, Thái Tử nhìn mà tâm nóng không thôi.

Không nghĩ Hạ Cơ không cẩn thận một cái, liền ngã về phía trước. Thật là muốn ném mặt ở chỗ này, tức chết người. Hạ Cơ nghĩ.

Có Thái Tử ở đây thì nàng có thể xảy ra chuyện gì được chứ? Thái Tử tiến lên phía trước, đem Hạ Cơ vững vàng tiếp ở trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 6 - Chương 8

Editor: Cà Pháo

Hạ Cơ còn chưa có cảm ơn Thái Tử, đã bị hắn hung ác mà đè ở trên tường. Bộ ngực của nàng cũng bị hung hăng cắn xé. Hắn là chó hả?

Mặc kệ cái gì Dương Bạch! Mặc kệ cái gì mà Tam hoàng tử! Hắn Thượng Quan Cẩn muốn nữ nhân nào còn cần xin chỉ thị của bọn họ hay sao. Hắn không chút do dự đem Hạ Cơ hạ gục, đem tất cả sầu lo vứt sau đầu.

Tha thứ cho Thái Tử chưa từng thân cận qua nữ nhân, không biết nặng nhẹ nên có thể lý giải. Vì tò vò về yêu thích, tiểu đầu v* ở trong miệng bị cắn nuốt gắt gao đã đứng thẳng, như này còn chưa đủ, hắn còn nuốt cả một khối nhũ thịt, như là muốn đem chỗ mềm mại này ăn tươi nuốt sống vậy. Một bên khác cũng không để yên, trực tiếp cảm bầu ngực trắng nõn kia, ở chỗ tay mạnh mẽ vuốt ve.

Trong triều coi trọng võ, thân thủ của Thái Tử tất nhiên là bất phàm. Lòng bàn tay luyện võ đều có vết chai, lúc này mấy vết chai đó đang thay phiên nhau ở trên hồng mai trước ngực nàng mà chà qua chà lại, âm thanh thờ nhẹ trong miệng Hạ Cơ vẫn luôn không ngừng giảm.

“Thái Tử ca ca, nhẹ một chút.” Hạ Cơ nhịn không được xin tha. Tên Thái Tử này cũng quá không thương hương tiếc ngọc đi, trách không được nguyên chủ không thích hắn. Hạ Cơ lúc này chịu đau liên tục ngập ngừng đoán ác ý.

Đáng tiếc âm thanh mềm mại xin tha của nữ hài cũng không làm Thượng Quan Cẩn xuống tay nhân từ. Kỳ thật, Thượng Quan Cẩn lúc này đã sớm kích động không nghe được người khác nói chuyện, chỉ lo sáng khoái của bản thân.

Qua một đoạn thời gian, Hạ Cơ vậy mà từ chỗ đối đãi thô bạo này nhận được đến khoái cảm. Chẳng lẽ bản thân trời sinh có khuynh hướng chịu ngược? Thượng Quan Cẩn nghe thấy tiếng rên rỉ yêu kiều ở trong miệng Hạ Cơ càng thêm khó nhịn, động tác của hắn cũng nhanh không ít.

Đem đầu v* đứng thẳng trực tiếp ấn vào trong nhũ thịt, lại mạnh mẽ từ giữa kéo ra ngoài, rút lên cao. Hạ Cơ nhìn một màn dâm dăng này, cảm thấy đầu v* đều không còn là của mình nữa.

Thượng Quan Cẩn không có nhiều kinh nghiệm. Giống như hải tử muốn nuốt hết cả bầu vú nàng, mạnh mẽ liếm nuốt.

“Thái Tử ca ca, Hạ Cơ không có sữa, hút không ra đâu.” Hạ Cơ bị hắn hút vừa đau lại vừa sướng. Đặc biệt là nhìn Thái Tử đương triều giống như trẻ con ghé vào trước ngực của mình, nội tâm hư vinh cũng được thỏa mãn.

Lời nói ngây thơ non nớt này của Hạ Cơ ngược lại khơi dậy tình thú của Thái Tử, “Thái Tử ca ca hút nàng nhiều hơn một chút, là có thể ra sữa.” Lại đem hai bầu trắng nõn hợp lại cạnh nhau, có lòng tham mà đem toàn bộ hai đầu v* nhét vào trong miệng của mình mới thỏa mãn.

Nhìn một màn này Hạ Cơ cũng hết chỗ nói rồi, hắn chẳng lẽ thật sự là tiểu hải tử ba tuổi.

Đầu lưỡi thay phiên chiếu cố hai cái nhón nhọn nhỏ sung huyết đứng thẳng. Ngẫu nhiên hai đầu còn đụng lại chút cùng nhau. Hạ Cơ dùng sức cắn môi dưới của mình, không cho mình phát ra âm thanh càng lúc càng dâm dăng. Mới lúc này còn ngại hắn xuống tay quá mạnh, hiện tại lại hận không thể xuống tay mạnh hơn một chút nữa.

Chờ tới khi Thái Tử đem hai bầu no đủ này buông ra, phía trên sớm đã có vết đỏ loang lổ. Trên đỉnh hồng mai đang đứng thẳng dính đầy nước bọt của nam nhân, sáng lấp lánh. Vừa nhìn đã hiểu vừa trải qua một trận chà đạp.

Lực chú ý của Thái Tử dời đi. Theo thân thể mềm mại hôn xuống, tới nơi Hạ Cơ kẹp chặt hai chân. Thái Tử trực tiếp ngồi xổm xuống, đem một chân của Hạ Cơ kéo ra đặt trên vai của mình. Cái gì mà lễ nghi hoàng tử lúc này đều là mây bay. Thử rõ ràng duy nhất chính là khoái thị trước mắt.

Vừa rồi một phen xoa nắn, đã có hương dịch từ giữa tràn ra, từ từ chảy ở bên ngoài, ướt át chưa khô. Thượng Quan Cẩn không biết là do tò mò hay là có ý định khiêu khích, đối với hương dịch kia, vờn đầu lưỡi, một liếm. Thân thể Hạ Cơ khẽ run theo.

Hương dịch tràn ra hương vị ngọt nị, câu dẫn hắn tiến đến chỗ tư mật kia.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 6 - Chương 9

Editor: Cà Pháo

“Thái Tử ca ca, không được.” Hạ Cơ đương nhiên biết Thượng Quan Cẩn muốn làm gì, đây là đương kim Thái Tử mà phải vì nàng làm loại chuyện này, Hạ Cơ vẫn có chút hoảng hốt.

Thượng Quan Cẩn trực tiếp đem việc Hạ Cơ cự tuyệt coi như thủ đoạn "thích đến chết mà vờ từ chối". Động tác dưới thân cũng không tạm dừng. Vặn bung trai thịt đang kẹp đến gắt gao ra, đầu lưỡi đối với cái lỗ nhỏ đi vào.

Đầu lưỡi thô ráp cọ xát tiểu nếp uốn bên trong, mỗi một chút đối với Hạ Cơ mà nói đều là đánh sâu vào. Mùi hương bên trong làm say lòng người, cả khuôn mặt của Thái Tử đều gần sát nơi tư mật. Đầu lưỡi ở bên trong càn quét, đem mị thịt đẩy ra, đi vào lại đem đầu lưỡi rút ra, khăn trí bên trong làm Thái Tử nhìn không được muốn bản thân đoạt tới.

Thình thoảng trong miệng Hạ Cơ tràn ra một hai tiếng rên rỉ, ngược lại càng thêm câu người. Không biết là Thái Tử thiên phú dị bẩm hay là do Hạ Cơ miễn cưỡng chịu đựng. Không tới hai phút, chỗ sâu bên trong tiểu huyết liên phun ra một cô hoa dịch. Bụng nhỏ của Hạ Cơ co chặt lại, chỉ lo mở to miệng ra thờ dốt.

Thượng Quan Cẩn ở phía dưới mở miệng to mà nuốt hương dịch, sợ bản thân lãng phí một giọt. Tiếng nuốt ở phía dưới làm Hạ Cơ đỏ cả mặt, đây là do quá mắc cỡ.

Sau khi cao trào qua đi, Hạ Cơ đẹp diễm lệ không gì sánh được. Thượng Quan Cẩn thật sự sợ không chế không được bản thân mà ở chỗ này làm ra chuyện gì, lấy quần áo rồi mặc vào cho nàng.

“Thái Tử ca ca, tại sao? Chẳng không thích Hạ Cơ sao?” Tuy rằng Hạ Cơ thỏa mãn, nhưng mà Thái Tử còn chưa được đâu. Hạ Cơ lúc này cả người vô lực, mềm mại nằm ở trong ngực Thái Tử, giống như rối gỗ tùy ý để hân hân hạ mặc quần áo.

“Thời điểm tiến cung các ma ma trong cung đều sẽ nghiêm khắc kiểm tra hoàn bích của các nàng còn hay không. Đến lúc đó, nàng muốn vào Đông Cung, cũng phải trải qua cuộc kiểm tra này.” Thái Tử giải thích vì sao mình lại không làm đến bước cuối cùng.

Nhưng mà Hạ Cơ không hỏi những việc này. “Như vậy Thái Tử ca ca khi nào thì cưới Hạ Cơ?” Về mặt Hạ Cơ ngây thơ tò mò.

“Buổi tối hôm nay ta sẽ đi thương nghị với mẫu hậu, nếu mà đồng ý, nội trong hai tháng liền sẽ thành hôn.” Sau một phen lãn lộn, quần áo Hạ Cơ rút cuộc cũng thu thập tốt.

Bất đồng với lúc hai người tiến vào là một trước một sau, thời điểm đi ra ngoài Thái Tử nắm tay Hạ Cơ, mười ngón tay đan vào nhau.

Thượng Quan Cẩn không biết đây có phải là một âm mưu hay không, nhưng mà đối với hân hiện tại mà nói, cho dù là uống rượu độc giải khát, hân cũng nguyện ý. Dù gì thì đây cũng là người mà hân hy vọng lâu như vậy!

Đi đến chỗ ngọn đèn dầu nhấp nháy, Thái Tử buông lỏng tay mình ra. “Ta còn có chút việc muốn làm. . .”

“Thái Tử ca ca, chàng đi đi, muội hiện tại sẽ về bữa tiệc.” Hạ Cơ hiểu lòng người nói. Dầu gì hiện tại là thời kỳ mấu chốt của Thái Tử, Tam hoàng tử còn như hồ rình mồi nhìn chăm chăm vào vị trí ở Đông Cung. Hạ Cơ không nên không có lý mà kéo chân sau của hân.

Thái Tử nhìn không được đem tay nhỏ trắng nõn của Hạ Cơ mà nắm ở trong tay mình. Giống như không đành lòng ly biệt. Hạ Cơ đem tay rút ra, “Thái Tử ca ca, muội không có việc gì.” Hạ Cơ phát phát tay, giống như con bướm từ trên người Thái Tử ly khai.

Thượng Quan Cẩn nhìn Hạ Cơ đi xa mới quay đầu lại đi hướng khác. Đi chưa bao xa, Hạ Cơ liền gặp được Dương Bạch dưới cây dương liễu. Từ xa nhìn lại, lại có vài phần hương vị trích tiên.

Hạ Cơ luôn nghĩ, vì sao Dương Bạch đối với nguyên chủ không động tâm. Nguyên nhân rất lớn có lẽ là ở chỗ Dương Bạch có thể thấy rõ ràng khoảng cách của hai người. Dương Bạch chỉ là đệ tử nhà nghèo, hân ta nếu quy phục Hạ gia, trợ giúp Thái Tử được việc, cũng chỉ là nhiều thêm một nhân tài trung thành mà thôi. Nhưng nếu mà đập nổi dìm thuyền theo bên cạnh Tam hoàng tử, vậy thì chính là con ngựa sắt có công lao lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 6 - Chương 10

Editor: Cà Pháo

→ → → → → → → → → →

Hân ta theo đuổi con đường quan to lộc lớn nên lựa chọn Tam hoàng tử, cuối cùng, cũng thành công. Như hân ta mong muốn đạt được tất cả, chỉ là lúc đêm khuya tĩnh lặng, có còn nghĩ đến từng có một người nguyện ở cùng hân ta mà từ bỏ tất cả, đem hân ta coi là trời mà sùng bái yêu quý sao?

“Dương công tử.” Hạ Cơ hơi hạ thân mình một chút. Miệng thở ra hương lan, thần thái thướt tha yêu kiều. Trên mặt Hạ Cơ còn mang theo chút đỏ ửng chưa qua đi, trên người tản mát ra mùi hương tà niệm câu người.

Dương Bạch phát hiện hôm nay Hạ Cơ đúng thật là không giống trước. Trước kia liên tiếp hướng hân ta lấy lòng, cũng chỉ là hành vi tương đối lớn mật của nữ tử khuê các mà thôi. Ở trong mắt hân ta, Hạ Cơ cũng là do chưa trải qua sự đời, nữ hài nhi không biết thế sự gian khổ mà thôi. Nhưng mà hôm nay tiểu nữ hài thật sự trưởng thành, ánh mắt toát ra nét ngây thơ của thiếu nữ và vũ mị của nữ nhân. Hân ta biết rằng thời gian càng qua nàng sẽ càng đẹp đến kinh diễm lòng người.

“Hôm nay nàng giống như có chút không giống trước.” Con mắt Dương Bạch khó được mà đánh giá Hạ Cơ.

“Không giống trước như thế nào?” Sóng mắt lưu chuyển thướt tha như ngọc bích. Dương Bạch nhìn không được nội tâm chấn động, nhìn chăm chăm mặt mày xuất sắc của nàng chưa có phục hồi tinh thần lại.

“Dương công tử sao lại ngây người rồi?” Hạ Cơ trêu ghẹo nói.

Vốn dĩ nàng ở trước mặt hân ta luôn luôn là nom nớp lo sợ, e sợ khiến hân ta không vui, đây mới là bản tính của nàng sao? Trách không được có thể làm Thái Tử nhớ mãi không quên.

“Không có, chỉ là Hạ tiểu thư hôm nay thật là đẹp.” Dương Bạch không biết vì sao liền học ra lời nói trong lòng.

Hạ Cơ sao lại không đoán được tâm tư của Thái Tử chứ. Dù sao cũng là xử nam nhiều năm, mới vừa ăn chút thịt vụn đã đói khát khó chịu. Lần đầu tất nhiên là muốn lưu đến đêm tân hôn, nhưng mà trộm tanh trước tân hôn thì không thể tránh được. Nếu mà Thái Tử thực sự có nhu cầu đó, Hạ Cơ đương nhiên sẽ thỏa mãn hắn, nếu không chẳng lẽ còn để hắn đi làm hạnh nữ nhân khác sao? Đến lúc đó bản thân hối tiếc còn không kịp.

“Thái Tử ca ca, chàng tới thăm Hạ Cơ sao, Hạ Cơ cao hứng còn không kịp đâu.” Hạ Cơ trực tiếp nhào vào trong lòng ngực Thượng Quan Cẩm.

Ôn hương nhuyễn ngọc Thái Tử đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Hai tay hợp lại, đem người trong lòng ôm chặt chẽ trong lòng ngực của mình. Hai người khó có được thời khắc ôn nhu. Hạ Cơ ngoan ngoãn mà dựa vào trong ngực Thái Tử, nghe tiếng tim đập kiên định hữu lực của hắn, Hạ Cơ không khỏi cảm thấy người nam nhân này rất đáng tin cậy.

Cửa sổ vẫn đang mở ra, lúc này bên ngoài đã không còn người đi lại. Ánh trăng nghiêng nghiêng chiếu vào hai người, giống như một đôi bích nhân vậy. Không biết là do sợ lạnh hay sao, thân thể Hạ Cơ co rúm lại một chút, Thượng Quan Cận lập tức đem áo ngoài của mình cởi bỏ, đem Hạ Cơ sát lại trong lòng ngực của hắn.

Cách mấy tầng y mỏng, Hạ Cơ có thể rõ ràng cảm thụ được lửa nóng trên thân thể nam nhân, đôi tay khép lại ôm chặt eo Thái Tử. Đêm khuya tĩnh lặng, tối lửa tắt đèn, trai đôn gái chiếc, dù gì cũng là thê tử chưa qua cửa của mình, lúc này Thượng Quan Cẩm mà không nghĩ bậy bạ thì không bình thường. Huống hồ từ lần lãnh cung trước đó, không có ngày nào là Hạ Cơ không đi vào trong giấc ngủ của Thượng Quan Cẩm, trong mộng đã hưởng qua vài lần mây mưa giấc Vu Sơn*.

Thái Tử ngăn đón eo Hạ Cơ bắt đầu làm chuyện xấu. Đôi tay vuốt ve ở trên lưng bóng loáng của Hạ Cơ. Lửa nóng làm cho thân thể của Hạ Cơ vốn đang lạnh lẽo nhin không được mà run rẩy. Một bàn tay trực tiếp dừng ở trên mông tròn trịa của Hạ Cơ vuốt ve, một bàn tay khác, sờ soạng ở chỗ đai lưng nào đó.

Bàn tay của hắn giống như mạng điện, ma sát qua làn da của nàng.

*Giác Vu Sơn:

Đất Cao Đường, bên cạnh đầm Vân Mộng có hai ngọn núi là Vu Sơn và Vu Giáp thuộc tỉnh Hồ Bắc nước Tàu. Đời Chiến Quốc, vua Sở Tương Vương thường đến du ngoạn. Một hôm, nhà vua đến đấy, say sưa ngắm cảnh, một lúc mệt mỏi mới nằm ngủ dưới chân núi Vu Sơn.

Trong lúc mơ màng giấc điệp, vua Sở mộng thấy thiếu nữ tuyệt sắc, mặt hoa, da phấn, duyên dáng thướt tha đến bên mình, rồi cùng nhà vua chung chăn gối vô cùng thỏa thích.

Sau khi cùng giai nhân ân ái mặn nồng, vua Sở hỏi:

- Chẳng hay ái Khanh ở đâu đến đây để quả nhân duyên may gặp gỡ?

Giai nhân mỉm miệng cười duyên, thưa:

- Muôn tâu thánh thượng! Thiếp là thần nữ núi Vu Sơn qua chơi đất Cao Đường, vốn cùng nhà vua có tiền duyên, nay được gặp gỡ thật là phi nguyện mong ước. Ở thiên cung, thiếp có nhiệm vụ buổi sớm làm mây, buổi chiều làm mưa ở Dương Đài.

Nói xong, đoạn biến mất. Nhà vua chợt tỉnh dậy, cảm thấy mùi hương như còn thoang thoảng đâu đây. Mộng đẹp vợ vẫn trong trí não, nhà vua thấy luyến tiếc vô cùng. Sau sai người lập miếu thờ (tức miếu Vũ Sơn thần nữ) gọi là miếu Thiên Viên.

Cảm nhớ người đẹp trong mộng, vua Sở thuật lại cho quan Đại phu Tổng Ngọc nghe. Vốn là một danh sĩ đương thời, Tổng Ngọc bèn làm bài phú "Cao Đường" đề ghi lại sự tích Sở Tương Vương giao hoan cùng thần nữ Vu Sơn:

Tiên vương du Cao Đường

Đái nhi trú tâm.

Mộng kiến nhất phu nhân viết: Vi Cao Đường chi khách,

Văn quân du Cao Đường

Nguyễn tiếm chăm tịc,

Vương nhận hạnh chi

Khứ nhi tử viết: Thiếp tại Vu Sơn chi dương

Cao Khâu chỉ trở

Triêu vi hành vân

Kiếp trước Thượng Quan Cẩm chưa bao giờ có hành vi phóng dăng, trộm tiền vào khuê phòng của nữ tử như vậy. Nhưng mà đúng là do kiếp trước hắn cố kỵ đề ý quá nhiều, cho nên cuối cùng mới uổng mạng. Kiếp này đối với những người đó, hắn sẽ không nhân từ nương tay nữa, còn nữ nhân đang trong lòng ngực này, đương nhiên là ngày đêm xuân xử lý nghiêm khắc.

Dương Bạch không cân nhắc nguyên do ra sao, còn cho là hôm nay tâm tình của đại tiểu thư tốt, muốn thử nghiệm và quan sát dân tình một chút. Liền từ

Editor: Cà Pháo

trên lầu đi xuống.

Hôm nay Hạ Cơ phá lệ đẹp loá mắt, chỉ thấy mặt nàng trắng như trứng ngỗng, mắt to nhìn quanh rất có thần, mặt trắng môi đỏ, cả người nở một nụ cười Bích Đào ngênh gió xuân, thập phần kiều diễm. Trên búi tóc có một sợi tơ vàng gắn tám vật quý châu thoa lóng lánh bắt mắt, khác với vô số châu ngọc bình thường, là một đoàn châu quang bảo khí.

Ngày xưa Dương Bạch không thích nữ tư trang điểm mặc quần áo cầu kỳ quá nhiều, nhìn khiến người ta hoảng hết cả mắt. Thế nhưng hôm nay lại phát hiện thì ra thực sự có người đảm đương nổi sự nghiêng nước nghiêng thành này, chỉ sợ là trần châu phi thủy khắp người cũng không xứng với tuyệt đại giai nhân này mà thôi. Hiện tại nàng mới thật sự nẩy nò! Giống như hoa đào kiều diễm ở trên cây chờ người ta ngắt xuống. Dương Bạch đột nhiên có chút hối hận vì mình đã bỏ lỡ ngày cưới nàng.

“Duong công tử thật sự rất tuần lã.” Hạ Cơ cũng không buồn xin khen.

Nghe được lời này ngược lại trong lòng Dương Bạch chợt lạnh. Trước kia Hạ Cơ ở trước mặt hắn ta ngoại trừ rụt rè thì chính là ngượng ngùng, cũng sẽ không thản nhiên như vậy. Tuy rằng hắn ta chưa từng thích qua người nào khác, nhưng cũng biết, chỉ có đối đãi với người mình thích sẽ bó tay bó chân, hiện tại nàng thật sự không thích hắn ta sao? Hay lời này chỉ là lời khách sáo. Nhưng cho dù là cái nào, Dương Bạch cũng đều không vui mừng.

Dương Bạch phát hiện lúc này người tìm từ lại là hắn ta. Hơn nữa còn không biết phải mở miệng như thế nào, hiện giờ hai người ở chung, người câu thúc ngược lại là hắn ta. Đây còn không phải phong thủy luân chuyển hay sao? Dương Bạch âm thầm phi nhô bản thân một trận, làm sao lại lo được lo mất như vậy chứ.

Hai người sóng vai đi ở trên đường cái ồn ào náo động, trong lúc nhất thời nhìn nhau không nói gì. Nam tuần lẳng, nữ kiều mị, đúng là một đôi bích nhân. Người qua đường thỉnh thoảng còn truyền tới một đạo tầm mắt, Hạ Cơ dù cảm nhận được ánh mắt nóng rát cũng rất thản nhiên. Dương Bạch cũng đã quên chuyện của bản thân, chỉ cảm thấy thì ra bước đi trên phố xá náo nhiệt này cũng có một tư vị khác. Quan trọng là người bên cạnh hẳn ta.

Ngày lúc này có không ít nam nữ có đôi có cặp, liếc mắt đưa tình. Cho dù không biết tư vị tình cảm nhưng Dương Bạch nhìn trong lòng còn muốn ngo ngoe rục rịch, hướng chỉ là Hạ Cơ? Nhưng lúc này, nàng phải làm một nữ nhân hiểu chuyện, trăm triệu không thể quấy rầy đến Thái Tử, ngay cả hên hò, cũng phải là khuya khoắt. Nghe đến Thái Tử lần trước giống như một tên đâm tặc từ ngoài cửa sổ tiến vào, sau đó lại bắt nàng làm chút việc mắc cỡ, liền không nhìn được nở nụ cười.

Dương Bạch nhìn khuôn mặt xuân sắc, dưới màu sắc rực rỡ của hoa đang làm nổi bật khuôn mặt hoa đào. Trách không được Thái Tử vì nàng thần hồn điên đảo, thật đúng là hồng nhan họa thủy. Nghĩ đến những việc mình sắp phải làm Dương Bạch lại có chút không đành lòng, nàng từ nhỏ đã không sâu không lo, cảm y ngọc thực, thật muốn là vào những nơi như vậy, sao còn có thể ra ngoài được? (Ý nói là lúc phe Tam hoàng tử thượng vị thành công, cả nhà Hạ Cơ sẽ bị bắt giết kiếp trước.)

Trong lòng hai người có tâm sự, không khỏi tự giác đi ra giữa phố.

“Phanh!” Hạ Cơ bị người ta va chạm, đẩy, đầu đập ở trên tường. Dương Bạch chạy nhanh đến đây nâng, phát hiện trên trán của nàng đỏ một cục. Bởi vì làn da của Hạ Cơ, nhìn không khỏi ghê người.

“Đám thanh niên này cũng thật là lỗ mãng.” Dương Bạch âm thầm căn nhắc.

Hồ mắt Hạ Cơ bởi vì thông khổ mà nước mắt lưng tròng, ở trong mắt Dương Bạch lại là nước mắt mềm yếu phá lệ đáng thương. Không đợi nha hoàn phía sau tiến lên, tay của hắn ta đã phủ lên cái trán sưng đỏ của nàng.

Bàn tay ấm áp của nam nhân ở trên nhẹ nhàng xoa ấn, Hạ Cơ vậy mà lại cảm nhận được một tia ôn nhu của hắn ta. Điều này ngay cả nguyên chủ trước khi chết cũng chưa cầu đến được! Quả nhiên, nam nhân động dục niệm mới có thể ấm áp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hà Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 6 - Chương 15

Editor: Cà Pháo

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

Không khí lãng mạn, bốn mắt nhìn nhau, nhìn cô nương mềm mại đáng thương cứ ngơ ngác như vậy nhìn hắn ta. Môi đỏ khẽ nhếch, Dương Bạch vậy mà lại có dục vọng hôn xuống.

“Thái Tử bê ha.” Nha hoàn hơi phúc thân một chút.

Hà Cơ và Dương Bạch đồng thời quay đầu, mắt Thái Tử mắt lạnh nhất nhìn hai người. Dương Bạch giống như không có việc gì mà bỏ tay ra.

“Thái Tử ca ca, chàng đã đến rồi!” Hạ Cơ lộ vẻ mặt vui mừng.

“Đương đại nhân thật là thanh nhân, còn có nhũ húng ở chỗ này đi dạo.” Thái Tử không để ý đến Hạ Cơ. Hẹn mấy đại thần chỗ ẩn nấp này nói chuyện, không nghĩ tới có thể gặp được một màn này.

Dương Bạch biết Thái Tử tức giận, hẳn ta khuynh tâm Hạ Cơ là chuyện toàn kinh đô mọi người đều biết. Nhưng mà chuyện Hạ Cơ không hướng vào hẳn ta mọi người cũng đều biết. “Hạ quan không dám.” Dương Bạch khom lưng chấp tay.

Hà Cơ vừa thấy sắc mặt Thái Tử không tốt, còn tưởng công sự không như ý. Cũng không nghĩ đến hành vi vừa rồi của mình sẽ tạo thành hiểu lầm gì, nàng an tĩnh đứng bên cạnh như người câm.

“Hiện giờ cục diện chính trị hỗn loạn, Dương đại nhân vẫn nên hoàn thành chính sự mới phải.” Hạ Cơ còn chưa có nghe ra câu này là cảnh cáo hay khuyên bảo, đã bị Thái Tử lôi kéo về phía trước.

Con đường phía trước vậy mà có một bàn tay chặn lại. Là Dương Bạch!

“Vi thần thất lễ, hiện tại canh giờ đã muộn, trước tiên vẫn nên đưa Hạ cô nương về nhà.” Hắc ta có thể cảm giác được Thái Tử đang gây áp lực với hắn ta, sợ một lát nữa hắn sẽ phát tác với Hạ Cơ.

“Đương đại nhân thật đúng là rảnh rỗi, chẳng lẽ việc tư của ta người cũng muốn nhúng tay hay sao?” Sát ý trong mắt Thái Tử hiện lên, chỉ là một kim khoa Trang Nguyên, hẳn còn không bỏ vào trong mắt.

“Vi thần không dám.” Dương Bạch thu liễm tính tình lại, Thái Tử nếu thật sự muốn làm chút gì đó, thì sao hẳn ta có thể xen vào được chứ?

Nhìn bộ dạng của hai người bọn họ, Hạ Cơ đứng cạnh nam nhân cao lớn, vì sao trong lòng lại khó chịu như thế chứ.

Thượng Quan Cẩn lúc này vô số lần nói với bản thân, không được phát hỏa, không được phát hỏa, có lẽ là có ẩn tình gì đó? Nhưng mà vừa thấy hai người các nàng đứng chung một chỗ, cái tư thế thân mật như vậy, đầu óc Thượng Quan Cẩn giống như nổ tung. Mọi chuyện ở kiếp trước cùng ủa vào trong óc, những ký ức thất bại đó của hắn, mẫu hậu nhiều năm bồi dưỡng hắn, đứng ở sau lưng để một mình hắn nỗ lực, tất cả đều phó mặc.

Nhưng mà Tết Khất Xảo, một nam một nữ ước hẹn đi dưới ánh trăng, còn có thể có lý do gì khác hay sao? Huống chi Hạ Cơ chính là Thái Tử Phi được khâm định, nàng có nghĩ tới hán hay không? Đêm mặt mũi của Thái Tử đặt chỗ nào chứ? Hay là nàng hận không thể tự mình thoái vị để có thể cùng tình lang của nàng có đôi có cặp, ân ân ái ái?

Lúc này hắn hoàn toàn đã bị cừu hận và ghen ghét chiếm lấy đầu óc, trực tiếp đem Hạ Cơ vào một cái hẻm nhỏ tối đen không người. Thị vệ đi theo lập tức đem hẻm nhỏ vây quanh.

Hạ Cơ cho dù có tri độn cũng biết là hân đang ghen. Nam nhân mà ghen thì chính là muốn hành hạ một trận, Hạ Cơ còn chưa mở miệng đã bị Thượng Quan Cẩm đề ở trên tường, vấy bị kéo lên cao, ngón tay hân trực tiếp cắm vào nơi riêng tư của nàng. Không có trải qua bất luận đợt mở đầu gì, bên trong vẫn rất khô khốc, còn mang theo một cổ đau đớn.

“Thái Tử ca ca, đừng mà, đau quá!” Thái Tử lúc này như hắc hóa vậy?

“Có phải do ta không chân chính có được nàng, cho nên nàng mới dám làm càn như vậy? Nàng đã quên mình là Thái Tử Phi rồi hay sao? Nàng quên lúc trước nàng nói với ta cái gì sao?” Ánh mắt Thái Tử tàn nhẫn, ngón tay cũng không lưu tình ở bên trong thọc vào rút ra.

Hà Cơ biết Thái Tử là thất sự tức giận, nếu không tốt còn sẽ ở chỗ này làm nạng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 6 - Chương 16

Editor: Cà Pháo

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

“Thái Tử ca ca, muội nhớ rõ.” Hạ Cơ trước tiên chịu thua đã, mặc kệ như thế nào, lúc này cùng hắn cứng đối cứng không có trái cây tốt mà ăn. “Hạ Cơ thích Thái Tử ca ca nhất.” Hiện tại thân thể của Hạ Cơ đã hoàn toàn bại lộ dưới ánh trăng, bọn thị vệ đều không hướng tới bọn họ, mắt nhìn thẳng. Nhưng Hạ Cơ cảm thấy then không thể tả, nghĩ đến nơi này nhiều nam nhân nghe thấy như vậy, phía dưới cũng ướt một chút.

Ha Cơ nỗ lực thả lỏng nửa người dưới của bản thân, cố gắng không chế mi thịt đang lay lắt ngón tay vót vào.

Không bao lâu trong kinh đô bắt đầu truyền, thì ra là do Trần Quý phi dùng một loại bí dược, có thể làm cho thanh xuân của nữ nhân bất lão. Nhưng tiền

Hì phục của Thái Tử Phi tương đối rườm rà. Thượng Quan Cẩn nhìn còn đau đầu, đến hừng đông còn chưa cời được. Vừa định thô bạo xé rách, đã bị Hạ Cơ ngăn lại. Hì phục này ngày sau còn có ý nghĩa hoài niệm! Còn nữa, hì phục này là do tú nương ở các nơi tìm tới khâu vá mới thành, mỗi viên trên châu phía trên đều có giá trị liên thành. Cứ như vậy mà xé mới là phí phạm của trời.

"Thôi, chàng tránh ra, để thiếp tự cời." Hạ Cơ đem người đang phát sầu vì hì phục này đẩy ra. Thái Tử có chút hối hận bản thân vì muốn đơn độc ở với Hạ Cơ, đem tất cả bọn thị nữ đuổi ra ngoài. Bấy giờ kêu người vào cời y phục cũng rất xấu hổ.

Thái Tử bắt đầu đi tránh qua một bên. Hì phục này đẹp tinh xảo, tầng tầng lớp lớp khiến cho hắn không có phương pháp sờ được.

Lúc đầu là bọn nha hoàn giúp Hạ Cơ giúp nàng mặc, bản thân một người cời cũng rất lao lực. Cũng may, có Thái Tử hỗ trợ mới có thể cùng nhau đem y phục này cời xuống được.

Một nửa ngày, Hạ Cơ mặc áo trong Hạ Cơ nhìn không được đi qua bàn uống một ngụm nước. Còn hì phục của Thái Tử thì tương đối đơn giản, Thái Tử chỉ cần một người đã mặc tốt.

No ấm xong thì sinh dâm dục. Trong phòng bị đèn hi chiếu sáng trưng một mảnh. Hạ Cơ ngồi ở trước bàn trang điểm xả búi tóc của bản thân. Tóc dài nhàn nhả xõa ở hai vai, ngẫu nhiên gió nhẹ thổi vào làm đuôi đưa lay động. Thái Tử đứng ở phía sau nhìn giai nhân trong gương, nghĩ tới năm tháng mạnh khỏe sau này, bạch đầu giai lão.

Thái Tử một tay đem Hạ Cơ đang sửa sang tóc ôm vào trong ngực. Hai người ở trong gương nhìn chăm chăm lẫn nhau, trong lòng nổi lên một trận ôn nhu. Thái Tử dù sao cũng một nam nhân nhiệt huyết, ôm ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực tất nhiên nhịn kích động không được bao lâu. Hắn cũng coi như rất vất vả mới hết khó.

Hôm nay từ trong ra ngoài của Hạ Cơ đều mặc đồ thắm, bị Thái Tử ôm từ trước bàn trang điểm đến trên giường. Ngọc thể ngang dọc ở ngay trước mắt, Thái Tử không chút khách khí phủ lên. Thân thể chặt chẽ ngăn chặn nàng.

Hai làn môi dán vào nhau, hết sức mềm mại. Không ngừng tiếp xúc, Thái Tử đem đầu lưỡi của bản thân thăm vào dò vào miệng Hạ Cơ, câu lấy cái lưỡi của nàng, vũ đạo ở môi răng.

Một cái tay khác cũng trực tiếp sờ lên chỗ cao ngất. Hai người không phải là lần đầu tiếp xúc, đối với phản ứng của nhau còn rất hiểu biết. Tỷ như Hạ Cơ, bầu vú trước ngực kia là mẫn cảm nhất. Cũng thành địa bàn đầu tiên Thượng Quan Cẩn công lược. Cách lớp áo trong vuốt ve một hồi, thân thể Hạ Cơ theo động tác của hắn mà run rẩy. Tiếng rên rỉ yêu kiều trong miệng rốt cuộc có thể quang minh chính đại phát ra.

Áo trong của nàng, hắn cời không biết bao lần. Lần này không cần nhìn cũng vứt nó xuống dưới được, khó khăn lắm mới lưu lại một cái yếm đồ thắm. Màu đỏ thắm tươi đẹp sẫm vào da thịt như ngọc, Thượng Quan Cẩn chỉ nhìn thôi mà trong lòng nóng một trận. Không nói hai lời đỡ thân thể Hạ Cơ lên, vuốt ve đầy yếm phía sau.

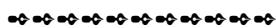
Cời một cái, dây lưng liền rơi.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 6 - Chương 21

Editor: Cà Pháo

Lại tiếp tục cời, cái yếm đồ thắm trên người Hạ Cơ đã bị Thái Tử bỏ ra. Nửa người trên không hề che lấp lộ trong tầm mắt Thái Tử. Hạ Cơ có thể thấy rõ ràng ngọn lửa trong mắt Thái Tử. Ánh mắt gắt gao chăm chú vào cơ thể nàng, giống như một con sói đang vận sức chờ phát động.

Hai bầu ngực nhũ dựng lên cao, lập tức liền hấp dẫn lực chú ý Thái Tử. Đối với đỉnh hồng mai cần một miếng xuống, mồm to tận lực nuốt càng nhiều nhũ thịt. Hồng anh đào bị đầu lưỡi quấy qua lại, thỉnh thoảng đối với hồng mai liếm láp, một chút một chút cứ cọ qua. Một bàn tay khác vuốt ve phong nhũ, néo rồi lại vuốt ve bốn phía nhũ thịt. Thỉnh thoảng kéo cái mũi nhọn phía trên, đem tròn trịa kéo ra thành hình cái dùi.

Đem đỉnh kẹp chặt ở khe hở ngón tay rồi lại buông ra. Da đầu Hạ Cơ từng đợt tê dại, cái miệng duyên dáng gọi to một tiếng lại một tiếng. Lúc này Thái Tử ngược lại không vội. Dù sao cũng đã là người của mình. Đối với thân thể mềm mại dưới thân thường thức qua lại. Hôn theo thân thể trắng nõn xuống phía dưới, đi qua cái bụng nhỏ bằng phẳng, đầu lưỡi còn tham nhập vào bên trong cái rốn nhỏ khiêu khích.

"Thái Tử ca ca, đừng mà, ngứa!" Hạ Cơ bị liếm đến thiếu chút nữa ở trên giường lăn lộn. Hai bầu ngực no đủ cũng theo động tác của nàng mà nhảy nhẩy. Trên môi nhin không được tràn ra tia ý cười.

Hạ Cơ bắt đầu còn có chút đau đớn do phá thân, dựa vào hiểu biết của Thái Tử đối với thân thể nàng, chuyên môn công kích chỗ mềm cảm, dần dần thoải mái không ít. Thái Tử tiến càng sâu, phía dưới càng có cảm giác bị lửa nóng tràn ngập. Loại cảm giác này giống như sinh mệnh của bản thân được hoàn chỉnh. Với lại Hạ Cơ vốn yêu thích chuyện này, tất nhiên là tích cực phối hợp với động tác của Thái Tử.

Lửa nóng đem đường đi chật hẹp, ra ra vào vào, không ít hoa dịch chảy ra, khăn trải giường đều ướt. Hai người giống như làm không biết mệt ở trên giường quay cuồng.

Dựa theo lệ thường, sau tân hôn phu thê sẽ đi kính trà cha mẹ chồng. Thượng Quan Cẩn tuy sinh ra ở hoàng gia, nhưng lễ nghi này cũng phải có. Chẳng qua Hoàng Thượng bận việc chính sự, không rảnh bận tâm việc này. Hai người vẫn đi đến chỗ Hoàng Hậu nương nương thỉnh an.

Ý của Hoàng Thượng là chờ Thái Tử cùng với Tam hoàng tử xong xuôi hôn sự của bản thân liền đưa Tam hoàng tử đến biên cương rèn luyện. Ai cũng đều biết chuyện này không khác gì lưu đày.

Cây đồ bày khi tan, so với Thái Tử ngày ấy kinh động nửa kinh đô náo nhiệt, phủ Tam hoàng tử lại thật sự ảm đạm.

-02.03.20-

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Editor: Cà Pháo

Tuy rằng không coi như tà môn mà xua đuổi, nhưng quan to quý tộc chỉ phái tới thứ tử thứ nữ hoặc tặng lễ người không tới. Vốn dĩ nhóm chính phi trách phi gả cho Tam hoàng tử đều hoan thiên hi địa* vì trèo lên cái thuyền lớn là Tam hoàng tử, hiện tại thì sao, vốn dĩ là quý nữ được người nhà bồi dưỡng, hiện tại phải đi theo trượng phu đến nơi cát vàng hoang vắng kia.

Hiện tại trong quan trường không có người nào nguyện ý cùng Tam hoàng tử nhắc lên quan hệ cả. Tam hoàng tử cũng từ người người kính ngưỡng và nịnh bợ trở nên e sợ tránh còn không kịp. Từ một bầu trời mà rơi xuống phía dưới. Tam hoàng tử hiện tại chưa gượng dậy nổi, mỗi ngày chìm đắm trong tửu quán kinh đô, ngày ngày đều sống trong mơ mơ màng màng.

Làm người đối đầu với hắn ta, Thái Tử đương nhiên ra vẻ khoan dung đại lượng, cho dù người khác khinh thường Tam hoàng tử, hắn vẫn là muốn đến nhìn đệ đệ tốt cùng cha khác mẹ này của hắn. Thượng Quan Cảnh sẽ không khiến cho hắn ta chết, mà chỉ khiến hắn ta sống không bằng chết, ngày ngày sống trong hồi ức vinh hoa phú quý ngày xưa, rồi lại nhìn đến cảnh hiện tại. Đây mới là tra tấn nhất đối với hắn ta.

Ai cũng đều biết Trần Quý phi xảy ra chuyện không thể thiếu bút tích của Hoàng Hậu và Thái Tử. Nhưng mà vậy thì thế nào, việc đã đến nước này, Tam hoàng tử không còn cơ hội lật khôi.

Tam hoàng tử bị người tù trong quán rượu kéo tới hiện trường hôn lễ, khả năng uống không ít rượu, cả mặt đỏ bừng. Chân còn đứng không vững, chỉ có thể dựa vào bên cạnh đỡ. Liên tục khom lưng đối với người tới.

“Thái Tử, Thái Tử Phi đến.” Người giữ cửa lớn tiếng báo đại danh Thái Tử ra.

Nguyên chủ vốn là thiên kim thể gia, bồng cấp, tướng mạo, không chỗ nào là không tốt. Nhưng kém một chút, chính là từ bé đã quá mức nuông chiều, tư cho là đúng. Không tin có đồ vật mình không chiếm được.

Có một ngày ở trong tiệc rượu ngẫu nhiên gặp được Kha Kỳ mới từ nước ngoài trở về, vừa nhìn đã nhất kiến chung tình. Kha Kỳ trái ngược với các thiếu gia hào môn ăn chơi đàng điếm, hần ta làm việc nói có sách mách có chứng, không nhanh không chậm, nhẹ nhàng như quân tử. Bên cạnh nguyên chủ không thiếu nam sinh ưu tú, nhưng mà phóng khoáng như Kha Kỳ thật sự thấy không nhiều.

Nhưng Kha Kỳ đã có bạn gái, chính là em gái cùng cha khác mẹ của cô, cũng chính là con riêng bên ngoài của cha cô.

Tài lực của nhà Kha Kỳ cùng nhà cô tương đương nhau. Cha mẹ hai nhà có tính toán liên hôn, mà liên hôn này không thể ngờ là của cô chứ không phải em gái cô kiêm nữ chính Hạ Châu.

Với áp lực trong nhà, Kha Kỳ chỉ có thể nghe theo ý kiến của cha mẹ cùng nguyên chủ đính hôn. Ai ngờ sau khi đính hôn, trái tim Kha Kỳ còn vẫn còn ở trên người Hạ Châu như cũ. Việc này khiến nguyên chủ người vẫn luôn là hòn ngọc quý trong tay cha mẹ sao có thể chịu sự nhục nhã như thế này, liền đi tìm Hạ Châu ngã bãi. Ai ngờ lại ở trong nhà Hạ Châu bắt gặp Kha Kỳ đang cùng cô ta làm chuyện đó, nguyên chủ tức giận từ cửa chạy ra ngoài.

Nguyên chủ hận bản thân không biết nhìn người, các công tử thế gia cũng không dám không đem cô bỏ vào mắt như thế. Lại nói ngay cả gia thế, tướng mạo, đáng người, học thức của cô, chỗ nào mà không phải là tốt nhất, vậy mà còn muốn cùng Hạ Châu đoạt đàn ông, thật sự là tự làm khổ mình. Nguyên chủ chuẩn bị tâm lý một lúc liền đi hủy bỏ hôn ước.

Loại đàn ông này như Kha Kỳ bên ngoài nhìn ngăn nắp sạch sẽ, bên trong còn không biết như thế nào? Hôm nay hần ta làm ra loại chuyện này, chính là hoàn toàn tổn thương lòng tự trọng của nguyên chủ. Cô muốn tìm một người cao to đẹp trai có tiền so với hần ta quả thực chỉ cần một giây, nguyên chủ chỉ hận bản thân bị mờ heo che mờ mắt.

Hạ Cơ bên này đang hối hận. Ai ngờ bên ngoài lại có bọn bắt cóc đang chờ đợi, đúng lúc này, như bắt ba ba trong rọ, liền trói nguyên chủ lại đưa đi. Trong nhà không có báo nguy, bọn bắt cóc liền trộm hết tiền đi.

Nguyên chủ bị trói ở một kho hàng nhỏ hẻo lánh, hiện tại cô chỉ nghĩ người đàn ông Kha Kỳ này có hay không cũng không quan trọng, quan trọng là ôm lấy mạng nhỏ của bản thân. Sợ bọn bắt cóc sau khi cầm tiền chuộc còn đối với cô làm chuyện gì, trùng hợp trong tay nguyên chủ đem con dao nhỏ phòng thân.

Nguyên chủ nhân lúc bọn bắt cóc này không chú ý trộm cắt dây thừng, chuẩn bị bỏ chạy. Bọn bắt cóc có bốn năm người đàn ông trẻ tuổi, nguyên chủ chỉ là một cô gái sao có thể là đối thủ của bọn họ?

Vốn dĩ tiền chuộc đã lấy được vào tay, kẻ bắt cóc vốn dĩ không có ý định giết hại cô. Nhưng bất đắc dĩ ngay lúc này bọn bắt cóc lại phát hiện nguyên chủ thấy gương mặt thật của bọn họ, sao có thể thả cô được? đành phải giết hại cô.

Sau khi cô chết, vừa vận chuyển lại Kha Kỳ cho Hạ Châu. Hai nhà vẫn đính hôn như cũ, vui mừng đám cưới. Ngoại trừ mẹ cô bởi vì phản đối nên cùng ba cô ly hôn, thì còn ai nhớ rõ thấy cốt cô còn chưa lạnh chứ.

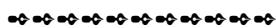
Sau đó nguyên chủ mới biết được địa chỉ là do Hạ Châu cung cấp cho bọn bắt cóc. Nhưng mà những người đó cũng không có kết cục tốt gì. Bọn bắt cóc sau khi chạy trốn tới nước Mỹ gặp phải khủng bố, không một ai may mắn sống sót. Công ty nhà Kha Kỳ bởi vì kinh doanh không tốt, cạnh tranh áp lực nên phá sản. Kha Kỳ từ thiếu gia xã hội thượng lưu trở thành người nghèo túng. Ngày ngày trầm mê trong quán bar, sống mơ mơ màng màng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 7 - Chương 2

Editor: Hạ Cơ

Ngày lành của Hạ Châu cũng không có bao lâu, khi có thai mẹ Kha không đồng ý sinh mổ, sợ thương đến đứa bé nên cuối cùng khó sinh mà chết.

Hạ Cơ có cảm giác có người đứng phía sau thao túng tất cả mọi việc. Lại đoán không được là ai. Mục đích đầu của nguyên chủ là muốn cảm ơn người đã báo thù giúp cô, nếu tra ra được. Còn chuyện khác, chính là chiếu cố mẹ cô thật tốt, không để bà thống khổ làm người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh.

Hôm nay chính là ngày Kha Kỳ về nước, cũng chính là thời khắc nguyên chủ đối với hần ta nhất kiến chung tình, cô muốn nhìn xem, cái tên Kha Kỳ này rốt cuộc có năng lực gì?

Hạ Cơ mặc bộ váy đỏ, trang điểm rồi tới khách sạn. Có cô gái thích hợp với màu trắng thanh khiết thoát tục, có nữ sinh thích hợp với màu xanh lục nhẹ nhàng sáng ngời, nguyên chủ lại thích hợp với màu đỏ nhất, thu hút bao ánh nhìn, kinh diễm khinh cuồng. Nguyên chủ cũng từng vì Kha Kỳ mà thay đổi bản thân, biến thành cô gái ngoan ngoãn như bích ngọc, mặc quần áo không phù hợp với bản thân. Không chỉ có khiến cô khó chịu, người khác nhìn cũng thấy xấu hổ.

Hà Cơ ngồi cạnh quầy bar uống rượu một mình, móng tay đỏ tươi cầm chén rượu lên cao, ngón tay trắng nõn mềm mại, nhìn không khỏi mê người. Kìa Kỳ làm nhân vật chính tất nhiên là ở trung tâm đám người chịu sự truy hỏi, chắc là quen làm tiêu điểm rồi, hẳn ta thuận lợi mọi bề được vây quanh, như cá gặp nước.

Hà Cơ từ trước đến nay luôn hấp dẫn người khác. Lúc tục lại có mấy người đàn ông đến gần đây, đều bị Hà Cơ lễ phép từ chối. Một mỹ nhân như vậy, da thịt trắng như tuyết, bộ ngực cao thẳng, sóng mắt lưu chuyển mười phần Mị Sắc mười phần, hai đôi chân dài thường lác lư. Mặc dù trên danh nghĩa Kha Kỳ đã có chủ, nhưng hẳn ta không ngại tới nói hai câu với mỹ nhân.

“Chào anh, tôi tới cùng với Lena.” Hạ Cơ giải thích, cô không phải là bạn bè của Kha Kỳ.

“Không sao cả, có thể nhìn thấy em là vinh hạnh của tôi.” Kha Kỳ nhìn môi đỏ khê nhếch của cô, lời phun ra cũng thấm vào ruột gan.

“Kha thiếu thật là rộng lượng.” Hạ Cơ đối với loại trường hợp này vẫn sẽ nói.

“Tôi họ Hạ.” Hạ Cơ nói.

“Hạ Cơ?” Kha Kỳ thử hỏi, kỳ thật trong lòng đã tám chín phần mười xác định.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 7 - Chương 3

“Nhân lực của Kha thiếu thật tốt.” Ha Cơ ứng thừa.

“Kha Kỳ, câu sao lại chỉ lo cùng mỹ nữ nói chuyện phiếm?” Một giọng nam phía sau lớn tiếng nói.

“Không biết Ha tiểu thư có muốn lưu phương thức liên hệ với tôi không? Tôi đã lâu chưa có về nước, nơi này thay đổi rất lớn, không biết Ha tiểu thư có

rảnh bởi tôi đi dạo thành phố này hay không?” Trên mặt Kha Kỳ còn có chút mắt tự nhiên, giống như có rất ít bận thân là nữ để đưa ra loại yêu cầu này.

“Anh đi tiếp bạn bè trước đi. Lena có phương thức liên hệ của tôi, anh nếu hứng thú có thể hỏi cô ấy.” Hạ Cơ nói.

Một khi đã như vậy, Kha Kỳ cũng không tiện lằng nhằng, “Như vậy cũng được, hy vọng lần sau em đừng từ chối tôi!” Kha Kỳ ít có lúc như thế này, lại cho rằng cô gái trước mắt đáng giá hẳn ta tốn tâm tư này.

Nếu hẳn ta có bạn gái, vì sao không mang theo? Làm cho nguyên chủ còn nghĩ rằng hẳn ta độc thân. Hơn phân nửa là sợ mất nguồn tiêu thụ của mình. Dù gì thì Hạ Châu cũng chỉ là một đứa con riêng, cùng hẳn ta không môn đăng hộ đối. Nếu không phải sau này Hạ Cơ xảy ra chuyện, làm sao có thể đến phiên cô ta?

Nhìn bộ dáng này của Kha Kỳ, Hạ Cơ liền biết tình cảm của hẳn ta đối với Hạ Châu rất khó mà gọi là khắc sâu. Đời trước nếu không phải nguyên chủ làm đủ phương pháp, cứng đối cứng chia rẽ bọn họ. Tới thời điểm nhất định, cảm tình của hai người chung quy sẽ quay về hiện thực. Nếu Kha Kỳ không phải một lần làm bậy thì sao nguyên chủ chết còn chấp niệm được?

Mới bắt đầu đã thành công một nửa. Lần đầu tiên hai người gặp nhau đã quyết định kết cục, ở bên nhau ấy hả? Vẫn là không nên ở bên nhau thì tốt hơn.

Hạ Cơ thấy náo nhiệt liền chuẩn bị đi trở về. Cô cảm giác được từ chỗ nào đó truyền đến một tầm mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm cô. Hạ Cơ hướng bốn phía nhìn lại, là người đàn ông mặc tây trang đen đứng trước cửa kia.

Rất cao, hình như khoảng một mét chín trở lên, quần áo trắng sạch sẽ, không thấy một tia nếp uốn, trên gầy da không nhiễm một hạt bụi trần. Hốc mắt thâm thúy, đôi mắt ngăm đen, cắt đầu tóc sạch sẽ, nhìn qua sạch sẽ lưu loát. Hạ Cơ ở trong trí nhớ tìm tòi một hồi, không biết bóng dáng người này.

Người đàn ông xoay người chuẩn bị cất bước rời đi, Hạ Cơ có loại trực giác. Người đàn ông này nhất định cùng với mình có quan hệ gì đó không muốn người khác biết. Nếu bỏ lỡ, nhất định sẽ là tiếc nuối cả đời. Hạ Cơ đuổi theo người đàn ông.

Kha Kỳ tới chỉ kịp thấy một bóng người xinh đẹp màu đỏ, trong lòng một trận buồn bã mất mát.

Người đàn ông bước đi không nhanh nhưng lại kiên định, từng bước một đi ở đằng trước, Hạ Cơ nhìn bờ lưng dày rộng phía sau của người đàn ông, không biết làm sao để tiến lên đáp lời, trộm đi theo phía sau.

Hạ Cơ bắt gặp, hai người đã đi ra khách sạn, càng đi càng hẻo lánh, ánh sáng càng thêm âm đạm, tới một cái hẻm nhỏ không người. Người đàn ông quay đầu.

Bốn phía đều không có vật để che dấu, Hạ Cơ chỉ có thể ghé sát vào tường, coi như là ẩn thân.

“Cô đi theo tôi làm gì?” Âm thanh của người đàn ông so với trong tưởng tượng càng thêm lạnh khốc.

Trên người Hạ Cơ phát lạnh. Lấp bắp nói: “Đường lớn như vậy, ai, ai nói tôi đi theo anh?”

Người đàn ông thấy cô không có lý tiếp tục đi về phía trước. Bây giờ Hạ Cơ quang minh chính đại đi theo phía sau anh ta.

“Cô hiện tại đang làm gì?” Người đàn ông hỏi.

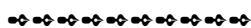
“Đi đường, anh không nhìn ra à?”

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 7 - Chương 4

Editor: Cà Pháo

Hạ Cơ có ý định ngăn anh. Đầu do anh, hiện tại tối như vậy, cô một người trở về gặp được người xấu cũng không có năng lực tự bảo vệ mình. Còn người đàn ông bên cạnh này, Hạ Cơ cũng không biết tại sao bản thân lại tin nhiệm anh. Đi ở bên cạnh anh, liền cảm thấy an toàn.

Hai người vẫn luôn đi, vẫn luôn đi, Hạ Cơ chưa bao giờ biết thành phố này còn có địa phương hẻo lánh như vậy? Bốn phía ngay cả ánh đèn còn không có, Hạ Cơ nhìn người đàn ông phía trước mặc đen thui, thẳng nhai này chắc không phải là quý chứ? Trong lòng Hạ Cơ tê dại, tuy rằng cô cũng là quý rất nhiều năm, nhưng mà chưa bao giờ có thực thể. Con quý này đạo hạnh lớn bao nhiêu chứ? Cô đã chết cũng không quan trọng, quan trọng là nguyên chủ còn cần thân thể này.

bạn xấu kia ăn chơi đàng điếm. Cha cháu thật là biết cách dạy con, bác cảm thấy hổ thẹn không bằng!” Hạ Đông Quân từ đầu đã nịnh nọt Hoắc Bạch.

“Hạ Cơ cô ấy rất tốt.” Lời này Hoắc Bạch từ nhỏ đã nghe được rất nhiều, tới a dua nịnh hót anh, đều không có lòng tốt. Mặc dù là cha của cô, nhưng cũng không thể nói Hạ Cơ không tốt.

“Ồ, được Hoắc thiếu gia coi trọng, xem ra Hạ Cơ rất hợp ý Hoắc thiếu gia? Các cậu đều là người trẻ tuổi, có thể qua lại nhiều chút!” Về mặt Hạ Đông Quân nhân hậu như trường bối. Nhưng giữa những hàng chữ đều là muốn đáp lên chiếc thuyền lớn là Hoắc gia này. Mẹ Hạ nghe được lời này nhin không được lắc đầu.

Hoắc Bạch gật đầu. “Con còn có chút việc, lần sau lại đến quấy rầy bác trai.” Hoắc Bạch chuẩn bị đứng dậy, “Con chuẩn bị một chút quà mọn biếu bác trai bác gái Hạ.” Một đoàn người từ phía sau cầm lễ vật đến.

“Hoắc thiếu gia thật là quá khách khí.” Hạ Đông Quân cười đến nỗi miệng không khép được. Hoắc thiếu gia đây là cho ông ta mặt mũi bao lớn chứ!

Hoắc Bạch đi, ông ta còn đứng ở cửa nói. “Hoắc thiếu gia, nhớ lần sau tới nhà của chúng tôi chơi!” Hoắc Bạch vừa đi, Hạ Đông Quân liền đem lễ vật cất đi.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 7 - Chương 10

Editor: Cà Pháo

Lễ vật rất trân quý, Hạ Đông Quân chuẩn bị giữ thật tốt chờ có dịp đem ra thổi phồng. Đây là do thiếu chủ Hoắc gia tự mình đưa. Nếu thật sự gả con gái cho Hoắc Bạch. Về sau cả hai giới hắc- bạch đều được san bằng không cần phải lo. Hạ Đông Quân nghĩ tới thôi đã thấy kích động, về sau ông ta còn vì mấy trăm vạn mà tự mình bồi người khác uống mấy ly rượu hay sao? Không được, cần phải hiểu thật rõ tình huống, anh ta thấy con gái nhà mình như thế nào, Hạ Đông Quân đi về phía cửa phòng Hạ Cơ.

“Con gái à! Tôi hôm qua con ở nhà Hoắc thiếu gia đã xảy ra chuyện gì!” Hạ Đông Quân cười nịnh nọt. Nhìn về mặt dầu mỡ của ông ta, Hạ Cơ không nghĩ phải phản ứng lại. Kỳ thật Hạ Đông Quân lớn lên không xấu, bảo dưỡng cũng rất tốt, nếu không cũng không sinh ra nguyên chủ đẹp như vậy. Chỉ là thái độ khom lưng uốn gối với quyền thế làm người khác khó có thể chịu đựng.

“Có thể phát sinh chuyện gì chứ. Con và anh ta mới biết nhau mà thôi.” Hạ Cơ mặc kệ ông ta.

“Vừa mới quen biết? Cha thấy Hoắc thiếu gia đối với con có cảm tình.” Hạ Đông Quân giơ mắt nhìn sắc mặt người khác. Nhìn ánh mắt quan tâm của anh ta lúc đưa con gái ông ta trở về, ông ta đã biết Hoắc Bạch động tâm.

“Thật ư? Vậy thì sao?” Hạ Cơ hỏi ông ta.

“Hoắc gia chỉ cần dậm chân một cái, cả nước cũng phải run mấy trận, nếu như Hoắc thiếu gia thật sự thích con, con gái cũng nên suy xét một chút!” Hạ Đông Quân sợ con gái thẳng tính này của ông ta không hiểu tình nghĩa của Hoắc Bạch, đến lúc đó sợ đắc tội với người ta.

“Vâng, con biết rồi. Bây giờ con muốn đi ngủ, cha có thể đi ra ngoài được không?” Hạ Cơ không kiên nhẫn để nghe mấy thứ này, vội vã đuổi Hạ Đông Quân đi. Dù sao nuôi con gái lớn đối với ông ta mà nói cũng chỉ là công cụ liên hôn, nếu Hạ Cơ lớn lên xấu xí, không có thiếu gia nào để vào mắt, nói không chừng Hạ Đông Quân đối với cô là một tư thái khác.

Hạ Cơ rất mệt, ngủ một giấc liền ngủ đến bảy tám giờ tối. Vừa mới tỉnh dậy, thì phát hiện bốn năm dây số điện thoại chưa nhận, đều là một dãy số. Hạ Cơ gọi lại.

“Ai vậy?” Âm thanh Hạ Cơ còn mang theo tiếng khàn khàn sau khi ngủ, nghe vào trong tai Kha Kỳ chẳng khác nào câu dẫn.

“Hạ Cơ, anh là Kha Kỳ. Tôi hôm qua chúng ta đã gặp qua rồi.” Kha Kỳ tự báo danh xưng.

“À, tìm tôi có việc gì không?” Hạ Cơ vẫn có chút buồn ngủ.

“Là chuyện này, anh có một người bạn mới mở quán bar, hoàn cảnh cũng không tệ lắm, không biết em có thể cho chút mặt mũi mà đến hay không?” Kha Kỳ rất thức thời.

“Được, anh đưa địa điểm cho tôi đi.” Hạ Cơ vừa mới tỉnh ngủ, còn đang lo đêm nay không biết phải làm gì.

“Em đưa địa chỉ nhà em cho anh, anh đến đón em đi.” Kha Kỳ rất thân thiện với Hạ Cơ.

Hạ Cơ cho địa chỉ thì liền bắt đầu trang điểm. Mặc một kiện đầm dây màu đen, váy lớn dài qua đầu gối một chút, váy hình đuôi cá. Hôn nửa tóc dài cô uốn sóng, vừa phong tình ưu nhã lại không mất vẻ tùy tiện phóng đãng.

Vừa thấy ánh mắt nóng bỏng của Kha Kỳ, Hạ Cơ liền biết bản thân trang điểm rất tốt.

“Em hôm nay thật xinh đẹp.” Kha Kỳ đối với mỹ nữ cũng không bủn xỉn mà khen.

“Vậy sao? Anh cũng rất tuần tú.” Rõ ràng biết đây chỉ là một câu nói khách khí của cô, nhưng Kha Kỳ không biết sao tim của mình lại đập nhanh như vậy? Giống như có con nai đang chạy loạn bên trong, đâm loạn bùm bùm.

Cô xinh đẹp và quyến rũ quá mức, Kha Kỳ không chế bản thân không được nhìn nhiều thêm một cái. Lúc trước hắn ta cho rằng mình đối với rất nhiều cô gái đều là chân ái, sau khi gặp được cô mới phát hiện đây mới là yêu. Cần thận với cô như vậy, không dám bạc đãi một chút. Cô hồ hững lãnh đạm cũng đều là phong tình.

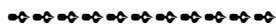
Đêm qua, Kha Kỳ đã nói chia tay với Hạ Châu. Hắn ta muốn hai người có một cái bắt đầu hoàn hảo.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 7 - Chương 11

Editor: Cà Pháo

Lúc Hạ Cơ bọn họ đến thì phòng đã có mười bảy, mười tám người. Xa hoa trụy lạc, tiếng vui đùa âm ỉ, tiếng nhạc, âm thanh tán tỉnh trộn lẫn nhau. Kha Kỳ vẫn luôn an phận đi theo bên cạnh Hạ Cơ. Hai người ngồi ở một góc nhỏ, Kha Kỳ nhìn dung mạo cô dưới ánh đèn, xa hoa lộng lẫy. Kha Kỳ hận không thể trực tiếp dâng tim của mình lên, chỉ để người đẹp cười.

Ánh đèn ồn ào náo động, tiếng người âm ỉ. Hạ Cơ đã lâu không có đến nơi phóng túng như này. Có chút không quen. Kha Kỳ còn chưa tìm được phương pháp lấy lòng Hạ Cơ, những tiết mục theo đuổi nữ sinh đó đối với cô khẳng định không có lực hấp dẫn. Kha Kỳ muốn thử lạt mềm buộc chặt, nhưng mà lại lo lắng bản thân thả lỏng khiến cô chạy theo người khác.

Kha Kỳ thân thủ chọn một chén rượu cho Hạ Cơ, tên là nhất kiến chung tình. Nhìn màu sắc rực rỡ, một tầng sắc thái phối hợp với bảy màu rực rỡ. Nhìn bộ dáng Kha Kỳ chọn rượu, không hoảng loạn, thủ pháp thành thạo. Hạ Cơ khẳng định chiều này hắn ta không phải lần đầu tiên dùng. Ý tứ của Kha Kỳ đã tất rõ ràng. Đáng tiếc Hạ Cơ lại không hiếm lạ.

Hạ Cơ nâng chén vừa mới uống, thì một nữ sinh đi đến đập cái bàn.

“Thật tốt, tôi còn không biết Kha Kỳ anh tại sao lại chia tay với Hạ Châu nhà chúng tôi, thì ra là tìm được người mới.” Một nữ sinh tóc ngắn, diện mạo bình thường, thanh âm tục tĩu.

Phía sau còn đi theo một cô gái mi thanh mục tú, nhìn thấy Kha Kỳ hai hàng lệ liền chảy xuống, muốn túm nữ sinh la lối khóc lóc kia ra. Nhìn bộ dáng thật đáng thương. Đáng tiếc Hạ Cơ không phải đàn ông, sẽ không thương hương tiếc ngọc.

“Bạn gái anh?” Ánh mắt Hạ Cơ nhẹ nhàng từ trên người Kha Kỳ lướt qua, giọng nói lãnh đạm.

“Không phải, em đừng hiểu lầm, anh với cô ta đã chia tay rồi.” Kha Kỳ vội vàng giải thích. Nếu không phải gặp được Hạ Cơ, có lẽ sẽ còn dây dưa với Hạ Châu một thời gian, nhưng cũng chưa từng nghĩ tới muốn cùng cô ta có kết quả.

Cô gái thanh tú kia vừa nghe lời này nước mắt rơi càng nhiều, “Thật xin lỗi, Kha Kỳ, em không nên tới quấy rầy anh.” Nói xong rồi thì chạy mất.

May mắn Hạ Cơ không thích Kha Kỳ, bằng không thì tức chết rồi. Vừa nhìn thấy tình huống này Hạ Cơ liền biết sao lại như vậy. Còn không phải là nhờ Hạ Châu này nhìn thấy Kha Kỳ ở đây, trong lúc nhất thời không bỏ được cậu ấm nhà giàu. Ở trước mặt bạn thân ủy khuất kêu oan, bạn thân nghĩa khí và thẳng thắn trực tiếp xuất đầu cho cô ta. Cô ta thì ngược lại ở bên cạnh can ngăn, đủ tiêu chuẩn của bạch liên hoa.

Tiếp theo thì sao, ở trước mặt Kha Kỳ giả vờ thống khổ khóc lóc, nếu Kha Kỳ còn niệm tình cũ khẳng định sẽ mềm lòng. Đuổi theo không chỉ có ngăn cách với cô, Hạ Châu và Kha Kỳ cũng không cắt đứt được. Rốt cuộc thì cô gái như vậy vì người thầm thương, hay là để thỏa mãn tâm hư vinh đàn ông. Cô ta không biết là, Hạ Cơ đối với Kha Kỳ nhiều nhất chỉ là một người bạn chơi cùng, một chút hứng thú cũng không có.

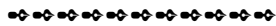
“Anh còn không đuổi theo?” Hạ Cơ hỏi. “Cô gái nhỏ như vậy chạy ra ngoài phát sinh chuyện gì anh chịu được sao?”

Quyển 7 - Chương 13

Editor: Cà Pháo

“Em không quan tâm người khác có thừa nhận hay không, em chỉ là muốn có một đứa con với anh thôi. Một chút giống anh, một chút giống em vậy.” Trong mắt cô gái hàm chứa nước mắt, bộ dạng ra vẻ kiên cường càng khiến người khác đau lòng. Đáng tiếc Kha Kỳ chỉ lo ném cô gái này ra, nào có tâm tình thương thức chứ.

“Được rồi, Hạ Châu, nếu như theo như lời cô, cô nói yêu tôi, cũng cần thiết xóa sạch đứa nhỏ này đi. Tôi chưa có chuẩn bị để làm cha, cũng không muốn đứa nhỏ này của cô hiểu không? Nếu cô khẳng khái muốn sinh nó, tôi sẽ không ngăn trở cô. Nhưng đến lúc đó, cô cái gì cũng đều không có. Tôi sẽ cùng người khác xây dựng gia đình. Cũng sẽ có đứa con khác, cô hiểu rõ không? Đến lúc đó cô chỉ là một người mẹ đơn thân.” Kha Kỳ sợ bản thân không thuyết phục được cô ta.

“Em có thể không cần con, nhưng về sau em muốn anh đến thăm em nhiều hơn.” Hạ Châu biết những lời đó là sự thật. Cô ta không cần phải đánh cuộc cả đời mình vào, cô ta còn chưa yêu người đàn ông này như vậy. Huống chi, cô ta cũng không có con, nói việc này cũng chỉ là vì muốn giữ Kha Kỳ lại. Nếu không giữ được anh ta thì còn có thể như thế nào? Bên phía Kha gia không vừa ý cô ta, nháo đến trước mặt bọn họ, cô ta cũng không có chỗ nào tốt?

“Được, tôi sẽ thường xuyên tới thăm cô, Châu Châu thật là ngoan.” Kha Kỳ trấn an ôm lấy Hạ Châu. Hai người ôm nhau, giống như đang trong tình yêu cuồng nhiệt. Kha Kỳ nào biết một màn này đã bị người khác chụp trong camera.

Nếu hai người đã không có tương lai, vậy thì cuối cùng nhất định phải ở trên người đàn ông này rút được thật nhiều ích lợi. Hạ Châu trước đó đã liên hệ phóng viên tạp chí 《tin nóng, nếu anh vô tình, đừng trách tôi vô nghĩa. Đem chuyện của cô ta và Kha Kỳ bán cho tạp chí xã sẽ có không ít tiền lời.

Hạ Cơ không thích xem loại tạp chí nhỏ này, tất nhiên sẽ không biết chuyện hai người kia bị đăng báo. Sau đó Kha Kỳ hoá tốc mua tin tức đó về, tạp chí xã đã kiếm được tiền nhuận bút lớn. Kha Kỳ mấy ngày không lộ diện là do đang suy nghĩ làm sao để giải thích chuyện này cho Hạ Cơ.

Hạ Cơ vừa mới tắm gội xong, chuẩn bị lên giường ngủ thì nghe thấy tiếng vang bên cửa sổ. Chẳng lẽ có ăn trộm bò vào được? Hệ thống bảo an của Hạ gia cũng không tệ, nếu có thể xông vào thì cần tốn chút công phu. Với lại bản thân ở lầu ba, làm sao mà trèo lên mà không bị người chung quanh phát hiện chứ.

Còn chưa kịp kêu ra miệng, người tới đã từ bức màn chui ra. Người này nhất định rất cao, Hạ Cơ nghĩ. Mặt mày người tới thâm thúy, mũi cao thẳng, một thân màu đen có vẻ lãnh khốc, nhưng lúc ở trên giường lại nhiệt tình như lửa. Là Hoắc Bạch!

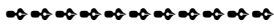
Thăng thần mà nói, mấy ngày không gặp, Hạ Cơ hầu như đem người đàn ông này vứt ra sau đầu. Tuy rằng kỹ xảo trên giường của anh không cao, nhưng có thiên phú dị bẩm, thể lực kéo dài, nói tóm lại, vẫn là một người bạn giường không tồi. Muộn như vậy mà còn tìm cô, hơn nữa không đi cửa chính, Hạ Cơ trên cơ bản đã biết anh ta nghĩ cái gì. Là tới tìm cô để phát tiết dục vọng.

Nhưng chỉ bằng thân phận của anh ta, vì sao không tùy tiện tìm một người phụ nữ, ngược lại tốn không ít công sức tới Hạ gia để tìm cô chứ? Hạ Cơ không dám tự mình đa tình, có lẽ là do anh ta có thói ở sạch, không thích đối phụ nữ thường xuyên?

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc tự hỏi của người phụ nữ, Hoắc Bạch cũng không đánh gãy cô. Lần trước từ biệt, Hoắc Bạch tâm tâm niệm niệm đều là cô, không dễ dàng để kiềm chế nội tâm xông xao, đến buổi tối, trong lòng thân thể đều là cô. Tường niệm phá tan tầng tầng lớp lớp phòng bị, Hoắc Bạch rốt cuộc cũng cho phép bản thân tới nơi này.

Quyển 7 - Chương 14

Editor: Cà Pháo

"Anh đến đây làm gì?" Hạ Cơ tuy rằng đã đoán được tám chín phần mười, nhưng nếu mà đoán sai, thì thật xấu hổ, vì vậy vừa hỏi.

"Nhớ em, đến thăm em." Hoắc Bạch vẫn là bộ dáng cũ, lời ít ý nhiều, nói lời âu yếm cũng mất tự nhiên. Lần trước thuộc hạ nhìn thấy Hạ Cơ cùng với người đàn ông khác trò chuyện vui vẻ đã chụp ảnh lại, anh hận không thể đánh người đàn ông kia toi bởi một trận. Người đàn ông kia rõ ràng đã có bạn gái, vì sao còn tới trêu chọc người phụ nữ của anh?

"Cái gì?" Đã hơn nửa đêm, Hạ Cơ nhìn Hoắc Bạch, thẳng thắn vậy mà còn có chút co quắp bất an. Hạ Cơ đến gần anh, lỗ tai đỏ, cái quý gì vậy? Tương phản quá lớn, anh ta làm sao bảo trì được khuôn mặt băng sương vậy trời?

"Tại sao lỗ tai anh lại đỏ vậy?" Nói như vậy anh còn rất đáng yêu. Hạ Cơ không nhịn được cười.

Cho dù tiếng cười của cô êm tai, Hoắc Bạch cũng không thể che dấu xấu hổ do bị vạch trần. Lần đầu tiên anh nói lời âu yếm, vấn đề là người ta không cảm động còn muốn châm biếm anh. Hoắc đại thiếu gia sao có thể nhẫn được?

Hạ Cơ không có ý thức được ánh mắt Hoắc Bạch càng thêm trầm, bản thân cười vui vẻ. Không đề phòng một cái, đã bị người ôm lên không.

"A! Hoắc Bạch, anh làm gì vậy?" Hạ Cơ sợ anh quăng mình ngã, nhanh chóng ôm lấy cổ Hoắc Bạch. Tuy rằng biết anh có chuẩn bị tốt, nhưng do phản xạ có điều kiện không ngăn được.

"Hoắc Bạch! Nhanh bỏ tôi xuống dưới." Tay Hạ Cơ chặt chẽ ôm lấy Hoắc Bạch, hai chân vẫy liên tiếp.

Đôi tay Hoắc Bạch buông lỏng, ném Hạ Cơ trên giường lớn. Hoắc Bạch tuy rằng thả nhẹ, Hạ Cơ ở trên giường đánh yêu vài cái.

"Ôi, tôi nói này, đại ca, anh có thể không một lời thì động thủ được không? Khiến cho tôi một chút chuẩn bị tâm lý cũng không có?" Hạ Cơ oán trách Hoắc Bạch.

"Không động thủ, vậy thì nói chuyện?" Hoắc Bạch nghiêng đầu nghĩ, bộ dáng có vài phần đáng yêu. "Được, mình nói chuyện đi. Trước tiên nói cho em biết, hiện tại tôi muốn làm em." Hoắc Bạch nói.

Có cần nói thẳng vậy không? Vừa rồi ai là người đỏ mặt? Hạ Cơ bị đùa giỡn mặt già đỏ lên, Hoắc Bạch phía trên nhắm ngay môi anh đào của cô đáp xuống.

Hai bờ môi dán vào nhau, Hoắc Bạch không phải chỉ biết ngậm lấy môi đỏ mọng vào liếm láp ở ngoài, lúc này đây, đã học được đem đầu lưỡi của bản thân thâm nhập vào miệng nhỏ thơm ngọt cần quét, mỗi một chỗ hàm răng đều được chiều cô qua. Quan trọng là cái lưỡi nghịch ngợm, cũng bị nó ngậm lấy triển miên qua lại.

Nụ hôn qua đi, Hạ Cơ thở hồng hộc, liệu mạng bất giữ không khí. Hoắc Bạch vậy mà lại bỏ xuống một câu, "Hô hấp của em nặng như vậy, còn phải luyện tập thêm." Hạ Cơ không còn gì để nói. Nếu như không thích, thì anh đừng làm, muốn hô hấp tốt, sao anh không đi tìm vận động viên Marathon ấy.

Làm đủ rồi, ánh mắt Hoắc Bạch dần dần dời xuống. Váy ngủ của Hạ Cơ vẫn là một bộ dây đeo váy ngủ tơ tằm màu trắng, người đàn ông không cởi áo, trực tiếp cách lớp vải ngậm lấy bộ ngực đầy đặn. Bộ đồ mỏng chưa được bao lâu đã bị nước miếng của Hoắc Bạch làm ướt, bên trong như trong suốt vậy.

Cách lớp vải ướt, Hoắc Bạch có thể nhìn rõ ràng đầu hồng mai. Con nhóc này nãy ngày lại không có mặc đồ lót, ngược lại tiện cho anh. Dem dây đeo từ hai vai kéo xuống, hai bầu trắng nõn liền thẳng đứng lộ ra trước người trước mặt.

Nhìn đầu anh đào đã bị anh liếm đến sáng lấp lánh. Anh vẫn không cam lòng, tiếp tục xâm nhập bên trên, ngậm lấy một đầu viên liếm láp hôn lên.

Hạ Cơ bị khoái cảm trước ngực liên tiếp, gất gao túm chặt tóc đen của Hoắc Bạch, mười ngón cầm ôm đầu anh, Hoắc Bạch hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 7 - Chương 15

Editor: Cà Pháo

Hạ Cơ bị liếm ra cảm giác, thỉnh thoảng ưỡn ngực hướng vào trong miệng Hoắc Bạch. Hoắc Bạch cũng mừng rỡ tiếp thu cô chủ động, bầu vú non mềm mại đều bị anh nuốt vào trong miệng. Hoắc Bạch ăn mùi ngon, Hạ Cơ khó chịu miệng rên rĩ không dừng.

đuôi Hoắc thiếu đi?

“Đây là em của con.” Trên mặt Hạ Đông Quân vẫn có một tia áy náy.

“Chị.” Hạ Châu ân cần kêu.

“Em gái? Mẹ tôi chỉ sinh ta một đứa con gái, em gái này từ nơi nào tới?” Hạ Cơ cũng không nề mặt, lúc này mặt mẹ Hạ Cơ rất nghiêm túc. Hạ Cơ còn không quên mình còn có một nhiệm vụ là để cho cha mẹ Hạ ly hôn, lúc này mà không rời, thì để tới lúc nào?

“Đây là di Tô của con cùng với con gái cha.” Hạ Đông Quân giải thích nói.

“Dì Tô là ai? Cha cùng bà ta có con gái, thì đặt mẹ tôi ở chỗ nào? Nhìn cô ta tuổi xấp xỉ với tôi, chẳng lẽ là lúc trẻ tuổi cha cùng bà ta có quan hệ, hiện tại tìm tới cửa, là muốn làm gì đây?” Lời này nghe vào trong tai mẹ Hạ không thể nghi ngờ là đem những việc thương tâm đó nghĩ lại, oán hận lúc này vốn không có theo năm tháng giảm bớt, ngược lại càng thêm bén nhọn, nếu không phải vì Hạ Co, bà thật sự không biết những năm đó tại sao bà lại ở lại đây?

“Dì Tô hiện tại đã lớn tuổi, không có năng lực chăm sóc Hạ Châu, hy vọng cha có thể để Hạ Châu nhận tổ quy tông.” Hạ Đông Quân về mặt biết vậy chẳng làm. Chẳng qua Hạ Cơ biết ông ta chỉ là muốn từ chỗ mình lấy sự đồng tình mà thôi. Nếu bản thân đồng ý, lực cản bên kia sẽ giảm bớt.

Không biết có phải do tác dụng của cộng tình hay không, nhìn khuôn mặt mẹ Hạ thống khổ, Hạ Cơ đau lòng không thôi. Chỉ nghĩ muốn giải thoát cho mẹ Hạ từ chỗ người đàn ông không có một chút ân nhu này.

“Một đứa con gái riêng? Còn muốn nhận tổ quy tông?” Về mặt Hạ Cơ châm biếm. “Cha, theo như cha nói, cha muốn để giữ đôi mẹ con này lại, vậy tôi với mẹ sẽ về nhà ông ngoại, ông ly hôn với mẹ, mỗi người sống khỏe mạnh. Từ nay về sau, ông cũng không phải cha tôi.” Hạ Cơ nói tàn nhẫn, nếu không làm sao có thể rời khỏi tên cáo già Hạ Đồng Quân này.

“Con sao có thể nói những lời này, cha không phải cha con, vậy thì ai mới là cha con chứ?” Hạ Đông Quân lúc này là e ngại mặt mũi Hoắc Bạch nên không có phát giận, nếu không phải tại loại thời điểm này, Hạ Đông Quân nhìn Hoắc Bạch nào có không vui. Nếu là thật sự để Hạ Cơ gả cho hắn, vậy thì thật đúng là con rể cung.

“Được rồi, cha, tự mình suy nghĩ một chút đi. Mấy ngày này, tôi và mẹ đi ở nhà ông ngoại vài ngày. Hành lý tôi đã kêu người làm thu xếp tốt rồi.” Hạ Cơ nói xong liền lôi kéo mẹ Hạ rồi đi.

Hạ Đông Quân vừa định đuổi theo, đã bị Hoắc Bạch giữ lại.

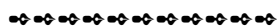
“Bác trai, lúc này đề bác gái yên tĩnh cũng tốt.” Hoắc Bạch nói Hạ Đông Quân cũng không dám cãi lời.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 7 - Chương 18

Editor: Cà Pháo

“Haizz, cứ như vậy đi.” Bộ dạng mình cũng là người bị hại. “Hoặc thiếu, hôm nay thật là không khéo, khiến cậu thấy một màn này.” Hạ Đồng Quân giống như một ông lão trung niên bất lực. “Không thể đón tiếp cậu.”

“Không có gì, bác Hạ, mọi nhà đều có chuyện khó nói.” Hoắc Bạch tùy tiện an ủi nói. Dù sao trong giới này anh cũng biết rất nhiều chuyện xấu.

Hoắc Bạch tạm biệt Hạ Đông Quân, cùng đi theo Hạ Cơ tới nhà ông ngoại cô. Thì ra Hạ Cơ còn có một người bác, tên là Trương Minh Vĩ, là người cầm quyền nhà mẹ đẻ Hạ. Mẹ Hạ là con gái duy nhất của Trương gia, sao lại không được yêu thương chứ. Lúc trước mẹ Hạ kết hôn với Hạ Đông Quân rất lớn là liên hôn.

Mẹ Hạ vốn là con gái được chiều chuộng trong nhà, sao có thể hiểu nhiều chuyện thương nghiệp như vậy được? Hạ Đông Quân thấy bà đơn thuần, liền triển khai tuyến đường theo đuổi lãng mạn. Mẹ Hạ không chống lại dự hoặc, cho rằng Hạ Đông Quân chính là chồng bà. Trưởng bối Trương gia lúc đầu cũng không rõ Hạ Đông Quân là mặt hàng gì, hai người môn đăng hộ đối, trai tài gái sắc, thấy vậy cũng vui mừng.

Ai biết sau lại tuôn ra Hạ Đông Quân có đứa con gái riêng, với áp lực của Trương gia, khiến cho Hạ Đông Quân phải từ bỏ hai mẹ con bên ngoài. Mẹ Hạ cũng bởi vì quan hệ thương nghiệp của hai nhà, vẫn luôn giữ quan hệ với Hạ Đông Quân, không có ly hôn. Hiện tại con đã lớn, hai mẹ con kia lại tìm tới cửa, ý của Trương gia chính là hiện tại có thể ly hôn.

“Cũng đúng, dù sao chuyên của các người không có liên quan gì đến tôi.” Ha Cơ nói. “Là do tôi nhiều chuyên.”

“Em nói này Hoắc Bạch, anh đừng thấy gió thì coi đó là bão được không? Em không phải chỉ uống cà phê với hần ta thôi sao. Cũng không có làm chuyện gì không thể gặp mặt, anh muốn xì mặt với em lâu như vậy hả?” Hạ Cơ không kiên nhẫn. Hoắc Bạch này nhìn như một người đàn ông thực thụ, sao lại trẻ con như vậy chứ? Không giống đàn ông một chút nào.

Bây giờ Hoắc Bạch làm gì rảnh suy xét chuyện này, chỉ muốn lấp kín cái miệng nhỏ nói ra những lời làm anh không vui. Chỉ muốn cô nói chuyện vui vẻ. Hoắc Bạch cũng không biết tại sao, nhìn thấy hai người nhìn nhau cười ở quán cà phê, hình dáng cô nói cười khiến anh hận không thể đánh toi bởi người đàn ông kia một trận. Muốn ôm Hạ Cơ ở trong ngực mình để tuyên thệ chủ quyền.

Hoắc Bạch vừa suy nghĩ xong liền làm, kéo thân thể của Hạ Cơ qua, ôm vào lòng ngực của bản thân. Đối với cái miệng khê khê của Hạ Cơ khê hôn xuống. Hạ Cơ vốn đang không muốn thỏa hiệp. Muốn cùng Hoắc Bạch lý luận một trận, là đàn ông, thì nên có lòng dạ rộng lớn, không nên hẹp hòi tính toán chi li như vậy. Cô không nghĩ tới, đây là biểu hiện Hoắc Bạch đề ý tới cô. Chẳng qua Hoắc Bạch không có nhiều kinh nghiệm lắm, không giống những nhóm thiếu gia biết lấy lòng phụ nữ kia, anh không biết thể hiện, nhưng lại sẵn sàng tỉ mỉ.

Hoắc Bạch chỉ mới hôn vài lần ít ỏi, nhưng kỹ thuật đã đạt tới cảnh giới cao ngất ngưởng. Ngắn ngủn một phút đồng hồ, đã hôn Hạ Cơ khiến cô tìm không ra phương bắc, ngoan ngoãn ở trong lòng ngực Hoắc Bạch.

“Vè sau không được lên gặp người đàn ông kia.” Giọng điệu Hoắc Bạch đông cứng, nhưng nội tâm lại mềm mại, cảm không ngừng cọ tới cọ lui trên đỉnh đầu Hạ Cơ, nhìn chằm chằm lỗ xoáy trên đỉnh đầu cô, tràn đầy mềm mại.

Hạ Cơ biết người đàn ông này nói lời không tốt, nhưng con tức giận đã được giải quyết, thấy anh lần đầu vi phạm, nên tha thứ cho anh vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Quyển 7 - Chương 22

Editor: Cà Pháo

"Có thể thì có thể, nhưng mà lần sau anh không thể cứ không phân trắng đen như vậy được." Hạ Cơ nói. Sao lại có người không nói lý như vậy được chứ.

Hoặc Bạch lúc ấy xác thật máu nóng qua đầu, giống như người chồng bắt được vợ của mình ngoại tình vậy. Trong lời nói có chút không lưu tình, còn sợ mình sẽ dọa Hạ Cơ chạy mất. Hai vợ chồng đầu giường cãi nhau cuối giường làm lành, câu này áp dụng với bọn họ quá thích hợp.

Hai người ở trên xe em em anh anh. Nếu Kha Kỳ thấy một màn này sẽ thương tâm chết mất, rõ ràng mới này cô còn lạnh nhạt chớ lại gần, hiện tại lại vô lực không ngăn cản sự mê hoặc của người đàn ông này.

Hoắc Bạch ẩn hạ cửa sổ xuống, mặt Hạ Cơ đỏ lên. Nhìn bộ dạng này, ai cũng biết bọn họ muốn làm cái gì. Hạ Cơ còn chưa kịp nghiêm túc ngưng ngừng, lại bị động tác của người đàn ông làm cho nhiều loạn tâm thần.

Nút áo sơ mi phía trên đã bị anh dùng hàm răng cời ra, lộ ra nột y ren màu trắng bao vây hai bầu vú. Hoắc Bạch không vội cời sạch quần áo hai người, trực tiếp sờ lên miếng thịt lộ ra ngoài kia, hôn lên trên, rồi mút vào hai cái.

Nói về chuyện này, thì Hạ Cơ đã hoàn toàn thua cái dưới quần tây Hoắc Bạch. Mỗi một lần đều có thể khiến cô tận tình quên lối về, tuy rằng mệt đến lưng nhức eo đau, Hạ Cơ không thể phủ nhận, cô rất là hưởng thụ.

Chưa bao lâu, phía trên hai bầu đầy đặn đã có mấy dấu hôn ám muội. Người đàn ông này vẫn không hài lòng, cách áo lót ngâm lấy đầu v*. Khiến Hạ Cơ thét một tiếng kinh hãi, lại dùng tay bưng kín miệng mình chặt chẽ. Lỡ như cách âm hiệu quả không tốt, chẳng phải sẽ khiến cho người khác nhìn chề cười, lần sau gặp mặt sẽ rất xấu hổ.

Hoắc Bạch cúi bô áo lót trước, hai bầu vú mềm mại như con thỏ nhỏ nhảy ra ngoài, tung tăng trước mắt. Mắt đỏ nhìn con thỏ nhỏ, trên mặt Hoắc Bạch trần đỉnh, nhưng trong nội tâm đã nóng một mảnh.

Vội vàng ngậm lấy con thỏ nhỏ nhảy ra, giống như một đứa trẻ dùng sức ngậm lấy lém lút. Đầu lưỡi cọ xát qua khiến đầu v* sưng tấy. Hạ Cơ cắn chặt môi dưới, trong ánh mắt tràn ngập sắc dục, mười ngón túm chặt áo sơ mi của người đàn ông trước mặt. Áo sơ mi trắng đã bị cô túm đến nhăn nhoe.

Lúc này Hoắc Bạch nào có tâm tư đề ý chuyện này, chỉ muốn ngậm lấy mỹ thực trong miệng không thả ra. Một bên khác cũng không buông tha, một tay nắm chặt không cho nó nhảy lên, cầm chặt gốc rễ, lôi kéo ra bên ngoài. Nội tâm Hạ Cơ bị trêu chọc đến khó chịu, thân thể sau khi bị người đàn ông đùa giỡn càng thêm hư không. Thật muốn bị lấp đầy.

“Nhà anh thật đáng ghét.” Hạ Cơ không tiếp thu được mạch nào của Hoắc Bạch.

Trùng hợp lúc hai người trở lại Trương gia Hạ Đông Quân cũng ở đây. Hạ Cơ biết, lúc này mẹ con Hạ Châu đã thành công vào Hạ gia. Hạ Cơ thì thấy không sao cả, dù sao cô cũng không có nghĩ sẽ trở về.

Vốn dĩ lúc này, Hạ Đông Quân cũng không muốn để mẹ con Hạ Châu trở về, ít nhất khuyên mẹ Hạ tốt rồi mới được. Như vậy ông ta mới có thể ít thiệt hại nhất. Ai mà biết Hạ Châu đem chuyện mình và Kha Kỳ yêu nhau nói cho truyền thông, vốn dĩ hai người cũng rất xứng đôi, chỉ kém cái thân phận này một chút. Như vậy cho Hạ Châu một thân phận, Hạ Đông Quân cũng nhiều thêm một thông gia, cũng nhiều thêm một nhà hợp tác.

Trái lại Trương gia mấy năm nay công ty hai nhà sớm đã hợp tác khăng khít, trong lúc nhất thời không cắt quan hệ được. Hạ Đông Quân quyết định để mẹ con Hạ Châu về. Ông ta đến nơi này, thì phát hiện hóa lực so với ông ta nghĩ lớn hơn rất nhiều.

Vốn dĩ làm vợ chồng già đã nhiều năm, Hạ Đông Quân không nghĩ rằng mẹ Hạ cứ khăng khăng muốn ly hôn. Hạ Đông Quân cũng không thể đáp ứng tài sản kia của ông ta đang phát triển tự dung mất một nửa. Lại nói thêm, mẹ Hạ sau khi kết hôn mỗi ngày chỉ biết ở nhà ăn không ngồi rồi, ông ta ở bên ngoài vì cuộc sống mà bốn ba mệt nhọc. Muốn lấy tài sản của ông ta, vậy chẳng khác nào uống máu của ông ta cả!

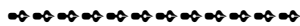
Lúc Hạ Cơ đến vừa vặn cục diện đang lâm vào căn cứ, hai bên đều không ổn. Hạ Đông Quân không đồng ý ly hôn, mà mẹ Hạ ngay cả giấy thỏa thuận ly hôn và phân chia tài sản đều đã viết rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 7 - Chương 24

Editor: Cà Pháo

Hạ Đông Quân thấy Hạ Cơ đến tựa như thấy rom cứu rã. “Con gái à, hiện tại mẹ con cứ nhất quyết muốn ly hôn với cha, con khuyên nhủ mẹ con được không, là do cha làm sai, nhưng mà đó đã là chuyện trước kia rồi, về sau cha nhất định sẽ đối tốt với hai mẹ con, con gái tốt của cha, khuyên nhủ mẹ con đi, đừng ly hôn với cha. Con nói một chút, mấy năm nay cha đối với con không tốt ư? Ăn hay xài nào đã bạc đãi con?” Hạ Đông Quân nói toàn lời tốt.

“Cha, mẹ với con đã bàn bạc qua, hai người cũng đã phí thời gian hơn nửa đời. Mẹ muốn tự do, cha nếu thông cảm cho mẹ, thì ký giấy ly hôn này đi, mỗi người đều hạnh phúc. Nếu cha không muốn, chúng con sẽ đi theo trình tự pháp luật, đến lúc đó chút tiền ấy của cha cũng không còn.” Hạ Cơ nói.

“Đây là lời mà một đứa con gái nên nói sao? Cha mấy năm nay phí công nuôi nấng con, lúc này còn khuyên cha ly hôn?” Hạ Đông Quân nghe thấy được lời này lửa giận đầy người, hôm nay tới vậy mà lại là Hồng Môn Yên, tại sao Hạ Cơ lại không giúp ông ta nói chuyện.

“Bác trai, người vẫn nên ký giấy thỏa thuận ly hôn này đi.” Hoắc Bạch nói chuyện. “Nếu đến toà án, không chừng một nửa người cũng không còn đâu.” Hoắc gia cả hai giới hắc bạch đều sợ, là nhân vật một tay che trời. Anh nói lời này không phải khuyên bảo mà là đang uy hiếp. “Đến lúc đó có yêu cầu hỗ trợ gì, bác trai cứ trực tiếp đến tìm con.” Đe dọa xong lại xoa dịu, chiêu này Hoắc Bạch dùng rất thành thạo.

“Ôi, Hoắc thiếu, con không rõ ràng tình huống nhà của bác lắm, chẳng lẽ con trơ mắt nhìn Hạ Cơ sống trong gia đình đơn thân sao?” Hạ Đông Quân muốn dựa vào Hạ Cơ để thuyết phục anh.

“Bác, con tin tưởng, mặc kệ có phải là gia đình đơn thân hay không thì người với bác gái đều sẽ yêu thương cô ấy. Với lại Hạ Cơ đã trưởng thành rồi, về sau cô ấy còn có con chăm sóc, sẽ không có vấn đề gì. Nhưng bác trai, người vẫn nên giải quyết vấn đề của mình trước đi.” Đầu óc Hoắc Bạch rất sáng suốt. Cho dù Hạ Đông Quân không đồng ý, Hoắc Bạch cũng có biện pháp khiến cho bọn họ hôn ly.

Truyện được đăng duy nhất trên trang wattpad của Cà Pháo.

Nhìn mục phân chia tài sản, còn tính rất công bằng, duy nhất khiến Hạ Đông Quân so đo chính là mẹ Hạ đã gả cho ông ta mấy năm nay, việc gì cũng không làm vậy mà còn lấy mất một nửa tài sản. Thực là đau lòng. Nghe giọng điệu của Hoắc Bạch, mình lúc này không thể không nhượng bộ, đến lúc đó việc mình ngoại tình với có con riêng sẽ bị lộ trên toà án, có khi còn không dừng ở con số này.

Thấy được người đàn ông mình sống hơn nửa đời không quan tâm mình một chút, chỉ quan tâm tiền của bản thân có bị chia hay không, mẹ Hạ nếu nói không khó chịu là thì giả. Hiện tại cũng tốt, chặt đứt với ông ta, về sau tìm một người đàn ông biết quan tâm lo lắng cũng để ứng phó hết đời này.

Hạ Đông Quân bị Trương gia và Hoắc gia gây áp lực, nên vẫn ly hôn. Sau đó không có liếc mắt nhìn mẹ Hạ nhiều thêm một cái, chỉ dặn dò Hạ Cơ nên thường xuyên về thăm nhà. Bằng dáng người và diện mạo này của con gái ông ta, toàn thành phố cũng không có mấy người, có thể tìm được một nhà cưới có thực lực.

“Mẹ!” Hạ Cơ muốn an ủi mẹ mình.

Mẹ Hạ vỗ tay Hạ Cơ, nói “Mẹ không có chuyện gì, việc này đối với mẹ mà nói lại là một loại giải thoát.” Giọng điệu mẹ Hạ tang thương nhưng không thương cảm.

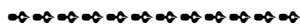
Hạ Cơ nhìn mà không đành lòng, nhưng lại không biết phải nói như thế nào. Còn Hoắc Bạch rất hiểu chuyện, lời Hạ Cơ đi, lúc này, nên để mẹ Hạ yên lặng một mình thì tốt hơn. Tuy rằng không phải hồi ức tốt gì, nhưng sống cùng mái hiên với nhau nhiều năm như vậy, cũng nên có chút thời gian để thương tiếc cuộc sống đã qua của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 7 - Chương 25

Editor: Cà Pháo

Nhìn thấy bên cạnh Hạ Cơ có như một cánh tay kiên cố như vậy, mẹ Hạ cũng thoáng an tâm. Con gái sẽ không đi con đường xưa của mình, mặc kệ như thế nào, hạnh phúc của con gái cũng là quan trọng nhất. Đây chắc là ý tưởng chung của hầu hết các bà mẹ.

Kha Kỳ bị cha mẹ kêu trở về nhà. Phòng khách đèn đuốc sáng trưng, hình như là có khách tới chơi. Nhưng ai lại tới lúc này chứ? Hẳn là không phải bạn bè của hắn, Kha Kỳ nghĩ.

“Kha Kỳ, con đã trở về rồi.” Là mẹ của Kha Kỳ. “Mau đến xem, bác Hạ của con đưa bạn gái con đến đây này.”

“Bác Hạ, là bác Hạ nào?” Kha Kỳ nghi hoặc, “Bạn gái, họ Hạ, không phải là...” Kha Kỳ vui vẻ trong lòng, sửa sang lại quần áo mình đang mặc, chắc không còn gì không thỏa đáng nữa.

“Bác Hạ, chào bác, con là Kha Kỳ.” Kha Kỳ giới thiệu đơn giản một chút. Lập tức xoay đầu chuyển hướng về phía cô gái mặc đồ trắng bên cạnh. “Hạ...” Nhìn thấy người tới, Kha Kỳ ngây dại.

“Làm sao vậy?” mẹ Kha Kỳ đẩy tay hắn một chút, “Vừa thấy bạn gái con đã ngây dại rồi?” mẹ Kha Kỳ trêu ghẹo nói.

“Ai nói cô ta là bạn gái con?” Kha Kỳ tức giận nói. “Bác Hạ, con chỉ nghe nói bác có một người con gái tên Hạ Cơ, cô gái này sao lại là thiên kim của bác rồi?” Dựa vào phong độ của Kha Kỳ, vốn không nên nói như vậy. Nhưng nghĩ đến hai người Hạ Cơ với mẹ của cô vợ không nơi nương tựa bị người đàn ông trước mắt đuổi khỏi Hạ gia, Kha Kỳ khó tránh khỏi tức giận cho cô.

Hạ Đông Quân bị hỏi mà nghẹn họng, việc xấu trong nhà không thể khoe ra ngoài, ai ngờ thẳng nhóc Kha gia lại thô lỗ như thế. Nếu không phải thấy hai nhà còn đang hợp tác, thì Hạ Đông Quân đã ném ly mà rồi đi.

“Hạ Châu cũng là con gái của bác, chẳng qua không có xuất hiện trên tin tức mà thôi. Hạ Châu từ nhỏ đã đi theo mẹ của con bé, bác cũng đã bạc đãi con bé rất nhiều. Hiện tại tuổi lớn, mới muốn mang con bé theo bên cạnh, bồi thường những năm tháng thiếu hụt tình thương của cha đó.” Hạ Đông Quân nói rõ ràng.

Nghĩ đến người trong lòng đang chịu khổ (thà thứ cho Kha thiếu gia bỏ não), bản thân lại ở chỗ này lá mặt lá trái với ba cô, Kha Kỳ nếu thật sự thuận theo bọn họ, thì hắn sẽ không tha thứ cho bản thân.

Biết ba mẹ có thể hiểu lầm tâm ý của mình. Kha Kỳ giải thích: “Ba, mẹ, vị tiểu thư Hạ Châu này không phải bạn gái của con, lúc trước cũng chỉ là một người bạn chơi cùng thôi.”

Con trai nói lời này ra chẳng phải là đang đánh vào mặt Hạ gia, bạn chơi cùng? Ba mẹ Kha gia sao lại không biết ý của con trai. Phụ nữ chơi đùa một chút.

“Kha Kỳ!” Ba Kha la lớn. “Chú ý lời nói của con.”

“Cho dù có là bạn gái, con cũng đã chia tay với cô ta, lúc trước cha mẹ không phải nói muốn con xử lý sạch sẽ phụ nữ ở bên ngoài hay sao?” Kha Kỳ phản kháng.

Chuyện tới hiện giờ, Hạ Đông Quân nào lại không biết quan hệ của Hạ Châu với Kha Kỳ là gì? Vốn cho rằng tìm Kha Kỳ bị Hạ Châu buộc chặt, Hạ Châu lại mang thai con của Kha Kỳ nên mới mang cô ta tới. Bây giờ mặt Hạ Đông Quân xanh ra, nghe ba Kha dạy bảo con trai.

“Hiện tại thì khác, Hạ Châu đã mang thai con của con, con nói nên làm sao đây?” Ba Kha nói. Hai nhà đều có uy tín danh dự, quậy ra ngoài tính sao được? Hạ Đông Quân cũng đã tìm tới cửa, ba Kha vốn dĩ cho rằng hai người là em tinh anh nguyện. Ai ngờ con trai của mình lại là thái độ này.

“Di ơi, người thật tốt quá. Con cũng muốn có một người mẹ như di vậy.” Kha Kỳ đang lấy lòng mẹ Hạ, sự việc so với trong tưởng tượng thuận lợi hơn nhiều, có thể đắc thắng. Về sau có thể cùng người trong lòng ở cùng một mái nhà. Kha Kỳ nhắm lại liền vui vẻ.

Hạ Cơ nhìn một màn mẹ con tình thâm trước mắt này cũng hết chỗ để nói. Kha Kỳ mồm mép nhanh nhẹn, nói mà khiến mẹ cô vui vẻ. Mà dù sao hấn cũng không có ác ý gì, nhiều người tâm sự với mẹ thì cũng tốt.

Người Trương gia đều chấp nhận sự tồn tại của Kha Kỳ, nhưng mà, vào buổi tối, lúc Hoắc Bạch đến đây tìm Hạ Cơ thì thấy Kha Kỳ, ánh mắt trong nháy mắt đóng băng.

“Tại sao hấn lại ở chỗ này?” Giọng nói của Hoắc Bạch cứng đờ.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 7 - Chương 27

Editor: Cà Pháo

Nghĩ tới lần trước hai người còn vì Kha Kỳ mà cãi nhau, Hạ Cơ hoảng hốt một trận. Sợ Hoắc Bạch tức giận trước mặt trường bối, vội vàng lôi kéo anh vào phòng ngủ của mình.

Từ trong miệng mẹ Hạ thì biết, thì ra Hoắc Bạch là bạn trai của Hạ Cơ, nhớ lại cảnh hai người thân mật, ánh mắt Kha Kỳ cứng đờ.

Bên này Hoắc Bạch bị Hạ Cơ kéo vào trong phòng, ánh mắt vẫn lạnh băng.

“Hấn ta sao lại ở chỗ này?” Hoắc Bạch tiếp tục hỏi.

“Hấn bị người nhà đuổi ra ngoài, bởi vì chuyện liên hôn. Hiện tại không có chỗ để đi, cho nên ở tạm chỗ này một thời gian.” Hạ Cơ ngượng ngùng xoắn xít mà nói. Tuy rằng là chuyện không thiện với lương tâm, nhưng dưới ánh mắt nghiêm khắc của Hoắc Bạch, Hạ Cơ không khỏi cảm thấy chột dạ.

“Hấn có nhiều bạn bè như vậy mà lại không có chỗ để đi?” Hoắc Bạch có nghi vấn. “Hay là hấn cố ý tới ở cùng với em? Lần trước em đã đáp ứng anh như thế nào?” Người trong lòng và người đàn ông có ý đồ với cô ở chung một mái hiên, người nào cũng đều không chịu được loại tình huống này phát sinh. Huống chi là đại thiếu gia của Hoắc gia.

“Em không nghĩ nhiều như vậy, dù sao chỗ này cũng không ngại thêm một người, em bảo đảm tuyệt đối sẽ không giao lưu gì với hấn.” Hạ Cơ gãi ba ngón tay thề.

“Em còn muốn giao lưu với hấn?” Hoắc Bạch người này có dục vọng chiếm hữu rất lớn. Nếu lúc trước không có được Hạ Cơ, anh sẽ không có quyền lợi quản việc riêng này của cô. Hiện tại hai người đã là bạn trai bạn gái, vậy còn có lý do gì để mặc kệ?

“Vậy anh muốn sao mới tốt đây? Dù sao cũng đã đồng ý giữ hấn lại, anh cũng đừng kêu em đuổi hấn đi, em làm không được.” Hạ Cơ nói.

“Anh mặc kệ, hai người không thể ở cùng nhau.” Giọng nói Hoắc Bạch kiên định.

“Nhiều người ở với nhau như vậy, tại sao lại nói là hai người tội em ở cùng nhau chứ?” Hạ Cơ không còn gì để nói.

Chỉ đăng tại trang wattpad của Cà Pháo.

“Nếu không em ở nhà anh, còn không thì đuổi hấn đi, tự em chọn một cái.” Hoắc Bạch thật sự ép cô.

“Em nói này, ở chung với hấn cũng sẽ không phát sinh chuyện gì, không được sao? Em ở nhà anh, người nhà anh sẽ cảm thấy em thế nào? Gấp không chờ nổi nhanh chóng muốn gả cho anh sao? Anh không nghĩ tới nếu giờ em ở nhà anh, ở trong mắt người khác, em là một người không tự trọng cỡ nào chứ?” Hạ Cơ có chút tức giận. Có cảm giác Hoắc Bạch lúc này đang vô cớ gây rối.

“Được, không muốn ở với anh mà muốn ở với hấn ta đúng không, vậy em ở với hấn cho tốt, về sau đừng tới tìm anh.” Hoắc Bạch vốn sống trong nhung lụa, vừa thấy Kha Kỳ ở chỗ này liền tức giận không thể nguôi. Nghĩ nếu là mình lúc ấy phát tác khăng định Hạ Cơ còn lâu mới nhận xuống được, hiện tại người ta đã có người mới tốt hơn, anh còn ở lại nơi này làm gì? Nhìn mình đội nón xanh sao?

Trường bối Trương gia nhìn thấy Hoắc Bạch hùng hổ từ trên lầu đi xuống chào bọn họ liền ra cửa Trương gia.

Nhìn bóng dáng Hoắc Bạch rời đi Hạ Cơ rất hoảng hốt, rất muốn giữ anh lại, lại nghĩ đến lời nói tàn nhẫn anh vừa nói ra. Nếu mình thật sự đi giữ lại thì sẽ nghĩ cô không muốn anh rời đi. Hoắc khốn khiếp, anh cút đi cho em.

Kha Kỳ thấy thế đoán được hai người là bởi vì mình mà mâu thuẫn, đây chẳng phải là cơ hội để mình thừa nước đục thả câu sao? Loại ý nghĩ này tuy

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

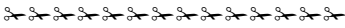
Hoặc Bach đắm chìm trong mùi vị môi lưỡi giao nhau thơm ngọt bên trong, người qua đường sôi nổi ghé mắt, hai người thâm tình ôm nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 7 - Chương 29

Editor: Cà Pháo

Nụ hôn này giống như có ma lực, khiến nội tâm táo bạo của Hoắc Bạch trở nên trầm tĩnh.

“Sao rồi, hiện tại có thể nghe em giải thích rồi chứ?” Cái trán của hai người chạm vào nhau, có một loại ám muội lưu động trong không gian yên tĩnh của hai người. Hoắc Bạch ngạo mạn giờ đầu lên, chỉ chỉ, làm như cho phép.

“Chuyện anh ta tới nhà bác em ở đúng là em suy nghĩ không thấu đáo, không có nghĩ đến cảm giác của anh. Em đã nghĩ kĩ, nếu có phụ nữ mỗi ngày ở bên cạnh anh, em nhất định sẽ không thoải mái, điểm này, là em sai. Ngày đó thái độ của em cũng không tốt, không nên...” Hạ Cơ còn chưa nói xong đã bị Hoắc Bạch đánh gãy.

“Đừng nói nữa, là anh sai, không nên áp bức em lựa chọn. Không đứng ở lập trường của em để hỏi, hơn nữa ngày đó lời nói của anh càng khiến em tổn thương.” Hoắc Bạch tự mình tỉnh lại.

Hà Cơ không nghĩ tới thái độ của Hoắc Bạch lại như vậy, cô cho rằng còn phải tốn một chút thời gian để giải thích. Đối với Hoắc Bạch mà nói, mặt mũi đúng là rất quan trọng, nhưng người phụ nữ trước mặt càng quan trọng hơn với anh. Làm một người đàn ông, mặc kệ cô có làm sai hay không, mình nên đi xin lỗi trước. Không nên làm người phụ nữ của mình khổ sở.

“Hoắc Bạch, anh thật tốt.” Hạ Cơ ôm chặt lấy người đàn ông trước mắt.

Mấy tên bảo vệ Hoắc Bạch nơi xa chưa từng nhìn thấy ánh mắt và động tác của Hoắc thiếu gia dịu dàng như vậy, không giống lúc trước anh luôn quyết đoán. Bọn họ kinh hãi tới nỗi cảm sắp rớt xuống đất.

Bên này sau khi Kha Kỳ về nhà phát hiện những cái đó chỉ là sợ bóng sợ gió, ba Kha nói với hắn những lời đó đều là giả. Chẳng qua nếu Kha Kỳ không trở về nhà mà tiếp tục đoạt phụ nữ với Hoắc thiếu, những việc đó có thể biến thành sự thật. Kết thù với Hoắc gia, vậy thì đừng nghĩ sẽ lẫn lộn được.

Bà Kha không biết Hạ Cơ là nhân vật ra sao, nhưng nếu Kha Kỳ bởi vì chuyện tình cảm mà gây cản trở đến sự phát triển của công ty, thì ông sẽ không tro mắt nhìn những chuyện này xảy ra.

Kha Kỳ không biết nên khóc hay nên cười, một bên cảm thấy vui cho Hạ Cơ, người đàn ông này để ý cô đến vậy một bên cũng thấy bị ai cho mình, hẳn với Hạ Cơ xem như hết hy vọng. Mặc kệ là tình cảm hay vật chất, so với đàn ông kia, hẳn không có chút ưu thế nào.

Bà Kha nhốt Kha Kỳ ở trong nhà, ngăn cản hẳn ra ngoài xã giao. Cứ như vậy, Kha Kỳ cũng thả lỏng bản thân. Chấp nhận bản thân thất tình một lần.

Đêm nay Kha Kỳ còn chưa đi ngủ, đã nhận được tin tức của bạn thân. Các bệnh viện lớn trong thành phố, đều không có tư liệu kiểm tra của Hạ Châu. Bạn thân còn tưởng rằng Kha Kỳ vẫn còn tâm niệm đến Hạ Châu, khuyên bảo Kha Kỳ từ bỏ người phụ nữ này, còn gửi đến các hình ảnh xã giao của Hạ Châu và các tên thiếu gia khác.

Hà Châu người này, hẩn hĩnh. Phát hiện hẩn vô tình, không còn rút được bất cứ giá trị gì trên người hẩn nữa, tự nhiên sẽ vứt bỏ. Nghĩ đến Hà Châu, lại nhớ đến Hà Cơ. Kìa Kỳ thờ dài, nhắm hai mắt lại. Những việc này, nghĩ nhiều cũng vô ích.

Người khác đều nói tiểu biệt thắng tân hôn*, Hạ Cơ cảm thấy lời này không sai. Hai người chỉ mới hai mươi ngày không làm chuyện xấu hổ thôi, vừa trở lại Trương gia, Hoắc Bạch đã đi theo tới phòng ngủ của cô.

(*Tiêu biệt thắng tân hôn: Xa nhau ít ngày còn hơn đêm tân hôn.)

Ánh mắt kia, như con sói rình mò trong đêm. Hoắc Bạch không nói lời nào liền đẩy Hạ Cơ về phía sau cửa, quần áo cũng chưa tới kịp cởi, trực tiếp kéo vấy đến eo, hai chân dài trắng nõn lộ ra ngoài.

Đồ lót bị Hoắc Bạch cởi bỏ qua một bên, bàn tay trực tiếp sờ lên hoa môi non mềm. Hạ Cơ cũng là nắng hạn gặp mưa rào, chỉ bị sờ vài lần, đã làm ướt bàn tay của Hoắc Bạch.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 7 - Chương 30

Editor: Cà Pháo

→ → → → → → → → → → → → → → → →

Hoắc Bạch không kìm nén được, trực tiếp đưa lửa nóng của mình vào. Đường đi hơi ướt át, vẫn còn chưa thông thuận để đi vào, hai người đã cách một đoạn thời gian chưa làm rồi. Cọ xát hơi đau ngược lại càng thêm kích thích tình dục của hai người.

Hạ Cơ vội vàng cởi bỏ áo sơ mi của Hoắc Bạch, tay nhỏ mềm mại sờ lên bờ lưng rộng của anh. Cửa bị chặn lại, một chân bị người đàn ông nâng lên, một chân khác ở trên mặt đất. Tư thế thọc vào rút ra của người đàn ông càng lúc càng hung mãnh. Đầu tóc Hạ Cơ bị rối loạn, rên rỉ càng to.

Bên này hai người tình nồng, thì Hạ Châu đang vội vàng hầu hạ kẻ ngốc cô ta mới câu được. Chuyện của cô ta và Kha Kỳ càng lớn, đối với cô ta càng bất lợi. Hiện tại các gia tộc cùng đẳng cấp với Kha gia không có người nào nguyện ý cưới Hạ Châu. Hai bên cũng chưa có cảm tình bồi dưỡng gì, có mấy đàn ông nguyện ý để vợ tương lai của mình mang con người khác. Hạ Châu hiện tại cũng là tự nhận quả đắng.

Bạn trai hiện, bộ dạng tuy không đẹp lắm, người cũng không cao. Nhưng may là gia thế không tệ, cha mẹ hắn ta tuy rằng không quá vừa lòng, nhưng hắn ta lại mê mệt Hạ Châu. Tình huống hiện tại còn chưa tính là tệ, Hạ Châu sợ bản thân bỏ lỡ lần này, thanh xuân sẽ không còn, đến lúc đó sẽ gả cho dòng dõi càng thấp. Người đàn ông này tuy rằng hơi xấu, đối với cô ta cũng không phải là chung tình gì, nhưng chỉ cần nguyện ý cưới cô ta, thì Hạ Châu không còn cầu chuyện nào khác.

Tối hôm qua Kha Kỳ đã gọi điện thoại tới. Trách móc cô ta lừa gạt hắn, vốn dĩ không có chuyện mang thai. Thằng thán mà nói, Hạ Châu đối với chuyện chia rẽ hắn và Hạ Cơ một chút cũng không áy náy. Lúc Hạ Châu đi theo hắn vẫn là xử nữ, tình cảm cũng là lần đầu tiên. Tuy rằng động cơ không thuần túy, nhưng muốn có một kết quả tốt là không sai. Cô ta nhiều năm giữ tình sử trong sạch như vậy không phải là để treo giá.

Leo lên Kha Kỳ rõ ràng lựa chọn tối ưu nhất của cô ta. Nhân phẩm của hắn, gia thế, năng lực đều rất tốt. Ở trong đám thiếu gia kia, địa vị cũng không nhỏ. Ai biết hắn trở mặt vô tình như vậy, đối với cô ta như những người phụ nữ lúc trước. Việc này không phải là điều Hạ Châu muốn. Cho dù bản thân không có thành công gả cho hắn, nhưng phá hủy nhân duyên mà hắn muốn, cũng coi như là một việc công đức.

Kha Kỳ thỉnh thoảng suy nghĩ, nếu không có Hạ Châu thì mình với Hạ Cơ có còn cơ hội hay không? Khi đó Hạ Cơ với bạn trai hiện tại còn chưa ở bên nhau, mà mình trùng hợp cũng độc thân. Nếu lúc trước hắn không đa tình như vậy, hỗn loạn như vậy, có lẽ hiện tại quan hệ với Hạ Cơ không phải chỉ là một người bạn không thân.

Buổi tối hôm nay Hạ Cơ mơ thấy một giấc mộng. Trong mộng có một người mơ mơ hồ hồ, hình như đang tức giận. Hạ Cơ ấn tượng nhất chính là đôi mắt hắn, Hạ Cơ chưa từng gặp qua ánh mắt tuyệt vọng như vậy. Ánh mắt trống rỗng vô thần, giống như không có thị giác. Đôi mắt này rất giống người nào đó.

"Tôi cứ đi như vậy?" Người đàn ông nói. "Tôi chẳng qua chỉ đi nước Mỹ mấy ngày thôi, vậy mà cô ấy đã chết rồi?" Người đàn ông cất tiếng cười to, lại thê lương vô cùng.

"Mỗi một người hại cô ấy chết đều sẽ không có kết quả tốt." Trong ánh mắt của người đàn ông đều là sát khí.

Hạ Cơ không biết thời gian trôi qua bao lâu, cô nhìn người đàn ông phai mấy tên cấp dưới tới một con đường tối tăm, bắn chết bọn bắt cóc kia. Nhìn người đàn ông từng bước một bày mưu lập kế khiến Kha gia rơi vào tuyệt cảnh. Nhìn hắn từng bước một dẫn Kha Kỳ say rượu đi lên con đường tự hủy diệt chính mình.

Hạ Cơ không thấy rõ mặt hắn, chỉ nhớ rõ đôi mắt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 7 - Chương 31: (Xong)

Editor: Cà Pháo

→ → → → → → → → → → → → → → → →

Sát khí nhắm chuẩn mục tiêu, khiến người ta sinh ra tuyệt vọng. Có lẽ người khác sẽ sợ đôi mắt ưng này, nhưng khi nhìn thấy nó, Hạ Cơ lại cảm thấy ấm áp. Cảm giác quen thuộc như vậy rốt cuộc là ai chứ?

Hạ Cơ bị ngửa trên mặt đánh thức, cảm giác như có một con chó, liếm tới liếm lui ở trên mặt Hạ Cơ, sau đó nhẹ nhàng hôn xuống. Hạ Cơ vừa mở mắt, bắt gặp ngay đôi mắt trong mộng kia. Vậy ra là anh.

Hạ Cơ nhìn hàng mi dài giống con bướm nấp máy của anh, trong ánh mắt đều là quan tâm. Nước mắt của Hạ Cơ cứ như vậy mà chảy ra, giống như một đứa trẻ bất lực, lần này Hoắc Bạch bị dọa sợ. Vội vàng ôm chặt cô gái trong lòng ngực, đôi tay vụng về lau lung tung trên mặt cô.

Dáng vẻ này làm Hoắc Bạch nhớ tới lần đầu tiên anh gặp được cô. Năm ấy anh mới mười ba tuổi, cha đến khách sạn bàn bạc việc của công ty, mẹ vừa lúc không có ở nhà, ba liền mang theo anh đi.

Chỗ đó ánh đèn sáng rực, đề tài người lớn đang nói chuyện anh không có một chút hứng thú. Một mình đi ra hành lang, một căn phòng đột nhiên mở ra, bên trong có một người phụ nữ mang theo đứa trẻ chạy ra. Trên mặt người phụ nữ đầy nước mắt, đau khổ như bị phản bội. Hoắc Bạch chỉ coi đó là một hồi kịch mà thôi.

Phía sau một người đàn ông đuổi theo, lồi lõm kéo kéo người phụ nữ. Không có ai chú ý đến cô bé bị sợ hãi mặt đầy nước mắt kia. Người đến khuyên can càng thêm nhiều, cô bé từ từ bị đẩy về phía anh.

Hoắc Bạch cũng không biết mình nghĩ như thế nào, tự nhiên lại đi lên trước ôm lấy cô, hẳn không hiểu tình huống ra sao, cũng sẽ không an ủi người khác. Chỉ là muốn đề nhiệt độ ấm áp của cơ thể cho cô bé một chút quan tâm. Cô bé không chút phòng bị nào, một đầu chui vào trong lòng ngực anh, ôm chặt lấy anh, đó là lần đầu tiên Hoắc Bạch cảm giác được một người phụ thuộc vào mình.

Sau đó Hoắc Bạch kêu quản gia tra xét tình huống nhà bọn họ, Hoắc Bạch chuyển tới gần trường học đọc sách của cô bé. Bọn họ thỉnh thoảng sẽ gặp nhau trong trường, chỉ là đôi mắt cô bé chưa từng nhìn qua anh. Chuyện này làm cho Hoắc Bạch cảm thấy rất thất bại, có lẽ là do mình lớn hơn quá nhiều, lần đầu tiên cô biết đọc anh đã học lớp 11. (trâu già gặm cỏ non từ nhỏ □)

Không từ lúc nào, trong cuộc sống của Hoắc Bạch đã quen với sự tồn tại của người này, anh cũng hy vọng có thể được đáp lại.

Anh thường xuyên đến những nơi cô hay tới, nhưng lại không để cho cô chú ý. Cuối cùng cũng có một ngày, cô gái đi theo sau anh. Cô nói anh nhìn rất quen. Chúng ta đã gặp nhiều lần như vậy không quen mới là lạ? Chuyện lúc sau không phải hai người có thể không chế, Hoắc Bạch không biết phải cảm ơn buổi đêm kia như thế nào, trở thành ràng buộc của bọn họ, cũng là thành tựu của bọn họ về sau.

Hạ Cơ nhìn Hoắc Bạch lo lắng cho mình, tuy anh nhìn nhìn rất lạnh lùng, nhưng nội tâm lại rất dịu dàng. Nghĩ đến kiếp trước anh làm tất cả mọi chuyện cho mình, Hạ Cơ sao có thể không cảm động? Tuy rằng chỉ là giấc mộng, nhưng Hạ Cơ tình nguyện cho rằng là trời cao đang nhắc nhở bản thân. Phải thật quý trọng người trước mắt.

Cuộc sống của hai người bọn họ trôi qua hạnh phúc, êm đềm không gợn sóng. Mẹ cô hình như đang bị mối tình đầu của bà theo đuổi, Hạ Cơ luôn nhìn thấy mẹ ngại ngùng nói chuyện điện thoại với người bên kia đầu.

Hạ Châu gả cho người đàn ông kia, mời Hạ Cơ tham gia hôn lễ. Hạ Cơ đương nhiên không đi, tuy hai cô có chung một cha, nhưng cô ta và mình chẳng có một chút liên quan gì cả. Đàn ông trong nhà không chịu nổi Hạ Châu, cuối cùng cũng ly hôn, chuyện này là về sau.

Kha Kỳ vẫn luôn cô đơn, chờ đợi người có duyên xuất hiện.

Nguyên chủ biết chân tướng cảm động không thôi, cùng Hoắc Bạch sống hạnh phúc bên nhau.

-24.07.20-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.